

Ellen G. White Estate

SANOMIA NUORISOLLE

ELLEN G. WHITE

**SANOMIA
NUORISOLLE**

Ellen G. White

1939

**Copyright © 2015
Ellen G. White Estate, Inc.**

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the [Ellen G. White Estate](#). It is included in the larger free [Online Books](#) collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

[A Brief Biography of Ellen G. White](#)
[About the Ellen G. White Estate](#)

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby.

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate at mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God's blessing as you read.

Sisältö

Information about this Book	i
ESIPUHE	xviii
JOHDANTO	xx
<i>Luonteen kehittäminen iankaikkisuutta varten</i>	xx
<i>Uskollinen ystävä</i>	xxi
ENSIMMÄINEN JAKSO—JUMALAN TARKOITUS	
NUORIIN NÄHDEN	23
LUKU 1—KUTSU NUORILLE	24
<i>Olkaa valonkantajia</i>	25
<i>Avartakaa näkemystänne</i>	26
<i>Kutsu liittyä mukaan</i>	26
Välttämättömiä luonteen perusominaisuuksia	27
LUKU 2—KOETTAEN MIELLYTTÄÄ HÄNTÄ	28
LUKU 3—MENESTYKSEN EHTOJA	29
<i>Uskollinen vilpittömyys</i>	29
<i>Täydellinen pyhitys</i>	30
<i>Turvaa vapautesi</i>	31
<i>Täydellinen alistuminen</i>	31
<i>Sinä valitset itse oman kohtalosi</i>	32
<i>Sydämentutkistelukysymyksiä</i>	33
LUKU 4—TILAISUUTEMME PÄIVÄ	34
<i>Minkälaisia työntekijöitä tarvitaan</i>	34
<i>Kelvollisuutemme perusta</i>	35
<i>Sisäinen vanhurskaus</i>	35
LUKU 5—SAAVUTETTAVIA KORKEUKSIA	37
<i>Uskonto on elämän perusta</i>	37
<i>Suuri vastuu</i>	37
<i>Uskonnon vaikutus</i>	38
<i>Talenttiemme hoitaminen</i>	39
<i>Korkea ihanne tavoitettavana</i>	40
<i>Jumalan armon kanavia</i>	40
LUKU 6—KELPOISUUS	41
<i>Palvelukseen valmistuminen</i>	41
<i>Älykkyys ei ole hurskautta</i>	42

<i>Valittu välittäjä</i>	43
LUKU 7—KORKEUKSIA KOHTI	44
<i>Päivittäinen eteneminen</i>	44
<i>Vaikeuksien tullen</i>	44
LUKU 8—JUMALAN TYÖTOVEREITA	46
<i>Yhä korkeammalle</i>	46
TOINEN JAKSO— TAISTELU SYNTIÄ ASTAAN	49
LUKU 9—SAATANANA — MAHTAVA VIHOLLINEN	50
<i>Saatana valepuvussa</i>	50
<i>Taistelu jokaisesta sielusta</i>	51
LUKU 10—TAISTELUN LUONNE	53
<i>Kutsu vastustamaan pahan voimia</i>	53
<i>Pyhän Hengen apu</i>	54
<i>Voiton hinta</i>	54
LUKU 11—SAATANAN ERIKOINEN YRITYS	56
<i>Itseensä luottaminen on kohtalokasta</i>	57
<i>Luottamuksen hävittäminen</i>	57
<i>Mielen valvonta</i>	58
<i>Nostettu esirippu</i>	58
LUKU 12—KIUSAUS EI OIKEUTA PUOLUSTAMAAN SYNTIÄ	60
LUKU 13—MIELENLUJUUS	61
<i>Herran voimassa</i>	61
LUKU 14—SIELUN TEMPPELI	63
<i>Jumalan ihanne</i>	63
<i>Saastuneita pyhäköttä</i>	64
<i>Aistillisen nautinnon aiheuttama huonontuminen</i>	64
<i>Apu kiusauksessa</i>	64
LUKU 15—TE ETTE OLE ITSENNE OMAT	66
<i>Täydellisen pyhittäytymisen seuraukset</i>	66
<i>Kaikki voimamme kuuluvat hänelle</i>	67
<i>Sielun hinta</i>	67
<i>Kehoitus päätökseen</i>	68
LUKU 16—TOSI KÄÄNTYMYS	69
<i>Ei tunne, vaan muuttunut elämä</i>	69
<i>Todellisen uskonnon käytännöllisyys</i>	70
<i>Pyhitetty elämä</i>	70
<i>Saatanan paulat</i>	71

LUKU 17—NEUVO HILLITTÖMÄLLE TYTTÄRELLE .	72
<i>Mielikuvituksen valvominen</i>	72
<i>Intohimojen ja halujen kukistaminen</i>	73
LUKU 18—TAISTELUN AVULLA SAAVUTETTU	
LUONTEENLUJUUS	74
<i>Puhtaus ei ole riippuvainen olosuhteista</i>	75
<i>Kuolema mieluummin kuin Jumalan lain häpäiseminen</i> . .	76
LUKU 19—Kiusauksen vastustaminen	77
<i>Tarpeettomia kiusauksia on kartettava</i> >	77
<i>Velvollisuus ennen mielihalua</i>	78
LUKU 20—SYNNIN PETOLLISUUS	79
<i>Itsetutkistelu</i>	79
LUKU 21—VAROITUS EPÄILYÄ VASTAAN	81
<i>Epäilijöiden kanssa seurustelu vaarallista</i>	81
<i>Itseluottamus ja sokeus</i>	82
<i>Siveellistä rohkeutta tarvitaan</i>	83
<i>Myrsky lähestyy</i>	84
<i>Päivittäinen riippuvaisuus Jumalasta</i>	84
LUKU 22—YKSI HEIKKO KOHTA	86
<i>Ajatusten valvonta</i>	86
KOLMAS JAKSO— VOITTOJEN SAAMINEN	89
LUKU 23—ETEENPÄIN JA YLÖSPÄIN	90
<i>Jumala ei ole kohtuuton</i>	91
<i>Kehitä luottamusta</i>	91
<i>Voiton hinta</i>	92
LUKU 24—LUONTEEN TÄYDELLI STÄMINEN	93
<i>Aseta päämääräsi korkealle</i>	93
<i>Kehitä jokaista luonteenavua</i>	94
<i>Hänen käskynsä tekee samalla kykeneväksi</i>	94
<i>Jatkuva riippuvaisuutemme</i>	94
LUKU 25—USKON TAISTELU	96
<i>Elävä usko</i>	96
<i>Elämänajan kestävä taistelu</i>	97
LUKU 26—VOITTO ON VARMA	99
<i>Usko ja velvollisuus</i>	100
LUKU 27—MITEN VOIMME OLLA VOIMAKKAITA .	101
<i>Katso hänen kirkkauttaan</i>	101
<i>Katumusta seuraava ilo</i>	102

LUKU 28—VOITOKAS ELÄMÄ	103
<i>Vallitseva vaikutus</i>	104
LUKU 29—ELÄVÄ USKO	105
<i>Älä ole tunteen vallittavana</i>	105
<i>Kristuksen ajattelevinen</i>	106
<i>Ajatustapojen muuttaminen</i>	107
<i>Pyhitys on jatkuva kokemus</i>	108
<i>Koetusten arvo</i>	109
LUKU 30—LIITTO KRISTUKSEN KANSSA	110
NELJÄS JAKSO—VAELTAMINEN VALOSSA	111
LUKU 31—KASVAMINEN ARMOSSA	112
<i>Kasvu on kestävyuden välttämätön ehto</i>	112
<i>Sydämentutkistelu</i>	113
<i>Valvokaa ja rukoilkaa</i>	113
<i>Rajattomat mahdollisuudet tehdä hyvää</i>	114
<i>Antaumus</i>	115
LUKU 32—MUODOSTAUTUMINEN MAAILMAN	
MUKAAN	116
<i>Leveä tie</i>	116
<i>Valmistautuminen Jeesuksen tulolle</i>	118
LUKU 33—TODELLINEN KRISTILLINEN KOKEMUS	120
<i>Pelastava armo</i>	120
<i>Ensimmäiset askeleet</i>	121
<i>Tie on avattava Jumalan siunauksille</i>	121
LUKU 34—ITSEKURI	123
<i>Itsehillinnän voima</i>	123
<i>Mielen hallitseminen</i>	124
<i>Synnille ei ole mitään puolustusta</i>	125
LUKU 35—ELÄVÄ KOKEMUS	126
<i>Ristin voima</i>	126
<i>Uskollisuus Kristusta kohtaan</i>	127
<i>Tarvitaan kokemukseen perustuvaa tietoa</i>	128
<i>Kristillinen yhteys</i>	128
<i>Uskonto ei ole tunnetta</i>	129
LUKU 36—USKOLLINEN VÄHÄSSÄ	131
<i>Sopusoituinen luonne</i>	131
<i>Uskollisuus arkielämässä</i>	132
LUKU 37—TILIVELVOLLISUUS SAADUSTA VALOSTA	133

LUKU 38—TARCOITUKSEN VAKAVUUS	134
<i>Yhteistyössä Jumalan kanssa</i>	134
<i>Kokosydäminen palvelus</i>	135
<i>Keskittymisen merkitys</i>	135
<i>Ylevin vaikutin</i>	136
<i>Pysyvä ilo</i>	136
LUKU 39—TAHDON HARJOITTAMINEN	138
<i>Epävakaisuus ja epäily</i>	138
<i>Tahdon alistaminen tuottaa voimaa</i>	138
<i>Ihmisen tahto liittyneenä Jumalan tahtoon</i>	139
<i>Erikoiset ponnistukset ovat välttämättömiä</i>	141
LUKU 40—JUMALALLINEN JOHDATUS	142
LUKU 41—PYHAN HENGEN HILJAINEN	
TYOSKENTELY	143
<i>Todistus jumalallisesta avusta</i>	144
LUKU 42—KRISTUKSEN ASUMINEN SYDÄMESSÄ .	145
<i>Hänen vastauksensa meidän uskoomme</i>	145
<i>Hänen rakkautensa muovaamina</i>	146
<i>Kallisarvoinen helmi</i>	147
LUKU 43—ITSEKIELTÄYMYK	148
LUKU 44—LUONNE, JONKA JUMALA HYVÄKSYY .	149
<i>Kestävää ponnistusta vaaditaan</i>	149
<i>Tovereiden vaikutus</i>	150
<i>Kristus on ainoa toivomme</i>	150
LUKU 45—KRISTUKSEN JATKUVA LÄSNÄOLO	152
VIIDES JAKSO— VALMISTAUTUMINEN	
ELÄMÄNTEHTÄVÄÄN	153
LUKU 46—KRISTILLINEN KASVATUS	154
<i>Kristus on suuri kasvattaja</i>	154
LUKU 47—TOSI KASVATUS	156
<i>Tärkeintä kasvatuksessa</i>	157
<i>Korkein kasvatus</i>	157
LUKU 48—KRISTILLISEN KASVATUKSEN TARVE . .	158
<i>Kasvatus vaativampaa palvelusta varten</i>	158
<i>Monipuolinen kasvatus</i>	159
<i>Tieto ja itsekuri</i>	159
<i>Vanhempien toiveiden täyttäminen</i>	160
LUKU 49—KASVATUS IKUISUUTTA VARTEN	161

LUKU 50—KÄYTÄNNÖLLINEN KASVATUS	162
<i>Sopusuhtainen kasvatus</i>	162
<i>Käytännöllisen työn hyöty</i>	163
<i>Opettele ruoanlaittoa</i>	164
<i>Lähetyskentällä</i>	164
LUKU 51—OPPILAAN USKOLLISUUS	165
<i>Luonne ja käytös</i>	165
<i>Koulukasvatuksen arvo</i>	166
LUKU 52—OPPILAIDEN TILAISUUDET	167
<i>Toisten auttaminen</i>	167
<i>Peruseriaatteiden täydellinen tunteminen</i>	168
LUKU 53—KASVATUS PALVELUSTA VARTEN	169
<i>Pyhitä kykysi Jumalalle</i>	169
<i>Valmistautuminen tulevia tilaisuuksia varten</i>	170
<i>Oikeiden periaatteiden ohjaamina</i>	170
LUKU 54—PYRKIMYS EDISTYMISEEN	172
LUKU 55—TOSI VIISAUS	173
<i>Raamattu ja tiede</i>	173
<i>Jumalan opettamina</i>	174
LUKU 56—ASETA PÄÄMÄÄRÄSI KORKEALLE	176
<i>Säilytä persoonallisuutesi</i>	176
<i>Kokosydäminen palvelus</i>	177
<i>Miten elämästä saa mahdollisimman suuren hyödyn</i>	178
KUUDES JAKSO— PALVELUS	179
LUKU 57—NUORIA KUTSUTAAN TYÖHÖN	180
<i>Työ uskossa</i>	180
<i>Vapaaehtoisia kutsutaan</i>	181
LUKU 58—VASTUU SIELUJEN VOITTAMISESTA	182
LUKU 59—KRISTUKSESTA TODISTAMINEN	183
<i>Keskustelumme</i>	183
<i>Rakkaitten voittaminen</i>	184
<i>Utteruus</i>	184
LUKU 60—HENKI LÖKOHTAINEN TYÖ	186
LUKU 61—NUORET SIELUJEN VOITTAJINA	187
<i>Huoli toisista</i>	188
<i>Työ tehtävänä</i>	188
<i>Mistä alkaa</i>	189
<i>Menestyksellisin tapa</i>	189

LUKU 62—PALVELUS ERI ALOILLA	191
<i>Kyvykkyyden saaminen</i>	191
LUKU 63—EPÄITSEKÄS PALVELUS	192
LUKU 64—AHKERUUDEN PALKKA	193
<i>Työn siunaus</i>	193
<i>Auttaminen kodissa</i>	194
<i>Kohtalon kudos</i>	194
LUKU 65—TYÖN ARVO	196
<i>Ruumiillista työtä urheilun sijaan</i>	196
<i>Kristuksen esimerkki</i>	197
<i>Tyytyväisen ahkeruuden läksy</i>	197
LUKU 66—KYLVÄMINEN KAIKKIEN VESIEN VARSILLE	199
<i>Laulun lahja</i>	199
<i>Lääkärilähetystyö</i>	199
LUKU 67—MONIA TYÖMUOTOJA	201
<i>Jokaisella on paikkansa</i>	201
<i>Sapattikoulutyö</i>	201
<i>Raamattutyö</i>	201
<i>Kolportööri</i>	202
<i>Opettaminen</i>	203
<i>Käytännöllinen toiminta ja liike-elämä</i>	203
<i>Lääkärilähetystyö</i>	203
<i>Sananjulistustyö</i>	204
<i>Ulkolähetystyö</i>	205
<i>Nuorten palvelus</i>	205
LUKU 68—KELVOLLINEN PALVELUS	206
<i>Suhteemme erehdyksiin</i>	206
<i>Ylevintä työtä</i>	207
LUKU 69—USKOLLISUUS PALVELUKSESSA	208
<i>Uskottomuus merkitään muistiin</i>	208
<i>Oikeat vaikuttimet palveluksessa</i>	209
SEITSEMÄS JAKSO— TERVEYS JA KÄYTTÖKELPOISUUS	211
LUKU 70—ELÄMISEN TAITO	212
<i>Terveys ja itsehillintä</i>	212
<i>Elämä on hoidettavaksemme uskottu lahja</i>	213
LUKU 71—TERVEYDEN TURVAAMINEN	214

LUKU 72—TERVEYS ON PYHÄ	215
<i>Terveyden suhde luonteen rakentamiseen</i>	215
<i>Kohtuuttomuus on alentavaa</i>	216
<i>Itsehillintä on velvollisuutemme</i>	216
LUKU 73—TASAPUOLINEN KASVATUS	218
LUKU 74—TERVEYDEN KUSTANNUKSELLA SAATU KASVATUS	219
LUKU 75—AATELUUDEN ARVOMERKIT	220
<i>Fyysillisten tapojen vaikutus mieleen</i>	220
<i>Me muovaamme itse kohtalomme</i>	221
<i>Kohtuullisuus tuottaa runsaan palkan</i>	222
<i>Uskonto ja terveys</i>	222
KAHDEKSAS JAKSO—PYHITYSELÄMÄ	223
LUKU 76—RUKOUS ON VARUSTUKSEMME	224
<i>Miten on rukoiltava</i>	224
<i>Rukouksesta saamme voimaa</i>	225
LUKU 77—RUKOUKSEN VOIMA	226
<i>Yhteys Kaikkivaltiaan kanssa</i>	226
<i>Jokaiseen vilpittömään rukoukseen vastataan</i>	227
LUKU 78—RUKOUSASENTOMME	228
LUKU 79—USKO JA RUKOUS	229
LUKU 80—RAAMATUNTUTKIMISEN ARVO	230
<i>Kristuksen välitystyö</i>	230
<i>Älyn kehitys</i>	231
<i>Korkein sivistys</i>	231
<i>Raamattu on suurin opettaja</i>	232
LUKU 81—TUTKI RAAMATTUA ITSE	234
LUKU 82—RAAMATUNTUTKIMISESSA ON OLTAVA KESTÄVIÄ	235
<i>Jumalan tahdon tunteminen</i>	236
<i>Raamattua on tutkittava kunnioittavasti</i>	236
LUKU 83—AHKERAN RAAMATUNTUTKIMISEN PALKKA	238
<i>Pyhä Raamattu oppaana</i>	238
LUKU 84—RAAMATTU KASVATTAJANA	239
<i>Ikuisen Jumalan ääni</i>	239
<i>Tosi elämänviisaus</i>	239
LUKU 85—KUNNIOITUS	241

<i>Käyttäytyminen Jumalan huoneessa</i>	241
<i>Välinpitämättömyys uskonnollisia asioita kohtaan</i>	242
LUKU 86—VAHVAPERUSTUKSINEN LIITTO	244
YHDEKSÄS JAKSO—LUKEMINEN JA MUSIIKKI	245
LUKU 87—LUKEMISEN VALINTA	246
<i>Huonon kirjallisuuden vaikutus</i>	246
<i>Hengellisyyden vihollisia</i>	246
<i>Kirjojen Kirja</i>	247
LUKU 88—EFESOLAISTEN ESIMERKKI	249
<i>Nykyajan taikakirjat</i>	249
<i>Mieli tulee kykenemättömäksi vakavaan ajatteluun</i>	250
<i>Harhaanjohtavat kirjat</i>	250
<i>Saatanan noituuden lumouksen särkeminen</i>	251
LUKU 89—OIKEA HENKINEN RAVINTO	252
<i>Romaanien lukemisen seuraukset</i>	252
<i>Henkinen päihtymys</i>	253
<i>Apukeino</i>	254
<i>Ensimmäiset askeleet syntiin</i>	254
LUKU 90—RAAMATTU ON KIINTOISIN KIRJA	255
<i>Synnin kuvaileminen</i>	255
LUKU 91—VARTIOI TARKOIN SIELUSI PORTEJA	257
<i>Vehnä ja akanat</i>	258
LUKU 92—KRISTILLISEN LUONTEEN RAKENTAMINEN	259
<i>Tämä oli sisar Whiten viimeinen sanoma nuorillemme, jonka hän antoi viimeisen sairautensa aikana.</i>	259
<i>Valittuja lukukursseja suositellaan</i>	259
LUKU 93—ROMAANIEIN VAIKUTUS	262
LUKU 94—MUSIIKIN HYÖTY	263
<i>Musiikki on kallisarvoinen lahja</i>	263
LUKU 95—MUSIIKIN KÄYTTÖ	265
<i>Talenti, jolla voi vaikuttaa</i>	265
<i>Samassa vireessa taivaallisten laulajien kanssa</i>	265
<i>Jumalan ylistäminen lauluilla</i>	266
LUKU 96—MUSIIKIN VÄÄRINKÄYTTÖ	267
<i>Musiikki hyvän palveluksessa</i>	268
KYMMENES JAKSO—TALOUDENHOITO	269
LUKU 97—OPETUKSIA SÄÄSTÄVÄISYYDESTÄ	270

<i>Säästäminen lähetystä varten</i>	270
<i>Itsensäkieltäminen</i>	271
<i>Talenttien oikea käyttö</i>	271
<i>Aikaa ei ole hukattavana</i>	272
<i>Uhrauksien palkka</i>	272
LUKU 98—UHRIMIELI	273
<i>Armon merkit sydämessä</i>	273
LUKU 99—KYMMENYKSET	274
<i>Jumalan omistusoikeuden tunnustaminen</i>	275
<i>Mitä kuuluu Jumalalle</i>	275
LUKU 100—”KUNNIOITA HERRAA TAVARASTASI” ..	276
<i>Aarteita taivaaseen</i>	276
<i>Ilman puolustusta</i>	277
<i>Kymmenykset</i>	278
LUKU 101—HENKILÖKOHTAINEN VASTUU	279
<i>Rahan arvo</i>	279
LUKU 102—JOULULAHJAT	281
<i>Itsensätyydyttämisen synti</i>	281
<i>Lahjoja Jumalalle</i>	282
LUKU 103—SÄÄSTÄVÄISYYS PUKEUTUMISESSA ..	283
<i>Itsensäkieltäminen miellyttää Jumalaa</i>	284
<i>Koreilunhalu</i>	284
<i>Puritaaninen yksinkertaisuus</i>	285
LUKU 104—ITSENSÄ TYYDYTTÄMINEN	286
<i>Eräänlaista epäjumalanpalvelusta</i>	286
<i>Ensimmäiset asiat ensimmäiseksi</i>	286
<i>Itsekieltämys on velvollisuutemme</i>	287
<i>Usein toistuva valokuvien ottaminen</i>	288
LUKU 105—SÄÄSTÄVÄISYYS JA	
HYVÄNTEKEVÄISYYS	289
<i>Miten voimme hyödyttää muita</i>	289
<i>Murujen säästäminen</i>	290
<i>Säästäväisyyden opas</i>	290
YHDESTOISTA JAKSO— KOTIELÄMÄ	293
LUKU 106—KRISTILLINEN KOTI	294
LUKU 107—VELVOLLISUUKSIEN USKOLLINEN	
TÄYTTÄMINEN KODISSA	295
LUKU 108—USKONTO KODISSA	296

<i>Epäystävälliset sanat kodissa</i>	296
<i>Koti esikuvana</i>	297
LUKU 109—KOTI ON HARJOITUSKOULU	298
<i>Jokapäiväiset velvollisuudet</i>	298
<i>Äidin palkka</i>	298
<i>Kotikasvatuksen mahdollisuudet</i>	299
LUKU 110—KUNNIOITUS JA RAKKAUS	
VANHEMPIA KOHTAAN	300
<i>Kuuliaisuus määrää kohtalomme</i>	300
LUKU 111—SIUNAUKSEKSI KOTONA	302
<i>Kuuliaisuus vanhempia kohtaan</i>	302
LUKU 112—LUONTEEN RAKENTAMINEN KOTONA	304
<i>Vanhempien onnellistaminen</i>	304
<i>Voimaa taistelujia varten</i>	305
<i>Kieltoihin suhtaudutaan kärsimättömästi</i>	306
<i>Yksilöllinen vastuu</i>	306
<i>Puettuina Kristuksen vanhurskauteen</i>	306
LUKU 113—NUORTEN ON KANNETTAVA VASTUUTA	307
<i>Kodin onnellistaminen</i>	307
LUKU 114—HARTAUSHETKI	309
LUKU 115—KRISTILLINEN VIERAANVARAISUUS	310
KAHDESTOISTA JAKSO— PUKU JA KORISTEET	311
LUKU 116—LUONTEEN RAKENTAMISEN	
PERUSEHDOT	312
<i>Tosi kaunistus</i>	312
<i>Ulkoasumme</i>	313
<i>Todistaminen</i>	314
<i>Uskontoa arvostellaan puvun mukaan</i>	314
LUKU 117—PUKEUTUMINEN JA LUONNE	315
<i>Suhteemme muoteihin</i>	316
LUKU 118—SOPIVA VAATETUS	317
<i>Säästäväisyys pukeutumisessa</i>	317
<i>Kankaan laatu ja aistikkuus</i>	317
<i>Terveellisyys ja siisteys</i>	318
<i>Viehätys ja luonnollinen kauneus</i>	318
LUKU 119—PUVUN VAIKUTUS	319
LUKU 120—YKSINKERTAINEN PUKEUTUMINEN ..	320
<i>Ansa Jumalan kansalle</i>	320

<i>Uudistusta tarvitaan</i>	321
<i>Sisäinen kaunistus</i>	322
LUKU 121—PUKUJEN JUMALOIMINEN	323
LUKU 122—TOSI KAUNISTUS	324
<i>Mukautuminen maailman mukaan</i>	324
KOLMASTOISTA JAKSO— VIRKISTYS JA HUVITUKSET	327
LUKU 123—VIRKISTYKSEN ARVO	328
<i>Kristityn virkistykset</i>	328
<i>Rakkaus kauniiseen</i>	329
<i>Suuri Taiteilija</i>	330
<i>Kykenemättömiä vastustamaan kiusauksia</i>	330
LUKU 124—RAKKAUS MAAILMALLISIIN NAUTINTOIHIN	331
<i>Viisauden tie</i>	331
<i>Uskollisuus vähässä</i>	333
<i>Täyttymätön kaipuu</i>	333
<i>Todistamistilaisuuksia</i>	333
LUKU 125—NEUVON SANOJA	334
LUKU 126—VAARALLISIA HUVITUKSIA NUORILLE	336
<i>Vaarallinen aika</i>	336
<i>Koetuksen aika odottaa nuoria</i>	337
<i>Eroaminen maailmasta</i>	338
<i>Lupauksia nuorille</i>	339
LUKU 127—OIKEIDEN PERIAATTEIDEN MUODOSTAMINEN NUORUUSVUOSINA	341
<i>Virkistykset ja huvitukset</i>	341
<i>Hankkikaa viattomia huvituksia</i>	342
<i>Virkistystä lähetystyöstä</i>	343
LUKU 128—EPÄPYHIÄ VAIKUTUKSIA	344
LUKU 129—USKONNON SUOMA ILO	345
<i>Jeesuksen esimerkki</i>	346
LUKU 130—KRISTITYN VIRKISTYKSET	347
<i>Vastakkaisia periaatteita</i>	347
LUKU 131—SEURAEELÄMÄ	349
<i>Hengellisyysden puutetta</i>	349
<i>Vaarallista vaikutusta</i>	350
<i>Keino kevytmielisyyttä vastaan</i>	351
<i>Seurustelutilaisuuksia, joihin voimme mennä</i>	351

LUKU 132—LOMAPÄIVIEN VIETTÄMINEN	353
<i>Kristityn ilonlähteitä</i>	354
LUKU 133—KIRJALLISET SEURAT	355
LUKU 134—TANSSI	358
<i>Huvittelun tiellä</i>	359
<i>Huvitusten vaara</i>	359
<i>Periaatteiden ohjaamana</i>	360
NELJÄSTOISTA JAKSO— IHMISTEN KESKINÄISET	
SUHTEET	361
LUKU 135—LÄHIMMÄISTEMME PELASTUS	362
<i>Seura vaikuttaa ratkaisevasti</i>	363
LUKU 136—KRISTILLINEN SEURUSTELUTAITO JA	
KOHTELIAISUUS	364
LUKU 137—JOHTAVIA PERIAATTEITA	366
<i>Tuhlaajapoika</i>	366
<i>Jumalan armokutsu</i>	367
<i>Jumalanannon ympäröimänä</i>	368
LUKU 138—SEURAN VAIKUTUS	369
<i>Luonteenlujuus</i>	370
<i>Olkaa hiotettavia ja uskollisia</i>	372
LUKU 139—VAIKUTUS	373
<i>Vastuumme</i>	373
LUKU 140—TOVERIEN VALITSEMINEN	375
LUKU 141—KULTAINEN SÄÄNTÖ	376
LUKU 142—KOHTELIAISUUS	377
<i>Tosi kohteliaisuutta tarvitaan</i>	377
<i>Toverien valinta</i>	378
LUKU 143—MAAILMALLISEN SEURAN	
HYLKÄÄMINEN	379
<i>Sanamme voivat olla avuksi</i>	379
<i>Vaik utuksemme</i>	380
LUKU 144—RAKENTAVAA PUHETTA	381
<i>Miksi taso on niin matala?</i>	381
<i>Tarvitaan taivaallista mielenlaatua</i>	382
<i>Voimakas pyhitystyö</i>	383
LUKU 145—HURJISTELU NUORENA	384
<i>Kiusaus</i>	384
<i>Turhat huvitukset eivät suo tosi onnea</i>	385

LUKU 146—MAAILMALLISET VIERAAT	387
VIIDESTOISTA JAKSO— SEURUSTELU IA AVIOLIITTO	389
LUKU 147—TOSI RAKKAUS	390
<i>Neuvoa kysyttävä</i>	390
Toverien valinta	391
LUKU 148—VÄÄRIÄ SEURUSTELUMUOTOJA	392
<i>Uskonnollisen kokemuksen vaikutus</i>	392
<i>Aikaiset avioliitot</i>	393
LUKU 149—KIHLAUS USKOTTOMAN KANSSA	394
<i>Rakkauden koetus</i>	394
<i>Tottelemattomuuden seurauksia</i>	395
<i>Kihlauksen purkaminen</i>	396
<i>Selvä arvostelukyky on välttämätöntä</i>	396
LUKU 150—NEUVON IA OHJAUKSEN TARVE	397
<i>Täydellinen opas</i>	397
<i>Kunnioittava käytös</i>	398
<i>Tervettä arvostelukykyä tarvitaan</i>	400
<i>Vanhemmilta on kysyttävä neuvoa</i>	400
<i>Suhtautuminen äitiin</i>	401
<i>Hetken tunnelmiin ei ole luottamista</i>	402
<i>Jumalallinen rakkaus</i>	403
LUKU 151—LIIAN AIKAISET AVIOLIITOT	404
<i>Varhaisen kiintymyksen vaara</i>	404
LUKU 152—VIISAITA JA EPAVIISAITA AVIOLIITTOJA	405
<i>Vieras ies</i>	405
<i>Oikea seurustelu</i>	406
<i>Hätäisesti solmitut avioliitot</i>	406
<i>Avioliittoon saatanan toimesta</i>	406
LUKU 153—NAIDA JA NAITTAA	408
<i>Epäpyhä intohimo</i>	408
<i>Terveysten ja sopivaisuuden lakeja rikotaan</i>	409
<i>Neuvojen halveksiminen</i>	409
<i>Tosi rakkauden tuntomerkit</i>	410
<i>Jumalan johtoa on etsittävä</i>	411
LUKU 154—AVIOLIITON VASTUU	412
LUKU 155—AVIOLIITTOSSA TARVITAAN HYVÄÄ	
ARVOSTELUKYKYÄ JA ITSEHILLINTÄÄ	413
<i>On katsottava eteenpäin</i>	413

<i>Intohimon valt</i>	413
<i>Itsehillinnän välttämättömyys</i>	414
LUKU 156—IISAKIN ESIMERKKI	415

ESIPUHE

Muinaisina päivinä, kun Jerusalem oli uudelleen rakennettava, profeetta kuuli näyssä taivaallisen lähettilään sanovan toiselle: ”Juokse, puhu tälle nuorukaiselle.” Samoin meidänkin päivinämme adventtiliikkeen nuorille miehille ja nuorille naisille on annettu tärkeä osa suoritettavaksi tämän maan historian loppunäytelmässä.

”Herra on asettanut nuoret olemaan hänen auttavana kätenään.” — ”Testimonies for the Church”, VII, s. 64.

”Miten nopeasti sellainen työntekijäjoukko, jonka meidän nuorisomme oikein kasvatettuna muodostaisi, veisikään sanoman ristiinnaulitusta, ylösnousseesta ja pian palaavasta Vapahtajasta koko maailmaan!” — ”Education”, s. 271.

Tämänkaltaisia sanomia on tullut tämän liikkeen nuorisolle profetian hengen välityksellä työmme alusta asti. Mrs. Ellen G. White, jonka Jumala valitsi tämän lahjan ilmituojaksi, oli vain seisevän-toista vuotias tyttö aloittaessaan työnsä. Hän tunsii lapsuusajan ja nuorison taistelut pimeyden valtoja vastaan, ja hän tunsii voittoisan elämän Kristuksessa. Hänen kynästään on suoraan nuorisolle lähtenyt monia opetuksen, myötätunnon, nuhteen ja rohkaisun sanomia. Ja nämä sanomat, aina johtaen nuorten mieliä Kristukseen ja hänen Sanaansa ainoana voimanlähteenä jaloa kristillistä miehekkyyttä ja naisellisuutta muodostettaessa, ovat osaltaan luoneet sitä pyhityksen mieltä, mikä on ominaista niin monille nuorillemme.

[6] *Vuosina 1892 ja 1893 annettiin sanomat, joissa ehdotettiin nuorisomme järjestettäväksi ryhmiin ja yhdistyksiin kristillistä toimintaa varten. Näistä ehdotuksista on kehittynyt nuorten M. V. (Missionary Volunteer)-yhdistys, joka on osoittautunut kohottavaksi ja ylläpitäväksi voimaksi adventtinuorison elämässä kaikkialla maailmassa.*

Joskin paljon siitä, mitä sisar White on kirjoittanut nuorisollemme, on julkaistu hänen kirjoissaan, on monia Youth’s Instructor-lehdessä ja muualla ilmestyneitä kirjoituksia, joita ei ole julkaistu kirjan muodossa. Nämä opetukset ovat kallisarvoinen perintö, ja niiden pitäisi olla kaikkien nykypäivien nuortemme käsissä. Pääkon-

ferenssin M.V.-jaosto on senvuoksi läpikäynyt kaiken sen, mitä hän on kirjoittanut aikakauslehtiimme toimintansa alusta lähtien, ja on valikoinut kaikki nuorisoa ja sen pulmia koskevat kirjoitukset. Aina ei ole ollut mahdollista ottaa koko kirjoitusta sellaisenaan, mutta otteet on valikoitu hyvin huolellisesti, jotta niistä selvästi kävisi ilmi kirjoittajan ajatus kulloinkin käsilläolevasta aineesta. Kirjan opetusarvoa täydentääksemme olemme ottaneet siihen lisäksi paljon sellaista, mikä on jo aikaisemmin julkaistu kirjoissa, mutta ei ole laajalti levinnyt nuorten keskuuteen.

Ensimmäisen valitsemistyön suoritti suureksi osaksi veli J. F. Simon. Senjälkeen veli W. C. White teki ainehistoon arvokkaita lisäyksiä ja ehdotuksia. Lopullisen järjestelytyön suoritti veli H. T. Elliot, ja Southern Publishing Assodat ion on huolellisen työn jälkeen saattanut kaiken tähän miellyttävään asuun. Saakoon nuorten kiinnostus tähän kirjaan johtaa heidät tarkoin tutkimaan sanomia, joita profetian henki on antanut jäännösseurakunnalle.

Hartain rukouksemme on, että nämä sanomat olisivat suureksi voimaksi adventtiliikkeen nuorisolle kaikkialla maailmassa, auttaen heitä kehittämään kristillistä luonnetta, ja antaen heille uutta intoa viemään päätökseen suurta tehtäväämme — ”Adventtisanoma koko maailmaan tämän sukupolven aikana.”

M.E.Kern

Pääkonf erenssin nuorisajaoston sihteeri.

JOHDANTO

Luonteen kehittäminen iankaikkisuutta varten

[7] Olen syvästi kiinnostunut nuoriin, ja hartaasti haluan nähdä heidän pyrkivän saavuttamaan täydellisen kristillisen luonteen, koettaen ahkerasti opiskellen ja hartaasti rukoillen saada kasvatusta, mikä on välttämätöntä kelvolliselle palvelukselle Jumalan työssä. Ikävöin nähdä heidän auttavan toisiaan saavuttamaan korkeamman tason kristillisessä koke-muksessa.

Kristus tuli opettamaan ihmisperheelle pelastuksen tietä, ja hän teki tämän tien niin tasaiseksi, että pieni lapsi voi kulkea sillä. Hän kehoittaa opetuslapsiaan seuraamaan oppiakseen tuntemaan Herraa, ja seuratessaan päivittäin hänen johdatustaan he oppivat, että ”hänen nousunsa on varma kuin aamurusko”.

Olet tarkannut nousevaa aurinkoa ja päivän asteettaista valkenemista yli maan ja taivaan. Vähitellen koitto kirkastuu, kunnes aurinko tulee näkyviin, sitten valo yhä vahvistuu ja lisääntyy, siksi kun on päästy keskipäivän täyteen loistoon. Täten kuvataan kauniisti sitä, minkä Jumala haluaa tehdä lapsilleen täydellistäessään heidän kristillistä kokemustaan. Vaeltaessamme päivittäin valossa, minkä hän lähettää meille, haluten noudattaa kaikkia hänen käskyjään, kokemuksemme kasvaa ja laajenee, kunnes meistä tulee täysikasvuisia miehiä ja naisia Kristuksessa Jeesuksessa.

[8] Nuorten tulee aina tarkata Kristuksen vaelluksen suuntaa Joka askeleella se oli voittoisaa kulkua. Kristus ei tullut maailmaan kuninkaana, hallitsemaan kansoja. Hän tuli vaatimattomana ihmisenä, olemaan kiusattuna ja voittamaan kiusauksen, seuraamaan, niinkuin meidänkin täytyy, oppiaksemme tuntemaan Herran. Tutkimalla hänen elämänsä saamme tietää, miten paljon Jumala hänen kauttaan tahtoo tehdä lastensa hyväksi. Ja opimme tietämään, että olivatpa koettelemuksemme miten suuret tahansa, ne eivät voi ylittää sitä, minkä Kristus kesti, jotta me saattaisimme tuntea tien, totuu-

den ja elämän. Hänen esimerkkinsä mukaisella elämällä osoitamme antavamme arvoa uhrille, minkä hän on tehnyt hyväksemme.

Nuoret ovat ostetut äärettömästä hinnasta, Jumalan Pojan verellä. Ajattele Isän uhrausta hänen salliessaan Poikansa tehdä tämän uhrin. Ajattele, mistä Kristus luopui lähtiessään taivaan tarhoista ja kuninkaalliselta valtaistuimelta, antaakseen elämänsä päivittäiseksi uhriksi ihmisten hyväksi. Hän kärsi herjausta ja solvausta. Hän kesti kaiken pilkan ja ivailun, minkä jumalattomat ihmiset saattoivat syyttää hänen päälleen. Ja täytettyään maisen tehtävänsä hän käsi ristinkuoleman. Ajattele hänen kärsimyksiään ristillä — naulat tungettuina hänen käsiinsä ja jalkoihinsa. Ajattele niiden naurua ja pilkkaa, joita hän tuli pelastamaan, ja hänen Isänsä kasvojen peittymistä. Mutta kaikella tällä Kristus teki mahdolliseksi kaikille haluaville saada elämän, joka on Jumalan elämän kaltainen.

Uskollinen ystävä

Kun Kristus nousi taivaaseen Isän luo, hän ei jättänyt seuraajiaan avuttomiksi. Pyhä Henki, hänen edustajanaan, ja taivaalliset enkelit, palvelevina henkinä, lähetetään niiden avuksi, jotka taistelevat uskon hyvää taistelua suurta ylivoimaa vastaan. Muista aina, että Jeesus on auttajasi. Kukaan ei ymmärrä luonteesi erikoisuuksia niin hyvin kuin hän. Hän pitää sinua silmällä, ja jos haluat olla hänen johdettavanaan, hän lähettää ympärillesi hyvävaikuttavia voimia, jotka auttavat sinua täyttämään kaiken hänen tahtonsa sinuun nähden.

Tässä elämässä teemme valmistuksia tulevaa elämää varten. Pian pidetään suuri katselmus, jossa jokaisen sielun, joka pyrkii kristillisen luonteen täydellisyyteen, on läpäistävä Jumalan tutkivien kysymysten kokeessa: Jätitkö toisille esimerkin, jota he saattoivat turvallisesti seurata? Otitko vaarin sieluista kuin ne, joiden on tehtävä tili? Taivaallinen sotajoukko tuntee mielenkiintoa nuoria kohtaan, ja toivoo tavattoman hartaasti, että läpäiset kokeen ja että sinulle lau-sutaan hyväksymyksen sanat: ”Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija . . . Mene herrasi iloon. ’ ’ Muistakoot nuoret, että he ovat täällä kehittääkseen luonnettaan iäisyyttä varten, ja että Jumala odottaa heidän tekevän parhaansa. Pitäkööt kokeneemmat silmällä nuorempia, ja kun he näkevät heidän olevan kiusattuja, ottakoot heidät syrjään ja rukoilkoot heidän kanssaan ja heidän puolestaan. Herra

tahtoisii, että osoittamalla mielenkiintoa niiden pelastusta kohtaan, joita hän tuli pelastamaan, me tunnustaisimme Kristuksen suuren uhrin hyväksenne. Jos nuoret tahtovat etsiä Kristusta, hän tekee heidän pyrkimyksensä tulokselliseksi. — E. G. White, The Youth's Instructor, marrask.21 p.1911

ENSIMMÄINEN JAKSO— JUMALAN TARKOITUS NUORIIN NÄHDEN

[12]

Jotta jokainen työhaara voisi edistyä, Jumala pyytää nuorten voimaa, intoa ja rohkeutta. Hän on valinnut nuoret auttamaan asiansa edistämiseksi. Jotta voitaisiin selvänäköisesti suunnitella ja rohkeasti panna toimeen, tarvitaan nuorta, tervettä tarmoa. Nuoria kutsutaan antamaan Jumalalle nuoruutensa voimat, jotta he, käyttämällä kykyjään, ajattelemalla terävästi ja toimimalla tarmokkaasti voisivat tuottaa hänelle kunniaa ja pelastaa lähimmäisensä. — ”Gospel Workers”, s. 67.

[11]

[13]

LUKU 1—KUTSU NUORILLE

Jumala haluaa nuorten tulevan vakaamielisiksi ja valmistautuvan toimimaan hänen jalossa työssään sekä kykenevän kantamaan vastuuta. Jumala kutsuu nuoria, jotka ovat sydämeltään turmeltumattomia, voimakkaita ja rohkeita, ja jotka ovat päättäneet taistella miehekkäästi edessään olevassa taistelussa, kirkastamaan Jumalaa ja onnellistamaan ihmiskuntaa. Jos nuoret vain tahtoisivat tutkia Raamattua, tyyntäisivät kiihkeät pyyteensä ja kuuntelisivat Luojan sa ja Lunastajansa ääntä, heillä ei ainoastaan olisi rauhaa Jumalan kanssa, vaan he huomaisivat myös tulleen jalommiksi ja ylevämmiksi. Siitä on iankaikkista hyötyä sinulle, nuori ystäväni, että otat vaarin Jumalan sanan opetuksesta, sillä niiden merkitys sinulle on verrattoman tärkeä.

Minä pyytämällä pyydän sinua olemaan viisas ja ajattelemaan, mikä on seurauksena hillittömästä elämästä, jota Jumalan Henki ei ole saanut vallita. ”Älkää eksykö, Jumala ei salli itseään pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän niittääkin. Joka lihaansa kylvää, on lihasta niittävä turmeltumusta. ’ ’ Oman sielusi tähden, Kristuksen tähden, joka antoi itsensä pelastaakseen sinut perikadosta, pysähdy elämäsi kynnyksellä, ja punnitse tarkoin vastuusi, tilaisuutesi ja mahdollisuutesi. Jumala on antanut sinulle tilaisuuden suorittaa ylevän tehtävän. Sinun vaikutuksesi voi puhua Jumalan totuuden puolesta; sinä voit olla Jumalan työtoveri ihmiskunnan suuressa pelastustyössä...

[14]

Oi jospa nuoret antaisivat arvoa sille ylevälle tehtävälle, johon heidät on kutsuttu! Mieti tarkoin jalkaisi polkua. Aloita työsi korkein ja pyhin aikein ja päättäen, ettet Jumalan armon voimalla poikkea oikeamielisyyden polulta. Jos alat kulkea väärään suuntaan, jokainen askel tulee olemaan täynnä vaaroja ja onnettomuutta, ja loittonet yhä enemmän totuuden, turvallisuuden ja menestyksen polusta. Tarvitset jumalallista voimaa vahvistamaan älyäsi ja elvyttämään siveellistä tarmoasi.

Jumalan työ vaatii olemuksen parhaat kyvyt, ja monilla kentillä tarvitaan kipeästi opillisia edellytyksiä omaavaa nuoria. Tarvitaan niitä, joille voidaan uskoa työ laajoilla kentillä, jotka ovat jo tu-leentuneet leikattaviksi. Tavallisenkykyiset nuoret, jotka antautuvat kokonaan Jumalalle ja joita paheet ja saastaisuus eivät ole turmelleet, menestyvät ja kykenevät suorittamaan suurta työtä Jumalalle. Tarkatkoot nuoret neuvoa, ja olkoot raitismielisiä.

Miten monet nuoret ovatkaan tuhlanneet Jumalalta saamansa voiman turhuuteen ja irstaaseen elämään ! Miten monet tuskaisat kuvat palaavatkaan mieleeni nuorista, joista on tullut pelkkiä ihmiskunnanhylkiöitä mieleltään, siveydeltään ja ruumiiltaan, paheellisten tapojen noudattamisen tähden! Heidän ruumiinja sielunkykynsä ovat rappiolla, ja heidän elämänsä käyttökelpoisuus suuresti vähentynyt sentähden, että he ovat antautuneet luvattomiin nautintoihin.

Minä pyydän hartaasti teitä, aikamme huolettomat ja suruttomat nuoret, kääntykää ja ruvetkaa Jumalan työtovereiksi. Tulkoon elämänne pyrkimykseksi toisten onnelliseksi tekeminen ja pelastaminen. Jos pyydätte apua Jumalalta, hänen teissä toimiva voimansa kukistaa kaikki vastustavat voimat, ja totuus pyhittää teidät. Synti on huolestuttavan yleistä aikamme nuorison keskuudessa, mutta pyrkikää te tekemään voitavanne pelastaaksenne sieluja saatanan vallasta.

[15]

Olkaa valonkantajia

Loistakoon valosi, minne menetkin. Näytä, että olet lujasti päämäärätietoinen, etkä epävakainen henkilö, jota huonojen toverien vaikutukset helposti horjuttavat. Älä yhdy helposti niiden mielipiteisiin, jotka häpäisevät Jumalaa, vaan pikemminkin koeta uudistaa, käännyttää ja pelastaa sieluja pahasta.

Turvaudu rukoukseen, ja mielen sävyisyydellä ja nöyryydellä koeta johtaa uskoon niitä, jotka asettuvat vastarintaan. Eksymyksestä pelastettu sielu, joka on saatettu Kristuksen lipun luo, synnyttää ilon taivaassa, ja merkitsee tähteä voitonkruunuusi. Pelastettu sielu johtaa jumalisella vaikutuksellaan toisia sieluja pelastuksen tuntemiseen. Siten työ moninkertaistuu, ja vasta tuomiopäivän paljastukset esittävät työn laajuuden.

Älä epäröi työskennellä Herran hyväksi siksi, että mielestäsi voit aikaansaada vain vähän. Tee se vähäsi uskollisesti, sillä Jumala yhtyy ponnistuksiisi. Hän kirjoittaa niinesi elämän kirjaan merkiten sinut arvolliseksi käymään sisälle Herran iloon. Pyytäkäämme hartaasti Herralta, että työntekijöitä saataisiin, sillä pelot ovat vaalenneet leikattaviksi ; eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän . . .

Avartakaa näkemystänne

[16] Nuorilla tulisi olla avara näkemys ja viisaita suunnitelmia, jotta he voisivat parhaiten käyttää tilaisuutensa ja päästä osallisiksi siitä innostuksesta ja rohkeudesta, mikä elävöitti apostoleita. Johannes sanoo: ”Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä te olette väkevät ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet pahan.” Korkea taso esitetään nuorisolle, ja Jumala kutsuu heitä todella palvelemaan häntä. Vilpittömät nuoret, jotka tahtovat mielellään olla oppilaina Kristuksen koulussa, voivat suorittaa suurta työtä Mestari-ille, jos he vain tahtovat noudattaa jumalallisen Johtajansa käskyä, mikä kautta aikojen kantautuu kuuluvamme: ”Olkaa miehuulliset, olkaa väkevät.”

Teidän tulee olla niitä, jotka vaeltavat nöyrästi Jumalan kanssa ja jotka seisovat hänen edessään Jumalalta saamassaan miehuudessa, vapaina saastaisuudesta ja kaikesta aistillisuuden tartunnasta, mikä turmelee tätä aikakautta. Teidän tulee inhota kaikkea vääryyttä ja jumalattomuutta, uskaltaa noudattaa totuutta ja olla rohkeita, pitäen korkealla Prinssi Immanuelin verilippua. Kykynne kasvavat käyttäessänne niitä Mestarin hyväksi, ja hän, joka on ositanut ne määrättömästä hinnasta, pitää niitä suuren arvoisina. Älä istu jou-tilaana mitään tekemättä vain siitä syystä, ettet osaa tehdä mitään suurta, vaan tee mitä tahansa kätesi löytävät tehtäväksi, ja tee se perusteellisesti ja tarmokkaasti ...

Kutsu liittyä mukaan

Kristus kutsuu vapaaehtoisia liittymään hänen joukkoonsa ja kantamaan ristin lippua maailman nähtävissä. Seurakunta kaipaa ikävöiden nuorten apua, nuorten, jotka todistavat rohkeasti, tulisella innollaan herättävät seurakunnan hitaudestaan jälleen toimintaan

ja niin vahvistavat seurakuntaa maailmassa. Tarvitaan nuoria, jotka vastustavat maailmallisuuden hyökyaaltoa ja kohottavat varoituksen äänen ensiaskeleiden ottamista vastaan siveettömyyden ja paheiden polulla. Mutta ensin täytyy nuorten miestemme, jotka haluaisivat [17] palvella Jumalaa ja antautua hänen työhönsä, puhdistaa sielunsa temppeleksi kaikesta epäpuhtaudesta ja antaa Kristukselle valtasija sydämessään. Sitten he voivat tarmokkaasti suorittaa kristillistä työtä ja osoittaa suurta innokkuutta kehoittaessaan ihmisiä antautumaan Kristuksen sovitettaviksi. Eivätkö nuoret miehemme tahdo noudattaa Kristuksen kutsua ja vastata: ”Tässä olen, lähetä minut”? Nuoret miehet, tunkeutukaa eturintamalle, ja ryhtykää Kristuksen työtovereiksi, aloittaen työn siitä, mihin hän sen jätti, ja saattaen sen päätökseen. — *Review and Herald*, kesäk. 16 p. 1891.

Välttämättömiä luonteen perusominaisuuksia

Jumala ei kiellä nuoria pyrkimästä eteenpäin. Luonteen perusominaisuuksia, jotka tekevät ihmisen menestykselliseksi ja kunnioitettuksi ihmisten keskuudessa — hellittämätöntä pyrkimystä johonkin parempaan, lannistumatonta tahtoa, uupumatonta ponnistusta ja väsymätöntä kestävyyttä — ei tule polkea maahan. — ”*Patriarchs and Prophets*”, s. 602.

LUKU 2—KOETTAEN MIELLYTTÄÄ HÄNTÄ

[18] Herralla on meille jokaiselle erikoinen työ suoritettavaksi henkilökohtaisesti. Kun näemme maailman jumalattomuuden ilmenevän oikeusistuinten toiminnassa ja siitä kerrottavan sanomalehdissä, lähestykäämme Jumalaa, ja elävästi uskoen pitäkäämme kiinni hänen lupauksistaan, jotta Kristuksen armo ilmaantuisi meissä. Vaikutuksemme maailmaan voi olla voimallinen. Jos Jumalan synnistäväkuuttava voima on kanssamme, saatamme johtaa synnissä olevia sieluja kääntymykseen.

Koruttomuutemme voi aikaansaada paljon tässä työssä. Meidän ei tule koettaa kiivetä korkeihin asemiin tai saada ihmisten kiitosta. Meidän ei tulisi pyrkiä olemaan suurimpana. Meidän tulee pitää silmällä vain Jumalan kunniaa. Meidän on työskenneltävä kaikella Jumalalta saamallamme kyvyllä, asettuen valovirtaan, jotta Jumalan armo voisi laskeutua yllemme muovaamaan ja muodostamaan meitä Jumalan kaltaisiksi. Taivas odottaa saavansa vuodattaa runsaimmat siunauksensa niille, jotka haluavat pyhittäytyä Jumalan työhön näinä maailman historian viimeisinä päivinä. Joudumme koetuksiin ja koettelemuksiin, voimme joutua viettämään unettomia öitä. Mutta vietettäköön sel-laiset ajat hartaasti rukoillen Jumalaa, että hän antaisi ymmärrystä ja elvyttäisi mielen tajuamaan etuoikeuksia, joista saamme nauttia. — Review and Herald, huhtik. 1 p 1909.

LUKU 3—MENESTYKSEN EHTOJA

”Herran pelko on viisauden alku.” — Monet nuoremme eivät [19] tunne, että heidän on välttämätöntä voimainsa koko tarmolla tehdä parhaansa aina ja kaikissa olosuhteissa. He eivät pidä mielessään Jumalan pelkoa, eivätkä heidän aja-tuksensa ole puhtaat ja jalostuneet.

Koko taivas on tietoinen jokaisesta ajatuksesta ja teosta. Toverisi eivät ehkä näe tekojasi, mutta enkelit voivat tarkastella niitä kaikkia vapaasti. Enkelten on määrä palvella niitä, jotka pyrkivät saamaan voiton jokaisesta väärästä tavasta ja pysymään erillään saatanan juonista.

Uskollinen vilpittömyys

Pienten pahojen tekojen ja luonteenkehittämisen pikku rikko-
musten voimaan ei kiinnitetä niiden ansaitsemaa huomiota. Suurim-
mat ja jaloimmat periaatteet ilmaistaan meille Jumalan sanassa. Ne
on annettu meille vahvistamaan jokaista pyrkimystä hyvään, valvo-
maan mieltämme ja saattamaan sen tasapainoon sekä herättämään
meissä halua päästä korkealle tasolle.

Joosefin, Danielin ja hänen toveriensa elämänvaiheista huo-
maamme, miten totuuden kultainen ketju saattaa yhdistää nuoret
Jumalan valtaistuimeen. Heitä ei voitu kiusata luopumaan vilpittö-
mästä vaelluksestaan. He pitivät Jumalan suosiota suuriarvoisem-
pana kuin ruhtinasten suosiota ja kiitosta, ja Jumala rakasti heitä ja
levitti kilpensä hei- dän suojakseen. Heidän uskollisen vilpittömyy- [20]
tensä vuoksi, ja koska he päättivät kunnioittaa Jumalaa enemmän
kuin mitään inhimillistä mahtia, Herra erinomaisesti kunnioitti hei-
tä ihmisten edessä. Heitä kunnioitti Herra Sebaot, jonka voima on
suurempi kuin kaikki hänen kättensä työt taivaassa ja maan päällä.
Nämä nuoret eivät hävenneet tunnustaa omaa väriään. Kuninkaan
hovissakin he sanoillaan, tavoillaan ja tottumuksillaan tunnustivat
uskovansa Herraan, taivaan Jumalaan. He kieltäytyivät tottelemasta
mitään maallista määräystä, joka johti pois Jumalan kun-
nioitta-

misesta. He saivat taivaasta voimaa tunnustaa olevansa kuuliaisia Jumalalle.

Sinun tulisi olla valmis seuraamaan näiden jalojen nuorukaisen esimerkkiä. Älä koskaan häpeä tunnustaa uskonvärejäsi; pue ne päällesi, levitä ne ihmisten ja enkeleiden nähtäviksi. Älä antaudu väärän pidättyväisyyden valtaan tai väärän varovaisuuden, mikä kehoittaa sinua toimimaan vastoin tätä neuvoa. Harkituilla sanoillasi ja soveliaalla toiminnallasi, oikeudenmukaisuudellasi ja vakaalla hurskaudellasi todista elävästi uskostasi, päättäen, että Kristus saa kunniapaikan sielusi temppelissä; ja jätä kykysi ehdoitta hänen jalkainsa juureen, käytettäviksi hänen palvelukseensa.

Täydellinen pyhitys

[21] Nykyisyyttä ja iankaikkisuutta ajatellen sinun on parasta jättäytyä kokonaan totuuden puolelle, jotta maailma näkisi vakaumuksesi. Monet eivät antaudu kokonaan Jumalan asialle, ja heidän horjuva tilansa on sinänsä heikkouden syynä ja toisille kompastuskivenä. Koska he eivät ole lujittaneet periaatteitaan ja ovat pyhittäytymättömiä, kiusausten aallot pyyhkäisevät heidät pois siitä, minkä he tietävät olevan oikeata, eivätkä he pyhästi pyri voittamaan joukoista vääryyttä ja saavuttamaan täydellisesti vanhurskasta luonnetta Kristuksen vanhurskauden ansion perusteella.

Maailmalla on oikeus tietää tarkoin, mitä jokaiselta inhimilliseltä järkiolenolta voidaan odottaa. Se joka on lujien, vankkojen ja vanhurskasten periaatteiden elävä ruumiillistuma, vaikuttaa tovereihinsa elävää voimaa levittävästi, ja hänen kristillisyytensä vaikuttaa toisiin. Monet eivät tajua eivätkä oikein arvosta sitä, miten suuri vaikutus jokaisella on hyvään tai pahaan suuntaan. Jokaisen opiskelevan tulisi käsittää, että hänen omaksumansa periaatteet tulevat elävästi ja muodostavasti vaikuttamaan hänen luonteeseensa. Joka vastaanottaa Kristuksen henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen, rakastaa Jeesusta ja kaikkia, joiden puolesta Kristus on kuollut; sillä Kristus on hänessä kuin vesilähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään. Hän alistuu ehdoitta Kristuksen johtoon.

Turvaa vapautesi

Tee elämäsi säännöksi, mistä mikään kiusaus tai sivuharrastus ei saa sinua poikkeamaan, se, ettii kunnioitat Jumalaa, koska hän niin ”on rakastanut maailmaa, että hän antoi ainokaisen Poikansa, jotta kuka ikinä häneen uskoo, se ei hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän”. Lunastettuna, vapaana siveysolentona, joka on lunastettu rajattomasta hinnasta, sinulle kuuluu Jumalan kehoitus turvata vapautesi ja käyttää Jumalalta saamiasi voimia taivaan valtakunnan vapaan kansalaisen tavoin. Älä enää viivy synnin orjuudessa, vaan kuninkaiden Kuninkaan kuuliaisena alamaisena osoita uskollisuutesi Jumalalle.

Jeesuksen Kristuksen avulla osoita, että olet sen pyhän luotamuksen arvoinen, jolla Herra on kunnioittanut sinua antamalla sinulle elämän ja armon. Sinun tulee kieltäytyä alistumasta pahan valtaan. Kristuksen satureina meidän on vapaaehtoisesti ja järkevästi suostuttava hänen pelastusehtoihinsa kaikissa olosuhteissa, suosittava oikeita periaatteita ja toimittava niiden mukaisesti. Jumalallisen viisauden tulee olla teidän jalkainne valona. Olkaa uskollisia itsellenne ja uskollisia Jumalallenne. Kaikki mikä voidaan ravistaa pois, tulee karkoittumaan pois, mutta totuuteen juurtuneina ja perustuneina pysyttäydytte siinä, mitä ei voida ravistaa pois. Jumalan laki on luja, muuttumaton, sillä se on Jehovan luonteen ilmaus. Päätä lujasti, ettet sanoillasi tai vaikutuksellasi vähimmässäkään määrässä häpäise sen arvovaltaa.

[22]

Täydellinen alistuminen

Kristuksen uskonnon omaaminen merkitsee, että olet ehdottomasti alistanut kaikkiesi Jumalalle ja jättäytynyt Pyhän Hengen johdettavaksi. Pyhän Hengen lahjan yhteydessä annetaan siveellistä voimaa, eikä sinulla ole vain niitä kykyjä, jotka sinulle aikaisemmin annettiin käytettäväksi Jumalan palvelukseen, vaan niiden tehokkuus on suuresti lisääntyvä. Kaikkien voimiesi alistaminen Jumalalle yksinkertaistaa suuresti elämän ongelmaa. Se lieventää ja lopettaa tuhansia taisteluita, joita joutuu käymään luonnollisen sydämen intohimoja vastaan. Uskonto on kuin kultainen side, mikä yhdistää sekä nuorten että vanhain sielut Kristukseen. Sen avulla halukkaat ja

kuuliaiset johdetaan turvallisesti pimeiden ja eksyttävien polkujen ohi Jumalan kaupunkiin.

[23] On nuoria, joiden kyvykkyys on vain tavallista laatua, mutta jotka ylevä ja puhdasperiaatteisten opettajien kasvatuksen ja kurin avulla voivat kehittyä kykeneviksi täyttämään jonkin luottamuspaikan, johon Jumala on heidät kutsunut. Mutta on toisia nuoria, jotka epäonnistuvat, koska he eivät ole päättäneet voittaa luonnollisia haalujaan eivätkä halua kuunnella Jumalan ääntä hänen sanassaan. He eivät ole turvanneet sielujaan kiusausta vastaan eivätkä ole päättäneet tehdä velvollisuuttaan joka tapauksessa. He ovat sen kaltaisia, joka vaarallisella matkalla kieltäytyy kaikesta opastuksesta ja ohjauksesta, joka voisi varjella häntä onnettomuudelta ja perikadolta, ja kulkee eteenpäin kohti varmaa kadotusta.

Sinä valitset itse oman kohtalosi

Oi jospa jokainen tajuaisi olevansa oman kohtalonsa ratkaisija! Onnellisuutesi tässä ja tulevassa, kuolemattomassa elämässä on oman ratkaisusi varassa. Valintasi perusteella voit saada tovereita, jotka madaltavat ajatuksesi, sanasi ja tapasi. Voit päästää valloilleen halusi ja intohimosi, olla välittämättä mistään arvovallasta, käyttäen karkeaa kieltä ja alentua mitä matalimmalle tasolle. Vaikutuksesi voi olla sellaista, että se saastuttaa toiset, ja voit aiheuttaa niiden perikadon, jotka olisit voinut johtaa Kristuksen luo. Voit johtaa toisia pois Kristuksesta, oikeasta, pyhydestä ja tai-vaasta. Tuomiolla kadotetut voivat osoittaa sinua ja sanoa: ”Ilman hänen vaikutustaan en olisiCOMPASTUNUT ja pilkannut uskontoa. Hänellä oli valoa, hän tunsi tien taivaaseen. Minä olin tietämätön, ja kuljin sokeasti tietäni kohti kadotusta.” Oi, mitä voimme vastata sellaiseen syytökseen? Miten tärkeitä onkaan, että jokainen harkitsee, minne hän johtaa sieluja. Meidän silmämäärämme on iankaikkinen elämä, ja miten tarkoin meidän tulisikaan laskea, mitä vaikutuksemme maksaa. Meidän ei tulisi jättää iankaikkisuutta huomioonottamatta laskuissamme, vaan totuttautua kysymään jatkuvasti: Miellyttääkö vaellukseni Jumalaa? Miten toimintani vaikuttaa niiden mieliin, joilla on ollut paljon vähemmän valoa ja tietoa siitä, mikä on oikein?

[24]

Sydämentutkistelukysymyksiä

Oi jospa nuoret tutkisivat Raamattua ja toimisivat niinkuin arvelisivat Kristuksen toimivan samoissa olosuhteissa! Meidän mahdollisuutemme saada tietoa taivaasta on tuottanut meille suuren vastuun, ja syvästi huolehtien meidän tulisi kysyä: Vaellanko valossa? Johdanko toisia saamani suuren valon mukaisesti oikeaa suoraa tietä, vai ovatko polkuni niin mutkaisia, että ontuvat suistuvat tieltä?....

Syvän, pysyväisen käsityksen totuuden arvosta, pyhyydestä ja arvovallasta tulisi kokonaan vallata meidät. Taivaan valon kirkaat säteet loistavat polullenne, rakkaat nuoret, ja rukoilen, että käyttäisitte tilaisuutenne parhaalla mahdollisella tavalla. Vastaanottakaa ja säilyttäkää jokainen taivaan lähettämä valonsäde, niin polkunne kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka. — The Youth's Instructor, helmik. 2 p. 1893.

LUKU 4—TILAISUUTEMME PÄIVÄ

[25] Tänä aikana voimme saada opetuksia niiden kokemuksesta, jotka työskentelevät Jumalan hyväksi menneinä aikoina. Miten vähän tiedämmekään näiden miesten taisteluista, koettelemuksista ja ponnistuksista heidän käydessään kohtaamaan saatanan sotajoukkoja. Pukeutumalla Jumalan koko sota-asuun he saattoivat vastustaa saatanan juonia.

Nämä miehet, jotka menneisyydessä antautuivat Jumalalle hänen asiansa edistämiseksi, olivat periaatteessaan teräksenlujia. He olivat miehiä, jotka eivät voineet epäonnistua. tai masentua; miehiä, jotka Danielin tavoin olivat täynnänsä Jumalan kunnioitusta ja hartautta, jaloja aikomuksia ja pyrkimyksiä. He olivat; yhtä heikkoja ja avuttomia kuin kuka tahansa niistä, jotka nyt ovat mukana työssä, mutta he luottivat kekonansa Jumalaan. He olivat rikkaita, mutta heidän rikkautenaan oli mielen ja sielun sivistys. Tähän voi päästä jokainen, joka asettaa Jumalan ensimmäiseksi, viimeiseksi ja parhaaksi kaikessa. Vaikka meiltä puuttuisi viisautta, tietoa, hyveellisyyttä ja voimaa, voimme saada tätä kaikkea, jos tahdomme Kristukselta vastaanottaa opetusta siinä, mitä etuoikeutenamme on häneltä oppia.

Minkälaisia työntekijöitä tarvitaan

[26] Tänä aikana meillä on tilaisuuksia ja etuja, joita ei ollut niin helppoa hankkia menneiden sukupolvien aikana. Meillä on enemmän valoa, ja sen olemme saaneet noiden uskollisten vartijoiden työn tuloksena, jotka panivat turvansa Jumalaan ja saivat häneltä voimaa antaakseen valon loistaa kirkkain, hohtavin sätein maailmaan. Meidän on omana aikanamme kehitettävä tätä lisääntynyttä valoa, niinkuin menneinä aikoina nuo jalot miehet ja naiset kehittivät sitä valoa, minkä saivat Jumalalta. He työskentelivät kauan uutterasti oppiakseen läksyt, jotka heille annettiin Kristuksen koulussa, eikä heidän vaivannäkönsä ollut turhaa. Heidän jatkuvat ponnistuksensa

palkittiin. He tarttuivat kiinni mahtavimpaan kaikista voimista, ja kuitenkin he aina ikävöiden kaipasivat syvempää, korkeampaa ja laajempaa käsitystä iankaikkisista asioista, voidakseen menestyksellisesti esittää totuuden aarteita puutteessa olevalle maailmalle.

Tämänluontoisia työntekijöitä tarvitaan nytkin. Ne, jotka Jumalan silmissä ja taivaan kirjoissa merkitään miehiksi, ovat niitä, jotka Danielin tavoin kehittävät jokaista kykyään voidakseen mahdollisimman hyvin edustaa Jumalan valtakuntaa jumalattomassa maailmassa. Tiedon kartuttaminen on välttämätöntä, sillä kun ollaan Jumalan työssä, tieto on hyvävaikuttava voima. Maailma tarvitsee ajattelevia periaatteen miehiä, jotka aina kehittävät ymmärrystään ja arvostelukykyään. Painotyö tarvitsee miehiä saamaan siitä parhaan hyödyn, jotta totuus nopein siivin leviäisi jokaiselle sukukunnalle, kielelle ja kansalle.

Kelvollisuutemme perusta

Me tarvitsemme käytettäviksemme nuoria, jotka tahtovat kehittää vilpittömästi uutteruutta ja jotka eivät pelkää uhrata voimiaan tehtävien suorittamiseen. Sellaiset nuoret löytävät itselleen paikan mistä hyvänsä, koska he eivät horjuile matkan kestäessä; heidän mielessään ja sielussaan on jumalkaltaisuutta. Heidän katseensa on suora, ja alati he painaltavat eteenpäin ja ylöspäin, huutaen : **Voitto!** [27] Mutta mitään kutsua ei kuulu veltoille, pelokkaille ja epäuskoisille, jotka osoittamalla uskon puutetta ja haluttomuutta kieltämään itseänsä Kristuksen tähden estävät työtä edistymästä.

Jumala kutsuu niitä, jotka tahtovat olla hänen työtovereitaan. Kristuksen yhteydessä luonnosta tulee puhdas ja totuudellinen. Kristus antaa kelvollisuuden, ja ihmisestä tulee voima hyvään. Totuudellisuus ja puhtaus ovat Jumalan ominaisuuksia, ja ken omaa nämä ominaisuudet, hänellä on hallussaan voittamaton voima. — Review and Herald, maalisk. 10 p. 1903.

Sisäinen vanhurskaus

Ulkonainen vanhurskaus todistaa sisäisen vanhurskauden puolesta. Se, joka on sisäisesti vanhurskas, ei ole kovasydäminen eikä tyyneä, vaan hän kasvaa päivä päivältä Kristuksen kuvan kalta-

seksi, kasvaen voimasta voimaan. Hän, jota totuus pyhittää, hallitsee itseensä, ja seuraa Kristuksen jälkiä siksi kunnes armo vaihtuu kirkkauteen. Vanhurskaus, jolla meidät vanhurskautetaan, luetaan ansioksemme; vanhurskaus, jolla meidät pyhitetään, annetaan osaksemme. Edellinen oikeuttaa meidät taivaaseen, jälkimmäinen tekee meidät kelpoiksi taivaaseen. — Review and Herald, kesäk. 4 p. 1895.

LUKU 5—SAAVUTETTAVIA KORKEUKSIA

Rakkaat nuoret, mikä on elämänne pyrkimys ja tarkoitus? Pyritkö saamaan kasvatusta, jotta saavuttaisitte nimen ja aseman maailmassa? Onko mielessänne ajatuksia, joita ette uskalla lausua julki, että kenties kerran pääsette älyn suuruuden huipulle ja että saatte olla mukana neuvotteluja lainsäädäntökokouksissa avustamassa lakien laatimista kansakunnalle? Näissä pyrkimyksissä ei ole mitään väärää. Jokainen teistä saakoon asettaa itselleen päämäärän. Teidän ei tulisi tyytyä pieniin tavoitteisiin. Pyrkikää korkealle, älkääkä säästäkö mitään vaivoja saavuttaaksenne päämäärän. [28]

Uskonto on elämän perusta

Kaiken tosi suuruuden pohjalla on Herran pelko. Oikeamielisyys, järkkymätön oikeamielisyys on periaate, mikä teidän tarvitsee viedä mukanaan kaikkiin elämän eri toimiin. Ottakaa uskontonne kouluelämänne, asuntoonne ja kaikkiin toimintoihinne. Teidän kohdallanne on nyt tärkeänä kysymys siitä, miten voitte valita ja päättää opintonne samalla säilyttäen kristillisen luonteen lujuuden ja puhtauden sekä alistaen kaikki maalliset vaatimukset ja harrastukset Kristuksen evankeliumin korkeampien vaatimusten alle.

Sinun tulee nyt rakentaa sen mukaan kuin pystyt kalustamaan, sovittautua yhteiskuntaan ja elämään niin, että voit vastata tarkoitusta, mikä Jumalalla oli sinun luomisessasi. Kristuksen opetuslapsina olemisen ei estä teitä ottamasta osaa maallisiin toimiin, mutta sinun lulee ottaa uskonto mukaasi. Mihin toimeen saattanekin pystyä osallistumaan, älä koskaan helli sitä ajatusta, ettet voisi siinä menestyä luopumatta periaatteesta. [29]

Suuri vastuu

Uskonnollisen periaatteen tasapainoistamana voitte kiivetä niin korkealle kuin haluate. Ilomielin soisimme teidän kohoavan sille ylevälle tasolle, jonka Jumala tahtoisi teidän saavuttavan. Jeesus

rakastaa kallista nuorisoa, eikä hän mielellään näe sen kasvavan kyvyt jalostamattomina ja kehittämättöminä. Nuoret voivat tulla lujiksi periaatteen miehiksi ja naisiksi, jotka pystyvät kantamaan suurta vastuuta, ja sitä varten he saavat laillisesti jännittää jokaisen hermonsansa.

Mutta älkää koskaan tehkö sitä rikosta, että vääristäisitte Jumalalta saamanne voimat tekemään paha ja tuhoamaan toisia. On lahjakkaita ihmisiä, jotka käyttävät kykynsä levittääkseen siveellistä rappiota ja turmelusta, mutta kaikki sellaiset kylvävät siten siementä, minkä tuottamaa satoa korjatessaan heillä ei ole syytä ylpeyteen. On pelottavaa käyttää Jumalan antamia kykyjä levittämällä siunauksen sijasta yhteiskuntaan turmiota ja onnettomuutta. On myöskin pelottavaa kääriä meille uskottu talentti liinaseen ja kätkeä se maailmaan, sillä tämä on elämän kruunun poisheittämistä. Jumala vaatii palvelustamme. Jokaisen on kannettava vastuuta, ja me voimme täyttää elämän suuren tehtävän vain silloin, kun nämä vastuut ovat täysin hyväksytyt sekä uskollisesti ja tunnollisesti kannetut loppuun asti.

Uskonnon vaikutus

[30] Viisas mies sanoo: ”Muista Luojaasi nuoruudessa!” Mutta iikiii hetkeksikään otaksuko, ettii uskonto tekee teidat surullisiksi ja synkiksi, ja sulkee teiltä tien menestykseen. Kristuksen uskonto ei hävitä eikä heikennäkään. yhtään ainoata kykyä. Se ei mitenkään ehkäise teitä nauttimasta kaikkea tosi onnea. Sitä ei ole asetettu vähentämään mielenkiintoanne elämää kohtaan tai tekemään teitä välinpitämättömiksi ystävien ja yhteiskunnan vaatimuksille. Se ei verhoa elämää säkkipukuun eikä ilmaikse syvin huokauksin ja valituksin. Ei, ei! Ne jotka kaikessa asettavat Jumalan ensimmäiseksi, viimeiseksi ja parhaaksi, ovat maailman onnellisimpia ihmisiä. Hymyt ja auringonpaiste eivät ole tuomitut karttamaan heidän kasvojaan. Uskonto ei tee vastaanottajaansa karkeaksi ja raa’aksi, siivottomaksi ja epäkohteliaaksi. Päinvastoin se kohottaa ja jalostaa häntä, hienostaa hänen makunsa, pyhittää hänen mielipiteensä ja kelvoittaa hänet taivaallisten enkeleiden seuraan ja siihen kotiin, jota Jeesus on mennyt valmistamaan.

Älkäämme koskaan unohtako sitä totuutta, että Jeesus on ilon lähde. Hän ei ole mielissään ihmisolentojen kurjuudesta, vaan haluaa

nähdä heidät onnellisina. Kristityillä on käytettävänä monia onnen lähteitä, ja he voivat sanoa erehtymättömän tarkasti, mitkä huvit ovat laillisia ja oikeita. He saattavat osallistua ilonpitoon, mikä ei sumenna mieltä eikä turmele sielua, mikä ei tuota pettymystä eikä jätä ikävää jälkivaikutusta hävittäen itsekunnioituksen tai tukkien hyödyllisyyden tien. Jos he voivat ottaa Jeesuksen mukaansa ja säilyä rukouksen hengessä, he ovat täysin turvassa . . .

Talenttiemme hoitaminen

Nuoret ystävät, Herran pelko on kaiken edistyksen perusta, se on viisauden alku. Taivaallisella Isällä on vaatimuksia teihin nähden, sillä pyytämättänne ja ansiottanne hän antaa osaksenne yltäkylläisen huolenpitonsa. Ja vielä enemmän, hän on antanut teille koiko taivaan yhdessä lahjassa, rakastetussa Pojassaan. Tämän äärettömän lahjan vastapainoksi hän vaatii teiltä halukasta kuuliaisuutta. Koska olette ostetut Jumalan Pojan kalliin veren hinnasta, hän vaatii teitä käyttämään oikein saamianne etuoikeuksia. Älylliset ja siveelliset kykyne ovat Jumalan lahjoja, talenteja, jotka on uskottu haltuunne viisaasti kartutettaviksi, eikä teidän ole lupa jättää niitä käyttämättä muka sopivan kasvatuksen puutteessa, taikka jättää niitä lamaannuksiin kituviksi toiminnan puuttumisen vuoksi. Teidän on päätettävä tuleeko vai ei teille annettu raskas vastuu uskollisesti kannetuksi, ja tulevatko vai eivät pyrkimyksenne olemaan hyvin johdettuja ja parhaitanne.

[31]

Me elämme viimeisten päivien vaarojen keskellä. Koko taivas tuntee mielenkiintoa luonteita kohtaan, joita muodostatte. Kaikki on tehty hyväksenne, jotta osallistuisitte taivaallisesta luonnosta, paettuanne turmelusta, mikä vallitsee maailmassa himon tähden. Ihmistä ei jätetä yksin voittamaan pahan voimia omin heikoin ponnistuksensa. Apu on lähellä saatavissa, ja sitä annetaan jokaiselle sielulle, joka todella haluaa sitä. Jumalan enkelit, jotka kulkevat ylös ja alas tikapuita, jotka Jaakob näki unessa, auttavat jokaista sielua, joka tahtoo kiivetä aina ylimpään taivaaseen asti. He var-tioivat Jumalan kansaa ja tarkkaavat jokaisen askeleen ottamista. Ne jotka kiipeävät ylös loistavaa tietä pitkin, palkitaan; he saavat astua Herransa iloon. — ”Fundamentals of Christian Education”, ss. 82—86.

Korkea ihanne tavoitettavana

[32] Korkeampi kuin minne korkeinkaan ihmisajatus voi ulottua on Jumalan lapsilleen asettama ihanne. Jumalaisuus — jumalankaltaisuus — on tuo saavutettava ihanne. Oppilaan eteen avautuu jatkuvan edistyksen polku. Hänellä on kohde tavoiteltavana, saavutettavana taso, mikä sisältää kaiken hyvän, puhtaan ja jalon. Hän etenee mahdollisimman nopeasti ja pitkälle jokaisessa tosi tiedon haarassa. Mutta hänen pyrkimyksensä suunnataan kohteisiin, jotka ovat niin paljon korkeampia verrattuna pelkkiin itsekkäisiin ja ajallisiin harrastuksiin kuin taivaat ovat maata korkeammat. — ”Education”, ss. 18, 19.

Jumalan armon kanavia

Jokaisen sielun etuna on saada olla elävänä kanavana, jonka kautta Jumala voi jakaa maailmalle armonsä aarteita, Kristuksen loppumattomia rikkauksia. Kristus ei halua mitään niin hartaasti kuin palvelijoita, jotka uskollisesti tahtovat esittää maailmalle hänen henkeänsä ja luonnettansa. Ja se, mitä maailma kipeimmin kaipaa, on Vapahtajan luonteen ilmeneminen ihmisten kautta. Koko taivas odottaa näitä kanavia, joiden kautta pyhää öljyä voidaan vuodattaa ihmissydänten iloksi ja siunaukseksi. — ”Kristuksen vertaukset”, s. 463.

LUKU 6—KELPOISUUS

Nuorison kannettavana on suuri vastuu. Jumala odottaa paljon nuorilta, jotka elävät tämän sukupolven aikana, jolloin valo ja tieto ovat lisääntyneet. Hän odottaa heidän jakavan tätä valoa ja tietoa. Hän haluaa käyttää heitä, hajoittamaan erhetystä ja taikauskoa, mitkä pimittävät monien mieliä. Heidän on kehitettävä itseään kokoomalla kaikki tiedon ja kokemuksen hiukkaset ja hituksetkin. Jumala, pitää heitä vastuussa heille annetuista tilaisuuksista ja etuoikeuksista. Heidän edessään oleva työ odottaa heiltä vakavaa ponnistusta voidakseen edetä kohdasta toiseen sitä mukaa kuin aika. vaatii. [33]

Jos nuoret pyhittävät mielensä ja sydämensä Jumalan palvelukseen, he saavuttavat korkean kelpoisuuden ja hyödyllisyyden tason. Tämän tason Herra odottaa nuorten saavuttavan. Vähemmän tekeminen kuin tämän merkitsee kieltäytymistä käyttämästä hyväksi parhaiten Jumalan antamia tilaisuuksia. Tätä pidetään valtiorikoksena Jumalaa vastaan, laiminlyöntinä, kun on kysymyksessä työskentely ihmiskunnan hyväksi.

Palvelukseen valmistuminen

Ne jotka pyrkivät tulemaan Jumalan työntekijöiksi ja jotka koettavat hartaasti saada itselleen jakaakseen sitten muille, saavat jatkuvasti valoa Jumalalta voidakseen olla yhteyden välittäjinä. Jos nuoret miehet ja naiset tahtovat Danielin tavoin saattaa kaikki tapansa, halunsa ja intohimonsa sopusointuun Jumalan vaatimusten kanssa, he tulevat kelvollisiksi korkeampaan työhön. Heidän tulisi poistaa mielestään kaikki, mikä on halpa-arvoista ja kevytmielistä. Hölynpöly ja taipumus huveihin mieltymiseen tulisi hylätä sopimattomina niiden elämään ja kokemukseen, jotka elävät uskosta Jumalan Poikaan, syöden hänen lihaansa ja juoden hänen vertansa. [34]

Heidän tulisi käsittää, että vaikka heidän ulottuvillaan olisivat oppimisen kaikki edut, heiltä voi vielä jäädä saamatta kasvatus, mikä tekee heidät kelvollisiksi työskentelemään Herran viinitarhassa. He

eivät voi astua Jumalan palvelukseen muutoin kuin varustettuna älykkäällä hurskaudella. Jos he antavat nautinnon ja huvituksen täyttää kallisarvoisen mielensä, jota ylevän ja jalon tarkoitusperän tulisi vahvistaa, he heikontavat Jumalan heille antamia voimia, ja ovat syyllisiä hänen edessään, koska ovat laiminlyöneet talenttinsa kartuttamisen viisaalla käytöllä.

Heidän surkastunut hengellisyytensä on loukkaus Jumalaa kohtaan. He tahraavat ja turmelevat niiden mielet, joiden kanssa lie seurustelevat. Sanoillaan ja teoillaan he edistävät pyhiä asioita kohtaan osoitettua huoletonta välinpitämättömyyttä. He eivät vain vaaran-na omia sielujaan, vaan heidän esimerkkinsä vahingoittaa kaikkia, joiden kanssa he joutuvat kosketuksiin. He ovat äärimmäisen kyvyttömiä edustamaan Kristusta. Huolettomina, holtittomina ja typerinä synnin palvelijoina he johtavat toisia pois Kristuksesta.

[35] Ne jotka tyytyvät vähäisiin saavutuksiin, eivät saata olla Jumalan työtovereita. Niille, jotka antavat mielensä harhailla minne se tah-too, ellei sitä vartioida, saatana tekee ehdotuksia, jotka niin täyttävät heidän mielensä, että he harjaantuvat hänen joukokseen johtamaan harhaan toisia sie- luja. He saattavat tunnustaa uskontoa, heillä saat-taa olla jumalisuuden kuori, mutta he rakastavat nautintoa enemmän kuin Jumalaa.

Älykkyys ei ole hurskautta

On nuoria, joilla on määrätynlaista älykkyyttä, joka saa osakseen heidän lähimmäisensä tunnustusta ja ihailua; mutta heidän kyvykkyytensä ei ole pyhitettyä. Kokemuksen armot ja koetukset eivät ole vahvistaneet ja lujittaneet sitä, eikä Jumala voi käyttää sitä hyödyttämään ihmiskuntaa ja kirkastamaan hänen nimeänsä. Jumalisuuteen verhottuna heidän voimansa tulee käytetyksi väärän tason esittä-miseen, ja kääntymättömät pitävät heitä ikäänkuin puolustuksena väärille teoilleen. Saatana johtaa heitä huvittamaan seuralaisiaan hölynpölyllään ja niinsanotuilla sukkeluuksillaan. Kaikki, mitä he tekevät, on alentavaa, sillä he ovat kiusaajan johdossa, ja hän ohjaai ja muovaa heidän luonteitaan, jotta he suorittaisivat hänen työtään.

Heillä on kykyä, mutta se on harjoittamatonta; heillä on taita-vaaisuutta, mutta se on kehittymätöntä. Heille on annettu talenteja, mutta he käyttävät niitä väärin ja hulluudella vähentävät sitä sekä

vetävät toisia alas omalle alhaiselle tasolleen. Kristus maksoi lunastuksen heidän sieluistaan kieltämällä itsensä, uhraamalla itsensä nöyrytmällä ja kärsi-mällä häpeää ja pilkkaa. Tämän hän teki voidakseen vapauttaa heidät synnin kahleista, sen herran orjuudesta, joka välittää heistä vain siinä määrin kuin voi käyttää heitä sielujen tuhoamiseen. Mutta he eivät pidä Lunastajan rakkautta heitä kohtaan minkään arvoisena, ja hän katsoo murheellisena heidän työtään.

Sellaiset nuoret kärsivät iankaikkisen tappion. Miltä näyttää heistä heidän hauskuutensa ja hulluttelunsa sinä päivänä, jolloin jokainen saa kaiken maan Tuomarilta sen mukaan kuin ruumissaan on tehnyt? He ovat panneet perustukseksensa puuta, heinää, ja olkia, ja koko heidän elämäntyönsä tuhoutuu. Mikä menetys!

[36]

Oi, miten paljon parempi on niiden tila, jotka tekevät osansa Jumalan palveluksessa, jotka odottavat Jeesukselta hyväksymystä ja kirjoittavat päivittäin tilikirjaansa erehdyksensä, virheensä, surunsa, voittonsa kiusauksesta ja ilonsa ja rauhansa Kristuksessa! Sellaisten nuorten ei tarvitse kohdata elämänsä asialuetteloä häveten ja peläten. — *The Youth's Instructor*, kesäk. 22 p. 1899.

Valittu välittäjä

Meidän tunnustuksemme hänen uskollisuudestaan on taivaan valitsema välittäjä ilmaisemaan Kristusta maailmalle. Meidän tulee tunnustaa hänen armonsa sellaisena kuin se ilmaistiin muinaisajan pyhille miehille; mutta kaikkein tehokkain on oman kokemuksemme todistus. Me todistamme Jumalasta ilmaistessamme itsessämme jumalallisen voiman työskentelyä. Jokaisen yksilön elämä eroaa kai-kista muista, ja samoin eroaa hänen kokemuksensa oleellisesti toisten kokemuksesta, Jumala haluaa, että kiitoksemme kohoaisi hänen puoleensa korostettuna omalla yksilöllisyydellämme. — ”*Ministry of Healing*”, s. 100.

LUKU 7—KORKEUKSIA KOHTI

- [37] Kristillistä luonnetta kehitettäessä on tärkeitä kestävästi tehdä sitä, mikä on oikein. Tahtoisin korostaa nuorisollemme kestävyuden ja uutteruuden tärkeyttä luonteenkehittämistYössä. Varhaisimmista vuosista lähtien on välttämätöntä kutoa luonteeseen lujan oikeamielisyyden periaatteita, jotta nuoret voisivat saavuttaa miehuuden ja naisekkuuden korkeimman tason. Heidän tulisi aina pitää mielessään sitä tosiseikkaa, että heistä on maksettu hinta, ja heidän tulisi kirkastaa Jumalaa ruumiissaan ja mielissään, jotka ovat hänen . . .

Päivittäinen eteneminen

Nuorten työnä on edetä päivä päivältä. Pietari sanoo: ”Pyrki kää... osoittamaan uskossanne hyvettä, hyveessä ymmärtäväsyyttä, ymmärtäväsyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, jumalisuudessa veljenrakkautta, veljenrakkaudessa yhteistä rakkautta. Sillä jos teissä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettonia eikä hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. ’ ’ Kaikkia näitä perättäisiä askeleita ei tule pitää mielessä ja pohdittavina silloin, kun lähdet matkaan. Mutta kun kiinnität katseesi Jeesukseen, ja pidät silmällä vain Jumalan kunniaa, niin edistyt.

- [38] Kristuksen varren mittaa et voi täyttää yhdessä päivässä, ja jos voisit nähdä kaikki kohdattavat ja voitettavat vaikeudet, vaipuisit epätoivoon. Saatana on vastustajasi, ja hän koettaa kaikin mahdollisin keinoin vieroittaa mieltäsi Kristuksesta.

Vaikeuksien tullen

Meidän on kohdattava kaikki tiellämme olevat vastukset ja voitettava ne yksitellen. Jos voitamme ensimmäisen vaikeuden, niin olemme voimakkaammat kohtaamaan seuraavaa, ja tulemme joka yrityksellä kykenevämmiksi etenemään. Katsomalla Jeesukseen

saatamme voittaa. Kiinnittämällä katseemme vaikeuksiin ja lakkaamalla lujasti taistelemasta oikean puolesta me heikennymme ja menetämme uskomme.

Astumulla askelen kerrallaan voidaan nousta korkeimmallekin rinteelle, ja lopulta voidaan päästä vuoren huipulle. Älä salli suuren työmäärän, mikä sinun on elinaikanasi suoritettava, ottaa sinusta ylivaltaa, sillä sinua ei vaadita tekemään sitä kaikkea hetipaikalla. Kohdista olemuksesi kaikki voimat joka päivän työhön, käytä jokaisesta kallisarvoista tilaisuutta, anna arvoa avulle, minkä Jumala antaa sinulle ja nouse edistyksen tikkaita askel kerrallaan. Muista, että sinun on elettävä vain päivä kerrallaan, että Jumala on antanut sinulle yhden päivän ja että taivaan kirjat tulevat osoittamaan, miten olet arvostanut sen etuoikeuksia ja tilaisuuksia. Edistyös niin jokaisena Jumalalta saamanasi päivänä, että kerran saat kuulla Mestarin sanovan: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija.' — *The Youth's Instructor*, tammik. 5 p. 1893.

LUKU 8—JUMALAN TYÖTOVEREITA

[39] Saavutettavissasi on rajattomat mahdollisuudet. Ihminen, niinkuin Jumala hänet määrittelee, on Jumalan lapsi. ”Nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on. Ja jokainen, joka panee häneen sen toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin Hän on puhdas.” Etuoikeutesi on kääntyä pois siitä, mikä on halpa-arvoista ja alhaista, ja kohota korkealle tasolle — olla ihmisten kunnioittama ja Jumalan rakastama.

Uskonnollinen työ, minkä Herra antaa nuorille ja kaiken ikäisille, osoittaa hänen antavan heille arvoa hänen lapsinaan. Hän antaa heidän työkseen itsensähallitsemisen. Hän kutsuu heitä yhdessä hänen kanssaan suorittamaan lunastamisen ja kohottamisen suurta työtä. Niinkuin isä ottaa poikansa liikekumppanikseen, niin Herrakin ottaa lapsensa kumppanuuteensa. Meistä tulee Jumalan työtovereita. Jeesus sanoo: ”Samoin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan.” Etkö mieluummin haluaisi olla Jumalan lapsi kuin saatanan ja synnin palvelija, jolloin nimesi olisi Kristuksen vihollisten luettelossa ?

[40] Nuoret miehet ja naiset tarvitsevat enemmän Kristuksen armoa voidakseen ilmaista kristinuskon periaatteita jokapäiväisessä elämässä. Harjoittamalla parhaita kykyjämme Kristus valmistaa meitä tuloaan varten. Jokaisen nuoren etuoikeus on tehdä luonteestaan kaunis rakennelma. Mutta välttämättä On pysyttäydyttävä lähellä Jeesusta. Hän on meidän voimamme ja väkemme. Emme voi nojautua itseemme hetkeksikään ...

Yhä korkeammalle

Olkootpa kykysi miten suuret tai pienet tahansa, muista, että kaikki hallussasi oleva on sinulle uskottua. Siten Jumala koettelee sinua antaen sinulle tilaisuuden osoittautua uskolliseksi. Hänelle

olet velassa kaikista kyvyistäsi. Hänelle kuuluvat ruumiisi, mielesi ja henkesi voimat, ja hänen hyväkseen näitä voimia on käytettävä. Ajastasi, vaikutuksestasi, kyvyistäsi, taidostasi — kaikesta on tehtävä tili hänelle, joka antaa kaikki. Parhaiten käyttää lahjojaan se, joka vakavasti koettaa toteuttaa Herran suurta suunnitelmaa ihmiskunnan kohottamiseksi.

Jatkakaa kestävästi työtä, jonka olette aloittaneet, kunnes saatte voiton toisensa jälkeen. Kasvattakaa itseänne määrättyä tarkoitusta varten. Pitäkää silmämääränä korkeinta tasoa, voidaksenne suorittaa yhä enemmän hyvää, niin heijastaen Jumalan kirkkautta. — *The Youth's Instructor*, tammik. 25 p. 1910.

TOINEN JAKSO— TAISTELU SYNTIÄ ASTAAN

[42]

mymargpnum41emphKristuksen esimerkki osoittaa meille, että voimme toivoa voittavamme vain vastustamalla jatkuvasti saatanan hyökkäyksiä. Hän, joka voitti sielunvihollisen kiusausten taistelussa, ymmärtää, millainen valta saatanalla on ihmissukuun, ja hän on voittanut hänet meidän puolestamme. Voittajana hän on antanut meidän nauttia voittonsa eduista, jotta me, yrittäessämme vastustaa saatanan kiusauksia, liittäisimme heikkoutemme hänen ansioihinsa. Ja hänen lujan voimansa tukemina voimme vastustaa kiusausten valtaa hänen kaikkivoivassa nimessään ja voittaa, kuten hän voitti.
— The Signs of the Times, maalisk. 4 p. 1880.

LUKU 9—SAATANA — MAHTAVA VIHOLLINEN

[43]

Langennut ihminen on saatanan lainmukainen vanki. Jeesuksen Kristuksen tehtävä oli vapauttaa ihminen saatanan vallasta. Ihminen on luonnostaan taipuvainen seuraamaan saatanan ehdotuksia, eikä hän voi itsessään menestyksellisesti vastustaa niin hirvittävää vihollista, ellei Kristus, mahtava voittaja, asu hänessä ohjaten hänen halujaan ja antaen hänelle voimaa. Jumala yksin voi rajoittaa saatanan valtaa. Hän liikkuu maan päällä edestakaisin ja ylös ja alas. Hän ei luovu valppaudestaan hetkeksikään, peläten muutoin menettävänsä tilaisuuden tuhota sieluja. Jumalan kansan on tärkeitä käsittää tämä, jotta se voisi välttyä hänen väijytyksiltään.

Saatana valepuvussa

Saatana suunnittelee petoksiaan niin, ettei Jumalan kansa tuntisi häntä, kun hän hyökkää lopullisesti sitä vastaan. ’ Eikä se kumma olekaan; sillä itse saatana tekeytyy valon enkeliksi.” 2 Kor. 11: 14. Joidenkin petettyjen sielujen esittäessä, ettei saatanaa olekaan, hän ottaa heidät vangikseen ja toimii laajalti heidän kauttaan, Saatana tuntee paremmin kuin Jumalan kansa voiman, mikä sillä voi olla hänen ylitseen, kun sen voima on Kristuksessa.

[44]

Nöyrästi pyytämällä apua voimalliselta Voittajalta heikoimmatkin totuuteen uskovat, lujasti turvaten Kristukseen voivat menestyksellisesti torjua saatanan ja koko hänen so tajoikkonsa. Hän on liian ovela tullakseen avoimesti ja rohkeasti kiusauksineen, sillä silloin kristityn uneliaat tarmokyyvyt heräisivät, ja hän turvautuisi voimakkaaseen ja mahtavaan Vapauttajaan. Mutta saatana tulee huomaamatta, ja petoksen turvin hän työskentelee tottelemattomuuden lapsissa, jotka kuitenkin tunnustautuvat jumaliksi. Saatana tekee kaiken voitavansa hajoittaakseen, kiusatakseen ja johtaakseen harhaan Jumalan kansaa.

Hän joka uskalsi kasvokkain kohdata Herramme ja kiusata ja herjata häntä ja jolla oli voimaa ottaa hänet käsivarsilleen ja kantaa hänet temppelein harjalle ja ylös tavattoman korkealle vuorelle, on käyttävä voimaansa ihmeteltävässä määrässä nykyistä sukupolvea kohtaan, joka viisaudessa jää paljon Herrastaan jälkeen ja joka on melkein kokonaan tietämätön saatanan oveluudesta ja voimasta.

Ihmeellisellä tavalla hän ulottaa vaikutuksensa niiden ruumiiseen, jotka luonnostaan ovat taipuvaisia noudattamaan hänen käskyjään. Saatana riemuitsee itsepuolestaan siitä, että häntä pidetään vain mielikuvituksen tuotteena. Kun hänestä puhutaan väheksyvästi ja häntä esitetään lapsellisin kuvauksin tai jonakin eläimenä, niin se sopii hyvin hänen mielestään. Hänet ajatelleen niin merkityksettömäksi, että mielet ovat täysin valmistumattomia hänen viisaasti laadituille suunnitelmilleen, ja melkein aina hän menestyy hyvin. Jos hänen voimansa ja viekkautensa tajuttaisiin, mielet valmistettaisiin menestyksellisesti vastustamaan häntä ...

Taistelu jokaisesta sielusta

Näin pahojen enkelien taistelevan sieluista ja Jumalan enkelien vastustavan heitä, Taistelu oli ankara. Pahat enkelit tungeksivat heidän ympärillään turmellen ilmapiirin myrkyllisellä vaikutuksellaan ja lamauttaen heidän tunteita. Pyhät enkelit tarkkasivat levottomasti näitä sieluja ja odottivat saavansa ajaa takaisin saatanan sotajoukon. Mutta hyvät enkelit eivät saa ohjata mieliä vastoin yksilöiden tahtoa. Jos he antautuvat viholliselle eivätkä yhtään yritä vastustaa häntä, silloin Jumalan enkelit eivät juuri voi muuta kuin pidättää saatanan sotajoukkoa, niin ettei se pääsisi tuot-tamaan tuhoa, ennenkuin lisävaloa on annettu vaarassa oleville, jotta he nousisivat ja kääntyisivät taivaan puoleen apua saadakseen. Jeesus ei lähetä pyhiä enkeleitä vapauttamaan niitä, jotka eivät yhtään yritä auttaa itseään.

Jos saatana näkee, että hän on vaarassa menettää yhden sielun, niin hän tekee kaikkensa pitääkseen sen hallussaan. Ja kun ihminen on saatettu huomaamaan vaaransa ja hän ahdingossaan hartaasti hakee voimaa Jeesukselta, saatana pelkää menettävänsä vangin, ja ryhtyy enkeleineen uudelleen tarmokkaasti sulkemaan piiriinsä sieluraukkaa ja muodostamaan pimeyden muuria hänen ympärilleen,

jottei taivaan valo pääsisi hänen luokseen. Mutta jos vaaranalainen on kestävä, ja avuttomuudessaan ja heikkoudessaan turvautuu Kristuksen veren ansioon, Jeesus kuuntelee uskon harrasta rukousta, ja lähettää voimakkaan enkeljoukon vapauttamaan hänet.

Saatana ei voi kestää sitä, että vedotaan hänen voimalliseen kilpailijaansa, sillä hän pelkää ja vapisee Kristuksen voiman ja majesteetin edessä. Palavan rukouksen ääni saa saatanan koko sotajoukon vapisemaan ... Ja kun voimalliset enkelit tulevat uupuvan, ahdistetun sielun avuksi, saatana ja hänen joukkonsa perääntyvät tietäen hyvin, että heidän taistelunsa on menetetty. — *Review and Herald*, toukok. 13 p. 1862.

LUKU 10—TAISTELUN LUONNE

Ihmisen tahto on hyökkäävä, ja pyrkii aina taivuttamaan kaiken noudattamaan tarkoituksiaan. Jos se on värvätty Jumalan ja oikean puolelle, hengen hedelmät ilmautuvat elämässä, ja Jumala on määrännyt: ”Kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka harjoittaa sitä, mikä hyvää on. ’ ’ Kun saatanan sallitaan muovata tahtoa, hän käyttää sitä toteuttamaan hänen tarkoituksensa. Hän herättelee epäuskoisia aatteita, ja kiihoittaa ihmissydäntä sotaan Jumalan sanaa vastaan. Jatkuvasti ja kestävästi toimien hän koettaa herättää ihmisissä samaa vihaa ja vastahenkeä, mitä hänkin osoittaa Jumalaa vastaan, ja järjestää heidät vastarintaan taivaan asetuksia ja vaatimuksia sekä Pyhän Hengen toimintaa vastaan. Hän värvää lippunsa alle kaikki pahan voimat, ja vie ne taistelutanterelle hänen johdollaan asettamaan pahan hyvää vastaan.

[46]

Kutsu vastustamaan pahan voimia

Saatanan työnä on kukistaa Jumala sydämen valtaistuimelta ja muovata ihmisluonto oman epämuotoisen kuvansa kaltaiseksi. Hän kiihoittaa esiin kaikki pahat taipumukset, ja herättää epäpyhät intohimot ja pyyteet, Hän julistaa: Kaiken tämän vallan, kunnian, rikkauDET ja synnilliset nautinnot annan sinulle. Mutta hänen ehtonsa on, että oikeamielisyydestä on luovuttava ja omatunto tylsistyy. Niin hän alentaa inhimillisiä kykyjä, ja saattaa, ne synnin vallanalaisuuteen.

[47]

Jumala kutsuu ihmisiä vastustamaan pahan voimia. Hän sanoo: ”Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaisit sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille; vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle ja. jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.”

Kristillinen elämä on taistelua, Mutta ’ ’ meidän taistelumme ei ole taistelua verta, ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.” Tässä, vanhurs-

kauden taistelussa jumalattomuutta vastaan voimme menestyä vain jumalallisen avun nojalla. Meidän rajoitettu tahtomme on saatettava Rajattoman tahdon alaisuuteen; ihmistahdon on sulauduttava jumalalliseen tahtoon. Täten tulee Pyhä Henki avuksemme, ja jokainen voitto koituu Jumalan maksetun omaisuuden takaisinvaltaamiseksi ja hänen kuvansa palauttamiseksi sieluun.

Pyhän Hengen apu

[48] Herra Jeesus toimii Pyhän Hengen välityksellä, sillä se on hänen edustajansa, Sen kautta hän vuodattaa, hengellistä elämää sieluun elvyttäen sen kykyjä hyvään, puhdistaa sitä siveellisestä saastasta ja tehden sen kelvolliseksi hänen valtakuntaansa varten. Jeesuksella on suuria siunauksia annettavanaan, runsaita lahjoja jaettavana ihmisille. Hän on ihmeellinen Neuvonantaja, rajaton viisaudessa ja voimassa; ja jos me tahdomme tunnustaa hänen Henkensä voiman ja alistumme sen muovattaviksi, me olemme täydellisiä hänessä. Mikä ajatus tämä onkaan! Kristuksessa ”asuu jumaluden koko täyteys ruumiillisesti, ja te olette täytetyt hänessä.” Milloinkaan ihmissydän ei pääse tuntemaan onnea, ennenkuin se alistuu Jumalan Hengen muovattavaksi. Henki muodostaa uudistetun sielun esikuvan, Jeesuksen Kristuksen, mukaiseksi. Hengen vaikutuksesta vihollisuus Jumalaa vastaan muuttuu uskoksi ja rakkaudeksi, ja ylpeys nöyryydeksi. Sielu tajuaa totuuden kauneuden, ja luonteen oivallisuus ja täydellisyys tuottaa kunniaa Kristukselle. Näiden muutosten tapahtuessa enkelit puhkeavat riemulauluun, ja Jumala ja Kristus iloitsevat sieluista, jotka on muodostettu jumalallisen esikuvan mukaisiksi...

Voiton hinta

Sodankäynti hyvän ja pahan välillä ei ole ankaruudeltaan vähentynyt sitten Vapahtajan päivien. Taivaaseen vievä polku ei ole nyt tasaisempi kuin silloinkaan. Kaikki syntimme on pantava pois. Kaikista mieliteoista, jotka estävät hengellistä edistystämme, on luovuttava. Oikea silmä tai oikea käsi on uhrattava, jos se saattaa meidät lankeamaan. Olemmeko halukkaat kieltämään oman viisautemme ja vastaanottamaan taivaanvaltakunnan niinkuin pieni lapsi? Olemmeko valmiit luopumaan itsevanhurskaudestamme ? Olemmeko

halukkaat uhraamaan ihmisten mielisuosion ? Iankaikkisen elämän hinta on äärettömän kallis. Olemmeko halukkaat vastaanottamaan Pyhän Hengen avun ja työskentelemään hänen kanssaan, ponnistelemaan ja tekemään uhrauksia sen mukaisesti, mitä on saavutettavissa? — Review and Herald, helmik. 10 p. 1903.

LUKU 11—SAATANAN ERIKOINEN YRITYS

[49] Minulle on näytetty, että meidän täytyy olla varuillamme joka taholla, ja kestävästi vastustaa saatanan vihjauksia ja petoksia. Hän on muuttanut itsensä valon enkeliksi, ja pettää ja johtaa tuhansia vankeja. Etu, minkä hän saa ihmismielen tuntemuksesta, on suunnaton. Tässä hän käärmeen tavoin huomaamatta hiipii turmelemaan Jumalan työtä. Kaikki Kristuksen ihmeet ja teot hän julistaa inhimillisiksi.

Jos saatana avoimesti ja rohkeasti hyökkäisi kristinuskoa vastaan, se saattaisi kristityn hädässään ja ahdingossaan heittäytymään Lunastajan jälkain juureen, ja voimakas ja mahtava Vapauttaja karkoittaisi uskaliaan vastustajan. Mutta saatana, valon enkeliksi muuttuneena, vaikuttaa mieleen, houkutellessa ihmistä ainoalta oikealta ja turvalliselta polulta. Sellaiset tieteet kuin frenologia, psykologia ja mesmerismi ovat olleet kanavana, jonka kautta saatana on souranaisemmin lähestynyt tätä sukupolvea ja työskennellyt tuolla voimalla, mikä olisi luonteenomainen hänen toiminnalleen armonajan lähestyessä loppuaan . . .

Lähestyessämme ajan loppua saatanan petokset pääsevät helpommin vaikuttamaan ihmismieleen. Hän johtaa petettyjä kuolevaisia pitämään Kristuksen tekoja, ja ihmeitä yleisten periaatteiden mukaisina. Saatana on aina ollut innokas väärentämään Kristuksen työtä ja lujittamaan omaa valtaansa ja väitteitään. Yleensä hän ei tee tätä avoimesti ja rohkeasti. Hän on taidokas, ja tietää, että hän saattaa te-

[50] hokkaimmin suorittaa työnsä tulemalla langenneen ihmisparan luokse valon enkelin muodossa.

Saatana tuli Kristuksen luo erämaassa kauniin nuoren miehen muodossa — muistuttaen enemmän ruhtinasta kuin langennutta enkeliä. Hän tuli Raamatun sana huulillaan, sanoen: ”On kirjoitettu...” Kärsivä Vapahtajamme vastaa hänelle Raamatulla, sanoen: ”On kirjoitettu.” Saatana käyttää hyväkseen Kristuksen heikkoa, kärsivää tilaa. Kristus otti itselleen meidän inhimillisen luontomme ...

Itseensä luottaminen on kohtalokasta

Jos saatana voi niin hämäistä ja pettää ihmismielen ja saada kuolevaiset ajattelemaan, että heissä itsessään on luontainen voima, jolla he voivat suorittaa suuria ja hyviä tekoja, he eivät enää nojautu siihen, että Jumala tekee heidän hyväkseen sen, minkä he luulevat itse pystyvänsä suorittamaan. He eivät tunnusta ylempää voimaa. He eivät anna Jumalalle hänen vaatimaansa kunniaa, mikä hänelle kuuluu suurena ja ylhäisenä Majesteettina. Saatana on siten saavuttanut tarkoituksensa. Hän riemuitsee siitä, että langennut ihminen korottaa itsensä niinkuin hän korotti itsensä taivaassa ja heitettiin ulos. Hän tietää, että ihmisen perikato, jos hän korottaa itsensä, on yhtä varma kuin hänenkin oli.

Luottamuksen hävittäminen

Hän epäonnistui kiusatessaan Kristusta erämaassa. Pelastussuunnitelma on toteutettu. Kallis hinta on maksettu ihmisen lunastamiseksi. Ja nyt saatana koettaa repiä rikki kristityn toivon perustuksen ja kääntää ihmisten mielet siihen ajatuksen uomaan, ettei tuo suuri uhri hyödytä eikä pelasta heitä. ”Kaikilla vääryyden viettelyksillä” hän saattaa langenneen ihmisen uskomaan, että hän tulee varsin hyvin toimeen ilman sovitusta, ettei hänen tarvitse olla riippuvainen ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Vapahtajasta ja että ihmisen omat ansiot oikeuttavat hänet nauttimaan Jumalan suosiota. Ja sitten saatana hävittää ihmisen luottamuksen Raamattuun, hyvin tietäen, että jos hän onnistuu tekemään sen, ja tuo hänen ilmiantajansa saadaan hävitetyksi, hän on turvassa.

[51]

Hän kiinnittää ihmisten mieleen sen väärän luulon, ettei ole olemassa mitään persoonallista paholaista, ja ne, jotka uskovat tämän, eivät yritäkään vastustaa sitä, mitä ei ole olemassakaan, ja sokeat ihmisparat omaksuvat lopulta periaatteen: ”Kaikki olevainen on oikeata.” He eivät tunnusta mitään ohjetta ohjaamaan vaellustaan. Saatana saa monet uskomaan, että on hyödytöntä ja pelkkää muotomenoa rukoilla Jumalaa. Hän tietää hyvin, miten tarpeellista Kristuksen seuraajien on mietiskellä ja rukoilla pysyäkseen valveilla ja voidakseen vastustaa hänen viekkauttaan ja petoksiaan. Saatanan juonet vieroittavat mielen näistä tärkeistä toimista, jottei sielu hakisi

apua Voimalliselta ja saisi häneltä voimaa vastustaakseen saatanan hyökkäyksiä . . .

Vihollisen tarkoituksiin sopii hyvin, jos laiminlyömme rukouksen harjoittamisen, sillä silloin hänen valheellisiin ihmetöihinsä uskotaan helpommin. Esittäessään petolliset kiusauksensa ihmiselle saatana saavuttaa tarkoituksensa, mihin hän ei päässyt kiusatessaan Kristusta. Toisinaan hän tulee rakastettavan nuoren henkilön muodossa tai kauniissa näköharhassa. Hän suorittaa parantamisia, ja petetyt kuolevaiset palvovat häntä ihmissuvun hyväntekijänä . . .

Mielen valvonta

[52] Minulle näytettiin, ettei saatana voi valvoa mieliä, ellei niitä jätetä hänen valvontaansa. Ne, jotka poikkeavat oikeasta, ovat nyt vakavassa vaarassa. He erottautuvat Jumalasta ja Jumalan enkelien valvovasta huolenpidosta, ja saatana, aina valmiina tuhoamaan sieluja, alkaa esittää heille peteksiaan, ja he ovat mitä suurimmassa vaarassa. Ja jos he näkevät pimeyden voimat ja koettavat vastustaa niitä ja vapautua saatanan paulasta, se ei ole helppoa. He ovat uskaltautuneet saatanan alueelle, ja hän tahtoo pitää heidät ominaan. Hän ei vitkastele asettaessaan toimintaan kaikki voimansa, ja hän kutsuu avukseen koko pahan sotajoukkonsa riistääkseen yhdenkin ihmisolennon Kristuksen kädestä.

Ne, jotka ovat kiusanneet paholaista kiusaamaan heitä, joutuvat epätoivoisesti ponnistelemaan vapautuakseen hänen vallastaan. Kun he alkavat toimia hyväkseen, Jumalan enkelit, joita he ovat murehduttaneet, tulevat vapauttaaman heitä. Saatana ja hänen enkelinsä eivät halua menettää saalistaan. He sotivat ja taistelevat pyhiä enkeleitä vastaan, ja kamppailu on ankara. Ja jos nuo erehtyneet jatkuvasti anovat ja syvästi nöyrytyen tunnustavat rikkomuksensa, niin Jumalan mahtavat enkelit saavat voiton ja tempaavat heidät pahojen enkelien vallasta.

Nostettu esirippu

Nyt esirippu nostettiin ja minulle näytettiin tämän aikakauden turmelus, tunsin suurta sydämen tuskaa, ja mieleni melkein herpaantui. Näin, että maan asujamet olivat saattamassa täyteen mittaan

jumalattomuutensa määrän. Jumalan viha on syttynyt eikä enää lakkaa, ennenkuin syntiset on hävitetty maasta.

Saatana on Kristuksen henkilökohtainen vihollinen. Hän on kaiken kapinan alkuunpanija ja johtaja taivaassa ja maassa. Hänen raivonsa yltyy, emmekä tunne hänen voimansa. Jos silmämme voisivat avautua näkemään langenneet enkelit työskentelemässä niiden luona, jotka ovat suruttomia ja luulevat olevansa turvassa, emme tuntisi niin suurta varmuutta, Pahat enkelit ovat kintereillämme joka hetki. Me odotamme huonojen ihmisten olevan valmiita toimimaan saatanan ohjeiden mukaan, mutta kun emme ole varuillamme saatanan näkymättömiin apulaisiin nähden, ne valtaavat uutta maaperää ja saavat aikaan ihmeitä ja kummia silmämme nähden. Olemmeko varustautuneet vastustamaan niitä Jumalan sanalla, jota ainoastaan asetta me voimme käyttää menestyksellisesti ?

[53]

Jotkut joutuvat kiusaukseen hyväksyä nämä ihmeet Jumalalta tulleina. Sairaita parannetaan meidän nähtemme. Ihmeitä suoritetaan silmämme edessä. Olemmeko valmiit kohtaamaan koetusta, kun saatanan valheihmeitä ilmestyy entistä enemmän? Eivätkö monet sielut joudu pauloihin ja vangeiksi? Erhetyksen eri muodot, poikkeaminen Jumalan selvistä ohjeista ja käskyistä ja tarujen kuuleminen tekevät mielet soveliaiksi vastaanottamaan näitä saatanan valheihmeitä. Meidän täytyy nyt kaikkien koettaa aseistautua taistelua varten, johon meidän on pian ryhdyttävä. Usko Jumalan sanaan, kun sitä samalla rukoillen tutkitaan ja sovelletaan käytäntöön, on suojamme saatanan valtaa vastaan ja saa meidät selviämään voittajina. Kristuksen veren kautta. — Review and Herald, helmik. 18 p. 1862.

LUKU 12—KIUSAUS EI OIKEUTA PUOLUSTAMAAN SYNTIÄ

[54] Meillä ei ole yhtäkään luonteenpiirrettä, sielun kykyä tai sydämen taipumusta, jonka ei täytyisi olla hetkittäin Jumalan Hengen valvonnan alaisena. Ei ole yhtään siunausta, minkä Jumala antaa ihmiselle, eikä yhtään koetusta, minkä hän sallii kohdata häntä, jota saatana ei voisi ja tahtoisii saada valtaansa kiusatakseen, vaivatakseen ja hävittääkseen sielua, jos vain annamme hänelle vähintäkään etusijaa. Sentähden olkoonpa ihmisen hengellinen valo miten suuri tahansa, tai nauttikoonpa hän miten paljon tahansa jumalallista mielisuosiota ja siunausta, hänen tulisi aina vaeltaa nöyrästi Herran edessä, uskossa anoen, että Jumala johtaisi jokaista ajatusta ja valvoisi jokaista vaikutinta.

Kaikilla, jotka tunnustautuvat jumalisiksi, on mitä pyhin velvollisuus vartioida mieltään ja harjoittaa itsehallintaa suurimmankin kiusan kohdatessa. Moosekselle sälytetyt taakat olivat sangen raskaat; harvoja tullaan koskaan koettelemaan niin ankarasti kuin häntä koeteltiin, mutta tämän seikan ei silti annettu olla puolustuksena hänen synnilleen. Jumala on varannut runsaan avun kansalleen, ja jos se vain turvaa hänen voimaansa, se ei koskaan joudu olosuhteiden heiteltäväksi. Voimakkainkaan kiusaus ei kelpaa puolustamaan syntiä. Miten suuren puristuksen alaiseksi sielu joutuneekin, rikkomus on meidän oma tekomme. Ei maan eikä helvetin vallassa ole pakottaa ketään tekemään pahaa. Saatana hyökkää heikkojen kohtiemme kimppuun, mutta meidän ei tarvitse tulla voitetuiksi. Olkoon rynnäkö miten ankara ja odottamaton tahansa, Jumala on varannut meille avun, ja hänen voimassaan me voimme voittaa. — ”Patriarchs and Prophets”, s. 421.

LUKU 13—MIELENLUJUUS

Niillä, jotka lopulta voittavat, tulee olemaan hirvittävän hämmennyksen ja koetuksen aikoja uskonnollisessa elämässään, mutta he eivät saa heittää pois uskallustaan, sillä tämä kuuluu osana heidän kasvatukseensa Kristuksen koulussa ja on välttämätöntä, jotta kaikki kuona tulisi puhdistetuksi pois. Jumalan palvelijan täytyy kestää urhoollisesti vihollisen hyökkäykset, hänen katkerat herjauksensa, ja voittaa vaikeudet, jotka saatana asettaa hänen tielleen. [56]

Saatana koettaa masentaa Kristuksen seuraajia, jotteivät he rukoilisi tai tutkisi Raamattua, ja hän langettaa inhoittavan varjonsa polun poikitse kätkeäkseen Jeesuksen näkyvistä ja pitääkseen näkyvättömissä hänen rakkautensa ilmauksen ja taivaallisen perinnön ihanuudet. Hän tuntee mielihyvää, jos saa Jumalan lapset kulkemaan tietänsä vapisten, arkoina, tuskaisina ja jatkuvan epäilyksen alaisina. Hän koettaa tehdä polun mahdollisimman surulliseksi, mutta jos jatkuvasti katsot ylöspäin etkä alas vaikeuksiisi, et uuvu tiellä, vaan saat pian nähdä Jeesuksen ojentavan kätensä avuksesi, ja sinun tarvitsee vain ojentaa hänelle kätesi yksinkertaisesti luottaen, ja antaa hänen johtaa sinua. Kun tulet luottavaksi, tulet myös toiveikkaaksi.

Herran voimassa

Jeesus on maailman valo, ja sinun on muodostettava elämäsi hänen elämänsä mukaan. Kristus auttaa sinua muodostamaan lujan, sopusuhtaisen, kauniin luonteen. Saatana ei mahda mitään valolle, mikä loistaa sellaisesta luonteesta. Herralla on meille jokaiselle varattu työtä tehtäväksi. Hänen tarkoituksensa ei ole, että meitä kannattaisi inhimillisen ylistyksen ja hemmoittelun vaikutus, vaan hän tarkoittaa, että jokaisen sielun tulee pysyä Herran väkevyydessä. Jumala on antanut meille parhaan lahjansa, ainosyntyisen Poikansa, kohottamaan, jalostamaan ja kelvoittamaan meitä pääsemään kotiin hänen valtakuntaansa, ja sen hän tekee pukemalla meidät oman luonteensa täydellisyydellä. Jeesus tuli meidän maailmaamme ja eli [57]

niinkuin hän toivoo seuraajiensa elävän. Jos olemme vallattomia ja liian laiskoja hartaasti yrittämään olla mukana Jumalan ihmeellisessä työssä, kärsimme tappion tässä elämässä samoinkuin tulevassa, kuolemattomassa elämässä,

Jumala käskee meidän työskennellä, ei toivottomalla tavalla, vaan lujassa uskossa ja toivossa. Tutkiessamme Raamattua ja saadessamme sen valossa katsella Isän ihmeellistä armollisuutta hänen antaessaan Jeesuksen maailmalle, jotta jokainen häneen uskova ei hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän, meidän tulisi riemuita sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla. Kaikkea, mitä kasvatuksen avulla saavutetaan, Jumala tahtoo meidän käyttävän totuuden edistämiseen. Todellisen, elävän jumalisuuden on ilmentävä elämässä ja luonteessa, jotta Kristuksen risti tulisi korotetuksi maailman edessä ja sielun arvo ilmaistuksi ristin valossa. Meidän mieleemme on avauduttava ymmärtämään Raamattua, jotta saisimme hengellistä voimaa tullessamme ruokituiksi taivaan leivällä. — Review an Herald, huhtik. 8 p. 1890.

LUKU 14—SIELUN TEMPELI

Uskollinen kuuliaisuus Jumalan vaatimuksille vaikuttaa yllättävän kohottavasti, kehittävästi ja vahvistavasti kaikkiin ihmisen kykyihin. Ne, jotka nuoruudessaan ovat pyhittäytyneet Jumalan palvelukseen, havaitaan henkilöiksi, joilla on terve arvostelukyky ja tarkka käsityskyky. Ja miksei niin olisi? Yhteys suurimpaan Opettajaan, jonka maailma on milloinkaan tuntenut, vahvistaa ymmärryksen, valaisee mielen ja puhdistaa sydämen — ylevöittää, hienostaa ja ja-lostaa koko ihmisen. ”Sinun sanasi selitys valaisee, ja antaa yksinkertaisille ymmärryksen. ’ ’ [58]

Jumalan ihanne

Nuorten joukossa, jotka tunnustautuvat jumaliksi, on suuri joukko niitä, jotka saattavat näyttää olevan ristiriidassa tämän tunnustuksen kanssa. He eivät edisty tiedossa eivätkä hengellisesti. Heidän voimansa kuihtuvat pikemmin kuin kehittyvät. Mutta psalmien sepittäjän sanat pitävät paikkansa todellisesta kristitystä. Todellakaan ei pelkkä Jumalan sanan kirjain valaise ja anna ymmärrystä, vaan sen tekee Pyhän Hengen avaama ja sydämeen sovittama sana. Kun ihminen on todellisesti kääntynyt, hänestä tulee Jumalan lapsi, osallinen jumalallisesta luonnosta. Ei vain sydän uudistu, vaan myös äly vahvistuu ja voimistuu. On ollut useita tapauksia, jolloin henkilöt, joita ennen kääntymystään pidettiin tavallisen tai sitä vähemmänkin kyvyk-

käinä, kääntymyksensä jälkeen näyttivät kokonaan muuttuneen. He osoittivat ihmeteltävää kykyä käsittää Jumalan sanan totuuksia ja esittää näitä totuuksia toisille. Korkeissa älyllisissä asemissa olevat henkilöt ovat pitäneet etuoikeutena keskustella näiden henkilöiden kanssa. Vanhurskauden Aurinko ulotti kirkkaat säteensä heidän mieliinsä ja elvytti jokaisen kyvyn entistä vilkkaampaan toimintaan. [59]

Jumala tekee nuorten hyväksi suuren työn, jos he tahtovat Pyhän Hengen avulla vastaanottaa hänen sanansa sydämeensä ja totella

sitä elämässään. Hän koettaa jatkuvasti kiinnittää heitä itseensä, kaiken viisauden alkuun, hyvyyden, puhtauden ja totuuden lähteeseen. Mieli, mikä on ylevien ajatusten valtaama, jalostuu itsekin.

Saastuneita pyhäköttä

Ne, jotka väittävät palvelevansa Jumalaa, eivätkä kuitenkaan yhtään edisty tiedossa ja hurskaudessa, ovat vain nimeltään kristittyjä. Sielun temppele on täynnä saastuneita pyhättöjä. Kevytmielinen lukeminen, joutava keskustelu ja maailmalliset huvitukset vakauttavat mielen niin täydellisesti, ettei Jumalan sana enää mahdu sinne sisälle. Maailmallisuus, turhuus ja ylpeys anastavat paikan, mikä Kristuksella pitäisi olla sielussa . . .

Aistillisen nautinnon aiheuttama huonontuminen

[60] Ne, jotka etsivät päähyvänään ruokahalun ja intohimon tyydytystä, eivät milloinkaan ole hyviä tai tosi suuria ihmisiä. Miten korkealla he maailman mielestä ovatkin, he ovat alhaisia, halpamaisia ja turmeltuneita Jumalan mielestä. Taivas on määrännyt, että heidän turmeluksensa merkit niikyvät suorastaan heidän ulkomuodostaankin. Heidän ajatuksensa ovat maasta, maallisia. Heidän sanansa ilmaisevat heidän mielensä alhaisen tason. He ovat täyttäneet sydämensä inhottavuudella, ja siksi miltei hävittäneet Jumalan kuvan. Järjen ääni on hukunut, ja arvostelukyky on turmeltunut. Oi, miten aistillinen nautinto turmelee koko ihmisen luonnon! Kun tahto on alistettu Saatanan valtaan, minne paheiden ja hulluuden syvyyksiin ihmiset lankeavatkaan ! Turhaan totuus vetoaa järkeen, sillä sydän on sen puhtaita periaatteita vastaan. — The Signs of the Times, jouluk. 1 p. 1881.

Apu kiusauksessa

Uskon ja rukouksen avulla kaikki voivat täyttää evankeliumin vaatimukset. Ketään ei voida pakottaa rikkomukseen. Ihmisen oma myöntymys on ensin saatava; sielun on aiottava tehdä syntiä, ennenkuin intohimo voi vallita järkeä tai jumalattomuus voittaa omantunnon. Kiusaus, oli se sitten miten voimakas tahansa, ei milloinkaan

kelpaa synnin puolustukseksi. ”Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita, ja hänen korvansa heidän huutoansa.’ ’ Huuda Herran puoleen, kiusattu sielu. Heittäydy avuttomana, arvottomana Jeesuksen turviin, ja vetoa hänen omaan lupaukseensa. Herra kyllä kuulee. Hän tietää, miten väkevät ovat luonnollisen sydämen taipumukset, ja hän tahtoo auttaa jokaisena kiusauksen hetkenä.

Oletko langennut syntiin? Etsi silloin viipymättä Jumalaa saadaksesi armon ja anteeksiannon ... Armoa tarjotaan vieläkin syntiselle. Herra kutsuu meitä kaikilta harhateiltämme: ”Kääntykää, luopuneet lapset! Minä tahdon parantaa teidän luopumisenne.” — ”Testimonies for the Church”, V, s. 177.

LUKU 15—TE ETTE OLE ITSENNE OMAT

[61] Toisinaan kuulemme kysyttävän: Enkö koskaan saa tehdä kuten haluan? Enkö milloinkaan saa menetellä oman mieleni mukaan? Ainako minua estetään? Enkö koskaan saa toimia taipumusteni mukaisesti?

Mitä vähemmän seuraat luonnollisia taipumuksiasi, sitä parempi se on itsellesi ja toisille. Luonnolliset taipumukset ovat turmeltuneet, luonnon voimat tulleet väärinkäytetyiksi. Saatana on saattanut ihmisen epäsopuun Jumalan kanssa. Vihollinen työskentelee herkeämättä hävittääkseen ihmisessä olevan Jumalan kuvan. Sen vuoksi meidän on hillittävä sanojamme ja tekojamme.

Täydellisen pyhittäytymisen seuraukset

Kun Jumalan armo valtaa sydämen, niin nähdään, että pahaan suuntautuvat perityt ja kehitetyt taipumukset on ristiinnaulittava. Uuden elämän, uuden valvonnan alaisena, on alettava sielussa. Kaikki, mitä tehdään, on tehtävä Jumalan kunniaksi. Tämä työ käsittää ulkoisen niinkuin sisäisenkin ihmisen. Koko olemus, ruumis, sielu ja henki on saatettava Jumalan alaisuuteen, tullakseen hänen käyttämäkseen vanhurskauden välikappaleeksi.

Luonnollinen ihminen ei alistu Jumalan lakiin, eikä itsessään voikaan. Mutta uskon avulla hän, joka on uudistunut, elää päivä päivältä Kristuksen elämää. Päivittäin hän osoittaa käsittävänsä, että hän on Jumalan omaisuutta.

[62] Ruumis ja sielu kuuluvat Jumalalle. Hän antoi Poikansa maailman lunastamiseksi, ja siitä syystä meille on suotu elon uutta vuokra-aikaa, koetusaikaa, jona meidän on määrä kehittää täydellisen kuuliaisuuksia luonteita. Jumala on lunastanut meidät synnin orjuudesta ja on tehnyt mahdolliseksi meidän elää uudestisyntyneinä, muuttanutta palveluselämää.

Kaikki voimamme kuuluvat hänelle

Meissä on Jumalan leima. Hän on ostanut meidät, ja hän haluaa meidän muistavan, että ruumiilliset, henkiset ja siveelliset voimamme kuuluvat hänelle. Aika ja vaikutus, järki, tunne ja omatunto, kaikki ovat Jumalan ja niitä on käytettävä vain sopusoinnussa hänen tahtonsa kanssa. Niitä ei saa käyttää maailman mielen mukaisesti, sillä se, joka johtaa maailmaa, on Jumalan vihollinen.

Liha, jossa henki pitää asuntoa, kuuluu Jumalalle. Jokainen jänne, jokainen lihas on hänen. Missään tapauksessa me emme saa laiminlyömällä tai väärin käyttämällä heikentää yhtään elintä. Meidän on työskenneltävä yhdessä Jumalan kanssa pitämällä ruumista mahdollisimman hyvässä terveydentilassa, jotta se voisi olla tempeli, jossa Pyhä Henki voi asua, muovaten Jumalan tahdon mukaan jokaisen ruumiin ja hengen voiman.

Mieli on varattava puhtailla periaatteilla. Totuus on kaiverrettava sielun tauluihin. Muisti on täytettävä Sanan kallisarvoisilla totuuksilla. Silloin nämä totuudet kauniiden jalokivien tavoin loistavat elämässä.

Sielun hinta

Arvo, jonka Jumala antaa kättensä teolle ja rakkaus, jota hän tuntee lapsiaan kohtaan, ilmenevät siitä lahjasta, jonka hän antoi lunastaakseen ihmiset. Aadam lankesi saatanan valtaan. Hän toi synnin maailmaan, ja synnin kautta kuoleman. Jumala antoi ainosyn-tyisen Poikansa pelastamaan maailman. Tämän hän teki voidakseen olla oikeudenmukainen ja kuitenkin samalla saattaakseen oikeuden kaikille, jotka vastaanottavat Kristuksen. Ihminen myi itsensä saata-nalle, mutta Jeesus osti ihmissuvun takaisin . . .

[63]

Ette ole itsenne omat. Jeesus on ostanut teidät verellään. Älkää kätkekö talenttejanne maahan. Käyttäkää niitä hänen hyväkseen. Missä tahansa toimessa olettekin, ottakaa Jeesus siihen mukaan. Jos huomaat rakkautesi Vapahtajaan häviävän, lopeta toimesi ja sano: ”Tässä olen, Vapahtaja, mitä haluat minun tekevän?” Hän vastaanottaa sinut armollisesti, ja rakastaa sinua suuresti. Hän antaa ylenmäärin anteeksi, sillä hän on armollinen ja pitkämielinen, kun ei tahdo, että kukaan hukkuu ...

Me ja kaikki, mitä meillä O11, kuulumme Jumalalle. Meidän ei tulisi pitää uhrauksena sitä, että annamme hänelle sydämemme rakkauden. Koko sydän pitäisi antaa hänelle vapaaehtoisena uhrina. — The Youth's Instructor, marrask. 8 p. 1900.

Kehoitus päätökseen

Meidän ei ole turvallista viipyä pohtimassa etuja, joita saisimme suostumalla saatanan ehdotuksiin. Synti merkitsee häpeää ja tuhoa jokaiselle sielulle, joka ryhtyy siihen, mutta se on luonnoltaan sokaisevaa ja petollista, ja se viettelee meitä imartelevilla esityksillään. Jos uskaltaudumme saatanan alueelle, meillä ei ole mitään vakuutusta suojaamassa meitä hänen vallaltaan. Niin pitkälle kuin meidän vallassamme on, meidän pitäisi sulkea jokainen tie, jota pitkin kiusaaja voisi päästä luoksemme. — "Thoughts from the Mount of Blessing", s. 171.

LUKU 16—TOSI KÄÄNTYMYS

”Ja minä pirskotan teidän päällemme puhdasta vettä, ja te puhdistutte; kaikesta saastaisuudestanne ja kaikista epäjumalistanne puhdistan minä teidät. Ja annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen annan minä teihin; minä poistan kivisen sydämen teidän lihastanne ja annan teille sydämen lihasta.” [64]

Monet, jotka puhuvat toisille uuden sydämen tarpeesta, eivät tiedä itsekään, mitä näillä sanoilla tarkoitetaan. Nuoret varsinkin kompastuvat tähän sanontaan ”uusi sydän”. He eivät tiedä, mitä se merkitsee. He odottavat erikoisen muutoksen tapahtuvan tunteissaan. Sitä he pitävät kääntymyksenä. Tämä erehdys on kompastuttanut monet kadotukseen, kun eivät ole ymmärtäneet ilmaisua: ”Teidän täytyy uudestisyntyä.”

Ei tunne, vaan muuttunut elämä

Saatana johtaa ihmiset ajattelemaan, että koska he ovat tunteneet tunnehurmausta, he ovat kääntyneitä. Mutta heidän kokemuksensa ei muutu. Heidän tekonsa ovat samoja kuin ennenkin. Heidän elämässään ei ilmene mitään hyvää hedelmää. He rukoilevat usein ja pitkään, ja alinomaa viittaavat tunteisiin, joita heillä oli silloin ja silloin. Mutta he eivät elä uutta elämää. He pettyvät. Heidän kokemuksensa ei ulotu tunnetta syvemmälle. He rakentavat hiekalle, ja kun vastatuulet nousevat, heidän talonsa pyyhkäistään pois.

Monet sieluraukat hapuilevat pimeydessä, hakien tunteita, joita toiset sanovat omanneensa kokemuksessaan. He väheksyvät sitä tosiasiaa, että Kristukseen uskovan täytyy toimia omaksi pelastukseksi pelolla ja vavistuksella. Syylliseksi todistetulla syntisellä on jotakin tehtävänä. Hänen täytyy katua ja osoittaa tosi uskoa. [65]

Kun Jeesus puhuu uudesta sydäimestä, hän tarkoittaa mieltä, elämää, koko olemusta. Sydämen muutos merkitsee kiintymysten irrottamista maailmasta ja niiden kiinnittämistä Kristukseen. Uuden sydämen omaaminen on samaa kuin omata uusi mieli, uudet

aikomukset ja uudet vaikuttimet. Mikä on merkinä uudesta sydämestä? — Muuttunut elämä. Päivittäinen, hetkittäinen kuoleminen itsekkyydelle ja ylpeydelle.

Todellisen uskonnon käytännöllisyys

Monet erehtyvät suuresti arvellessaan, että ylevä tunnustus korvaisi tosi palveluksen. Mutta uskonto, mikä ei ole käytännöllistä, ei ole todellista. Tosi kääntyminen tekee meidät ehdottoman rehelliseksi toimissamme lähimmäistemme suhteen. Se tekee meistä uskollisia arkityössämme. Jokainen vilpitön Kristuksen seuraaja osoittaa, että Raamatun uskonto kelvoittaa hänet käyttämään kykyjään Mestarin palveluksessa.

”Älkää harrastuksessanne olko veltoja.” Nämä sanat täyttyvät jokaisen tosi kristityn elämässä. Vaikka työsi näyttäisi raadannalta, voit jalostaa sen sillä tavalla, jolla teet sitä. Tee se niinkuin Herralle. Tee se iloisesti ja taivaasta peräisin olevalla arvokkuudella. Työhön saatetut jalot periaatteet tekevät sen täysin kelvolliseksi Herran silmissä. Oikea palvelus liittää vähäisimmänkin Jumalan palvelijaan maan päällä hänen ylhäisimpään palvelijaansa taivaan tarhoissa ...

[66] Jumalan poikina ja tyttärinä kristittyjen pitäisi pyrkiä saavuttamaan evankeliumissa heille asetettu korkea ihanne. Heidän ei pitäisi tyytyä vähempään kuin täydellisyyteen, sillä Kristus sanoo: ”Olkaa siis te täydelliset, niinkuin taivaallinen Isänne täydellinen on.”

Pyhitetty elämä

Ottakaamme Jumalan pyhä sana tutkimuksemme aiheeksi, soveltaen sen pyhiä periaatteita elämäämme. Vaeltakaamme Jumalan edessä, sävyisinä ja nöyrinä, päivittäin oikaisten virheitämme. Älä helli ylpeän ylemmyyden tunnetta, pitäen itseäsi toisia parempana. ”Joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.” Rauha ja lepo tulevat osaksesi, kun alistat tahtosi Kristuksen tahtoon. Silloin Kristuksen rakkaus hallitsee sydämässä, vangiten Vapahtajalle toiminnan salaiset lähteet. Kristuksen armon öljy tasoittaa ja vaimentaa kiivaan, helposti kiihtyvän mielenlaadun. Tietoisuus syntien anteeksisaamisesta tuottaa rauhan, mikä ylittää kaiken ymmärryksen. Hartaasti pyritään voittamaan kaikki, mikä vastustaa kristilliseen täydellisyyteen

pääsyä. Epäsopu häviää. Se, joka kerran moitti ympärillään olevia, huomaa omassa luonteessaan olevan paljon suurempia virheitä.

On niitä, jotka kuuntelevat totuutta ja vakuuttuvat siitä, että he ovat eläneet Kristuksen vastaisesti. He ovat tuomittuja, ja he katuivat rikkomuksiaan. Kristuksen ansioon turvaten ja osoittamalla tosi uskoa häneen he saavat syntinsä anteeksi. Kun he lakkaavat tekemästä pahaa ja oppivat tekemään hyvää, he kasvavat armossa ja Jumalan tuntemisessa. He huomaavat, että heidän täytyy uhrata jotakin erotuakseen maailmasta, ja laskettuaan kustannukset he lukevat kaiken tappioksi voittaakseen omakseen Kristuksen. He ovat liittyneet Kristuksen sotajoukkoon. Sota on heillä edessään, ja he ryhtyvät siihen rohkeasti ja ilomielin, taistellen luonnollisia taipumuksiaan ja itsekkäitä pyyteitään vastaan, alistuen tahtonsa Kristuksen tahtoon. Päivittäin he etsivät Herraa saadakseen armoa totella häntä, ja heitä vahvistetaan ja autetaan. Tämä on tosi kääntymys. Nöyrässä, kiitollisessa riippuvaisuudessa hän, joka on saanut uuden sydämen, turvaa Kristuksen apuun. Hänen elämässään ilmenee vanhurskauden hedelmiä. Ennen hän rakasti itseään. Maailmallinen huvi oli hänen ilonsa. Nyt hänen epäjumalansa on kukistettu, ja Jumala hallitsee ylinnä. Syntejä, joita hän ennen rakasti, hän nyt vihaa. Lujasti ja päättävästi hän kulkee pyhyiden polkua. — *The Youth's Instructor*, syysk. 26 p. 1901.

[67]

Saatanan paulat

Velvollisuuden tuskat ja synnin ilot ovat ne köydet, joilla saatanan sitoo ihmiset pauloihinsa. Vain ne havaitaan uskollisiksi, jotka mieluummin kuolevat kuin menettelevät väärin. — ”*Testimonies for the Church*”, V, s. 53.

LUKU 17—NEUVO HILLITTÖMÄLLE TYTTÄRELLE

[68] Viime vuodesta sinulla on pelottava muistokirjoitus, avattuna taivaan Majesteetin ja lukemattomien puhtaiden, synnittömien enkelien katseltavaksi. Sinun sanasi ja tekosi, epätoivoiset ja pyhittämättömät tunteesi ovat ehkä olleet salassa kuolevaisilta, mutta muista, että elämäsi pienimmätkin teot ovat Jumalan nähtävissä. Muistokirjasi taivaassa on tahrainen. Tekemäsi synnit ovat siellä kaikki merkittyinä.

Jumalan mielipaha on ylläsi, ja kuitenkin näyt olevan tunteeton. Et tajua kadotettua ja tuhottua tilaasi. Ajoittain tunnet tunnontuskaa, mutta ylpeä riippumaton mielesi pääsee pian siitä, ja sinä tukahutat omantunnon äänen.

Et ole onnellinen; kuitenkin kuvittelet, että jos saisit esteettä toimia oman mielesi mukaan, olisit onnellinen. Lapsi parka! Olet samassa asemassa kuin Eeva paratiisissa. Hän kuvitteli pääsevänsä entistä paljon korkeammalle, jos hän vain voisi syödä hedelmää puusta, johon Jumala oli kuoleman uhalla kieltänyt häntä koskemastakaan. Hän söi, ja menetti kaikki Eedenin ihanuudet.

Mielikuvituksen valvominen

[69] Sinun pitäisi valvoa ajatuksiasi. Tämä ei ole helppo tehtävä. Et voi suorittaa sitä ilman kiinteää ja ankaraa ponnistusta. Kuitenkin Jumala vaatii sinulta tätä; se on jokaisen vastuunalaisen olennon velvollisuus. Sinä olet vastuussa Jumalalle ajat uksistasi. Jos suostut turhiin kuvitteluihin, saalien mielesi viipyä epäpuhtaissa asioissa, olet jossakin määrin yhtä syyllinen Jumalan edessä kuin jos ajatuksesi olisivat muutetut teoiksi. Ainoa, mikä toimintaa estää, on tilaisuuden puute.

Päivin ja öin unelmoiminen ja pilvilinnojen rakenteleminen ovat huonoja ja äärimmäisen vaarallisia tapoja. Kun ne kerran ovat juurtuneet, niitä on miltei mahdoton lopettaa ja ohjata ajatuksia puhtaisiin,

pyhiin ja yleisiin aiheisiin. Sinun on tultava uskolliseksi vartijaksi valvomaan silmiäsi, korviasi ja kaikkia aistejasi, jos mielit valvoa mieltäsi ja estää hyödyttömiä ja turmeltuneita ajatuksia tahraamasta sieluasi. Armon voima yksin voi suorittaa tämän mitä suotavimman työn. Itsessäsi olet tässä kohdin heikko.

Intohimojen ja halujen kukistaminen

Sinusta on tullut oikullinen, röyhkeä ja uskalikko. Jumalan armolla ei ole yhtään sijaa sydämessäsi. Vain Jumalan voimalla voit päästä tilaan, jossa ollen voit vastaanottaa hänen armonsä ja tulla vanhurskauden välikappaleeksi. Jumala ei vaadi sinua valvomaan vain ajatuksiasi, vaan myös intohimojasi ja halujasi. Pelastuksesi riippuu siitä, hallitsetko itseäsi näissä asioissa. Intohimo ja halu ovat voimallisia tekijöitä. Jos niitä väärinkäytetään ja saatetaan toimintaan väärinä vaikuttamista, ne vaikuttavat voimakkaasti häviökseen ja tekevät sinusta kurjan hylkiön, ilman Jumalaa ja ilman toivoa,

Mielikuvitusta on tehokkaasti ja lujasti valvottava, jos mieli saada intohimot ja halut järjen, omantunnon ja luonteen alaisiksi. Olet vaarassa, sillä olet juuri uhraamassa iankaikkiset harrastuksesi intohimon alttarilla. Intohimo on kerrassaan saamassa voltaansa koko olemuksesi — ja minkälatuinen intohimo? Alhainen ja tuhoava. TaipumaEa siihen katkeroitat vanhempiesi elämän, saatat murhetta ja hä-peää sisarillesi, uhraat oman luonteesi ja menetät taivaan ja ihanan kuolemattoman elämän. Oletko tähän valmis? Kehoitän vakavasti sinua pysähtymään siihen, missä olet. Älä etene enää yhtään askelta itsepintaisella, hillittömällä tielläsi, sillä edessäsi on kurjuus ja kuolema. Ellet harjoita itsehallintaa intohimoihisi ja haluihisi nähden, saatat totisesti hä-peään itsesi ja kaikki läheisesi, ja tuotat luonteellesi häpeätahrän, mikä kestää koko elämänikäsi.

Olet vanhemmillesi tottelematon, nenäkäs, kiittämätön ja epäpyhä. Nämä kurjat piirteet ovat turmeluksen puun hedelmiä. Olet tunkeileva. Pidät pojista ja mielelläsi tahdot heidät keskustelusi aiheeksi. ”Sydämen kyllyydestä suu puhuu.” Tavat ovat tulleet niin voimakkaiksi, että he hallitsevat sinua, ja olet oppinut pettämään voidaksesi toteuttaa aikomuksiasi ja täyttää halujasi. — ”Testimonies for the Church”, II, ss. 560—562.

[70]

LUKU 18—TAISTELUN AVULLA SAAVUTETTU LUONTEENLUJUUS

[71] Kristus vietti elämänsä kolmekymmentä ensimmäistä vuotta syrjäisessä Nasaretin kyläkaupungissa. Tämän kylän asukkaat olivat kuuluja jumalattomuudesta, niin että Natanaelkin kysyi: ”Saataako mitään hyvää tulla Nasaretista?” Evankelistat puhuvat varsin vähän Kristuksen elämän varhaisimmista vuosista. Lukuunottamatta lyhyttä kerto-musta hänen mukanaolostaan vanhempiensa kanssa Jerusalemin matkalla, hänestä sanotaan vain: ”Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällään. ’ ’ Kristus on meidän esimerkkimme kaikessa. Jumalan johdatuksesta hän vietti varhaisen elämänsä Nasaretissa, missä asukkaat olivat sen luonteisia, että kiusaukset aina ahdistivat häntä, ja hänen oli oltava varuillaan säilyäkseen puhtaana ja tahrattomana niin paljon synnin ja jumalattomuuden keskellä. Kristus ei valinnut tätä paikkaa itselleen. Hänen taivaallinen Isänsä valitsi hänelle tämän paikan, jossa hänen luonnettaan tutkittaisiin ja koeteltaisiin monin eri tavoin. Varhaisessa elämässään Kristus oli alttiina vaikeille koetuksille, vaikeuksille ja taisteluille, jotta hän voisi kehittää luonteensa täydelliseksi ja tulla siten täydelliseksi esimerkiksi lapsille, nuorille ja täysikasvuksille.

[72] Lapset ja nuoret joutuvat usein ympäristöön, mikä ei ole suotuisaa kristilliselle elämälle, ja he sängen helposti lankeavat kiusauksiin ja sanovat puolustukseksi synnilliselle vaellukselleen, että heidän ympäristönsä on epäsuotuisaa. Kristus pyrki yksinäisyyteen, ja elämällä toimeliaasti, ollen aina työssä, hän ei houkutellut kiusausta tulemaan, vaan pysyi loitolla niiden seurasta, joiden vaikutus oli turmelevaa. Kristuksen kulkema polku oli epätasaisempi kuin mitä lapset ja nuoret joutuvat koskaan astumaan. Hänen osakseen ei suotu vaurasta ja mukavaa elämää. Hänen vanhempansa olivat köyhiä, ja heidän piti elääkseen tehdä päivittäin kovasti työtä. Siksi Kristuksenkin elämä oli täynnä köyhyyttä, itsekieltäymystä ja puutetta. Hän osallistui vanhempiensa utteran toimeliaaseen elämään.

Puhtaus ei ole riippuvainen olosuhteista

Ketään ei koskaan kehoiteta saavuttamaan täydellistä kristillistä luonnetta epäsuotuisammissa olosuhteissa kuin missä Vapahtajamme eli. Se seikka, että Kristus eli kolmekymmentä vuotta Nasaretissa, josta hyvän tuleminen oli monen mielestä ihme, on nuhteluna niille nuorille, joiden mielestä heidän uskonnollisen luonteensa täytyy mukautua olosuhteisiin. Jos nuoruusajan ympäristö on epämiellyttävää ja tosiaan huonoa, monet puolustelevat sillä sitä, etteivät pyri saavuttamaan täydellistä kristillistä luonnetta. Kristuksen esimerkki kumoaa käsityksen, että hänen seuraajansa ovat riippuvaisia paikasta, onnesta tai varallisuudesta, voidakseen elää nuhteettomasti. Kristus tahtoisu opettaa heille, että heidän uskollisuutensa tekisi minkä paikan tai aseman tahansa, minne Jumalan johdatus on heidät saattanut, kunniakkaaksi, oli se miten vaatimatonta tahansa.

Kristuksen elämän oli määrä osoittaa, että puhtaus, lujuus ja periaatteessa pysyminen eivät vaadi vaikeuksista, köyhyydestä ja vastoinkäymisistä vapaata elämää. Koetukset ja kieltämykset, joiden johdosta niin monet nuoret va- [73] littavat, Kristus kesti nurisematta. Ja juuri tätä kurin kokemusta nuoret tarvitsevat antamaan lujuutta heidän luonteisiinsa ja tekemään heidät Kristuksen kaltaisiksi, vahvoina hengessä vastustamaan kiusausta. Saatanan viettelykset eivät saa heitä valtaansa, jos he erottautuvat niiden vaikutuksesta, jotka tahtoisivat johtaa heitä harhaan ja turmella heidän tapansa. Päivittäin rukoilemalla Jumalaa he saavat viisautta ja armoa häneltä kestäämään taistelussa ja kovissa elämänvaiheissa, ja selviytyvät voittajina. Uskollisuus ja mielenrauha voidaan säilyttää vain valvomalla ja rukoilemalla. Kristuksen elämä oli esimerkki kestävästä tarmokkuudesta, jota häpeä, pilkka, puute tai vaikeudet eivät saaneet heikentää.

Samoin tulisi olla nuortenkin. Jos koettelemukset lisääntyvät heidän kohdallaan, he voivat tietää, että Jumala koettelee heidän uskollisuuttaan. Ja juuri siinä määrin kuin he säilyttävät luonteensa puhtauden vastustusten aikana, heidän mielenlujuutensa, horjumattojmuutensa ja kestävyytensä kasvavat, ja heistä tulee väkeviä hengessä. — The Youth's Instructor, maalisk. 1872.

Kuolema mieluummin kuin Jumalan lain häpäiseminen

Valitkaa köyhyys, häpeä, ero ystävistä tai mikä kärsimys tahansa mieluummin kuin että saastutatte sielun synnillä. Kuolema mieluummin kuin Jumalan lain häpäiseminen tai rikkominen pitäisi olla jokaisen kristityn tunnuslauseena. — ”Testimonies for the Church”, V, s. 147.

LUKU 19—Kiusauksen vastustaminen

Ne jotka ovat osallisia jumalallisesta luonnosta, eivät taivu kiusaukseen. Vihollinen yrittää kaikin voiminsa voittaa ne, jotka koettavat elää kristittyä elämää. Hän lähestyy heitä kiusauksin, toivoen heidän taipuvan. Siten hän koettaa masentaa heitä. Mutta ne, jotka ovat asettaneet jalkansa lujasti Iki aikojen Kalliolle, eivät taivu hänen houkutuksiinsa. He muistavat, että Jumala on heidän Isänsä ja Kristus heidän Auttajansa. Vapahtaja tuli maailmaamme antamaan jokaiselle väsyneelle, kiusatulle sielulle voimaa niinkuin hänkin voitti. Tiedän kiusauksen voiman, tiedän tien vaarat, mutta tiedän myös, että riittävä voima jokaista tarvetta varten on varattuna niille, jotka taistelevat kiusausta vastaan. [74]

Tarpeettomia kiusauksia on kartettava >

—”Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa pääsönkin siitä, niin että voitte sen kestää.” Meidänkin on tehtävä osamme. Me emme saa asettua tarpeettomasti kiusauksen tielle. Jumala sanoo: ”Lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä... älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen oleva teille Isänä, ja tulette pojikseni ja tyttärükseni.” Jos seurustelemalla maailmallisten kanssa huvia hakien, mukautumalla maailmallisiin tapoihin tai liittämällä harrastuksemme epäuskoisiin astumme kiusauksen ja synnin polulle, miten voimme odottaa Jumalan varjelevan meitä lankeamasta? [75]

Pysykää erillänne maailman turmelevista vaikutuksista. Älkää pyytämättä menkö sellaisiin paikkoihin, mihin vihollisen voimat ovat voimakkaina kokoontuneet.

Älkää menkö sinne, missä joudutte kiusaukseen ja kulkemaan harhaan. Mutta jos teillä on sanoma epäuskoisille ja elätte niin lähellä Jumalaa, että voitte puhua heille sanan oikeaan aikaan, silloin voitte tehdä työn, mikä auttaa heitä ja tuottaa kunniaa Jumalalle. ”En

rukoile”, Kristus sanoi, ”että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahasta,” — Review and Herald, huhtik. 14 p. 1904.

Velvollisuus ennen mielihalua

Kun nuoret koettavat vapautua saatanan valvonnasta, hän kaksinkertaistaa kiusauksensa. Käyttäen hyväkseen heidän tietämättömyytään ja kokemattomuuttaan hän koettaa hälventää eron oikean ja väärän väliltä. Hän muuttaikse valon enkeliksi ja houkuttelee lupamalla nautintoa kielletyllä polulla. Jos nuoret ovat saaneet tavakseen noudattaa mielihalua mielummin kuin velvollisuutta, he huomavat kiusauksen vastustamisen olevan vaikeata. He eivät huomaa, mikä vaara uhkaa, jos kerrankin suostutaan kiellettyihin nautintoihin. Saatanan houkuttelut saattavat liikkeelle jokaisen turmeluksen idun, mikä piilee sydämessä. — The Signs of the Times, tammik. 19, 1882.

LUKU 20—SYNNIN PETOLLISUUS

Mikään ei ole kavalampaa kuin synnin petollisuus. Tämän maailman jumala eksyttää, sokaisee ja johtaa tuhoon. Saatana ei yhdellä kertaa lähesty kaikin kiusaksen varustein. Hän verhoaa nämä kiusaukset hyvyuden hahmoon. Hän sekoittaa huvituksiin ja turhuuteen joitakin pikku parannuksia, ja niin petetyt sielut puolustavat osallistumistaan niihin sillä, että niistä saadaan paljon hyvää. Tämä on vain asian erehdyttävä puoli. Siinä saatanan helvetilliset taidot ovat naa-mioituina. Harhautetut sielut astuvat yhden askelen ja valmistautuvat seuraavaan. On niin paljon mieluisampaa seurata oman sydämen taipumuksia kuin olla puolustuskannalla ja vastustaa salakavalan vihollisen ensimmäistä liehrittelevää hyökkäystä ja siten ehkäistä hänen sisäänpääsyä,

[76]

Oi, kuinka saatana odottaakaan näkevänsä, miten hänen ensimmäinen syöttinsä tehoaa ja miten sielut kulkevat juuri hänen valmistamaansa polkua! Ei hän halua heidän luopuvan rukouksesta ja muodollisesta uskonnollisten velvollisuuksien: täyttämisestä, sillä siten hän voi tehokkaammin käyttää heitä palvelukseensa. Hän yhdistää viisastelunsa ja petolliset paulansa heidän kokemukseensa ja tehtäviinsä, ja siten ihmeteltävästi edistää asiaansa.

Itsetutkistelu

Tarkan itsetutkistelun tarve on suuri, ja jokaisen on kysyttävä itseltään Jumalan sanan valossa: Olenko sydämel-täni terve vaiko pilaantunut? Olenko uudistunut Kristuksessa, vai olenko sydämel-täni vielä lihallinen, vaikka ulkopuolisesti olenkin saanut päälleni uuden puvun? Ohjaa kulkusi Jumalan tuomarintuimen eteen näh-däksesi, onko yhtään syntiä, jumalattomuutta tai epäjumalaa, jota et ole uhrannut. Rukoile, niin, rukoile niinkuin et ole koskaan ennen ru-koillut, etteivät saatanan juonet johtaisi sinua harhaan, ettet joutuisi välinpitämättömään, leväperäiseen ja tyhjämpäiväiseen mielentilaani

[77]

ja kävisi uskonnonharjoituksissa vain vaimentaaksesi omantuntosi ääntä ...

Yksi viimeisen ajan merkinä mainituista synneistä on se, että kristityiksi tunnustautuvat ovat hekumaa pikemmin kuin Jumalaa rakastavia. Käykää tarkoin tiliä omien sielujenne kanssa. Tutkikaa tarkoin. Miten harvat tarkan tutkimisen jälkeen voivatkaan katsoa ylös taivaaseen ja sanoa: ”Minä en kuulu niihin, joita noin kuvataan. Minä en rakasta hekumaa enemmän kuin Jumalaa.” Miten harvat voivatkaan sanoa: ”Olen kuollut maailmalle. Minkä nyt elän, sen elän Jumalan Pojan uskossa. Elämäni on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa, ja kun hän, minun elämäni, ilmestyy, silloin minäkin hänen kanssaan ilmestyn kirkkaudessa.”

Oi Jumalan rakkautta ja armoa ! Oi tuota kallista armoa, joka on arvokkaampaa kuin kallis kulta ! Se kohottaa ja jalostaa mielen yli kaikkien muiden periaatteiden. Se kiinnittää sydämen ja halut taivaaseen. Vaikka ympärillämme olevat ovatkin kiintyneitä maailmalliseen turhuuteen, huveihin ja hulluuteen, meillä on yhteys taivaaseen, josta odotamme Vapahtajaa; sielu kurottuu saamaan Jumalalta anteeksiannon ja rauhan, vanhurskauden ja tosi pyhyiden. Yhteys Jumalaan ja ylhäällä olevien asioiden ajattelu muuttavat sielun Kristuksen kaltaisuuteen. — Review and Herald, toukok. 11. p. 1886.

LUKU 21—VAROITUS EPÄILYÄ VASTAAN

Tunnen tavatonta huolta nuorisostamme. Varoitan teitä, tuntien vaaran, ettette anna saatanan kietoa teitä sillä vähäisellä tiedolla tieteestä, minkä olette saattaneet hankkia. On parempi omata puhdas ja nöyrä sydän kuin kaikki tieto, minkä suinkin voitte saavuttaa ilman Herran pelkoa. [78]

Aikamme nuoret joutuvat helposti kohtaamaan epäilijöitä ja epäuskoisia, minne tahansa menevätkin, ja miten välttämätöntä onkaan, että he ovat varustautuneet, niin että voivat tehdä selkoa heissä olevan toivon perustuksesta sävyisyydellä ja pelolla ... Saatanan henki työskentelee jumalattomien ihmisten välityksellä johtaen aikeitaan sielujen kado-tukseksi.

Epäilijöiden kanssa seurustelu vaarallista

Me elämme hillitöntä aikaa, ja aikuiset ja nuoret tekevät julkeasti syntiä. Ellei nuoriamme pyhästi vartioida, ellei heitä varusteta lujilla periaatteilla ja ellei suuremmalla huolella valita heidän seurakiiimppaneitaan ja kirjallisuutta, joka ravitsee heidän mieltään, he joutuvat alttiiksi seuralle, jonka tavat ovat yhtä turmeltuneita kuin olivat Sodomian asukkaiden tavat. Ulkonaisesti maailmalliset ihmiset voivat olla hyvin puoleensavetäviä, mutta jos he jatkuvasti esittävät Raamatun vastaisia mielipiteitä, he ovat vaarallisia seuratovereita, sillä he koettavat aina horjuttaa uskonne perustuksia ja turmella vanhanaikaisen evankeliumi-uskonnon tunnollisuuden. [79]

Nuoret joutuvat usein kosketuksiin niiden kanssa, joilla on epäileviä mielipiteitä, eivätkä heidän vanhempansa tiedä asiasta mitään, ennenkuin pahan kauhea työ on täyttynyt ja nuoret joutuneet perikatoon. Nuoria pitäisi opettaa ahkerasti, etteivät he peittyisi näiden henkilöiden todellisesta luonteesta ja solmisi ystävyiksi tämän luokan kanssa tai kuuntelisi heidän ivasanojaan ja viisastelujaan. Ellei nuorisollamme ole siveellistä rohkeutta katkaista yhteyttään näihin henkilöihin huomattaessaan heidän epäuskonsa, he joutuvat ansaan ja

alkavat ajatella ja puhua niinkuin nämä seuratoverinsakin, käsitellen kevyesti uskontoa ja Raamatun uskoa.

Itseluottamus ja sokeus

Jos harhaan johdettujen nuorten silmät voisivat avautua, lie näkisivät saatanan suuresti riemuitsevan onnistuessaan tuhoamaan sieluja. Kaikin käsitettävissä olevin keinoin hän koettaa soveltaa kiusausensa niiden aseman ja olojen mukaan, jotka hän tahtoo saada pauloihinsa. Hän koettaa jokaista mahdollista keksintöä, ja elleivät ne, jotka joutuvat näihin kiusauksiin, etsi Jumalaa, vihollisen petokset sokaisevat heidät, ja heistä tulee itseensäluottavia, omahyväisiä ja tietämättömiä tilastaan ja vaarastaan. He pian tulevat ylenkatsomaan uskon, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu.

[80] Puhun nuorille sellaisena, joka tietää ja jolle Herra on näyttänyt vaarat, jotka vaanivat heidän polullaan. Itseluottamus johtaa teidät vihollisen ansaan, Nuoret eivät kysy neuvoa Jumalalta eivätkä ota häntä pakopaikakseen ja voimakseen. He liittyvät seuraan varmoina ja luottaen siihen, että he pystyvät täysin valitsemaan oikean ja käsittämään jumalallisia salaisuuksia järkensä avulla, ikäänkuin he voisivat löytää totuuden itselleen.

Pelkäämme itseensäluottavien puolesta enemmän kuin keidenkään toisten, sillä he varmesti takertuvat verkkoon, jonka Jumalan ja ihmisen suuri vastustaja on laskenut. Joku perhetuttavaksi päässyt seurakumppani, jonka epäilyksen turmelus on saastuttanut, sirottaa epäilyksen hapatustaan tämän ihmisluokan mieliin. Iljettävästi imar-telemalla heidän kykyjään ja älyllistä etevyyttään, ja herättämällä heissä kiihkeän halun päästä korkeaan asemaan heidän mielenkiin-tonsa saadaan hereille, ja siveellinen rutto saastuttaa heidät. Ne jotka ylpeilevät omista mielipiteistään, väheksyvät sovitusuhrin verta ja uhmaavat armon Henkeä.

Sapattiapitävien vanhempien lapset, joilla on suuri valo ja joista on pidetty hellää huolta, voivat jättää häpeällisen perinnön, kylvää tuulta ja niittää myrskyä. Tuomiolla niiden nimet, jotka ovat teh-neet syntiä suuresta valosta huolimatta, kirjoitetaan niiden joukkoon, jotka tuomitaan erotettavaksi Herran luota ja hänen voimansa kirk-kaudesta. He joutuvat kadotukseen, kadotukseen, ja heidät luetaan Kristuksen armon pilkkaajien joukkoon.

Näkisin mielummin lapseni hautaan laskettuina kuin joutuvan polulle, joka johtaa kuolemaan. Minua todella kauhistaisi ajatella, että olisin kasvattanut lapseni taistelemaan taivaan Jumalaa vastaan, lisäämään luopioiden joukkoa viimeisinä päivinä ja marssimaan saatanan mustan lipun johtamina.

Siveellistä rohkeutta tarvitaan

Nuoremme kohtaavat kiusauksia joka taholla, ja heidän on oltava niin kasvatettuja, että he turvautuvat korkeampaan voimaan ja korkeampaan opetukseen kuin minkä kuolevaiset voivat antaa. Herramme pilkkaajia on kaikkialla, ja he alituisen mustaavat kristinuskoa. He kutsuvat sitä lasten leikkikaluksi, jonka avulla käytetään hyväksi tietämättömien herkkäuskoisuutta.

[81]

Ne joilla ei ole siveellistä voimaa, eivät voi puolustaa totuutta. Heillä ei ole rohkeutta sanoa: ”Jollei tuollainen puhe lopu, en voi kauempaa olla keskuudessanne. Jeesus, maailman Lunastaja, on minun Vapahtajani, häneen kohdistuu iankaikkisen elämän toivoni.” Kuitenkin juuri näin heidät saadaan vaikenemaan. Jos väittelet heidän kanssaan, niin he voivat puolestaan esittää sinulle vastaväitteitä, eikä mikään, mitä sanot, vaikuta heihin. Mutta jos elät Kristukselle, jos pysyt lujana liitossasi taivaan Jumalan kanssa, voit tehdä heille sen, mitä väittely ei pysty tekemään, ja jumalisuuden voimalla osoittaa heille heidän oppiensä vääryyden.

Ei ole mitään surullisempaa katseltavaa kuin nähdä niiden, jotka ovat lunastetut Kristuksen verellä ja joille on uskottu kykyjä käytettäväksi Jumalan kirkastamiseksi, tekevän pilan aiheiksi sanomat, jotka armollisesti on annettu heille evankeliumissa, kieltävän Kristuksen jumaluuden ja luottavan omaan rajoitettuun ymmärrykseensä ja väitteisiin, joilla ei ole mitään pohjaa. Kun onnettomuudet koettelevat heitä ja he joutuvat kasvokkain kuoleman eteen, kaikki nämä heidän hellimänsä harhaopit sulavat olemattomiin niinkuin huurre auringossa.

Miten kauheata onkaan seisoa sellaisen henkilön arkun ääressä, joka on torjunut luotaan jumalallisen armon vetoamukset! Miten hirveätä onkaan sanoa: Tässä on kadotettu elämä! Tämä henkilö olisi voinut saavuttaa korkeimman tason ja kuolemattoman elämän, mutta hän antoi elämänsä saatanan valtaan, joutui tyhjänpäiväisen ihmis-

[82] viisauden pauloihin ja oli paholaisen leikkikaluna! Kristityn toivo on sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti, jonne Jeesus edelläjuoksijana meidän edes- tämäme on mennyt. Meidän on yksilöllisesti valmistauduttava edessämme olevia suuria tapahtumia varten.

Myrsky lähestyy

Nuorten pitäisi hartaammin etsiä Jumalaa. Myrsky nousee, ja meidän on valmistuttava sen raivoa vastaan kääntyen katuen Jumalan puoleen. Herra nousee maata peljättämään hirvittävästi. Me tulemme näkemään vaikeuksia kaikkialla. Tuhannet laivat syöksyvät meren syvyyteen. Laivastoja tuhoutuu, ja ihmishenkiä uhrataan miljoonittain. Tulipaloja syttyy odottamatta, eikä mikään inhimillinen ponnistus saa niitä sammumaan. Maan palatsit häviävät lieskan kuumuudessa olemattomiin. Rautatieonnettomuudet tulevat yhä tavallisemmiksi; sekasortoa, yhteentörmäyksiä ja kuolemaa saadaan kokea ilman hetkenkään varoitusta liikenteen valtaväylillä. Loppu on lähellä, armonaika loppuu. Oi, etsikäämme Jumalaa, koska hän löydetään; avuksi huutakaamme häntä, koska hän läsnä on! Profeetta sanoo: ”Etsikää Herraa, kaikki te nöyrät maassa, jotka hänen oikeutensa pidätte, etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä! Kukaties te varjellaan Herran vihan päivänä.” — *The Signs of the Times*, huhtik. 21 p. 1890.

Päivittäinen riippuvaisuus Jumalasta

[83] Kun nouset aamulla, tunnetko olevasi avuton ja tarvitsevasi voimaa Jumalalta? Ilmaise tko nöyrästi ja sydämestäsi tarpeesi taivaalliselle Isälle? Jos sen teet, enkelit merkitsevät rukouksesi, ja elleivät nämä rukoukset ole lähteneet petollisilta huuilta, jolloin olet vaarassa tietämättäsi tehdä väärin ja levittää vaikutusta, joka johtaa toisia vääryudentekoon, niin suojelusenkelisi on vierelläsi rohkaisemassa sinua parempaan vaellukseen ja valitsee sanasi ja vaikuttaa tekoihisi.

Jos tunnet, ettei sinulla ole mitään vaaraa, etkä yhtään rukoile apua ja voimaa kiusausten vastustamiseen, niin varmasti joudut harhaan; velvollisuuden laiminlyömisestä merkitään taivaassa Jumalan

kirjaan, etkä sinä kestä koetuksen päivänä. — ”Testimonies for the Church”, III, ss. 363, 364.

LUKU 22—YKSI HEIKKO KOHTA

[84] Voimme imarrella itseämme sillä, että olemme vapaat monista seikoista, joihin toiset ovat syypäitä. Mutta jos meillä on muutamia vahvoja luonteenpiirteitä ja vaikka yksikin heikko kohta, niin synnin ja sielun välillä on yhteys. Sydän on palveluksessaan jakautunut, ja sanoo: ”Jeesus, sinun tähtesi osan uhraan, mutta myöskin jotain minun tähteni.” Jumalan lapsen täytyy saada selville synty, jota hän on hellinyt ja johon suostunut, ja sallia Jumalan leikata se irti hänen sydämestään. Hänen on voitettava tuo yksi ainoakin synty, sillä Jumalan silmissä se ei ole pikkuseikka.

Joku sanoo: ”En ole yhtään kateellinen, mutta kun suutun, sanon ilkeitä sanoja, vaikka aina perästäpäin kadun kiivastumistani.” Toinen sanoo: ”Minulla on tämä virhe tai tuo, mutta minua oikein inhoittaa, miten halpamainen eräskin tuttavani on.” Herra ei ole antanut meille luetteloa eri asteisista synneistä, niin että voisimme pitää toisia vähämerkityksisinä ja sanoa, että niistä on vain vähän vahinkoa, kun taas toiset suurempina vahingoittavat enemmän.

[85] Ketju ei ole vahvempi kuin sen heikoin rengas. Voisimme sanoa sellaista ketjua kokonaisuudessaan hyväksi, mutta jos yksi rengas on heikko, ei ketjuun voida luottaa. Jokaisen sielun, joka astuu sisälle Jumalan valtakuntaan, on tutkittava miten synty voitetaan. Kärsimättömän sana, joka pyörii huulillasi, on jätettävä sanomatta. Ajatuksen, että luonnettasi ei arvosteta oikein, on erottava sinusta, sillä se heikentää vaikutustasi muihin, ja sen varmana seurauksena on se, että arvosasi laskee toisten silmissä. Sinun pitäisi päästä siitä ajatuksesta, että olet marttyyri, ja pitäytyä Kristuksen lupaukseen, jossa hän sanoo: ”Minun armossani on sinulle kyllä.” — *Review and Herald*, huhtik. 1 p.. 1893.

Ajatusten valvonta

Teidän pitäisi pysyä poissa saatanan lumotulta maalta, eikä sallia mieliänne johdettavan pois uskollisuudesta Jumalaa kohtaan. Kris-

tuksen kautta teidän pitäisi ja te voittekkin olla onnellisia, ja teidän pitäisi saada itsehillintä oikein tavaksi. Ajatuksennekin on saatava alamaisiksi Jumalan tahdolle, ja tunteenne järjen ja uskonnon valvonnan alaisiksi. Mielikuvitustanne ei annettu teille, jotta se hurjistelisi mielensä mukaan, ilman vähintäkään hillinnän ja kurin yritystä. Jos ajatukset ovat väärät, niin tunteetkin ovat väärät. Ja ajatukset ja tunteet yhdessä muodostavat siveellisen luonteen. Kun päätätte, että kristittyinä teitä ei vaadita hillitsemään ajatuksianne ja tunteitanne, niin joudutte pahojen enkelien vaikutuksen alaisiksi, ja pyydätte siten heidän läsnäoloaan ja valvontaansa. Jos annatte myöten mieltymyksillenne ja sallitte ajatustenne suuntautua epäluulon, epäilyn ja nureksimisen uomaan, teistä tulee mitä onnettomimpia ihmisiä, ja teidän elämänne tulee täydelleen epäonnistumaan. — ' 'Testimonies for the Church' ', V, s. 310.

KOLMAS JAKSO— VOITTOJEN SAAMINEN

[88]

mymargpnum86emphMikään ei näytä avuttomammalta, mutta mi-
kään ei todellisuudessa ole voittamattomampi kuin sielu, joka tun-
tee oman mitättömyytensä ja kokonaan luottaa Vapahtajan ansioon.
Jumala lähettäisi jokaisen taivaan enkelin sellaisen sielun avuksi
mieluummin kuin antaisi hänen joutua tappiolle. — ”Testimonies
for the Church”, VH. s. 17.

[87]

LUKU 23—ETEEPÄIN JA YLÖSPÄIN

Toivon, että osaisin kuvata kristillisen elämän kauneuden. Elämän aamusta alkaen, luonnon ja Jumalan lakien alaisena, kristitty kulkee herkeämättä eteenpäin ja ylöspäin, päivittäin tullen lähemmäksi taivaallista kotiaan, jossa häntä odottaa elämän kruunu ja uusi nimi, ”jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja”. Jatkuvasti hän kasvaa onnessa, pyhyudessa ja käyttökelpoisuudessa. Jokaisen vuoden edistys on suurempi kuin sitä edeltävän vuoden.

Jumala on antanut nuorille portaat kiivettäviksi, portaat, jotka ulottuvat maasta taivaaseen. Näiden portaiden yläpäässä on Jumala., ja jokaiselle askelmalle lankeavat hänen kirkkautensa loistavat säteet. Hän tarkkaa niitä, jotka kiipeävät, valmiina lähettämään avun, kun ote herpaantuu ja askel horjahtaa. Niin, sanottakoon ilontäyteisin sanoin, ettei kukaan, joka kestävästi kiipeää portaita, jää pääsemättä sisälle taivaalliseen kaupunkiin.

Saatana esittää monia kiusauksia nuorille. Hän pelaa elämänpeliä heidän sieluistaan, eikä jätä mitään keinoja käyttämättä houkutellakseen heitä ja tuhotakseen heidät. Mutta Jumala ei jätä heitä taistelemaan ilman apua kiusaajaa vastaan. Heillä on kaikkivoipa Auttaja,

Voimakkaampi heidän vihollistaan on hän, joka tässä maailmassa ja ihmisluonnossa kohtasi ja voitti saatanan, vastustaen jokaista kiusausta, mikä kohtaa nykyajan nuorisoa. Hän on heidän vanhempi Veljensä. Hän tuntee heitä kohtaan syvää ja hellää mielenkiintoa.

[90] Hän valvoo heidän yllänsä jatkuvasti, ja hän iloitsee, kun he koettavat noudattaa hänen tahtoaan. Kun he rukoilevat, hän liittää heidän rukouksiinsa. vanhurskautensa tuoksun, ja esittää ne Jumalalle tuoksuavana uhrina. Hänen voimassaan nuoret voivat kestää vaikeudet hyvinä ristin sotilaina. Hänen voimallaan vahvistettuina he voivat saavuttaa edessään olevat korkeat ihanteet. Golgatalla tehty uhri on heidän voittonsa vakuutena.

Jumala ei ole kohtuuton

Jumalan seurakunta on muodostettu suurista ja pienistä astioista. Herra ei vaadi mitään kohtuutonta, Hän ei odota pienempiin astioihin mahtuvan suurten astioiden sisällyttämää määrää. Hän odottaa saavansa takaisin sen mukaan, mitä ihmisellä on, eikä sen mukaan, mitä hänellä ei ole. Tee parhaasi, niin Jumala hyväksyy pyrkimyksesi. Ryhdy täyttämään lähinnä sinua olevaa velvollisuutta, ja täytä se uskollisesti, niin työsi kelpaa täydellisesti Mestarille. Älä jätä huomioonottamatta tehtäviisi kuuluvia pikku velvollisuuksia sen nojalla, että haluat tehdä jotakin suurta.

Varo tarkoin laiminlyömistä salaista rukousta ja Jumalan sanan tutkimista. Nämä ovat aseitasi taistelussa häntä vastaan, joka tahtoo estää sinua etenemästä taivaaseen päin. Rukouksen ja Raamatun tutkimisen ensimmäinen laiminlyönti tekee toisen laiminlyönnin helpommaksi. Hengen kehoituksen ensimmäinen vastustaminen valmistaa sijaa toiselle vastustamiselle. Siten sydän paatuu, ja omatunto kovettuu.

Toisekseen taas jokainen kiusauksen vastustaminen helpottaa vastaista vastustamista. Jokainen itsensä kieltäminen tekee itse kieltämyksen entistä helpommaksi. Jokainen saatu voitto valmistaa tietä uudelle voitolle. Jokainen kiusauksen vastustaminen, jokainen itsekieltämys ja jokainen voitto synnistä ovat iankaikkiseen elämään kylvettyä siementä. Jokainen epäitsekäs teko tuo uutta voimaa hengellisyyteen. Kukaan ei voi koettaa olla Kristuksen kaltainen tulematta yhä jalommaksi ja totuudellisemmaksi.

[91]

Kehitä luottamusta

Herra antaa tunnustuksen jokaiselle yritykselle, jonka teet saavuttaaksesi ihanteen, jonka hän on asettanut sinulle. Kun lankeat, tai kun sinut on houkuteltu syntiin, älä anna valtaa tunteelle, ettet voi rukoilla ja ettet ole arvollinen tulemaan Herran eteen. ”Lapsukaiseni, tätä minä kirjoitan teille, jottette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekisi, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.” Ojennetuin käsivarsin hän odottaa saavansa lausua tervetulleeksi tuhlajalapsen. Mene hänen luokseen ja kerro hänelle erehdyksistäsi ja lankeemuksistasi. Pyydä häntä vahvistamaan sinua

uuteen yritykseen. Hän ei koskaan tuota sinulle pettymystä, eikä milloinkaan käytä väärin luottamustasi.

Koetus kohtaa sinua. Siten Herra hioo karkeuden luonteestasi. Älä nurise. Nureksimisella teet koetuksen vain vaikeammaksi. Kunnioita Jumalaa iloisesti alistumalla. Kestä ahdistus kärsivällisesti. Vaikka sinulle tehtäisiin vääryyttäkin, säilytä Jumalan rakkaus sydämessäsi. Varjele kieleksi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta, väiltä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja tavoita sitä! ”Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän huutoansa.”

[92] ”Varo töitä epätoivon! Päivä pimeinkin, huomiseen kun odotat, jo väistyä, katookin.” ”Hiljaisuudessa ja toivossa te väkeviksi tulette.” Kristus tietää kiusaustesi voiman ja sinun vastustusvoimasi. Hänen kätensä on aina ojennettu auttamaan säälivän lempeästi jokaista kärsivää lasta. Kiusatulle, masentuneelle sielulle hän sanoo: Lapsi, jonka edestä kärsin ja kuolin, etkö voi luottaa minuun? ”Niinkuin sinun päiväsi, niin olkoon voimasi. ”...

”Heitä tiesi Herran haltuun, ja toivo häneen; kyllä hän sen tekee. ’ Hän on sinulle kuin suuren kallion varjo vaivan maassa. Hän sanoo: ”Tulkaa minun tyköni,... niin minä annan teille levon,” — levon, jota maailma ei voi antaa eikä ottaa pois . . .

Sanat eivät voi kuvailla sen rauhaa ja iloa, joka vetoaa Jumalan sanaan. Koetukset eivät häiritse häntä, ylenkatse ei häntä harmita. Oma minä on ristiinnaulittu. Päivä päivältä hänen velvollisuutensa voivat käydä raskaammiksi, hänen kiusauksensa voimakkaammiksi ja koettelemuksensa ankarammiksi, mutta hän ei horju, sillä hän saa tarpeeseensa riittävää voimaa. — *The Youth's Instructor*, kesäk. 26 p. 1902.

Voiton hinta

Kristus uhrasi kaiken ihmisen hyväksi, jotta tämä voisi saavuttaa taivaan. Nyt on langenneen ihmisen määrä osoittaa, mitä hän tahtoo uhrata omasta puolestaan Kristuksen tähden, voittaakseen itselleen kuolemattoman kirkkauden. Ne, joilla on vähänkään oikea käsitys pelastuksen suuruudesta ja sen hinnasta, eivät koskaan nureksi sitä, että heidän täytyy kylvää kyynelin ja että taistelu ja itsekieltämys ovat kristityn osana tässä elämässä. — *The Signs of the Times*, maalisk. 4 p. 1880.

LUKU 24—LUONTEEN TÄYDELLI STÄMINEN

Kristus ei ole mitenkään vakuuttanut meille, että luonteen täydellisyyden saavuttaminen on helppoa. Jaloa, kokonaista luonnetta ei peritä. Emme saa sitä sattumalta. Jalo luonne hankitaan yksilöllisen ponnistelun avulla Kristuksen ansion ja armon kautta. Jumala antaa kyvyt, mielen voimat; me muodostamme luonteen. Se muodostetaan kovilla, kestäväillä taisteluilla omaa minää vastaan. Taistelu toisensa jälkeen on käytävä perittyjä taipumuksia vastaan. Meidän on arvostettava itseämme tarkoin, emmekä saa jättää yhtään sopimatonta kohtaa korjaamatta. [93]

Älköön kukaan sanoko: En voi parantaa luonteeni vikoja. Jos päätät näin, et varmastikaan saavuta iankaikkista elämää. Mahdottomuus on omassa tahdossasi. Jos et tahdo, niin et voi voittaa. Todellisenä vaikeutena on pyhittymättömän sydämen turmelus ja haluttomuus alistua Jumalan valvontaan.

Aseta päämääräsi korkealle

Monet, joille Jumala on antanut kykyä suorittaa oivallista työtä, aikaansaavat vain vähäsen, koska he yrittävät vain vähän. Tuhannet viettävät elämänsä ikäänkuin heillä ei olisi mitään määrättyä elämän tarkoitusta eikä mitään tasoa tavoiteltavana. Sellaiset saavat tekojensa mukaisen palkan.

Muista, ettet milloinkaan pääse korkeammalle tasolle kuin minä itse asetat vaatimukseksi. Aseta senvuoksi päämäärä korkealle, ja askel askelelta, vaikka se vaatisi tuskallista ponnistelua, itsekieltäymystä ja uhrausta, nouse edistyksen portaiden päähän. Älä salli minkään estää sinua. Kohtalo ei ole kutonut silmukoitaan yhdenkään ihmisen ympärille niin lujaan, että hänen pitäisi jäädä avuttomaksi ja epävarmuuteeni Vaikeiden olosuhteiden pitäisi herättää lujaa päättäväisyyttä niiden voittamiseen. Yhden esteen kukistaminen lisää kykyä ja rohkeutta edetä. Kulje päättävästi oikeaan suuntaan, niin olosuhteet auttavat sinua, eivätkä estä. [94]

Kehitä jokaista luonteenavua

Jokaisessa luonteesi rakentamisen kohdassa sinun tulee miellyttää Jumalaa. Sen saatat tehdä, sillä Eenok miellytti häntä, vaikka eli turmeltuneena aikana. Ja Eenokkeja on meidänkin aikanamme.

Pysy lujana niinkuin Daniel, tuo uskollinen valtiomies, mies, jota mikään kiusaus ei voinut turmella. Älä tuota pettymystä hänelle, joka niin rakasti sinua, että uhrasi henkensä poistaakseen sinun syntisi. Hän sanoo: ”Ilman minua ette voi tehdä mitään.” Muista tämä. Jos olet tehnyt virheitä, niin varmasti voitat, jos huomaat nämä virheet ja pidät niitä varoituksen merkkitulina. Siten muutat tappion voitoksi, tuottaen viholliselle pettymyksen ja kunnioittaen Lunastajaasi.

Jumalan kuvan kaltaiseksi muodostettu luonne on ainoa aarre, jonka voimme ottaa tästä maailmasta tulevaan. Ne, jotka ovat tässä maailmassa Kristuksen opetettavina, ottavat mukaansa jokaisen jumalallisen saavutuksen taivaallisiin asuntoihin. Ja taivaassa me jatkuvasti edistymme. Miten tärkeää onkaan luonteen kehittäminen tässä elämässä.

Hänen käskynsä tekee samalla kykeneväksi

[95] Taivaalliset olennot työskentelevät yhdessä sen ihmisen kanssa, joka pyrkii päättävästi uskoen siihen luonteen täydellisyyteen, mikä ilmenee täydellisinä tekoina. Jokaiselle tähän työhön osallistuvalla Kristus sanoo: Minä olen oikealla puolellasi auttamassa sinua.

Kun ihmisen tahto on yhteistoiminnassa Jumalan tahdon kanssa, siitä tulee kaikkivoipa. Mitä tahansa onkin tehtävä hänen käskystään, se voidaan suorittaa hänen voimassaan. Kaikki hänen käskynsä tekevät niiden saajan kykeneväksi suorittamaan ne. — ”Kristuksen Vertaukset”, ss. 366—368.

Jatkuva riippuvaisuutemme

Ne, jotka eivät huomaa olevansa jatkuvasti riippuvaisia Jumalasta, lankeavat kiusaukseen. Saatamme nyt luulla, että jalkamme seisovat vakavina ja ettemme koskaan järky paikaltamme. Saatamme luottavaisesti sanoa: ”Tiedän, kehen olen uskonut; mikään ei voi järkyttää uskoani Jumalaan ja hänen janaansa.” Mutta saatana aikoo käyttää hyväkseen perittyjä ja kehitettyjä luonteenomme piirteitä ja

sokaista silmämme näkemästä omia tarpeitamme ja puutteitamme. Vain huomaamalla oman heikkoutemme ja katsomalla herkeämättä Jeesukseen voimme kulkea turvallisesti. — ”Desire of Ages”, s. 382.

LUKU 25—USKON TAISTELU

[96] Monilla nuorilla Jumalan palveleminen ei ole lujana periaatteena. He vaipuvat jokaisen pilven alla, eikä heillä ole kestäväää voimaa. He eivät kasva armossa. He näyttävät pitävän Jumalan käskyt, mutta he eivät alistu Jumalan tahtoon, eivätkä voikaan. Lihallisten sydänten on muututtava. Heidän täytyy nähdä pyhyys ihanaksi; silloin he kaipaavat sitä niinkuin peura kaipaa vesiojille, silloin he rakastavat Jumalaa ja hänen lakiaan, silloin Kristuksen ies on sovelias, ja hänen taakkansa kevyt.

Jos askelenne ovat Herran säätämät, rakkaat nuoret, niin ette saa odottaa vaelluksenne aina olevan täynnä ulkonaista rauhaa ja menestystä. Ikuiseen päivään johtava polku ei ole helpoin kuljettavaksi, ja toisinaan se näyttää synkältä ja okaiselta. Mutta teillä on vakuutus, että Jumalan iankaikkiset käsivarret ympäröivät teitä suojellakseen teitä pahalta. Hän tahtoo teidän osoittavan harrasta uskoa häneen ja oppivan luottamaan häneen varjossa yhtä hyvin kuin aurin-gonpaisteessakin.

Elävä usko

Kristuksen seuraajalla täytyy olla usko pysyväisenä sydämessä, sillä muutoin on mahdotonta olla otollinen Jumalalle. Usko on käsi, joka tarttuu rajattomaan apuun, sen avulla uudistunut sydän saatetaan sykkimään Kristuksen sydämen lyöntien mukaisesti.

[97] Pyrkiessään kotiinsa kotka joutuu usein myrskyn pakottamana alas vuorten ahtaisiin soliin. Mustana, uhkaavana muurina pilvet vyöryvät sen ja aurinkoisen korkeuden välillä, missä sen pesä on. Hetkeksi se näyttää hämäntyvän ja syöksyilee sinne tänne, iskien voimakkaita siipiään kuin karkoittaakseen nuo paksut pilvet. Villillä huudollaan se herättää vuorten kyyhkyt koettaessaan turhaan päästä ulos vankilastaan. Lopulta se syöksyy ylös mustaan synkkyyteen, ja päästää kimeän voitonkirkunan hetkistä myöhemmin sukeltaessaan esille ylhäällä vallitsevaan tyyneen auringonpaisteeseen. Pimeys ja

myrsky ovat kokonaan sen alapuolella, ja taivaan valo loistaa sen ympärillä. Se lentää rakkaaseen kotiinsa korkealla kallionhuipulla, ja on tyytyväinen. Pimeyden läpi se pääsi valoon. Sen täytyi ponnistella sitä varten, mutta se sai täyden palkan saadessaan toiveensa täytetyksi.

Tämä on meidänkin ainoa keinomme Kristuksen seuraajina. Meidän on osoitettava elävää uskoa, mikä tunkee läpi pilvien, jotka paksun seinän tavoin erottavat meidät taivaan valosta. Meidän on päästävä uskon korkeuksiin, missä kaikki on rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

Elämänajan kestävä taistelu

Oletko koskaan tarkannut, miten haukka ajaa takaa arkaa kyyhkystä? Vaisto on opettanut kyyhkyselle, että haukan täytyy lentää uhrinsa yläpuolelle voidakseen tarttua saaliiseensa. Niinpä kyyhkynen nousee yhä korkeammalle kohti sinistä taivaankantta, ja haukka seuraa koko ajan koettaen päästä sen yläpuolelle. Mutta turhaan. Kyyhky on turvassa niin kauan kuin se ei anna minkään estää sitä lennossaan tai vetää sitä maahan päin. Mutta jos se kerrankin horjahtaa ja lentää alemmaksi, niin sen vaaniva vihollinen iskee ylhäältäpäin uhrinsa kimppuun. Usein olemme tarkan-

neet tätä näkyä miltei henkeä pidättäen, koko myötätuntomme pikku kyyhkysen puolella. Miten surulliselta meistä olisikaan tuntunut nähdä sen joutuvan julman haukan uhriksi !

[98]

Meillä on edessämme sodankäynti — elinikäinen taistelu saata-
naa ja hänen vietteleviä kiusauksiaan vastaan. Vihollinen käyttää jokaista väitöstä, jokaista petosta kietoakseen sielun, ja voittaaksemme elämän kruunun meidän täytyy ponnistella vakavasti ja kestävästi. Emme saa riisua varusteitamme tai lähteä taistelukentältä, ennenkuin olemme saaneet voiton ja voimme riemuita Lunastajassamme. Niin kauan kuin jatkuvasti pidämme katseemme kiinnitettynä uskomme alkuunpanijaan ja täydelliseksi tekijään, olemme turvassa. Mutta kiintymystemme on kohdistuttava ylhäällä oleviin asioihin, eikä maallisiin. Uskon avulla meidän täytyy nousta yhä korkeammalle Kristuksen armon saavutuksessa. Päivittäin mietiskellen hänen verratonta ihanuuttaan meidän täytyy kasvaa yhä enemmän hänen kirkkautensa kuvan kaltaisiksi. Eläessämme siten yhteydessä taivaan

kanssa saatana virittää turhaan verkkonsa tiellemme. — The Youth's Instructor, toukok. 12 p. 1898.

[99]

LUKU 26—VOITTO ON VARMA

Meillä on vähäinen käsitys voimasta, jonka omaisimme, jos olisimme kaiken voiman lähteen yhteydessä. Yhä uudestaan me lankeamme syntiin, ja luulemme, että niin täytyy aina käydä. Me takerumme kiinni heikkouksiimme, ikäänkuin niistä olisi syytä ylpeillä. Kristus sanoo, että meidän on tehtävä kasvomme kivikoviksi, jos mielimme voittaa. Hän on kantanut syntimme omassa ruumiissaan ristipuuhun, ja sen voiman avulla, jonka hän on antanut meille, voimme vastustaa maailmaa, lihaa ja paholaista. Älkäämme senvuoksi puhuko heikkoudestamme ja kehnoudestamme, vaan Kristuksesta ja hänen voimastaan. Puhuessamme saatanan voimasta vihollinen saa meidät yhä lujemmin valtaansa. Mutta kun puhumme Kaikkivaltiaan voimasta, silloin vihollinen peräytyy. Kun me lähestymme Jumalaa, hän lähestyy meitä...

Monet meistä jättävät kehittämättä omaamiamme etuoikeuksia. Muutaman kerran heikosti yritämme tehdä oikein, mutta sitten palaamme entiseen syntielämäämme. Jos ensinkään pääsemme Jumalan valtakuntaan, meidän on käytävä sinne täydellisin luontein, ilman tahraa ja ryppyä tai mitään sellaista. Saatana toimii entistä innokkaammin lähestyessämme ajan loppua. Huomaamattamme hän virittää paulojaan vallatakseen mielemme. Kaikin tavoin hän koettaa pimittää Jumalan kirkkauden sielusta. Meidän ratkaistavaksemme jää, saako hän vallita sydäntämme ja mieltämme, vai saammeko me paikan uudessa maassa, osuuden Aabrahamin perintöön.

Jumalan voima yhtyneenä inhimilliseen ponnistukseen on saavuttanut ihanan voiton hyväksemme. Emmekö antaisi sille arvoa? Kaikki taivaan rikkaudet annettiin meille Jeesuksessa. Jumala ei tahotonut pahan joukon pääsevän sanomaan, että hän olisi voinut tehdä enemmän kuin mitä hän on tehnyt. Hänen luomansa maailmat ja taivaan enkelit voisivat todistaa, ettei hän voinut tehdä mitään enempää. Jumalalla on voimavaroja, joista emme vielä tiedä mitään, ja näistä hän jakaa meille aina kun tarvitsemme. Mutta meidän ponnistelumme on aina yhdyttävä jumalalliseen. Järkemme, käsityskykymme,

[100]

kaikki olemuksemme voima on otettava käytäntöön ... Jos käymme kohtaamaan odottamatonta, ja varustaudumme niinkuin ne, jotka odottavat Herraansa, ja jos pyrimme voittamaan jokaisen luonteenheikkoutemme, niin Jumala antaa meille enemmän valoa, voimaa ja apua. — *The Youth's Instructor*, tammik. 4 p. 1900.

Usko ja velvollisuus

Usko ei ole tunnetta. Usko on luottamus siihen, mitä toivotaan, vakaumus asioista, jotka eivät näy. On olemassa senlaatuista uskontoa, joka ei ole mitään muuta kuin itsekkyyttä. Se nauttii maailmallisesta huvista. Se tyytyy vain miettimään Kristuksen uskontoa, mutta ei tiedä mitään sen pelastavasta voimasta. Tämän uskonnon harjoittajat suhtautuvat syntiin kevyesti, koska he eivät tunne Jeesusta. Tässä tilassa he arvioivat velvollisuuden hyvin vähäarvoiseksi. Mutta velvollisuuden uskollinen täyttäminen käy käsi kädessä Jumalan luonteen oikean arvioinnin kanssa. — *Review and Herald*, helmik. 28 p. 1907.

LUKU 27—MITEN VOIMME OLLA VOIMAKKAITA

Kristus on tehnyt kaiken, mitä tarvitaan, jotta voisimme olla voimakkaita. Hän on antanut meille Pyhän Henkensä, jonka tehtävänä on palauttaa mieleemme kaikki Kristuksen antamat lupaukset, jotta meillä olisi rauha ja suloinen tietoisuus anteeksiantamuksesta. Jos vain pidämme katseemme kiinnitettynä Vapahtajaan ja luotamme hänen voimaansa, meidät täyttää varmuuden tunne, sillä Kristuksen vanhurskaus tulee meidän vanhurskaudeksemme ... [101]

Me tuotamme hänelle häpeää puhumalla kelvottomuudestamme. Sensijaan että katsoisimme itseemme, katsokaamme herkeämättä Jeesukseen, tullen päivittäin yhä enemmän hänen kaltaisikseen, kyeten yhä enemmän puhumaan hänestä ja ollen valmiimpia käyttämään hyväksemme hänen lempeyttään ja auttavaisuuttaan sekä vastaanottamaan meille tarjottuja siunauksia.

Kun näin elämme hänen yhteydessään, niin voimistumme hänen väkevytydessään, avuksi ja siunaukseksi lähimmäisillemme. Jos tekisimme vain mitä Herra haluaa meidän tekevän, niin sydämemme tulisivat kuin pyhiksi harpuiksi, joiden jokainen kieli soi ylistystä ja kiitosta Lunastajalle, jonka Jumala lähetti poistamaan maailman synnin ...

Katso hänen kirkkauttaan

Kun kiusaukset ahdistavat sinua, niinkuin ne varmasti tulevat tekemään, kun huoli ja ahdistus ympäröivät sinua ja kun tuskaisena ja masentuneena miltei olet joutumassa epätoivon valtaan, katso, oi katso sinne, missä viimeksi uskon silmällä näit valon; silloin hänen kunniansa kirkas paiste hälventää sinua ympäröivän pimeyden. Kun synti kamppailee ylivallasta sielussasi ja rasittaa omaatuntoa, tai kun epäusko sumentaa mielen, mene silloin Vapahtajan luo. Hänen armonsä pystyy kukistamaan synnin. Hän antaa meille anteeksi ja tekee meidät iloisiksi Jumalassa... [102]

Älkäämme enää puhuko kelvottomuudestamme ja voimattomuudestamme. Unohtaen sen, mikä on takana, rientäkäämme eteenpäin taivastiellä. Älkäämme laiminlyökö yhtään tilaisuutta, mikä käytettynä tekee meidät kelpoisemmiksi Jumalan palvelukseen. Silloin pyhyys kuin kultaisene lankana käy läpi koko elämämme, ja enkelit katsellessaan pyhitystämme toistavat lupauksen: ”Minä teen miehen kultaa kalliimmaksi ja ihmisen Ofirin kultaa arvokkaammaksi.” Koko taivas riemuitsee, kun heikot, virheelliset ihmisolennot antautuvat Jeesukselle, elääkseen hänen elämäänsä. — Review and Herald, lokak. 1 p. 1908.

Katumusta seuraava ilo

Jumala on asettanut ihmisen pelastuksen ehdot. Nöyryytys ja ristin kantaminen ovat niitä ehtoja, joiden tultua täytetyiksi katuva syntinen saa lohdun ja rauhan. Ajatuksen, että Jeesus alistui niin suureen nöyryytykseen ja uhriin, ettei ihmistä milloinkaan vaadita kestämään sellaista, pitäisi vaimentaa jokainen nurinan ääni. Sulloisin ilo tulee ihmisen osaksi, kun hän kääntyy Jumalan puoleen vilpittömästi katuen sitä, että on rikkonut hänen lakiaan, ja kun hän uskoo Jeesukseen Kristukseen syntisen Lunastajana ja Puolustajana. — The Signs of the Times, maalisk. 4 p. 1880.

LUKU 28—VOITOKAS ELÄMÄ

Rauhan saamme luottaessamme Jumalan voimaan. Niin pian kuin sielu päättää toimia annetun valon mukaisesti, Pyhä Henki antaa enemmän valoa ja voimaa. Hengen armolahja on varattu toimimaan yhdessä sielun päätöksen kanssa, mutta se ei ole yksilöllisen uskonharjoituksen alainen. Menestys kristillisessä elämässä riippuu Jumalan antaman valon omaksumisesta, valon ja todistuksen ylenpalttisuus ei tee sielua vapaaksi Kristuksessa; sen tekee sielun voimien tahdon ja tarmon nouseminen huutamaan vilpittömästi: ”Herra, minä uskon, auta epäuskoani.” [103]

Iloitsen valoisista tulevaisuudentoiveista, ja niin saat sinäkin iloita. Ole iloinen, ja ylistä Herraa hänen laupeudestaan. Jätä hänen haltuunsa se, mitä et voi ymmärtää. Hän ”on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa”. Äärettömän sydäntä ei tyydyttäisi vähemmän siunauksen antaminen niille, jotka rakastavat hänen Poikaansa, kuin että hän antaa Poikansa,

Saatana koettaa vieroittaa mieleemme voimallisesta Auttajasta ja johtaa meidät pohtimaan sielun rappeutumistamme. Mutta vaikka Jeesus näkee menneisyydessä ansaitun syyllisyyden, hän julistaa sen anteeksi, eikä meidän tulisi tuottaa hänelle häpeää epäilemällä hänen rakkauttaan. Syyllisyyden tunto on laskettava ristin juurelle, tai muutoin se myrkyttää elämän -lähteet. Kun saatana sinkoaa uhkauksiaan yllesi, niin käänny pois niistä, ja lohduta sieluasi Jumalan lupauksilla. Pilvi voi olla synkkä sinänsä, mutta kun sen täyttää taivaan valo, se muuttuu kullankirkkaaksi, sillä Jumalan kirkkaus on sen yllä, [104]

Jumalan lasten ei tule olla. tunteiden ja. mielenliikutusten vallassa. Kun he epäröivät toivon ja pelon välillä, Kristuksen sydän tuntee tuskaa, sillä hän on antanut heille epäilemättömän todistuksen rakkaudestaan ... Hän tahtoo heidän suorittavan työn, jonka hän on antanut heille; silloin heidän sydämensä tulevat hänen käsissään harpuiksi, joiden jokainen kieli soi ylistystä ja kiitosta hänelle, jonka Jumala lähetti ottamaan pois maailman synnit,

Kristuksen rakkaus lapsiaan kohtaan on yhtä hellä kuin vahva-kin. Ja se on voimakkaampi kuin kuolema, sillä hän kuoli ostaakseen meidän pelastuksemme ja tehdäkseen meidät yhdeksi hänen kanssaan, salaisesti ja iankaikkisesti yhdeksi. Niin väkevä on hänen rakkautensa, että se valvoo kaikkia hänen voimiaan, ja saattaa liikkeelle taivaan äärettömät voimavarat tekemään hänen kansalleen hyvää. Se ei vaihtele eikä vähääkään muutu — se on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Vaikka synty on ollut olemassa ammoisista, ajoista, koettaen vastustaa tätä rakkautta ja estää sitä virtaamasta maahan, niin se kuitenkin virtaa vuolaana niille, joiden edestä Kristus kuoli. — ”Testimonies to Ministers”» ss. 518, 519.

Vallitseva vaikutus

Muista, että elämäsi uskonto ei ole vain yksi vaikutus toisten joukossa, sen on oltava kaikkia muita vallitseva vaikutus. — ”Counsels to Teachers, Parents, and Students”» s.489.

LUKU 29—ELÄVÄ USKO

Monet, jotka vakavasti tavoittelevat sydämen pyhyyttä ja elämän puhtautta, näyttävät hämmentyneiltä ja masentuneilta. He katsovat lakkaamatta itseensä ja valittavat uskon puutettaan, ja koska heillä ei ole yhtään uskoa, heistä tuntuu, etteivät he voi odottaa itselleen Jumalan siunausta. Nämä henkilöt erehtyvät pitämään tunnetta uskona. He eivät huomaa tosi uskon yksinkertaisuutta, ja niin he suuresti pimentävät sielujansa. Heidän pitäisi kääntää mielensä pois itsestään ja suunnata se Jumalan armoon ja hyvyyteen; luetella hänen lupauksiaan ja sitten yksinkertaisesti uskoa, että hän toteuttaa sanansa. [105]

Me emme saa luottaa uskoomme, vaan Jumalan lupauksiin. Kun kadumme menneitä hänen lakinsa rikkomuksia ja päätämme olla kuuliaisia tulevaisuudessa, meidän pitäisi uskoa, että Jumala Kristuksen tähden vastaanottaa meidät ja antaa syntimme anteeksi.

Synkkyys ja masennus tahtovat toisinaan vallata sielun ja uhkaavat saada meidät valtaansa, mutta meidän ei pitäisi heittää pois uskallustamme. Meidän täytyy pitää katseemme kiinnitettynä Jeesukseen, tuntuipa meistä joltakin tai ei. Meidän pitäisi koettaa täyttää uskollisesti jokainen tietämämme velvollisuus, ja sitten tyynesti levätä Jumalan lupauksen turvissa.

Älä ole tunteen vallittavana

Toisinaan syvä arvottomuuden tunne aikaansaa kauhun värityksen sielussa, mutta se ei mitenkään todista, että Jumala olisi muuttunut toiseksi meitä kohtaan tai me Jumalaa kohtaan. Ei pitäisi yhtään ponnistaa mieltä johonkin määrättyyn tunteen voimakkuuteen. Me emme tunne tänään samaa rauhaa ja iloa., jota tunsimme eilen, mutta meidän pitäisi uskoen tarttua Kristuksen käteen ja luottaa häneen yhtä täydellisesti pimeässä kuin valossakin. [106]

Saatana saattaa kuiskata: ”Sinä olet aivan liian suuri syntinen, jotta Kristus voisi pelastaa sinut.” Vaikka tunnustat, että olet todella syntinen ja kelvoton, niin voit kuitenkin huudahtaa kiusaajalle:

”Sovituksen perusteella vetoan Kristukseen Vapahtajaani. En luota omiin ansioihini, vaan Jeesuksen kalliiseen vereen, joka puhdistaa minut. Tällä hetkellä kohotan avuttoman sieluni Kristuksen puoleen. ’ ’ Kristityn elämän täytyy olla jatkuvan, elävän uskon elämää. Lannistumaton luottamus ja luja turvaaminen Kristukseen tuottavat sieluun rauhan ja varmuuden.

Kristuksen ajatteleminen

Älä masennu siksi, että sydämesi näyttää kovalta. Jokainen vastus, jokainen sisäinen vihollinen vain lisää Kristuksen tarvettasi. Hän tuli ottaakseen pois kivisen sydämen ja antaakseen sinulle sydämen lihasta. Pyydä häneltä erikoista armoa voittaaksesi omat erikoisvirheesi. Kun kiusaus ahdistaa sinua, vastusta järkkymättä pahan kuiskeita, ja sano sielullesi: ”Miten saatan tuottaa häpeää Lunastajalleni? Olen antautunut. Kristukselle; en voi tehdä saatanan tekoja.” Huuda rakkaalta Vapahtajalta apua voidaksesi uhrata jokaisen epäjumalan ja poistaa jokaisen helmasynnin. Anna uskon katseen nähdä Jeesus seisovana Isän valtaistuimen edessä, näyttäen haavoitettuja käsiään esittäessään pyyntönsä sinun puolestasi. Usko, että saat voimaa kalliin Vapahtajasi avulla.

[107] Uskossa katso ylös kruunuihin, jotka ovat valmiina niitä varten, jotka voittavat, Kuuntele lunastettujen riemulaulua: Arvollinen, arvollinen on Karitsa, joka teurastettiin ja on lunastanut meidät Jumalalle! Koeta pitää näitä näkyjä todellisina. Stefanus, ensimmäinen kristitty marttyyri, hirvittävässä taistelussaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan ja pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa huudahti: ”Katso, minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella. ’ ’ Maailman Vapahtaja näytettiin hänelle katsovana alas taivaasta häneen mitä syvimmällä myötätunnolla; ja Kristuksen olemuksen kirkas valo loisti Stefanuksen ylle niin säteilevästi, että hänen vihollisensäkin näkivät hänen kasvojensa loistavan niinkuin enkelin kasvot.

Jos antaisimme mieleemme viipyä enemmän Kristuksessa ja taivaallisessa maailmassa, saisimme kokea voimakasta kannustinta ja tukea taistelllessamme Herran sotia. Ylpeys ja maailman rakkaus menettävät voimansa, kun ajattelemme sen paremman maan iha-

nuuksia, joka pian on oleva kotimme. Kristuksen viehättävyyden rinnalla kaikki maiset houkutukset näyttävät vähän arvoisilta.

Ajatustapojen muuttaminen

Älköön kukaan kuvitelko voivansa omaksua kohdalleen Jumalan rakkauden vakuutusta ilman vakavaa pyrkimystä omalta puoleltaan. Kun mielen on sallittu viipyä kauan vain maallisissa, on vaikeaa muuttaa ajatustapoja. Se minkä silmä näkee ja korva kuulee liian usein vetää huomion puoleensa ja kiinnittää harrastuksen itseensä.

Mutta jos tahdomme astua sisälle Jumalan kaupunkiin ja katsella Jeesusta hänen kirkkaudessaan, meidän täytyy tottua katselemaan häntä jo täällä uskon silmin. Kristuksen sanojen ja luonteen pitäisi usein olla ajatustemme ja keskustelumme aiheena. Ja joka päivä pitäisi jonkin ajan olla pyhitetty näiden pyhien asioiden rukousmietiskelyyn.

Pyhitys on päivittäinen työ. Älkööt ketkään erehtykö ajattelemaan, että Jumala antaa heille anteeksi ja siunaa heitä, vaikka he rikkovat yhtä hänen vaatimuksistaan. Tahallinen suostuminen tiettyyn syntiin vaimentaa Hengen todistavaa ääntä ja erottaa sielun Jumalasta. Vaikka uskonnollisen tunteen hurmio olisi miten voimakas, Jeesus ei voi asua sydämessä, joka ei kunnioita jumalallista lakia. Jumala kunnioittaa vain niitä, jotka kunnioittavat häntä.

”Kun antaudutte jonkun palvelijoiksi, häntä totellaksenne, niin olette sen palvelijoita, jolle olette kuuliaiset, ’ Jos me hellimme suuttumusta, himoa, ahneutta, vihaa, itsekkyyttä tai mitä tahansa muuta syntiä, niin meistä tulee synnin palvelijoita, ”Ei kukaan voi palvella kahta herraa, ” Jos palvelemme syntiä, emme voi palvella Kristusta. Kristitty tuntee synnin houkutukset, sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan, aina taistellen toisiaan vastaan. Tässä Kristuksen apua tarvitaan. Inhimillinen heikkous yhtyy jumalalliseen voimaan, ja usko huudahtaa: ”Kiitos olkoon Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!” Jos mielimme kehittää luonteen, jonka Jumala voi hyväksyä, meidän täytyy muodostaa oikeita tapoja uskonnollisessa elämässämme. Päivittäinen rukous on välttämätöntä kasvulle armossa, ja hengelliselle elämälle sinänsä, niinkuin ajallinen ruoka ruumiilliselle hyvinvoinnille. Meidän pitäisi totuttautua usein kohottamaan ajatuksemme

[108]

Jumalan luo rukouksessa. Jos mieli harhailee, meidän on johdettava se takaisin; kestävänn ponnistelun jälkeen tottumus tekee sen helppoksi. Emme voi hetkeksikään erottautua Kristuksesta, ja silti olla turvassa. Me voimme osallistua hänen läsnäolostaan joka askelella, mutta vain noudattaen ehtoja, jotka hän itse on asettanut.

[109] Uskonnon on tultava elämän suureksi tehtäväksi. Kaikkea muuta olisi pidettävä tätä vähempiarvoisena. Kaikki sielun, ruumiin ja hengen voimamme on keskitettävä kristityn sodankäyntiin. Meidän täytyy katsoa Kristukseen saadaksemme voimaa ja armoa, ja me saamme voiton yhtä varmasti kuin Jeesus kuoli puolestamme ...

Meidän täytyy tulla lähemmäksi Jeesuksen ristiä. Katumus ristin juurella on ensimmäinen rauhan läksy, mikä meidän on opittava. Jeesuksen rakkaus — kuka voi käsittää sen? Äärettömän paljon hellempi ja itsensäkieltävämpi kuin äidin rakkaus! Jos tahdomme tietää ihmissielun arvon, meidän on elävästi uskoen katsottava ristiin, ja siten aloitettava tut-kistelu, mikä on oleva lunastettujen tieteenä ja lauluna kautta iankaikkisuuden. Aikamme ja kykyjemme arvo voidaan laskea vain sen lunnaan suuruudesta, mikä on maksettu lunastukseksimme. Mitä kiittämättömyyttä osoitammekaan Jumalaa kohtaan, kun ryöstämme häneltä hänen omaansa pidättämällä häneltä kiintymyksemme ja palveluksemme! Onko liikaa jättäytyä hänelle, joka on uhrannut kaikki edestämme? Voimmeko valita maailman ystävyyden pikemmin kuin Kristuksen tarjoaman kuolemattoman kunnian — ”istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen”?

Pyhitys on jatkuva kokemus

Pyhitys on edistyvää työtä. Toisiaan seuraavat eri asteet käyvät ilmi Pietarin sanoista: ”Pyrkikää ... kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne hyvettä, hyveessä ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, jumalisuudessa veljenrakkautta, veljenrakkaudes- sa yhteistä rakkautta. Sillä jos teissä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. ” ”Pyrkikää sentähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea; sillä näin

teille runsain määrin tarjotaan pääsö Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.”

Tässä on tie, jolla pysyen voimme olla varmat, ettemme koskaan lankea. Niillä, jotka näin noudattavat yhteenlaskusuunnitelmaa, jonka mukaan kristillisten armolahjojen saaminen lisääntyy, on vakuutus siitä, että Jumala noudattaa kertolaskusuunnitelmaa suodessaan heille Henkensä lahjoja.

Pietari tervehtii niitä, jotka ovat saaneet saman kalliin uskon: ”Armo ja rauha lisääntyköön teille Jumalan ja Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta.” Jumalallisen armon avulla kaikki, jotka tahtovat, voivat kiivetä loistavia portaita pitkin maasta taivaaseen ja lopulta ”lauluilla ja iankaikkisella ilolla” astua sisälle helmiporteista Jumalan kaupunkiin. — *Review and Herald*, marrask. 15 p. 1887.

Koetusten arvo

Elämän koetukset ovat Jumalan työntekijöitä, jotka poistavat luonteistamme epäpuhtaudet ja karkeuden. Niiden hakkaaminen, tasoittaminen ja talttatyö, niiden hankaaminen ja kiilloittaminen on tuskallista, on kovaa olla puristettuna tahkokiveä vasten. Mutta siten kivi valmistuu täyttääkseen paikkansa taivaallisessa tempelissä. Millekään arvottomalle aineelle Mestari ei osoita sellaista läpikotaita ja tarkkaa huolta. Vain hänen kalliit kivensä kiilloitetaan palatsin arvon mukaisiksi. — ”Thoughts from the Mount of Blessing”, ss. 22, 24.

Korkeimman salaiseen paikkaan, Kaikkivaltiaan varjoon ihmiset [111] silloin tällöin menevät. He viipyvät jonkin aikaa, ja seuraus näkyy jaloina tekoina. Sitten heidän uskonsa pettää, yhteys katkeaa ja elämäntyö turmeltuu. Mutta Jeesuksen elämä oli jatkuvaa luottamusta, yhtämittaisen yhteyden ylläpitämää elämää. Ja hänen palveluksessaan taivaan ja maan hyväksi ei ollut epäonnistumisia eikä horjumista.

Ihmisenä hän lähestyi rukouksessa huutaen Jumalan valtaistuinta, kunnes hänen ihmisyytensä latautui taivaallisella virralla, joka yhdisti ihmisyyden jumaluuteen. Saaden elämää Jumalalta hän jakoi elämää ihmisille. — ”Education”, ss. 80, 81.

LUKU 30—LIITTO KRISTUKSEN KANSSA

[112] Elävän uskon liitto Kristuksen kanssa on pysyväinen, jokaisen muun liiton täytyy rikkoutua. Kristus ensin valitsi meidät, maksaen äärettömän hinnan lunastuksestamme, ja tosi uskovainen valitsee Kristuksen ensimmäiseksi, viimeiseksi ja parhaaksi kaikesta. Mutta tämä liitto maksaa meille jonkinverran. Se on äärimmäisen riippuvaisuuden liitto, johon ylpeän olennon täytyy sitoutua. Kaikkien, jotka solmivat tämän liiton, täytyy muuttua. Heidän täytyy alistaa oma tahtonsa Jumalan tahtoon. Syntyy taistelua ulkonaisia ja sisäisiä vastuksia vastaan. On tehtävä tuskallista erottamisja kiinnittämistyötä. Ylpeys, itsekkyyys, turhamaisuus, maailmallisuus — synti kaikissa muodoissaan on voitettava, jos haluamme ryhtyä liittoon Kristuksen kanssa. Syynä siihen, että monista kristityn elämä on niin surkutel-tavan kovaa ja että he ovat niin epävakaisia ja horjuvia, on se, että he koettavat kiinnittyä Kristukseen ensin erottamatta itseään näistä hellimistään epäjumalista.

Kun liitto Kristuksen kanssa on solmittu, se voidaan säilyttää vain hartaan rukouksen ja väsymättömän ponnistelun avulla. Meidän täytyy vastustaa, kieltää ja voittaa itsemme. Kristuksen armon sekä rohkeuden, uskon ja valvomisen avulla voimme voittaa. — ”Testimonies for the Church”, V, s. 231.

NELJÄS JAKSO—VAELTAMINEN VALOSSA

[114]

mymargpnum113emphVapahtaja kääntyy verellään ostettujen puoleen lausuen sanomattoman hellästi ja säälivästi: ”Tahtotko tulla terveeksi?” Hän käskää sinun nousta ylös terveenä ja rauhallisena. Älä silloin rupea tunnustelemaan, oletko terve, vaan usko Vapahtajan sanat. Aseta tahtosi Kristuksen puolelle. Jos tahtot palvella häntä ja toimit hänen sanojensa mukaisesti, saat voimaa. Mitä pahaa lienetkin tehnyt ja miten voimakas lieneekin se intohimo, joka pitkän aikaisen harjoituksen kautta sitoo sekä sielun että ruumiin, Kristus voi ja tahtoo sinut vapauttaa. Hän tahtoo antaa elämän sielulle, joka on ”kuollut rikokseen”. Hän tahtoo vapauttaa vangitun, joka on sidottu heikkouden, onnettomuuden ja synnin kahleilla. ”Suuren Lääkärin seuraajana”, ss. 88, 89.

LUKU 31—KASVAMINEN ARMOSSA

”Kasvakaan Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa.” Nuorten etuoikeus on kas-vaessaan Jeesuksessa kasvaa hengellisessä armossa ja tiedossa. Voimme oppia Jeesuksesta yhä enemmän innokkaasti tutkimalla Raamattua ja siten seuraamalla siinä ilmaistuja totuuden ja vanhurskauden teitä. Ne, jotka jatkuvasti kasvavat armossa, pysyvät lujina uskossa ja edistyvät.

Kasvu on kestävyiden välttämätön ehto

Jokaisen nuoren, joka tahtoo olla Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi, pitäisi hartaasti koko sydämeästään pyrkiä pääsemään kristillisyyden korkeimmalle tasolle, Jeesuksen työtoveriksi. Jos hän aikoo päästä niiden joukkoon, jotka esitetään virheettöminä Jumalan valtaistuimen edessä, hänen on jatkuvasti edettävä. Päivittäinen edistyminen jumalallisessa elämässä on ainoa keino, jonka avulla pysytään kestävinä. Usko lisääntyy, jos se jouduttuaan taistelemaan epäilyksiä ja vastuksia vastaan voittaa ne. Tosi pyhitys on edistävää. Jos kasvat armossa ja Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa, niin käytät jokaisen edun ja tilaisuuden oppiaksesi enemmän Kristuksen elämästä ja luonteesta.

Usko Jeesukseen kasvaa, kun paremmin tutustut Lunastajaasi syventyen hänen tahrattomaan elämäänsä ja rajattomaan rakkautensa. Et voi millään häpäistä Jumalaa enemmän kuin sillä, että tunnustaudut hänen opetuslapsikseen, mutta kuitenkin pysyt hänestä loitolla, etkä ole hänen Py- hän Henkensä ruokittavana ja ravittavana. Kasvaessasi armossa käyt mielelläsi uskonnollisissa kokouksissa, ja ilomielin todistat seurakunnan edessä Kristuksen rakkaudesta. Jumala voi armollaan tehdä nuorukaisen viisaaksi, ja hän voi antaa lapsille tietoa ja kokemusta. He voivat kasvaa armossa joka päivä. Sinun ei pitäisi mitata uskoasi tunteittesi mukaan.

Sydämentutkistelu

Tutki tarkoin omaa sydäntäsi ja uskollisuuttasi Jumalaa kohtaan. Kysy itseltäsi: Olenko käyttänyt tämän päivän kalliit hetket mielihyvääni ja omaa huviani hakien, vai olenko tehnyt muita onnellisiksi? Olenko auttanut läheisiäni paremmin pyhittäytymään Jumalalle ja antamaan enemmän arvoa iankaikkisille asioille? Olenko tuonut uskontoni kotiini, ja siellä ilmaissut Kristuksen armoa sanoillani ja käytökselläni? Olenko kunnioittavasti totellen suhtautunut vanhempiini ja niin pitänyt viidennen käskyn? Olenko iloiten täyttänyt pienet arkitehtäväni, suorittanut ne uskollisesti ja tehnyt voitavani keventääkseni muiden taakkoja? Olenko varjellut kieleni pahasta ja huuleni vilppiä puhumasta? Olenko kunnioittanut Kristusta, Lunastajaani, joka uhrasi kalliin henkensä, jotta voisin saavuttaa iankaikkisen elämän?

Valvokaa ja rukoilkaa

Älkää, rakkaat nuoret, unohtako päivän alkaessa hartaasti rukoilla Jeesusta, että hän antaisi teille voimaa ja armoa vastustaa vihollisen kiusauksia, missä muodossa ne tulevatkin, ja jos rukoilette hartaasti, uskoen ja katuvien sydämin, Her ra kuulee rukouksenne. Mutta teidän täytyy valvoa yhtä hyvin kuin rukoillakin. Jeesus on sanonut: ”Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. Vai kuka teistä on se ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää, taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen”? Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!”

[117]

Lapset ja nuoret saavat tulla Jeesuksen luo taakkoinensa ja huolinnensa, ja tietää, että hän antaa arvoa sille, että he vetoavat häneen, ja antaa heille juuri sitä, mitä he tarvitsevat. Ole harras ja päättäväinen. Esitä Jumalan lupaus, ja sitten usko epäilemättä. Älä odota saavasi kokea erikoisia tunteita, ennenkuin luulet Herran vastaavan. Älä esitä mitään erikoista tapaa, jota seuraten Herran pitäisi auttaa sinua, ennenkuin uskot saavasi sen, mitä pyydät häneltä. Luota sensijaan

hänen sanaansa, ja jätä koko asia Herran käteen, täysin uskoen, että rukouksesi kuullaan ja että vastaus annetaan juuri siihen aikaan ja sillä tavalla kuin taivaallinen Isäsi katsoo sinulle parhaaksi, ja sitten elä rukoustesi mukaisesti. Kulje eteenpäin nöyrästi.

”Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi. Herra antaa armon ja kunnian; ei hän kiellä hurskaasti vaeltavilta mitään hyvää.” Ps. 84: 12.

”Peljätäkää Herraa, te hänen pyhänsä, sillä häntä pelkäävaisiltä ei mitään puutu! Nuoret jalopeurat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu.” Ps. 34: 10, 11.

[118] ”Kuka ikänään tahtoo elää,... hän varjelkoon kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta, välttäköön pahaa ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja tavoittakoon sitä! Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita, ja hänen korvansa heidän huutoansa. Mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittääksensä maasta heidän muistonsa. Kun vanhurskaat huutavat, niin Herra kuulee ja pelastaa heitä kai- kista heidän ahdistuksistansa. Herra on läsnä niitä, joitten sydän on särjetty, ja vapahtaa niitä, joilla nöyryytetty henki on.” Ps. 34: 13—19.

Tässä on runsaita ja riittäviä lupauksia, joiden ehtona on, että lakkaat tekemästä pahaa ja opit tekemään hyvää. Aseta elämäsi päämäärä korkealle, niinkuin Joosef, Daniel ja Mooses tekivät, tee luonteenrakentamisen kustannuslaskelmat, ja sitten rakenna aikaa ja ikuisuutta varten ...

Me olemme heikkoja ja vailla viisautta, mutta Jumala on sanonut: ”Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.” Jaak. 1: 5. Kun vain olet vilpitön, etkä koskaan lakkaa pitäytymästä Jumalaan, vaan olet kestävä hänen palveluksessaan, niin sinä voitat Karitsan ve-ren kautta.

Rajattomat mahdollisuudet tehdä hyvää

Tehdessäni tätä työtä omaksi hyödyksesi vaikutat moniin muihinkin, joiden kanssa seurustelet. Ajallansa sanottu sana, kuinka hyvä se on! Miten suuresti yksikin toivon, rohkaisun ja päättävällisyyden sana voikaan vahvistaa sitä, joka on luisumassa turmeleviin

tapoihin! Kun lujasti päätät toteuttaa käytännössä hyviä periaatteita, niin sen vaikutus pitää sieluja oikeassa suunnassa.

Ei ole mitään rajoja sillä hyvällä, mitä voit tehdä, jos otat Jumalan sanan elämäsi ohjeeksi, ja hallitset tekojasi sen neuvojen mukaan, niin että aikomuksesi ja ponnistuksesi, joita teet velvollisuuttasi täyttäessäsi, koituvat siunaukseksi eivätkä kiroukseksi muille, niin menestys kruunaa yrityksesi. Olet liittynyt Jumalan yhteyteen, sinun kauttasi virtaa valo muille. Olet saanut kunnian tulla Jeesuksen työtoveriksi, eikä mikään suurempi kunnia voi tulla osaksesi kuin tämä siunaus Vapahtajan huulilta: ”Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Mene Herrasi iloon.” — *The Youth’s Instructor*, syysk. 1 p. 1886.

[119]

Antaumus

Lunastaja ei hyväksy vaillinaista palvelusta. Päivittäin Jumalan työntekijän täytyy oppia itsensäalistamisen merkitys. Hänen täytyy tutkia Jumalan sanaa, oppia sen merkitys ja seurata sen käskyjä. Siten hän voi saavuttaa kristillisen kelpoisuuden tason. Päivä päivältä Jumala työskentelee hänen kanssaan, täydellistäen luonnetta, jonka on kestäminen viimeisen koetuksen aikana. Ja päivä päivältä uskovainen suorittaa ihmisten ja enkeleiden nähden jaloa koetta, osoittaen, mitä hyvää evankeliumi voi tehdä langenneille ihmisolennoille. — ”*Gospel Workers*”, s. 113.

LUKU 32—MUODOSTAUTUMINEN MAAILMAN MUKAAN

[120] Kaidan tien vaeltajat puhuvat ilosta ja onnesta, mikä odottaa heitä matkan päässä. Heidän kasvonsa ovat usein murheelliset, mutta säteilevät monesti pyhää iloa. He eivät pukeudu leveän tien kulkijain tavoin, eivät puhu eivätkä toimi niinkuin he. Heille on annettu Esikuva. Hän, joka oli kipua ja sairautta täynnä, avasi heille tämän tien, ja kulki itse sen. Hänen seuraajansa näkevät hänen askelensa, ja saavat lohtua ja iloa. Hän kulki matkan turvallisesti, ja niin voivat hekin, jos seuraavat hänen askeleitaan,

Leveä tie

Leveällä tiellä kaikkien mieli on kiinnitettynä heihin itseensä, heidän vaatteisiinsa ja matkan huvituksiin. He antautuvat mielin määrin iloihin ja hilpeyksiin, eivätkä ajattele matkansa määrää, varmaa tuhoa polun päässä. Joka päivä he tulevat lähemmäksi tuhoaan, mutta siitä huolimatta he syöksyvät eteenpäin entistä nopeammin. Oi miten kauhealta tämä minusta näyttikään!

Näin tällä leveällä tiellä kulkevan monia, joihin oli kirjoitettu: ”Kuollut maailmalle. Kaiken loppu on käsissä. Olkaa tekin valmiit.” He näyttivät aivan samantlaisilta kuin kaikki turhanpäiväiset heidän ympärillään, mutta huomasin heidän kasvoillaan murheen varjon. Heidän keskustelunsa oli aivan samanlaista kuin heidän ympärillään olevien ke-vytmielisten ja ajattelemattomien kulkijoidenkin, mutta sil-
[121] loin tällöin he tuntien suurta tyydytystä osoittivat vaatteissaan olevia kirjaimia, kehoittaen muitakin hankkimaan itselleen samantlaiset. He olivat leveällä tiellä, mutta kuitenkin he tunnustautuivat niihin kuuluviksi, jotka kulkivat kapealla tiellä. Heidän ympärillään olevat saattoivat sanoa: ”Välillämme ei ole mitään erotusta. Olemme kaikki samantlaisia. Pukeudumme, puhumme ja toimimme samalla tavoin.” ...

Minulle näytettiin joidenkin sapatinpitäjiksi tunnustautuvien muokautuminen maailmaan. Oi, näin, että se oli häpeäksi heidän tunnustukselleen ja häpeäksi Jumalan asialle. Heidän tunnustuksensa on valheellinen. He luulevat, etteivät he ole maailman kaltaisia, mutta he ovat niin lähellä heitä vaatetukseltaan, puheeltaan ja käytökseltään, ettei siinä ole mitään erotusta. Näin heidän koristelevan kuolovaisia ruumispuhastuksia, jotka voivat minä hetkenä tahansa joutua Jumalan sormen koskettamina tuskan vuoteelle. Oi, silloin, heidän lähestyessään viimeistä muutostaan, kuolontuska ki-duttaa heidän ruumiitaan, ja esillä on suuri kysymys:

”Olenko valmis kuolemaan ? Olenko valmis ilmestymään Jumalan eteen tuomiolle ja selviämään viimeisellä tutkinnolla?”

Jos heiltä silloin kysyt, miltä tuntuisi koristella heidän ruumiitaan, niin he vastaavat sinulle, jos heillä on vähänkin käsitystä siitä, mitä merkitsee valmistautua ilmestymään Jumalan eteen, että jos he saisivat uudestaan elää menneisyytensä, he parantaisivat elämäänsä, välttäisivät maailman hullutuksia, sen turhuutta ja ylpeyttä sekä kaunistaisivat ruumiinsa hillityillä vaatetuksella, ollen esimerkkinä kaikille ympärillään oleville. He eläisivät Jumalan kunniaksi.

Miksi on niin vaikeaa elää itsekieltäytyvää ja nöyrää elämää? Siksi, etteivät kristityiksi tunnustautuvat ole kuolleet maailmalle. Sitä on helppo elää sen jälkeen, kuin olemme sitten kuolleet. Mutta monet ikävöivät Egyptin ruoholaukkoja ja sipuleita. He haluavat pukeutua ja käyttäytyä niin maailman mukaisesti kuin suinkin ja kuitenkin päästä taivaaseen. Sellaiset kiipeävät ylös jotakin muuta tietä. He eivät astu sisälle oikeasta portista, pitkin kaitaa tietä...

[122]

Sellaisilla ei ole mitään puolustusta. Monet pukeutuvat maailmallisesti tehdäkseen vaikutuksen. Mutta siinä he surullisesti ja kohtalokkaasti erehtyvät. Jos he haluavat tehdä todellisen ja pelastavan vaikutuksen, niin eläkööt tunnustuksensa mukaisesti, osoittakoot uskoaan vanhurskailla teoillaan ja tehkööt eron selväksi kristityn ja maailman välillä. Minä näin, että sanojen, vaatteiden ja tekojen pitäisi puolestaan puhua Jumalasta. Silloin pyhä vaikutus laskeutuu kaikkien ylle, ja kaikki huomaavat heistä, että he ovat olleet Jeesuksen seurassa. Epäuskoiset näkevät, että tunnustamamme totuuden vaikutus on pyhä ja että usko Kristuksen tulemiseen vaikuttaa ihmisen luonteeseen. Jos ketkä tahansa tahtovat vaikutuksensa olevan

totuudelle eduksi, eläkööt he totuuden mukaisesti ja niin seuratkoot nöyrää Esikuvaa.

Valmistautuminen Jeesuksen tulolle

Näin, että Jumala vihaa ylpeyttä ja että kaikki ylönkatsojat ja kaikki jumalattomat tulevat akanoiksi, ja heidät on polttava tuo tuleva päivä. Näin, että kolmannen enkelin sanoman täytyy vielä tehdä työtään hapatuksen tavoin monissa sydämissä, jotka tunnustavat uskovansa sen, ja puhdistaa heidät ylpeydestään, itsekkyydestään, ahneudestaan ja maailman rakkaudesta.

[123] Jeesus tulee pian. Löytääkö hän maailmallisuuteen mukautuneen kansan, ja hyväksyykö hän sen omaksi kansakseen, jonka hän on puhdistanut itselleen? Ei suinkaan. Vain puhtaat ja pyhät tullaan hyväksymään hänen omikseen. Ne, jotka kärsimys on puhdistanut ja valkaissut ja jotka ovat pysyneet erillään maailmasta ja sen saastasta, hän omistaa omikseen.

Nähdessään sen kauhistuttavan totuuden, että Jumalan kansa oli mukautunut maailman kaltaisuuteen, niin ettei monien sävyisän ja nöyrän Jeesuksen opetuslapsiksi tunnustautuvien ja epäuskoisten välillä ollut mitään erotusta, tunsin sielussani syvää tuskaa. Näin, että Jeesusta haavoitettiin ja hänet saatettiin julkisen häpeän alaiseksi. Kun enkeli surukseen näki Jumalan tunnustuskansan rakastavan maailmaa, osallistuvan sen henkeen ja seuraavan sen tapoja, hän sanoi: ”Eroa! Eroa! Muutoin hän määrää sinulle saman kohtalon kuin ulkokullatuille ja epäuskoisille kaupungin ulkopuolella. Tunnustuksesi aiheuttaa sinulle vain suurempaa tuskaa, ja rangaistuksesi tulee olemaan suurempi, keska tiesit hänen tahtonsa, mutta et tehnyt sitä.” Ne, jotka sanovat uskovansa kolmen enkelin sanoman, usein vahingoittavat Jumalan asiaa kevytmielisyydellä, pilailulla ja kujeilulla. Minulle näytettiin, että tätä paha ilmeni kaikkialla joukossamme. Näin, että pitäisi tapahtua nöyryminen Herran edessä. Jumalan Israelin pitäisi repiä rikki sydämensä eikä vaatteitaan. Lapsen yksinkertaisuutta tavataan harvoin; ihmisen hyväksymystä ajatellaan enemmän kuin Jumalan mielipahaa.

Enkeli sanoi: ”Saata sydämesi kuntoon, jottei hän kohtaisi sinua tuomiolla ja elämän haurasta lankaa katkaistaisi ja ettet sinä joutuisi makaamaan haudassa suojattomana, valmistumattomana tuomiolle.

Tai joskaan ette joutuisi hautaan, niin ellette pian pääse rauhaan Jumalan kanssa, ja erota itseänne maailmasta, sydämenne paatuvat, ja te nojaatte väärään tukeen, luullen olevanne valmistuneita, ja huomaatte erehdyksenne liian myöhään saadaksenne toivollenne kestävä perustuksen.” — ”Testimonies for the Church”, I, ss. 127—134.

Kristus kehoittaa a jokaista ajattelemaan. Mietiskele rehellisesti. [124]
 Aseta toiseen vaakakuppiin Jeesus, joka merkitsee ikuista aarretta, elämää, totuutta, taivasta ja Kristuksen iloa lunastetuissa sieluissa. Pane toiseen kaikki viehätys, minkä maailma voi tarjota. Toiseen vaakakuppiin aseta oman sielusi kadotus ja niiden sielujen, jotka olisit toiminnallasi voinut johtaa pelastukseen; toiseen pane itsellesi ja heille elämä, joka on verrattavissa Jumalan elämään. Sitä tehdessäsi Kristus lausuu: ”Mitä hyötyä on ihmiselle siitä, vaikka hän voittaisikin itselleen koko maailman, mutta saisi vahingon sielulensa ? ” Jumala haluaa meidän valitsevan taivaallisen, maallisen sijasta. Hän antaa meille mahdollisuuden taivaalliseen sijoitukseen. Hän rohkaisisi meitä korkeimmissakin pyrkimyksissämme, ja antaisi takuun kalleimmalle aarteellemme. Hän julistaa: ”Minä teen miehen kultaa kalliimmaksi ja ihmisen Ofirin kultaa arvokkaammaksi.” Kun rikkaudet, joita koi ja ruoste turmelevat, pyyhkäistään pois, silloin Kristuksen seuraajat voivat iloita taivaallisesta aarteestaan, katoamattomista rikkauksista. — ”Kristuksen vertaukset”, ss. 413, 414.

LUKU 33—TODELLINEN KRISTILLINEN KOKEMUS

[125] Minä näin, että ellei nuorissa tapahdu täydellistä muutosta, perinpohjaista kääntymystä, he saattavat menettää taivaan. Sen mukaan mitä minulle on näytetty, uskontoa ja totuutta tunnustavista nuorista vain toinen puoli on todella kääntyneitä. Jos he olisivat kääntyneitä, he tuottaisivat hedelmää Jumalan kunniaksi. Monet nojautuvat kuviteltuun toivoon ilman tosi perustusta. Lähdettä ei ole puhdistettu; siksi eivät siitä lähteestä juoksevat virratkaan ole puhtaita. Puhdista lähde, niin virratkin tulevat puhtaiksi.

Jos sydämesi tila on oikea, niin sanasi, pukusi ja tekosi tulevat kaikki olemaan oikeita. Tosi jumalisuutta puuttuu. En haluaisi häpäistä Mestariani edes myöntämällä, että huolimaton, kevytmielinen ja rukoilematon henkilö on kristitty. Ei, kristitty on saanut voiton helmasynneistään ja intohimoistaan. Synninsairasta sielua varten on apukeino olemassa. Se apukeino on Jeesus. Kallis Vapahtaja! Hänen armonsa riittää heikoimmallekin, mutta vahvimmankin täytyy saada hänen armoaan tai hän joutuu kadotetuksi.

Pelastava armo

[126] Minä näin, miten tämä armo voidaan saada. Mene huoneeseesi ja siellä yksinäisyydessä pyydä Jumalalta: ”Luo minuun puhdas sydän, oi Jumala, ja uudista minuun vakaa henki.” Ole tosissasi, ole vilpiton. Palava rukous auttaa paljon. Kamppaile Jaakobin tavoin rukouksessa. Taistele kuin kuolemantuskassa. Jeesus hikoili yrttitarhassa suuria very- pisaroita, sinun on myös ponnisteltava. Älä jätä kammiotasi ennenkuin tunnet olevasi vahva Jumalassa. Pysy sitten valveilla, ja juuri niin kauan kuin valvot ja rukoilet, voit voittaa nämä helmasyntisi, ja Jumalan armo voi ja tahtoo ilmetä sinussa.

Jumala varjelkoon, että lakkaisin varoittamasta teitä. Nuoret ystäväni, etsikää Herraa koko sydämestänne. Tulkaa innokkaasti, ja kun vilpittömästi tunnette, että ilman Jumalan apua joudutte kado-

tetuiksi, kun kaipaatte Jumalaa, niinkuin peura kaipaa vesipurolle, Herra on nopeasti teitä vahvistava. Silloin rauhanne käy yli ymmärryksen. Jos toivotte pelastuvanne, teidän on rukoiltava. Varatkaa siihen aikaa. Älkää rukouksissanne olko hätäisiä tai huolimattomia. Pyytäkää Jumalaa aikaansaamaan teissä täydellinen uudistus, jotta Hengen hedelmät näkyisivät teissä ja te voisitte loistaa valona maailmassa. Älkää olko esteenä tai kirouksena Jumalan asialle, kun voitte olla valona ja siunauksena. Sanooko saatana sinulle, ettet voi iloita täydestä ja vapaasta pe-lastuksesta? Älä usko häntä.

Ensimmäiset askeleet

Jokaisen kristityn etuoikeutena on iloita Jumalan Hengen syvälekäyvistä liikkeistä. Suloinen, taivaallinen rauha valtaa mielen, ja ajattelet mielelläsi Jumalaa ja taivasta. Herkuttelet hänen sanansa ihanilla lupauksilla. Mutta ensin sinun on tiedettävä, että olet aloittanut kristillisen vaelluksen. Tiedä, että olet ottanut ensimmäiset askeleet iankaikkisen elämän tiellä. Älä anna pettää itseäsi. Pelkään, jopa tiedänkin, että moni teistä ei tiedä, mitä uskonto on. Olet tuntenut jonkinlaista kiihtymystä, jotakin tunnetta, mutta et koskaan nähnyt syntiä kaikessa kauheudessaan. Et ole koskaan tuntenut kadotettua tilaasi etkä kääntynyt pahoilta teiltäsi katkerasti surren. Et ole koskaan kuollut maailmasta. Rakastat yhä sen nautintoja, antaudut mielelläsi keskustelemaan maailmallisista asioista. Mutta kun Jumalan totuus tulee puheeksi, ei sinulla ole mitään sanottavaa. Miksi olet niin hiljaa! Miksi sinulla on niin paljon puhumista maailmallisista asioista ja niin vähän siitä asiasta, jonka tulisi olla sinulle tärkein, jonka tulisi vallata koko sielusi? Jumalan totuus ei asu sydämässäsi. — ”Testimonies for the Church”, I, ss. 158, 155.

[127]

Tie on avattava Jumalan siunauksille

Saatana ei pelkää mitään muuta niin paljon kuin sitä, että Jumalan kansa raivaisi tien poistamalla jokaisen esteen, hiin että Herra voi vuodattaa Henkensä velton ja katumattoman seurakunnan ylle. Jos saatanan tahto saisi toteutua, ei minkäänlaista heräämistä, suurta eikä pientä tapahtuisi ajan loppuun asti. Mutta me emme ole tietämättömiä hänen suunnitelmistaan. Hänen valtaansa voidaan vastustaa,

Kun tie on valmistettu Jumalan Hengelle, tulee siunaus. Saatana voi yhtä vähän estää siunauksen kuuroa lankeamasta Jumalan kansan ylle kuin hän voi sulkea taivaan akkunoita, niin ettei sadetta tulisi maan päälle. Eivät jumalattomat ihmiset eivätkä paholaiset voi estää Jumalan työtä tai sulkea häntä pois kansansa kokouksista, jos he tahtovat nöyrin, alistuvin sydämin tunnustaa ja panna pois syntinsä ja uskoen tarttua hänen lupauksiinsa. — Review and Herald maalisk. 22 p. 1887.

LUKU 34—ITSEKURI

”Pitkämielinen on parempi kuin sankari, ja mielensä hillitseväinen parempi kuin kaupungin valloittaja.” Sillä hän on voittanut oman itsensä, — voimakkaimman vihollisen, minkä ihminen voi kohdata. [128]

Paras todistus kristityn jaloudesta on itsehillintä. Se, joka voi pysyä järkkymättömänä keskellä loukkausten tulvaa, on Jumalan sankari.

Mielen hallitseminen merkitsee oman itsen pitämistä kurin alaisena; pahan vastustamista, jokaisen sanan ja teon ohjaamista Jumalan vanhurskauden suuren mittapuun mukaan. Joka on oppinut hallitsemaan mieltään, kohooa niiden loukkausten, iskujen ja harmien yläpuolelle, joita päivittäin saamme, eivätkä ne enää voi synkentää hänen mieltään.

Jumalan tarkoitus on, että pyhitetyn järjen kuninkaallinen valta, jumalallisen armon ohjaamana, hallitsisi ihmisten elämää. Se, joka pystyy hallitsemaan mielensä, omistaa tämän vallan.

Itsehillinnän voima

Lapsuudessa ja nuoruudessa mieli on eniten altis vaikutuksille. Silloin pitäisi saavuttaa itsehillinnän voima. Perheen ollessa koolla takkatulen ääressä tai yhteisillä aterioilla saadaan vaikutelmia, joiden seuraukset ulottuvat iankaikkisuuteen asti. Enemmän kuin luonnonlahjat tulevat lapsuusvuosina omaksutut tavat ratkaisemaan, tuleeko ihminen voittajana vai voitettuna suoriutumaan elämän taistelusta.

Kielenkäytössä ei ehkä ole ainoatakaan erehdystä, jonka vanhat ja nuoret ovat niin valmiit kevyesti sivuuttamaan kuin kiivaat, kärsimättömät sanat. He pitävät riittävänä puolustuksena sanoa: ”En ollut varuillani, enkä oikein tarkoittanut mitä sanoin.” Mutta Jumalan sana ei suhtaudu tällaiseen kevyesti. Raamattu sanoo: ”Näet miehen, kärkeään puhumaan — enemmän on toivoa tyhmästä kuin hänestä.” [129]

”Kuin kaupunki, varustukset hajalla, muuria vailla, on mies, joka ei mieltänsä hillitse.”

Suurin osa elämän harmeista, sydänsuruista ja katkeruudesta johtuu hillitsemättömästä luonteesta. Lyhyessä hetkessä lausutut kii-vaat, kiihkeät tai huolimattomat sanat voivat iskeä haavan, jota ei elinikäinen katumus voi parantaa. Oi, miten moni sydän onkaan särkynyt, miten monet ystävykset vieraantuneet toisistaan, miten moni elämä joutunut haaksirikkoon niiden lausumien kovien, kiivaiden sanojen johdosta, jotka olisivat voineet auttaa ja parantaa!

Liiallinen työ aiheuttaa joskus itsehillinnän puutetta. Mutta Her-ra ei koskaan pakota hätäiseen, ylivoimaiseen toimintaan. Monet säilyttävät itselleen taakkoja, joita armelias taivaallinen Isämme ei ole heille antanut. Toisia ahdistavat ankarasti velvollisuudet, joi-ta hän ei ole tarkoittanut heidän suoritettavikseen. Jumala haluaa meidän käsittävän, ettemme kirkasta hänen nimeään ottaessamme itsellemme niin monia taakkoja, että olemme ylikuormitettuja, ja kun mielem-me ja aivomme ovat väsyneitä, me tulistumme, kiukus-tumme ja tiuskimme. Meidän on kannettava vain Herran meille an-tama vastuu, luottaen häneen, ja näin voimme säilyttää sydämemme puhtaina, suloisina ja myötätuntoisina.

Mielen hallitseminen

[130] Vaikenemiseen sisältyy ihmeellinen voima. Kun sinulle puhu-taan kärsimättömiä sanoja, älä anna takaisin samalla mitalla. Vihas-tuneelle henkilölle vastaukseksi annetut sanat vaikuttavat tavallisesti ruoskan tavoin, kiihdyttäen kiukkuja yhä suurempaan raivoon. Mutta vaikeneminen saa vihan pian haihtumaan. Hillitköön kristitty kie-lensä, lujasti päättäen olla puhumatta kovia, kärsimättömiä sanoja. Kielensä hilliten hän voi voittaa jokaisen kärsivällisyyskokeen, joka hänen on läpikäytävä.

Omassa voimassaan ihminen ei voi hillitä mieltään. Mutta Kris-tuksen avulla hän voi saavuttaa itsehillinnän. Hänen voimassaan hän voi alistaa ajatuksensa ja sanansa Jumalan tahdon alaisiksi. Kristuk-sen uskonto saattaa tunteet järjen hallittaviksi ja hallitsee kielen. Sen vaikutuksen alaisena kiivas luonne voidaan voittaa, ja sydän tulee täyteen kärsivällisyyttä ja lempeyttä.

Pitäydy lujasti häneen, jolla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Vaikka niin usein menetät kärsivällisyytesi ja sävyisyytesi, älä lakkaa taistelemasta. Päätä uudelleen, tällä kertaa lujemmin, olla kärsivällinen, saitpa millaista harmia tahansa. Äläkä milloinkaan käännä katsettasi pois jumalallisesta Esikuvastasi. — Review and Herald, lokak. 31 p. 1907.

Synnille ei ole mitään puolustusta

Kiusaajan voimaa ei saa pitää yhdenkään väärän teon puolustuksena. Saatana riemuitsee kuullessaan Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvien puolustelevan luonteenvirheitään. Juuri nämä puolustelut johtavat syntiin. Synnille ei ole mitään puolustusta. Jokainen katuva, uskova Jumalan lapsi voi saavuttaa pyhän luonteen, Kristuksen kaltaisen elämän. — ”Desire of Ages”, s. 311.

LUKU 35—ELÄVÄ KOKEMUS

[131] Elämän ja kirkkauden Herra verhosi jumaluutensa ihmisyyteen osoittaakseen ihmiselle, että Jumala, antamalla Kristuksen, tahtoi yhdistää meidät itseensä. Ilman yhteyttä Jumalan kanssa ei kenenkään ole mahdollista olla onnellinen. Langenneen ihmisen on opittava, että taivaallinen Isämme ei voi olla tyytyväinen, ennenkuin hänen rakkautensa saa ympäröidä katuvaan syntisen, joka on muuttunut Jumalan tahrattoman Karitsan ansiosta.

Tähän tähtää kaikkien taivaan olentojen toiminta. Ylipäällikkönä käskystä he työskentelevät voittaakseen ne, jotka synnin tähden ovat eronneet taivaallisesta Isästään, On laadittu suunnitelma, jonka avulla Kristuksen ihmeellinen armo ja rakkaus on ilmaistava maailmalle. Jumalan rakkaus ilmeni siinä äärettömän suuressa hinnassa, jonka Jumalan Poika maksoi lunastaakseen ihmisen. Ihana lunastussuunnitelma on kyllin laaja voidakseen pelastaa koko maailman. Syntinen ja langennut ihminen voi tulla täydelliseksi Jeesuksessa syntien anteeksiantamuksen ja Kristuksen vanhurskauden kautta, joka luetaan hänen hyväkseen.

Ristin voima

Jeesus Kristus tarttui ihmiskuntaan ympäröidäkseen sen inhimillisellä kädellään samalla kun hän jumalallisella kädellään tarttui Äärettömän valtaistuimeen. Hän asetti ristinsä puoliväliin maan ja taivaan välille ja sanoi: ”Kun minut ylennetään maasta, minä vedän kaikki tyköni.” Ristin piti olla tämä vetovoima.

[132] Sen oli puhuttava kaikille ihmisille ja vedettävä heidät sen kuilun yli, jonka synty oli tehnyt, yhdistääkseen rajallisen ihmisen äärettömään Jumalaan. Vain ristin voima voi erottaa ihmisen lujasta liitosta synnin kanssa. Kristus antoi itsensä pelastaakseen syntisen. Ne, joiden synnit ovat anteeksiannetut, jotka rakastavat Jeesusta, liittyvät yhteen hänen kanssaan. He kantavat Kristuksen iestä. Sen tarkoitus ei ole estää heitä tai tehdä heidän elämänsä tyydyttämättömäksi

raadannaksi. Ei, vaan Kristuksen ies on oleva se väline, jonka avulla kristityn elämä tulee ilonja riemuntäyteiseksi. Kristityn on iloittava ajatellessaan sitä, mitä Herra on tehnyt antaessaan ainosyntyisen Poikansa kuolemaan maailman tähden, ”jotta kuka ikinä häneen uskoo, se ei hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän”.

Uskollisuus Kristusta kohtaan

Niiden, jotka ovat Prinssi Immanuelin verilipun alla, tulisi olla uskollisia sotilaita Kristuksen sotajoukossa. Heidän ei koskaan tulisi olla uskottomia eikä petollisia. Monet nuoret tahtovat vapaaehtoisesti olla Jeesuksen, elämän Ruhtinaan, puolella. Mutta jos he haluavat jatkuvasti olla hänen puolellaan, heidän on aina katsottava Jeesukseen, johtajaansa, ja odotettava hänen määräyksiään. He eivät voi olla Kristuksen sotilaita ja samalla antautua liittoon saatanan kanssa ja toimia hänen puolellaan, sillä silloin he olisivat Kristuksen vihollisia. Silloin he pettäisivät pyhän luotta-mustehtävän. He olisivat renkaana saatanan ja oikeitten sotilaitten välillä, niin että näiden elävien välikappaleiden avulla vihollinen olisi aina toimessa varastaakseen Kristuksen sotilaitten sydämet.

Kysyn teiltä, rakkaat nuoret, jotka tunnustatte olevanne Jeesuksen Kristuksen sotilaita, mitä taisteluja olette taistelleet? Millaisia kamppailuja teillä on ollut? Kun Juma- lan sana on selvästi ilmaissut tehtävänne, oletteko kieltäytyneet tekemästä sitä, koska se ei ollut taipumustanne mukainen? Ovatko maailman houkutukset viekoitelleet teidät pois Kristuksen palveluksesta? Saatana työskentelee keksiäkseen viattomilta näyttäviä houkutuksia, ja näin saadessaan teidät rikkomaan asioissa, mitkä näyttävät pieniltä, hän vetää teitä pois Jeesuksen luota. Suurempien kiusausten tarkoitus on johtaa teidät kokonaan eroon Jumalasta.

Nimesi voi olla seurakunnan kirjassa ja voit väittää olevasi Jumalan lapsi, ja kuitenkin esimerkiksi ja vaikutukseksi antavat väärän kuvan Kristuksen luonteesta, ja sinä johdat toisia pois hänen luotaan. Uskovaksi tunnustautuva, joka ei koko sielustaan tee Herran hänelle antamaa työtä, ei saa tuntea onnea, iloa eikä rauhaa sydämessään. Hän tuo mukanaan maailmallisuutta seurakuntaan, koska hän ei kadu eikä tunnusta syntejään eikä antaudu Jumalalle, vaan mu-

[133]

kautuu yhä enemmän ja enemmän maailman mukaan ja taistelussa on pikemminkin saatanan kuin Kristuksen puolella.

Tarvitaan kokemukseen perustuvaa tietoa

Haluan hartaasti pyytää nuoria katkaisemaan hienoimmankin siteen, mikä sitoo teidät käytännössä tai hengessä maailmaan. ”Lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät liuostaani ja olen oleva teille Isänä, ja te tulette pojikseni ja tyttäreni, sanoo Herra kaikkivaltias.”

[134] Haluavatko nuoremme ottaa tästä kehoituksesta vaarin? Käsittävätkö he todellakin, miten välttämätöntä heidän on omassa elämässään ja luonteessaan esittää nuorille tovereilleen Kristuksen kaltaista esimerkkiä? Monilla nuorillamme on teorettinen tieto totuudesta, mutta kuinka monet ymmärtävät kokemuksen perusteella, mikä käytännöllinen vaikutus totuudella tulisi olla heidän kaikkiin tekoihinsa? Missä ovat nuoret lähetystyöntekijät, jotka ovat valmiit tekemään mitä työtä tahansa heille tarjoutuu suurella elovainiolla? Missä ovat ne, jotka ovat päivittäin oppilaina Kristuksen koulussa? Älkööt he milloinkaan tuntoko, että he ovat valmiit päättämään koulunsa. Odottakoot he Herran esikartanoissa, saadakseen neuvoja miten toimia yhteistyössä taivaallisten olentojen kanssa. Rakkaat nuoret, haluan puhua teille päättävästi, koska haluan teidän pelastuvan. Älkää enää hukatko aikaa. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa. Voitte näennäisesti olla kristittyjä, mutta kun kiusaukset tulevat, kun teitä ankarasti ahdistetaan, ettekö silloin tavallisesti taivu?

Kristillinen yhteys

Taistelua, johon sinun on aktiivisesti otettava osaa, käydään jokapäiväisessä elämässäsi. Etkö haluaisi ahdistuksen aikoina alistaa toiveitaisi Jumalan sanan koeteltaviksi ja hartaasti rukoillen pyytää neuvoa Jeesukselta? Monet selittävät, ettei varmaankaan ole väärin mennä konserttiin rukouskokouksen asemesta tai olla poissa kokouksista, missä Jumalan palvelijat julistavat taivaan sanomaa. Sinun on turvallisinta olla juuri siellä, missä Kristus sanoi, että hänen pitäisi olla.

Ne, jotka antavat arvoa Kristuksen sanoille, eivät halua laiminlyödä rukouskokousta tai muuta kokousta, minne Herra on lähettänyt sanansaattajansa puhumaan tärkeistä iäisyysasioista. Jeesus on sanonut: ”Missä kaksi tai kolme on kokoontunut minun nimessäni, siellä minä olen heidän kanssaan.” Onko sinulla varaa valita huvitukset ja menettää siunaus? Myöntöväisyys näissä asioissa vaikuttaa suuressi ei vain omaan elämääsi ja luonteeseesi vaan myös tovereittesi elämään ja luonteeseen.

Jos kaikki, jotka tunnustavat olevansa Kristuksen seuraajia, seuraisivat häntä teossa ja totuudessa, heillä olisi Kristuksen mieli ja he tekisivät Jumalan tekoja. He vastustaisivat kiusausta tyydyttää itseään, ja osoittaisivat, etteivät he nauti maailman turhista iloista enemmän kuin etuoikeudesta kohdata Kristus yhteisessä kokouksessa, Silloin heillä olisi ratkaiseva vaikutus muihin ja he saisivat heidät seuraamaan omaa esimerkkiään.

[135]

Teot puhuvat paremmin kuin sanat, ja ne, jotka rakastavat nautintoja, eivät anna arvoa niille runsaille siunauksille, joita saadaan Jumalan kansan yhteisissä kokouksissa. He eivät anna arvoa etuoikeudelle saada toverinsa mukanaan toivoen, että Herran Henki koskettaisi heidän sydäntään. Kuka menee heidän kanssaan näihin maailmalisiin tilaisuuksiin? Jeesus ei ole siellä siunaamassa kokoontuneita. Mutta saatana tuo mieleen monia asioita, jotka työntävät tieltään iäisyysasiat. Tässä hänellä on tilaisuus sotkea ihmisen käsitys oikeasta sekoittamalla oikeata ja väärää.

Käydessämme maailmallisissa tilaisuuksissa alamme mieltä kiihoittaviin nautintoihin ja siveellinen voimamme heikkenee. Niillä, jotka rakastavat nautintoja, voi olla jumalisuuden kuori, mutta heillä ei ole elävää yhteyttä Jumalan kanssa. Heidän uskonsa on kuollut, heidän innostuksensa hävinnyt. He eivät tunne taakkaa sieluista, niin että puhuisivat oikean sanan oikeaan aikaan sellaisille, jotka ovat ilman Kristusta ja kehoitaisivat heitä antamaan sydämensä Herralle. — The Youth’s Instructor, huhtik. 23 p. 1912, myös The Youth’s Instructor maalisk. 30 p. 1893.

Uskonto ei ole tunnetta

Puhdas ja tahraton uskonto ei ole tunnetta, vaan armon ja rakauden tekojen tekemistä. Tämä uskonto on terveydelle ja onnelle

- [136] välttämätön. Se astuu saastutettuun sielun temppeliin ja ajaa ruoskan avulla pois syntiset tunkeilijat. Ottaen vallan käsiinsä se pyhittää kaiken läsnäolollaan valaisten sydämen Vanhurskauden Auringon kirkailla säteillä. Se avaa sielun ikkunat taivasta kohden päästäten Jumalan rakkauden päivänpaisteen sisään. Sitä seuraavat rauha ja tyyneys. Ruumiillinen, henkinen ja siveellinen voima lisääntyy, koska sielun täyttää taivaallinen ilmapiiri, elävä, vaikuttava voima. — Review and Herald, lokak. 15 p. 1901.

LUKU 36—USKOLLINEN VÄHÄSSÄ

”Joka on uskollinen vähässä, on myös uskollinen paljon.” Tarkan huomion kiinnittäminen siihen, mitä maailma nimittää ”pikku asioiksi”, tekee elämän menestykselliseksi. Pienet rakkauden teot, pienet itsekieltämykset, joidenkin ystävällisten sanojen lausuminen, pikku syntien varominen, [137]

tämä on kristillisyyttä. Mestari odottaa meiltä, että kiitollisina tunnustamme päivittäin saamamme siunaukset, että viisaasti käytämme päivittäiset tilaisuudet ja että ututterasti asioimme meille uskotuilla talenteilla.

Se, joka uskollisesti täyttää pienet velvollisuudet, valmistautuu kantamaan suurempaa vastuuta. Joka on ystävällinen ja kohtelias jokapäiväisessä elämässä, jalomielinen ja kärsivällinen perheensä keskuudessa; jonka silmämääränä on aina tehdä kotinsa onnelliseksi, hän on ensimmäinen kieltämään itsensä ja tekemään uhrauksia, kun Mestari kutsuu.

Sopusointuinen luonne

Ehkä olemme halukkaita antamaan varamme Jumalan asian hyväksi, mutta se ei meitä hyödytä, elleimme anna hänelle myös sydämemme rakkautta ja kiitollisuutta, Niiden, jotka haluavat työskennellä Mestarin viinitarhassa, tulee valmistautua tähän hoitamalla huolellisesti sitä pientä viinitarhan kolkkaa, joka on heidän huostaansa uskottu.

Niinkuin ihminen ”mielessänsä miettii, sellainen hän on”. Monet ajatukset muodostavat kunkin päivän kirjoittamattoman historian, ja näillä ajatuksilla on suuri vaikutus luonteen muodostumiseen. Meidän tulee tarkoin vartioida ajatuksiamme, sillä yksikin epäpuhdas ajatus tekee syvän vaikutuksen sieluun. Paha ajatus jättää mieleen huonon jäljen. Jos ajatukset ovat puhtaita ja pyhiä, ne tekevät ihmisen paremmaksi. Ne elvyttävät hengellisyyttä, ja saamme enemmän voimaa tehdä hyvää. Ja kuten jokainen sadepisara valmistaa [138]

tietä toiselle kostuttaessaan maata, samoin yksi hyvä ajatus valmistaa tietä toiselle.

Pisinkin matka suoritetaan ottamalla askel kerrallaan. Perättäiset askelet vievät meidät matkamme määrään. Pisinkin ketju on muodostettu eri renkaista. Jos yksikin näistä renkaista on virheellinen, koko ketju on kelvoton. Samoin on luonteen laita. Sopusointuisen luonteen muodostavat hyvin suoritettut yksityiset teot. Yksikin virhe, jota hellitään, sensijaan että se voitettaisiin, tekee ihmisen epätäydelliseksi ja sulkee häneltä pyhän kaupungin portin. Sen, joka tahtoo päästä taivaaseen, täytyy omata luonne, jossa ei ole tahraa eikä ryp- pyä. Mitään saastaista ei sinne pääse. Koko lunastetussa joukossa ei voida nähdä ainoatakaan virhettä.

Uskollisuus arkielämässä

Jumalan työ on täydellistä kokonaisuutena, koska se on täydellistä jokaiselta osaltaan, olipa se miten pieni tahansa. Hän muoostaa hennon ruohonkorren yhtä huolellisesti kuin jos hän loisi maailman. Jos haluamme olla täydellisiä, kuten taivaallinen Isämmekin on täydellinen, meidän on oltava uskollisia pikkuasioissa. Mikä yleensä kannattaa tehdä, kannattaa tehdä hyvin. Suorita työsi uskollisesti, olipa se millaista tahansa. Puhu totta pienimmissäkin asioissa. Tee joka päivä rakkaudentekoja ja puhu rohkaisevia sanoja. Luo hymyilyn päivänpaistetta elämän polulle. Jos tällä tavoin työskentelet, saat

[139] Jumalan hyväksymisen, ja Jeesus on kerran sanova sinulle: ”Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija.” Tuomiopäivänä saavat ne, jotka ovat olleet uskollisia jokapäiväisessä elämässään, jotka ovat nopeasti nähneet velvollisuutensa ja suorittaneet ne, ajattelematta kiitosta tai omaa etuaan, kuulla sanat: ”Tulkaa, te Isäni siunatut ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.” Kristus ei kiitä heitä heidän pitämistään kaudonpuheisista saarnoista tai heidän osoittamastaan älykkyydessä tai tekemistään runsaista lahjoituksista. Heidät palkitaan pikkuasioista, jotka tavallisesti jäävät huomaamatta. Jeesus sanoo: ”Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä ... Sillä kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä pienimmistä veljistäni, sen olette tehneet minulle.” — The Youth’s Instructor, tammik. 17 p. 1901.

LUKU 37—TILIVELVOLLISUUS SAADUSTA VALOSTA

Nuoret miehet ja naiset, te olette tilivelvollisia Jumalallevalosta, [140] minkä hän on antanut teille. Tämä valo ja nämä varoitukset, ellei niitä noudateta, todistavat tuomiolla teitä vastaan. Teidän vaaranne ovat selvästi osoitetut, teitä on varoitettu ja varjeltu joka taholta, aivan piiritetty varoituksilla. Jumalan huoneessa olette kuunnelleet mitä vakavimpia, sydäntätutkivia totuuksia, joita Jumalan palvelijat Hengen osoituksesta ovat julistaneet. Missä määrin nämä vetoomukset ovat herättäneet vastakaikua sydämissänne? Miten ne ovat vaikuttaneet luonteisiinne? Teitä pidetään vastuussa jokaisesta näistä vetoomuksista ja varoituksista. Tuomiolla ne nousevat tuomitsemaan niitä, jotka nyt elävät kevytmielisesti, turhamaisesti ja ylpeästi.

Rakkaat nuoret ystävät, sitä, mitä nyt kylvätte, joudutte myös niittämään. Nyt olette kylvöajassa. Mitä tulee sato olemaan? Mitä kylvätte? Jokainen lausumanne sana, jokainen suorittamanne teko on siementä, mikä kasvaa hyväksi tai pahaksi hedelmäksi, ja aiheuttaa kylväjälle iloa tai surua. Millainen on kylvetty siemen, sellainen tulee sadostakin. Jumala on antanut teille suuren valon ja monia etuoikeuksia. Kun tämä valo on annettu ja vaaranne on selvästi esitetty teille, vastuu lankeaa teille. Tapa, jolla suhtaudutte Jumalan antamaan valoon, kääntää vaa'an onneksenne tai onnettomuudeksi. Te luotte parhaillaan omaa kohtaloanne.— ”Testimonies for the Church”, III, s. 363.

LUKU 38—TARKOITUKSEN VAKAVUUS

[141] Kun nuo neljä hebrealaista nuorukaista saivat kasvatuksensa Babylonian kuninkaan hovia varten, he eivät tunteneet, että Herran siunaus olisi tehnyt tarpeettomiksi heiltä vaaditut ankarat ponnistukset. He opiskelivat ahkerasti, sillä he havaitsivat, että Jumalan armon avulla heidän kohtalonsa riippui heidän omasta tahdostaan ja toiminnastaan. Heidän täytyi panna kaikki voimansa liikkeelle, ja ankarien, vakavien ponnistusten avulla heidän täytyi saada mahdollisimman suuri hyöty tilaisuuksista oppia ja työskennellä.

Yhteistyössä Jumalan kanssa

Näiden nuorukaisten työskennellessä omaksi pelastukseksi Jumala vaikutti heissä tahdon ja tekemisen oman mielisuosionsa mukaan. Tässä näemme menestyksen ehdot. Saadaksemme Jumalan armon omaksemme meidän on tehtävä osamme. Jumala ei aio suorittaa puolestamme tahtomista eikä tekemistä. Hänen armonsä on annettu vaikuttamaan meissä tahtomisen ja tekemisen, mutta ei suinkaan korvaamaan meidän ponnistuksiamme. Meidän on saatava sielumme mukaan työhön. Pyhä Henki vaikuttaa meissä, niin että voimme työskennellä omaksi pelastukseksi. Juuri tätä käytännöllistä läksyä Pyhä Henki koettaa meille opettaa. ”Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, mielisuosionsa toteuttamiseksi.”

[142] Herra tahtoo työskennellä jokaisen kanssa, joka vakavasti koettaa olla uskollinen Hänen palveluksessaan. Kauniita luonteenominaisuuksia ja jaloa siveellistä luonnetta ei saada sattumalta. Jumala antaa tilaisuuksia; menestys riippuu niiden käyttämisestä. Kaitselmuksen avaamat mahdollisuudet on nopeasti huomattava ja niihin on innokkaasti tartuttava. On monia, joista tulisi voimakkaita miehiä, jos he, Danielin tavoin, luottaisivat Jumalan armoon tullakseen voittajiksi ja hänen voimaansa ja kykyynsä tehdä heidän työnsä.

Kokosydäminen palvelus

Sanon teille, nuoret: Olkaa uskollisia. Tehkää työtä koko sydämestänne. Älkää ottako esimerkkiä kenestäkään, joka on velto ja palvelee puolinaisesti. Usein toistuvat teot muodostavat tapoja, jotka vuorostaan muodostavat luonteen. Suorita kärsivällisesti elämän pienet velvollisuudet. Niin kauan kuin aliarvioit uskollisuuden merkitystä pikkuasioissa, ei luonteesi rakentaminen edisty tyydyttävästi. Kaikkivaltiaan silmissä jokainen velvollisuus on tärkeä. Herra on sanonut: ”Joka on uskollinen vähässä, on oleva uskollinen paljossakin.” Kristityn elämässä ei ole laiminlyötäviä velvollisuuksia.

Monet, jotka väittävät olevansa kristittyjä, työskentelevät toisin, kuin mikä on Jumalan tarkoitus. Monet odottavat jotakin suurta työtä suoritettavakseen. Näin he päivittäin menettävät tilaisuutensa saada osoittaa uskollisuutta Jumalalle ja suorittaa kokosydämisesti elämän pienet velvollisuudet, jotka eivät heitä kiinnosta. Heidän odottaessaan jotakin suurta työtä, jossa he voisivat käyttää omasta mielestään suuria kykyjään ja täten tyydyttää kunnianhimoisia halujaan, heidän elämänsä kuluu hukkaan.

Rakkaat nuoret ystäväni, tehkää työ, mikä on teitä lähinnä. Kiinnittäkää huomionne johonkin vaatimattomaan työ-alaan, jolla voitte toimia. Tehkää tätä työtä koko sydämestänne ja sielustanne. Pakotakaa ajatuksenne vilkkaaseen toimintaan sen hyväksi, mitä voitte tehdä kotona. Täten valmistutte olemaan yhä suuremmaksi hyödyksi. Muistakaa, mitä on kirjoitettu kuningas Hiskiasta: ”Ja kaiken, mihin hän ryhtyi,... sen hän teki kaikesta sydämestänsä, ja hän menestyi.”

[143]

Keskittymisen merkitys

Kyky kiinnittää ajatuksensa käsilläolevaan työhön on suuri Jumalan lahja. Jumalaapelkääväin nuorten tulisi pyrkiä suorittamaan velvollisuutensa huolellisesti harkiten, pitäen ajatuksensa koossa ja tehden parhaansa. Heidän tulisi käsittää velvollisuutensa ja täyttää ne, päästämättä ajatuksiaan harhateille. Tämänlaatuinen henkinen kuri on avuksi ja hyödyksi läpi elämän. Ne, jotka oppivat ajatellen tekemään kaiken, mihin ryhtyvät, näyttipä työ miten vähäpätöiseltä tahansa, tulevat olemaan hyödyksi tässä maailmassa.

Rakkaat nuoret, olkaa vakavia ja kestäviä. ”Vyöttäkää mielenne kupeet.” Olkaa Danielin, tuon uskollisen hebrealaisnuorukaisen kaltaisia, joka päätti sydämessään olla uskollinen Jumalalle. Älkää tuottako pettymystä vanhemmillenne ja ystäville. Ja vielä Erästä teidän on muistettava. Älkää tuottako pettymystä hänelle, joka niin rakasti teitä, että antoi henkensä tehdäkseen teille mahdolliseksi olla Jumalan työtovereita.

Ylevin vaikutin

[144] Voimakkaimpana vaikuttimenamme tulisi olla halun kunnioittaa Jumalaa. Sen tulisi saada meidät tekemään kaikkemme käyttäksemme niitä etuoikeuksia ja tilaisuuksia, joita meille on annettu, jotta ymmärtäisimme viisaasti asioida Herran lahjoilla. Sen tulisi saada meidät pitämään aivomme, luumme, lihaksemme ja hermomme mitä parhaimmassa kunnossa, jotta ruumiinvoimamme ja selvä ymmärryksemme tekisivät meistä uskollisia taloudenhoitajia. Jos itsekkäille har-rastuksille annetaan jalansijaa, ne surkastuttavat mielen ja paaduttavat sydämen, ja jos niiden annetaan hallita, ne tuhoavat siveellisen voiman. Sitten tulee pettymys...

Ihmiselle antaa menestystä yksin Jumala, joka antoi Danielinkin menestystä. Hän tunsu Danielin sydämen ja katseli mielihyvin palvelijansa puhtaita vaikuttimia ja hänen päätöstään kunnioittaa Herraa. Niiden, jotka elämässään toteuttavat Jumalan tarkoituksia, täytyy ankarasti ponnistella ja innokkaasti ja vakavasti käydä käsiksi tehtävään, olipa se millainen tahansa, jonka Herra heille antaa tehtäväksi. —The Youth’s Instructor, elok. 20 p. 1903.

Pysyvä ilo

Sen kaidan tien varrella, joka johtaa iankaikkiseen elämään, on myös ilonlähteitä väsyneiden virkistykseksi. Sentähden ovat kaikki, jotka tätä viisauden tietä vaeltavat, kärsimysten keskelläkin iloiset, sillä hän, jota heidän sielunsa rakastaa, vaeltaa näkymättömänä heidän rinnallaan. Joka askeleelta, minkä he astuvat ylöspäin, he tuntevat yhä selvemmin hänen kätensä kosketuksen, joka askeleelta lankeaa kirkaampina näkymättömän kunnian säteitä heidän polulle, ja heidän ylistyslaulunsa kohoavat entistä ihanampina, kun-

nes ne yhtyvät enkelien lauluun Jumalan valtaistuimen ympärillä.
— ”Ajatuksia autuaitten vuorelta”, s. 201.

LUKU 39—TAHDON HARJOITTAMINEN

[145] Oikea uskonto on tekemisissä tahdon kanssa. Tahto on ihmisluonteen hallitseva voima, joka saattaa muut kyvyt valtansa alaisiksi. Tahto ei ole sama kuin halu tai taipumus, vaan se on se ratkaiseva voima, joka saa ihmislapset joko kuuliaisiksi tai tottelemattomiksi Jumalalle.

Epävakaisuus ja epäily

Sinä olet älykäs nuori ihminen, ja haluat elää elämäsi niin, että kerran pääset taivaaseen. Usein masennut huomattessasi, että siiveellinen voimasi on heikko, että joudut epäilysten kahleisiin ja että entisen syntielämäsi tavat ja tottumukset vielä hallitsevat sinua. Huomaat, että tunneelämäsi usein pettää sinut ja parhaat päätöksesi tai vakavimmat lupauksesi. Mikään ei näytä todelliselta. Oma epävakaisuutesi saa sinut epäilemään niiden vilpittömyyttä, jotka haluavat parastasi. Mitä enemmän taistelet epäilyksissäsi, sitä epätodellisemmalta kaikki sinusta näyttää, kunnes tuntuu siltä, ettet mistään löydä lujaa perustaa. Lupauksesi ovat hiekkaköyden kaltaisia, ja katselet samassa epätodellisessa valossa niiden sanoja ja tekoja, joihin sinun pitäisi luottaa.

Tahdon alistaminen tuottaa voimaa

[146] Olet alituisessa vaarassa, ennenkuin käsität tahdon oikean voiman. Voit uskoa ja luvata monenlaista, mutta lupauksesi ja uskosi ovat arvottomia, ennenkuin asetat tah- tosi uskon ja toiminnan rinnalle. Jos koko tahdonvoimallasi taistelet uskon taistelua, olet voittava. Et saa luottaa tunteisiisi, vaikutelmiisi tai mielenliikutuksiisi, sillä ne eivät ole luotettavia, varsinkaan jos ne liittyvät vääriin käsityksiisi, ja tieto siitä, että olet rikkonut lupauksesi ja pettänyt vakuutuksesi, heikentää luottamustasi itseesi ja toisten uskoa sinuun.

Mutta sinun ei tarvitse joutua epätoivoon. Sinun on päätettävä uskoa, vaikka ei mikään näyttäisi sinusta todelta tai todelliselta.

Minun ei tarvitse sanoa sinulle, että olet saattanut itsesi tähän asemaan, jota ei kukaan sinulta kadehdi. Sinun täytyy jälleen saada takaisin luottamuksesi Jumalaan ja veljiin ja sisariin. Sinun on alistettava tahtosi Jeesuksen Kristuksen tahdolle alamaiseksi. Kun teet tämän, Jumala on heti ottava asian haltuunsa ja vaikuttava sinussa sekä tahdon että tekemisen oman mielisuosiensa mukaan. Silloin koko luontosi tulee Kristuksen Hengen hallittavaksi, ja ajatuksesiikin tulevat hänelle alamaiseksi.

Et voi hallita mielijohteitasi etkä tunteitasi kuten haluaisit, mutta voit hallita tahtoasi, ja voit saada aikaan täydellisen muutoksen elämässäsi. Alistamalla tahtosi Kristuksen tahdon alaiseksi elämäsi tulee kätkeytyksi Kristuksen kanssa Jumalassa ja liitetyksi voimaan, joka on kaikkien hallitusten ja valtojen yläpuolella. Tulet saamaan Jumalalta voimaa, joka saa sinut pysymään hänen voimassaan, ja uusi valo, elävän totuuden valo, on koittava sinulle. Mutta sinun tahtosi tulee toimia yhteistyössä Jumalan tahdon kanssa, eikä sellaisten tovereittesi kanssa, joiden välityksellä saatana aina toimii kietoakseen ja tuhotakseen sinut.

Etkö halua viipymättä asettua oikeaan suhteeseen Jumalaan? Etkö halua sanoa: ”Tahdon antaa tahtoni Jeesukselle, ja tahdon tehdä sen nyt”, ja tästä hetkestä olla kokonaan Herran puolella? Luovu huonoista tottumuksistasi ja ruokahalun ja mielitekojen vaatimuksista. Älä anna saatanelle tilaisuutta sanoa: ”Olet tekopyhä teeskentelijä”. Sulje ovi, niin ettei saatana saa näin syyttää ja masentaa sinua. Sano: ”Tahdon uskoa ja totisesti uskonkin, että Jumala on auttajani”. Silloin huomaat, että Jumalan avulla voit voittaa. Jos pidät tahtosi järkkymättä Jumalan puolella, voit saattaa jokaisen tunteesi Jumalan tahdolle alamaiseksi. Silloin huomaat seisovasi lujalla kallioperustalla. Joskus sinun on ponnisteltava tahdonvoimasi äärimilleen, mutta Jumala toimii puolestasi, ja tämän muovailutyön avulla sinusta tulee astia jaloa käyttöä varten.

[147]

Ihmisen tahto liittyneenä Jumalan tahtoon

Ole uskollinen. Pysy Jumalan puolella. Älä laske jalkaasi vihollisen maaperälle, niin Herra on auttava sinua, Hän on tekevä puolestasi sen, mitä sinun itsesi ei ole mahdollista tehdä. Tästä seuraa, että sinusta tulee ’ Libanonin seetrin ’ kaltainen. Elämäsi

jalostuu, ja tekosi tulevat Jumalassa tehdyiksi. Sinussa ilmenee voimaa, vakavuutta ja yksinkertaisuutta, jotka tekevät sinusta hiotun asean Jumalan kädessä.

Sinun on päivittäin juotava totuuden lähteestä, jotta käsittäisit Herrassa koetun ilon ja riemun salaisuuden. Mutta sinun on muistettava, että tahtosi on kaiken toimintasi lähde. Tahto, joka on niin tärkeä tekijä ihmiselämässä, joutui syntiinlankeemuksessa saatanan hallintaan, ja siitä lähtien hän on vaikuttanut ihmisessä sekä tahdon että tekemisen oman mielisuosionsa mukaan, mutta ihmiselle turmioksi ja onnettomuudeksi.

[148] Mutta Jumalan ääretön uhraus hänen antaessaan Jeesuksen, rakastetun Poikansa, syntiuhriksi, saa hänet sanomaan, loukkaamatta ainoatakaan hallitusperiaatettaan: ”Anna itsesi minulle, anna tahtosi minulle, ota se pois saatanan hallusta, niin minä otan sen haltuuni. Silloin voin vaikuttaa sinussa sekä tahtomisen että tekemisen oman hyvän mielisuosioni mukaan.” Kun hän antaa sinulle Kristuksen mielen, sinun tahtosi yhtyy hänen tahtoonsa ja luonteesi muuttuu Kristuksen luonteen kaltaiseksi. Onko tarkoituksesi tehdä Jumalan tahtoa? Haluatko totella Raamattua? ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.

’ ’ Ei voi puhuakaan Kristuksen seuraamisesta, ellet kieltäydy tyydyttämästä halujasi ja päätä totella Jumalaa. Ei-vät tunteesi tai mielenliikutuksesi tee sinua Jumalan lapseksi, vaan Jumalan tahdon tekeminen. Jos yhdistät tahtosi Jumalan tahtoon, on edessäsi hyödyllinen elämä. Silloin voit Jumalalta saamassasi miehuudessa olla esimerkkinä hyvistä töistä. Silloin edistät kurin ja sääntöjen noudattamista, sensijaan että olisit niitä rikkomassa. Silloin autat järjestyksen ylläpitämistä, sensijaan, että halveksisit sitä ja omalla menettelylläsi yllyttäisit toisia epäsäännölliseen elämään.

Haluan sanoa sinulle Jumalan pelossa, että tiedän, mitä sinusta voisi tulla, jos asetat tahtosi Jumalan puolelle. ”Me olemme Jumalan työtovereita.” Voit tehdä työsi aikaa ja ikuisuutta varten sellaisella tavalla, että se kestää tuomion kokeen. Tahdothan koettaa? Tahdothan tehdä täyskäännöksen? Sinä olet Kristuksen rakkauden ja esirukousten kohde. Tahdothan nyt antaa itsesi Jumalalle ja auttaa niitä, jotka on asetettu vartiopaikalle, suojaamaan hänen työnsä etuja, sensijaan,

että tuottaisit heille suruja ja masennusta? — ”Testimonies for the Church”, V, ss. 513—516.

Erikoiset ponnistukset ovat välttämättömiä

Jumala on varustanut keinoja, jos uutterasti ja rukoillen haluamme käyttää niitä, jottei ainoakaan alus joutuisi haaksirikkoon, vaan selviytyisi kaikista myrskyistä ja viimein ankkuroisi autuuden sa- [149]
tamaan. Mutta jos halveksimme näitä apukeinoja ja etuoikeuksia, Jumala ei tule tekemään ihmettä pelastaakseen yhtäkään meistä, vaan joudumme kadotukseen, kuten Juudas ja saatana.

Älä luule, että Jumala on tekevä ihmeen, pelastaakseen ne heikot sielut, jotka hellivät pahaan ja tekevät syntiä, tai että jokin yliluonnolinen voima tulisi heidän elämänsä kohottaen heidät pois omasta itsestään korkeampaan ilmapiiriin, missä olisi verraten helppo elää ja työskennellä ilman erikoisia ponnistuksia, erikoisia taisteluita, tai oman minän kuolettamista. Ne, jotka jättävät nämä tekemättä ja vitkastelevat saatanan alueella, tulevat tuhoutumaan pahantekijäin kanssa. He joutuvat äkkiä tuhon omiksi, ilman pelastusta. — ”Testimonies to Ministers”, s. 453.

LUKU 40—JUMALALLINEN JOHDATUS

[150] On kolme tapaa, joilla Herra ilmaisee tahtonsa meille ja johtaa meitä.

Jumala ilmaisee tahtonsa meille sanassaan, Pyhässä Raamatussa.

Hänen äänensä kuuluu myöskin sallimuksellisissa teoissa, ja tajuamme sen, ellemme erota sielujamme hänestä kulkemalla omia teitämme, noudattaen omaa tahtoamme ja pyhittymättömän sydämen yllykkeitä, kunnes aistimet ovat niin turmeltuneet, ettei iankaikkisia tajuta, ja saatanan ääni on niin valheverhoillen, että sitä pidetään Jumalan äänenä.

Vielä kuullaan Jumalan ääni vetoimuksissa, joilla Pyhä Henki jättää sydämeen vaikutteita, mitkä sitten ilmenevät luonteessa.

Jos epäilet jotakin, mitä tahansa, niin sinun täytyy ensin kysyä neuvoa Raamatusta. Jos olet todella aloittanut uskon elämän, olet antanut itsesi Herralle, ollaksesi kokonaan hänen, ja hän on ottanut sinut muovailakseen ja muodostellakseen sinua tarkoituksensa mukaisesti, jotta sinusta tulisi astia jaloa käytäntöä varten. Sinun pitäisi hartaasti haluta olla taipuvainen hänen käsissään ja seurata, minne hyvänsä hän johtaneekirj sinua. Silloin luotat siihen, että hän toteuttaa aikomuksensa, ja samalla olet yhteistyössä hänen kanssaan toimien omaksi pelastukseksi pelolla ja vavistuksella. — ”Testimonies for the Church”, V, s. 512.

LUKU 41—PYHAN HENGEN HILJAINEN TYOSKENTELY

Kristityn elämä ei ole vanhan sovittelua tai kehitystä, vaan luonnon uudestiluomista. Se on oman minän ja synnin kuolemaa, ja kokonaan uutta elämää. Vain Pyhän Hengen tehokas työskentely voi aikaansaada tämän muutoksen. [151]

Nikodeemus oli vielä ymmällä, ja Jeesus käytti tuulta kuvaamaan hänen tarkoitustaan: ”Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on syntynyt Hengestä.”

Tuulen kuullaan puhaltavan puiden oksien lomitse kahisuttaen lehtiä ja kukkia. Kuitenkin se on näkymätön, eikä kukaan tiedä, mistä se tulee tai minne se menee. Niin on myös Pyhän Hengen työ sydämessä. Sitä ei voida selittää enempää kuin tuulen kulkuaan. Ihminen ei ehkä saata mainita kääntymisensä tarkkaa aikaa tai paikkaa tahi siihen liittyviä olosuhteita, mutta se ei osoita, että hän olisi kääntymätön. Käyttäen yhtä näkymätöntä edustajaa kitin tuuli, Kristus jatkuvasti työskentelee ihmisen sydämessä. Vähän kerrallaan, kenties tietämättään ihminen saa vaikutteita, jotka vetävät sielua Kristuksen puoleen. Näitä voidaan saada, kun ajatellaan häntä, luetaan Raamattua tai kuullaan elävän saarnaajan sanaa. Yhtäkkiä, Hengen esittäessä suuremman vetoimuksen, sielu iloisesti jättäytyy Jee-sukselle. Monet kutsuvat tätä äkilliseksi kääntymykseksi, mutta se on Jumalan Hengen pitkäaikaisen työskentelyn tulos — asioiden kärsivällinen, pitkällinen kehitys.

Vaikka tuuli onkin näkymätön, sen vaikutukset nähdään ja tunnetaan. Niin Hengen työkin sielussa ilmenee sen ihmisen jokaisessa teossa, joka on tuntenut sen pelastavaa voimaa. Kun Jumalan Henki valtaa sydämen, se uudestiluo elämän. Synnin ajatukset hylätään, pahoista teoista luovutaan; rakkaus, nöyryys ja rauha astuvat vihan, kateuden ja riidan sijaan. Ilo tulee surun tilalle, ja kasvat säteilevät taivaan valoa. Kukaan ei näe kättä, joka kohottaa taakan, tai huomaa [152]

valon laskeutuvan ylhäältä. Siunaus saadaan” kun sielu uskon kautta jättäytyy Jumalalle.

Rajoitetun mielen on mahdotonta käsittää lunastustyötä. Sen salaisuus ylittää ihmistiedon. Kuitenkin se, joka siirtyy kuolemasta elämään, toteaa sen jumalalliseksi todellisuudeksi. Lunastuksen alun voimme tuntea, täällä omasta kokemuksestamme. Sen tulokset ulottuvat halki iankaikkisuuksien. — ”Desire of Ages”, ss. 172, 173.

Todistus jumalallisesta avusta

Jos tunnet tarvetta sielussasi, jos isoat ja janoat vanhurskautta, niin se osoittaa, että Kristus on työskennellyt sydämässäsi, jotta pyytäisit häntä Pyhän Hengen vuodattamisen avulla suorittamaan sen, mikä sinun on mahdotonta yksiksesi tehdä. — ”Thoughts from the Mount of Blessing”, s. 36.

LUKU 42—KRISTUKSEN ASUMINEN SYDÄMESSÄ

Jos olemme rakkauteen juurtuneita ja siihen perustuneita, voimme ”kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja syvyys ja korkeus on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä”. Oi näitä kalliita mahdollisuuksia ja rohkaisevia sanoja! Ihmissydämessä, joka on puhdistettu kaikesta saastasta, asuu kallis Vapahtaja, jalostaen ja pyhittäen koko luonnon ja tehden ihmisestä Pyhän Hengen temppelin ... [153]

Hänen vastauksensa meidän uskoomme

Me pysymme Kristuksessa elävän uskon kautta. Hän asuu sydämessämme meidän henkilökohtaisesti omaksumamme uskon kautta. Hänen jumalallinen läsnäolonsa on seuranamme, ja kun käsitämme tämän, tulevat ajatuksemme Jeesukselle Kristukselle alamaisiksi. Meidän hengellinen elämämme on siitä riippuvainen, miten elävästi tunnemme tä-män yhteyden. Täten Hanok vaelsi Jumalan kanssa, Kristus asuu sydämessämme uskon kautta, kun oikein ajattelemme, mitä hän on meille ja minkä työn hän on puolestamme suorittanut lunastussuunnitelmassa. Olemme onnellisia käsittäessämme, miten suuren lahjan Jumala on antanut maailmalle ja meille henkilökohtaisesti.

Näillä ajatuksilla on hallitseva voima koko luonteeseen. Haluan erikoisesti painaa mieleenne, että teillä voisi aina olla jumalallinen seuralainen, jos vain haluaisitte. ”Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sil- lä me olemme elävän Jumalan temppeli, [154] niinkuin Jumala on sanonut: ’Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he tulevat olemaan minun kansani!’ ”

Hänen rakkautensa muovaamina

Kun mieli viihtyy Kristuksessa, luonne muodostuu hänen jumalallisen kuvansa kaltaiseksi. Käsitys hänen hyvydestään ja rakkaudesta valtaa kokonaan ajatukset. Me ajattelemme hänen luonnettaan, ja näin hän on aina ajatuksissamme. Hänen rakkautensa ympäröi meidät. Jos hetkeksikään katsahdamme aurinkoon sen ollessa keskipäivän korkeudessa, niin kääntäessämme silmämme pois siitä, näemme auringon kuvan kaikessa, mihin katsomme.

Samoin käy, kun katselemme Jeesusta: kaikki, mihin luomme silmämme, heijastaa hänen kuvaansa, Vanhurskauden Auringon kuvaa. Emme voi nähdä mitään muuta emmekä puhua mistään muusta. Hänen kuvansa on painunut sielun silmien eteen ja vaikuttaa päivittäisen elämämme joka kohtaan, pehmittäen ja sulostuttaen koko luontomme. Katselemalla me muutumme tuon jumalallisen kuvan, Kristuksen kuvan kaltaisiksi. Kaikille, joiden kanssa joudumme kos-ketuksiin, heijastamme hänen vanhurskautensa kirkkaita ja lämmittäviä säteitä. Luontemme on muuttunut, koska sydämemme, sielumme ja mielemme heijastavat hänen kirkkauttaan, joka rakasti meitä ja antoi itsensä meidän puolestamme. Tässäkin tunnemme hänen persoonallisen, elävän vaikutuksensa, joka asuu sydämessämme uskon kautta.

Kun olemme vastaanottaneet ja omiksemme omistaneet Jeesuksen sanat, hänen läsnäolonsa asuu meissä, halliten ajatuksiamme ja tekojamme. Suurin opettaja, mitä maailma on tuntenut, jakaa meille opetustaan. Tietoisuus ihmisen vastuunalaisuudesta ja vaikutuksesta luonnehtii käsitystämme elämästä ja päivittäisistä velvollisuuksistamme.

[155] Jeesus Kristus on meille kaikki, — ensimmäinen, viimeinen ja parhain. Jeesus Kristus, hänen Henkensä ja luonteensa värittää kaiken, se on koko olemuksemme sekä loimi että kude, itse kudus. Kristuksen sanat ovat henkeä ja elämää. Silloin emme voi keskittää ajatuksiamme omaan itseemme, sillä me emme enää elä, vaan Kristus elää meissä, ja hän on kirkkauden toivo. Oma minä on kuollut, mutta Kristus on elävä Vapahtaja. Katsomalla lakkaamatta Jeesukseen me heijastamme hänen kuvaansa ympärillämme oleville. Emme voi pysähtyä ajattelemaan pettymyksiämme, vielä vähemmän puhumaan niistä, sillä ihanampi kuva vetää huomiomme puoleensa,

- Jeesuksen kallis rakkaus. Hän asuu meissä totuuden sanan kautta.
— ”Testimonies to Ministers”, ss. 387—390.

Kallisarvoinen helmi

Meidän on uhrattava itsemme Kristukselle, meidän tulee olla kuuliaisimpia kaikille hänen vaatimuksilleen. Kaikki, mitä me omistamme, kaikki luonnonlahjamme ja omaisuutemme kuuluvat Herralle ja ovat käytettävät hänen palvelukseensa. Kun me tällä tavoin kokonaan antaudumme Kristukselle, niin hänkin kaikkine taivaallisilla aarteineen antautuu meille. Siten voitamme kallisarvoisen helmen.
— ”Kristuksen vertaukset”, s. 125.

LUKU 43—ITSEKIELTÄYMYYS

[156] Jeesus tyhjensi itsensä, eikä missään hänen teoissaan ilmennyt omaa minää. Hän alisti kaiken Isänsä tahtoon. Kun hänen mainen vaelluksensa oli päättymässä, hän saattoi sanoa: ”Minä olen kirkastanut sinut maan päällä, olen täyttänyt sen tehtävän, jonka annoit minulle tehdäkseni.” Ja hän kehoittaa meitä: ”Oppikaa minusta, sillä minä olen nöyrä ja sävyisä sydämeltäni.” ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä.” Tulloon oma minä kukistetuksi, älköönkä se hallitko enää sielua.

Joka katselee Kristusta hänen itsekieltäymyksessään ja sydämensä nöyryydessä, joutuu pakostakin sanomaan niinkuin Daniel, kun hän katseli Häntä, joka oli ihmisen muotoinen : ”Muotoni muuttui minussa kolkoksi. ” Ihmisluonto pyrkii aina purkautumaan, valmiina taisteluun; mutta joka oppii Kristuksesta, tyhjentyy omasta itsestään, ylpeydestä ja vallanhalusta, ja sielussa vallitsee hiljaisuus. Oma minä alistuu Pyhän Hengen käytettäväksi. Silloin emme kilvoittele saadaksemme ylintä sijaa. Meillä ei ole mitään halua tunkea ja tyrkkiä itseämme esille, vaan meistä tuntuu, että korkein paikkamme on Vapahtajamme jalkain juuressa. Me katsomme Jeesukseen, odottaen hänen kätensä johtoa, kuunnellen hänen äänensä opastusta. Apostoli Paavali koki tämän, ja hän sanoi: ”Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minä nyt elän lihassa, sen elän Jumalan Pojan liskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.” — ”Thoughts from the Mount of Blessing”, ss. 30, 31.

LUKU 44—LUONNE, JONKA JUMALA HYVÄKSYY

Nuoria on opetettava huolellisesti ja rukoillen, jotta he osaisivat rakentaa luonteensa pysyvälle perustukselle. Syy siihen, että niin monet tekevät katkeria erehdyksiä, on se, etteivät he ota vaarin kokemuksen opetuksista. Vanhempien ja opettajien neuvoista he eivät välitä, ja niin he taipuvat vihollisen kiusauksiin. Jumala rakastaa nuoria. Hän näkee heissä suuret mahdollisuudet hyvään, jos he vain toteavat Kristustarpeensa ja rakentavat varmalle perustukselle. Hän tietää myös heidän koettelemuksensa. Hän tietää, että heidän on taisteltava pimeyden voimia vastaan, jotka koettavat saada ihmismielen valtaansa. Ja hän on avannut tien, jota kulki nuoret miehet ja nuoret naiset voivat osallistua jumalallisesta luonnosta. [157]

Kestävää ponnistusta vaaditaan

Luonnetta ei saada sattumalta. Sitä ei määrää yksi kiivastuksen purkaus tai yksi askel väärään suuntaan. Samanlaisen teon toistuminen, mikä tekee sen tavaksi, muodostaa luonteen hyvään tai pahaan suuntaan. Oikeita luonteita voidaan muodostaa vain kestäväällä, väsymättömällä ponnistelulla, ja kehittämällä jokaista saatua talenttia ja kykyä Jumalan kunniaksi. Tämän sijasta monet antavat mielijoh- teiden tai olosuhteiden johtaa itseään. Tämä ei johdu siitä, etteikö heissä olisi hyvää ainesta, vaan siitä, että he eivät käsitä, että Jumala tahtoo heidän nuorina tekevän kaikkein parhaansa.

Jos meidän aikamme nuoret tahtovat kestää Danielin tavoin, heidän täytyy jännittää jokainen hengellinen hermonsensa ja lihaksensa. Herra ei tahdo heidän jäävän aloittelijan asteelle. Hän haluaa heidän pääsevän kyvykkyyden korkeimmalle asteelle. Hän toivoo heidän pääsevän portaiden korkeimmalle askelmalle, jotta he voisivat siltä astua Jumalan valtakuntaan. [158]

Tovereiden vaikutus

Nuoret, jotka lähtevät kodeistaan eivätkä enää ole vanhempiensa silmälläpidon alaisina, joutuvat suureksi osaksi itse valitsemaan omat toverinsa. Heidän pitäisi muistaa, että heidän taivaallisen Isänsä silmä valvoo heidän yllään ja että hän näkee heidän jokaisen tarpeensa ja kiusauksensa. Kouluissa on aina joitakin nuoria, jotka käytöstavallaan ilmaisevat, että heidän mielensä ovat suunnatut alhaisiin asioihin. Epäviisas lapsuusajan kasvatus on tehnyt heidän luonteensa yksipuoliseksi, ja vuosien karttuessa nämä viat ovat jääneet turmelemaan heidän kokemustaan. Ohjeillaan ja esimerkiksi näin nämä sielut johtavat harhaan niitä, joiden siveellinen voima on heikko.

Aika on kallista, rakkaat nuoret. Ette saa vaarantaa sielujanne hurjistelemalla nuorena. Teillä ei ole varaa olla huolimattomia valitessanne toverinne. Tutkistelkaa sitä, mikä on jaloa toisten luonteissa, ja niin nämä piirteet siirtyvät teihin siveelliseksi voimaksi, jonka avulla voitte vastustaa paha ja valita hyvän. Aseta päämääräsi korkealle. Vanhempasi ja opettajasi, jotka rakastavat ja pelkäävät Jumalaa, saattavat rukoilla puolestasi päivin ja öin, he voivat vakavasti pyytää ja varoittaa sinua. Mutta tämä kaikki on turhaa, jos valitset itsellesi huolettomia tovereita. Jos et näe mitään todellista vaaraa, ja ajattelet voivasi tehdä oikein yhtä hyvin kuin väärinkin, valintasi mukaan, niin et huomaakaan, että jumalattomuuden hapatus salakavalasti saastuttaa ja turmelee mieltäsi.

[159]

Kristus on ainoa toivomme

Kristusta kiusattiin, loukattiin ja pahoinpideltiin, oikealta ja vasemmalta kiusaus hyökkäili häntä vastaan, mutta hän ei tehnyt syntiä, vaan osoitti Jumalalle täydellistä kuuliaisuutta, joka oli täysin tyydyttävää. Hän tuli näyttämään ihmiselle, miten totella ja miten pitää kaikki käskyt, Hän tarttui jumalalliseen voimaan, ja se on syntisenkin ainoa toivo. Hän uhrasi henkensä, jotta ihminen pääsisi osalliseksi taivaallisesta luonnosta, paettuaan pois turmeluksesta. mikä maailmassa himojen tähden on vallalla.

Jumala on antanut nuorille kykyjä kehitettäväksi hänen kunniaakseen, mutta monet käyttävät näitä lahjoja pyhittämättömiin, epäpy-

hiin tarkoituksiin. Monilla on kykyjä, jotka kehitettyinä tuottaisivat runsaan sadon henkisinä, siveellisinä ja ruumiillisina saavutuksina, Mutta he eivät pysähdy ajattelemaan. He eivät laske elintapansa kustannuksia, He suosivat huolettomuutta ja hullutusta, mikä ei tahdo kuunnella neuvoa eikä nuhdetta. Tämä on kauhea erehdys. Nuoret olisivat siveitä, jos he muistaisivat, että Jumalan silmä näkee heidät ja että Jumalan enkelit valvovat luonteen kehitystä ja punnitsevat sen siveellistä arvoa. — *The Youth's Instructor*, heinäk. 27 p. 1899.

LUKU 45—KRISTUKSEN JATKUVA LÄSNÄOLO

[160] Kristuksen uskonto merkitsee enemmän kuin syntien anteeksiantoa. Se merkitsee syntiemme pois ottamista ja syntyneen tyhjiön täyttämistä Pyhän Hengen armolahjoilla. Se merkitsee jumalallista valistamista, iloitsemista Jumalassa. Se merkitsee sydämen tyhjentymistä omasta minästä, ja siunatuksi tulemista Kristuksen jatkuvalla läsnäololla. Kristuksen hallitessa sielussa vallitsee puhtaus ja vapaus synnistä. Evankeliumisuunnitelman kirkkaus, täyteys ja kokonaisuus täytyvät elämässä. Vapahtajan vastaanottaminen tuo mukanaan täydellisen rauhan, täydellisen rakkauden ja täydellisen varmuuden. Kristuksen luonteen kauneus ja tuoksu elämässä ilmenevinä todistavat, että Jumala todella on lähettänyt Poikansa maailmaan sen Vapahtajaksi

Uskollisille seuraajilleen Kristus on ollut päivittäinen toveri ja läheinen ystävä. He ovat eläneet läheisessä kanssakäymisessä ja jatkuvassa yhteydessä Jumalan kanssa. Heidän ylleen on noussut Herran kunnia. Heistä on heijastunut Jumalan kirkkauden tuntemisen valo sellaisena kuin se ilmenee Jeesuksen Kristuksen kasvoilla. Nyt he iloitsevat kirkkauden himmentämättömissä säteissä, jotka lähtevät Kuninkaasta hänen majesteettiudessaan. He ovat valmiit taivaan yhteyteen, sillä heillä on taivas sydämissään. — ”Kristuksen vertaukset” ss. 463—465.

VIIDES JAKSO— VALMISTAUTUMINEN ELÄMÄNTEHTÄVÄÄN

[162]

Kasvatus merkitsee enemmän kuin määrätyn oppikurssin suorittamista. Se on laaja, käsittäen kaikkien ruumiinvoimien ja sielunkykyjen sopusointuisen kehityksen. Se opettaa rakkautta ja jumalanpelkoa ja valmistaa ihmistä uskollisesti suorittamaan elämän velvollisuuksia. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, s. 64.

Tosi kasvatukseen kuuluu ruumiillisten, henkisten ja siveellisten voimien kehittäminen, jotta velvollisuudet voitaisiin täyttää. Siihen kuuluu ruumiin, mielen ja sielun harjoitus jumalallista palvelusta varten. Tämä kasvatus kestää ikuisesti. — ”Kristuksen vertaukset” s. 365.

Ihmismieli voi vastaanottaa korkeimman sivistyksen. Jumalalle pyhitetty elämä ei saisi olla tietämätöntä elämää. Monet puhuvat kasvatusta vastaan, koska Jeesus valitsi oppimattomia kalastajia saarnaamaan evankeliumiaan. He väittävät, että hän piti oppimattomia parempina. Monet oppineet ja kunnioitettavat miehet uskoivat hänen opetukseensa. Jos nämä olisivat pelottomasti seuranneet omantuntonsa vakaumusta, he olisivat seuranneet häntä. Heidän kykynsä olisi hyväksytty ja otettu Kristuksen palvelukseen, jos he olisivat vain tarjonneet niitä. Mutta heillä ei ollut yhtään siveellistä voimaa nurjamielisten pappien ja kateellisten johtomiesten edessä tunnustaa Kristusta ja uskaltanut lähteä seuraamaan nöyrää Galilealaista.

Hän joka tunsu kaikkien sydämet, ymmärsi tämän. Jos oppineet ja ylhäiset eivät tahtoisi tehdä työtä, johon heillä oli kykyä, Kristus valitsisi miehiä, jotka kuuliaisesti ja uskollisesti täyttäsivät hänen tahtonsa. Hän valitsi nöyriä miehiä ja yhdisti heidät itseensä voidakseen kasvattaa heitä suorittamaan suurta työtä maan päällä hänen lähdettyään täältä pois.

Kristus on suuri kasvattaja

Kristus oli maailman valo. Hän oli kaiken tiedon lähde. Hän saattoi tehdä oppimattomat kalastajat kykeneviksi vastaanottamaan sen korkean tehtävän, minkä hän antaisi heille. Näiden miesten saamat opetukset totuudesta olivat erinomaisen merkityksellisiä. Ne tulisivat liikuttamaan koko maailman. Näytti vain yksinkertaiselta seikalta, että Jeesus liitti nämä nöyrät henkilöt itseensä, mutta sen tapahtuman seuraukset olivat tavattomat. Heidän sanansa ja tekonsa mullistaisivat koko maailman.

Jeesus ei väheksynyt kasvatusta. Korkein mielen sivistys, jos sen pyhittää rakkaus ja Jumalan pelko, saa osakseen hänen täyden hyväksymisensä. Kristuksen valitsevat vaatimattomat miehet olivat hänen kanssaan kolme vuotta, taivaan Majesteetin jalostavan

vaikutuksen alaisina. Kristus oli suurin kasvattaja, minkä maailma koskaan on tuntenut.

Jumala tahtoo vastaanottaa nuoret kykyineen ja tunnerikkauksi-
neen, jos he tahtovat pyhittäytyä hänelle. He voivat päästä älykkyys-
dessä suurimpaan määrään, ja uskonnollisen periaatteen johtamina
he voivat viedä eteenpäin työtä, jota Kristus tuli taivaasta täyttämään,
ja niin tehden he voivat olla Mestarin työtovereita.

Koulumme oppilaat ovat arvokkaassa erikoisasemassa sikäli, että
tieteissä saavutettavan tiedon lisäksi he voivat siellä oppia, miten on
kehitettävä ja harjoitettava hyveitä, jotka muodostavat heidän luon-
teensa sopusointuisiksi. He ovat Jumalan vastuunalaisia asiamiehiä.
Rikkauden, aseman ja järjen kyvyt Jumala on uskonut ihmisille vii-
saasti kehitettäväksi. Nämä eri lahjat hän on jakanut palvelijoidensa
tunnettujen kykyjen mukaisesti, antaen kullekin työnsä. — *Review*
and Herald, kesäk. 21 p. 1877.

LUKU 47—TOSI KASVATUS

[165] Tosi kasvatus on niiden aatteiden terottamista, jotka painavat mieleen tietoa Jumalasta Luojana ja Jeesuksesta Kristuksesta Lunastajana. Sellainen kasvatus uudistaa mielen ja muuttaa luonteen. Se vahvistaa ja lujittaa mieltä vastustamaan sielujen vihollisen petollisia kuiskeita, ja tekee meidät kykeneviksi ymmärtämään Jumalan ääntä. Se kelvoittaa oppineet tulemaan Kristuksen työtovereiksi.

Jos nuoremme hankkivat tätä tietoa, heidän on mahdollista saada kaikki muukin tarvittava, mutta jos eivät, niin kaikki heidän maailmasta hankkimansa tieto ei pysty sijoittamaan heitä Herran riveihin. He voivat koota kaiken mahdollisen kirjatiedon, ja kuitenkin olla tietämättömiä sen vanhurskauden alkeisperiaatteista, joka voisi antaa heille Jumalalle kelpaavan luonteen.

Niiden, jotka koettavat saada tietoa maailman kouluista, tulisi muistaa, että toinenkin koulu pitää heitä velvoitettuina oppilainaan — Kristuksen koulu. Tästä koulusta oppilaat eivät koskaan pääse kurssin suorittaneina. Oppilaiden joukossa on sekä vanhoja että nuoria. Ne, jotka tarkkaavat jumalallisen Opettajan opetuksia, saavat yhä lisää viisautta ja sielun jaloutta, ja niin he valmistuvat käymään sisälle siihen korkeampaan kouluun, jossa edistys jatkuu halki iankaikkisuuden.

[166] Ääretön Viisaus asettaa opittavaksemme elämän suuret läksyt — velvollisuuden ja onnen läksyt. Nämä ovat usein vaikeaa opittavaa, mutta ilman niitä emme voi itseasiassa yhtään edistyä. Ne voivat vaatia meiltä ponnistusta, kyyneleitä ja tuskaakin, mutta me emme saa horjua emmekä väsyä. Tässä maailmassa, keskellä sen koetuksia ja kiusauksia meidän on tultava kelvollisiksi käymään puhtaiden ja pyhien enkeleiden seuraan. Ne, jotka vähemmän tärkeät opinnot saavat niin valtoihinsa, että he lakkaavat opiskelemasta Kristuksen koulussa, joutuvat kärsimään äärettömän menetyksen.

Jokainen kyky, jokainen ominaisuus, jonka Luoja on lahjoittanut ihmislapsille, on käytettävä hänen kunniakseen, ja tämä käyttö koetaan puhtaimmaksi, jaloimmaksi ja onnellisimmaksi toiminnaksi.

Taivaan periaatteet on asetettava ylimmäksi elämässä, ja jokaisen edistysaskelen, joka tehdään tiedon hankkimisessa tai älyn kehittämisessä, pitäisi olla askel kohti inhimillisen muuttumista jumalallisuuden kaltaiseksi. — ”Fundamentals of Christian Education”, ss. 543, 544.

Tärkeintä kasvatuksessa

Tärkein kasvatus, mikä aikamme nuorison pitäisi saada ja joka kelvoittaa heidät ylhäällä olevan koulun korkeammille asteille, on kasvatus, mikä opettaa heille, miten Jumalan tahtoa on ilmaistava maailmalle. — Review and Herald, lokak. 24. p. 1907.

Korkein kasvatus

Ne, jotka antautuvat oppimaan Jumalan tietä ja tahtoa, saavat korkeinta kasvatusta, mikä kuolevaisten on mahdollista itselleen hankkia. He perustavat kokemuksensa, ei maailman viisasteluille, vaan iankaikkisille periaatteille. — ”Counsels to Teachers, Parents, and Students”, s. 36.

LUKU 48—KRISTILLISEN KASVATUKSEN TARVE

[167] Jumala vaatii meitä harjoittamaan mielen kykyjä. Hän tahtoo, että hänen palvelijoillaan on enemmän älyä ja selvempi arvostelukyky kuin maailmanmielisillä, ja hän on tyytymätön niihin, jotka ovat liian välinpitämättömiä tai hitaita muodostumaan kelpoisiksi, taitaviksi työntekijöiksi. Herrahan käskee meitä rakastamaan häntä kaikesta sydämestämme, kaikesta sielustamme, kaikesta voimastamme ja kaikesta mielestämme. Tämä velvoittaa meitä kehittämään ymmärrystämme korkeimpaan mahdolliseen määrään, jotta koko mielellämme voisimme tuntea ja rakastaa Luojaamme.

Jumalan Hengen valvonnan alaisena ymmärrys tulee sitä tehokkaammaksi Jumalan palveluksessa, mitä perinpohjaisemmin sitä kehitetään. Sivistymätön ihminen, joka on vihkinnyt itsensä Jumalalle ja joka haluaa tulla muille siunaukseksi, voi tulla kelpolliseksi Jumalan palvelijaksi. Mutta ne, jotka omaavat saman pyhittyneen mielen ja jotka sitäpaitsi ovat saaneet perinpohjaisen kasvatuksen, kykenevät vaikuttamaan paljon laajemmalti Kristuksen asian hyväksi. Heidän asemansa on edullinen.

Kasvatus vaativampaa palvelusta varten

[168] Herran toivomus on, että hankimme itsellemme kaiken sen sivistyksen, minkä voimme, jakaaksemme sitten tietoamme toisille. Ei kukaan tiedä, milloin ja missä hänet kutsutaan toimimaan Jumalan asian hyväksi. Taivaallinen Isämme yksin näkee, mitä hän voi tehdä ihmisistä. Edessämme on mahdollisuuksia, joita heikolla uskollamme emme voi erottaa Meidän mielemme olisi niin harjoitettava, että me tarvittaessa voimme esittää Jumalan sanan totuuksia maailman korkeimpain edessä sillä tavalla, että tuotamme kunniaa hänen nimelleen. Meidän ei tulisi päästää ainoatakaan tilaisuutta käsistämme, missä voimme kehittää älyämme Jumalan työhön.

Monipuolinen kasvatus

Nuorison, joka tarvitsee kasvatusta, on ryhdyttävä toimeen varmasti päättäen saada sitä. Älkää odottako, että erikoinen tilaisuus tarjoutuu, vaan luokaa itse sellainen. Ottakaa vaarin jokaisesta pienestäkin mahdollisuudesta, mikä, ilmenee. Harjoittakaa taloudellisuutta. Älkää käyttäkö rahojanne mielihalujenne tyydyttämiseen ja huvituksiin. Päättäkää tulla niin hyödyllisiksi ja toimeliaiksi, kuin Jumala on kutsunut teidät olemaan. Olkaa perusteellisia ja uskollisia kaikessa, mihin ryhdytte. Käyttäkää kaikkia etuja, joita mahdollisesti voitte saavuttaa ymmärryksenne kehittämiseksi. Kirjallisia opintoita ja ruumiillista työtä on harjoitettava rinnatusten, ja niin hankkikaa itsellenne viisautta ylhäältä uskollisesti ponnistellen, valvoen ja ruukoillen. Tällä tavoin saatte laajan kasvatuksen. Siten luonteenne ylevöityvät, ja te voitte vaikuttaa toisten mieliin ja tulla kykeneviksi johtamaan heitä vilpittömyyden ja pyhyiden polulla.

Paljon enemmän aikaansaataisiin itsekasvatustyössä, jos huomaisimme omat tilaisuutemme ja etuoikeutemme. Tosi kasvatus merkitsee paljon enemmän kuin mitä koulut voivat antaa. Jaskaan tieteiden tutkimista ei tule laiminlyödä, voidaan vielä korkeampi kasvatus saavuttaa olemalla elävässä yhteydessä Jumalaan. Ottakoon jokainen opiskelija Raa-mattunsa, ja asettukoon yhteyteen suuren Opettajan kans- sa. Koulutettakoon ja harjaannutettakoon mieli poh- [169]
timaan vaikeitakin ongelmia, joita ilmaantuu jumalallista totuutta etsittäessä.

Tieto ja itsekuri

Ne jotka isoavat tietoa voidakseen siunata lähimmäisiään, saavat itsellensä siunauksen Jumalalta. Hänen sanansa tutkiminen kohottaa heidän henkiset voimansa hartaaseen toimintaan. Kyvyt lisääntyvät ja kehittyvät, ja mieli voimistuu ja tehostuu.

Itsekuria täytyy harjoittaa jokaisen, joka tahtoisi olla Jumalan työntekijänä. Tämä aikaansaa enemmän kuin kaunopuheisuus tai loistavimmatkin lahjat. — ”Kristuksen vertaukset”, s. 370.

Vanhempien toiveiden täyttäminen

On aina parasta ja turvallisinta tehdä oikein, koska se on oikein. Etkö nyt tahdo vähän ajatella vakavasti? Oikean toiminnan perustuksena on oikea ajattelu. Päätä vastata vanhempiesi odotuksia sinuun nähden, uskollisesti pyrkiä kunnostautumaan ja pitää huolta siitä, ettei hyväksesi käytetty raha ole tullut hukkaankulutetuksi ja väärinkäytetyksi. Pidä päättävänä aikomuksenasia työskennellä vanhempien ja opettajien ponnistuksiin yhtyen ja päästä korkealle tiedon ja luonteen tasolle. Päätä, ettet tuota pettymystä niille, jotka rakastavat sinua kylliksi tuottaakseen sinuun. On miehekästä tehdä oikein, ja Jeesus auttaa sinua tekemään oikein, jos koetat tehdä niin siksi, että se on oikein. — ”Fundamentals of Christian Education”, s. 248.

LUKU 49—KASVATUS IKUISUUTTA VARTEN

Johannes kirjoittaa: ”Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä te olette väkevät ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voitaneet pahan.” Ja Paavali kehoittaa Timoteusta käskemään nuorten olla ”raittiita”. Ylennä sielusi sellaiseksi kuin oli Daniel, uskollinen ja luja Herran Sebaotin palvelija. Tutki tarkoin jalkaisi polkua, sillä sinä seisot pyhällä maalla, ja Jumalan enkelit ympäröivät sinua. [170]

On oikein, jos tunnet, että sinun täytyy kiivetä kasvatuksen tiikapuiden ylimmälle askelmalle. Filosofia ja historia ovat tärkeitä aineita, mutta ajan ja rahan uhrauksesi ei hyödytä mitään, jos et käytä saavutuksiasi Jumalan kunniaksi ja ihmiskunnan hyväksi. Jollei tieteen antama tieto ole portaana korkeimpien tarkoitusperien saavuttamiseen, se on arvotonta.

Kasvatus, mikä ei jaa ikuisuuteen asti kestäväää tietoa, on tarkoituksetonta. Ellet pidä taivasta ja tulevaa, kuolematonta elämää silmällä, saavutuksillasi ei ole mitään pysyvää arvoa. Mutta jos Jeesus on opettajanasi, ei vain yhtenä viikon päivänä, vaan joka päivä, hänen mielisuosionsa voi seurata opinnollisia pyrkimyksiäsi. — ”Fundamentals of Christian Education”, ss. 191,192.

LUKU 50—KÄYTÄNNÖLLINEN KASVATUS

[171] Hyödyllinen ruumiillinen työ on osa evankeliumisuunnitelma.sta. Suuri Opettaja, pilvipatsaaseen verhottuna, antoi Israelille määräyksen, että jokaiselle nuorelle pitäisi opettaa jokin hyödyllinen työala. Siksi juutalaisilla, niinhyvin rikkailla kuin köyhilläkin, oli tapana opettaa pojilleen ja tyttärilleen jokin hyödyllinen ammatti, jotta he, olosuhteiden mahdollisesti muuttuessa, eivät joutuisi riippuvaisiksi toisista, vaan kykenisivät itse hankkimaan elatuksensa. Heille tuli antaa kirjatietoja, mutta heitä tuli myös harjoittaa johonkin ammattiin. Tätä pidettiin aivan välttämättömänä heidän kasvatuksessaan.

Sopusuhtainen kasvatus

Nyt, kuten muinaisen Israelin päivinäkin, pitäisi jokaisen nuoren saada opetusta käytännöllisen elämän aloilla. Jokaisen tulisi hankkia itselleen jokin käsityötaito, jolla hän, tarpeen tullen, voisi ansaita elatuksensa. Tämä on välttämätöntä, ei vain turvaamaan toimeentuloa elämän eri vaiheissa, vaan myös ottaen huomioon sen merkityksen ruumiilliselle, henkiselle ja siveelliselle kehitykselle. Vaikkakin näyttäisi siltä, ettei asianomainen koskaan joutuisi turvautumaan ruumiilliseen työhön hankkiakseen elatuksensa, tulisi hänen opetella tekemään työtä. Ilman fyysillistä harjoitusta ei kukaan voi säilyttää kuntoaan ja hyvää terveyttään, ja yhtä välttämätöntä on säännöllinen ruumiillinen työ voimakkaan, valppaan mielen ja jalon luonteen saavuttamiseksi.

[172] Opiskelijoiden, jotka ovat saaneet kirjatietoja, oppimatta samalla, käytännöllistä, työtä, ei voi sanoa saaneen sopusuhtaista kasvatusta. Kyvyt, joita olisi tullut käyttää erilaisiin toimiin, ovat täten jääneet käyttämättä. Kasvatukseen ei kuulu vain aivojen käyttäminen. Ruumiinharjoitus kuuluu välttämättömänä osana jokaisen nuoren kasvatukseen. Hänen kasvatuksessaan on todella tuntuva aukko, jos häntä, ei ole opetettu tekemään ruumiillista työtä.

Koko olemuksen terveellinen harjoittaminen on monipuolista ja arvokasta kasvatusta. Jokaisen opiskelijan tulisi käyttää osa päivästään ruumiilliseen työhön. Täten nuoret, tottuisivat työhön ja saisivat itseluottamusta, samalla kun he varjeltuisivat monelta pahalta ja turmiolliselta tavalta, mitkä usein seuraavat joutilaisuutta. Ja tämä kaikki on so-pusoinnussa kasvatuksen päätarkoituksen kanssa, sillä harrastaessamme toimeliaisuutta, ahkeruutta ja puhtautta, pääsemme sopusointuun Luojan kanssa.

Käytännöllisen työn hyöty

Sellaiset ruumiinharjoitukset, joita tehdään vain huvin vuoksi, eivät tuota suurinta hyötyä. On hyvä olla raittiissa ilmassa ja myös harjoittaa lihaksiaan, mutta jos sama voimamäärä käytettäisiin hyödylliseen työhön, olisi siitä paljon suurempi hyöty. Tuntisimme tyydytystä, sillä huomaisimme olleemme avuksi, ja omatuntomme todistaisi hyvin suoritetusta velvollisuudesta.

Oppilaiden, jotka lähtevät kouluistamme, tulisi olla työhön pystyviä, niin että kun he jäävät yksikseen, heillä olisi taitoja; joita he voivat käyttää ja jotka ovat välttämättömiä menestyksen saavuttamiseksi. Ahkera opiskelu on välttämätöntä, samoin myös ahkera ruumiillinen työ. Leikki ei ole välttämätöntä. Ruumiinvoimien käyttäminen huvituksiin ei ole edullisinta mielen säilyttämiseksi tasapainossa. Jos se ruumiinharjoituksiin käytetty aika, joka vähitellen johtaa liiallisuuteen, olisi käytetty Jumalan työhön, niin Jumalan siunaus lepäisi työntekijän yllä.

[173]

Sitä käytännölliseen elämään tähtäävää kasvatusta, joka saadaan ruumiillisen työn ja henkisten ponnistusten avulla, sulostuttaa ajatus siitä, että se tekee sekä sielun että ruumiin kykeneväksi suorittamaan paremmin sen työn, jonka Jumala on tarkoittanut ihmisten tehtäväksi. Mitä paremmin nuoret ymmärtävät täyttää velvollisuutensa käytännöllisessä elämässä, sitä suurempaa tyydytystä he päivittäin saavat tuntea voidessaan olla toisille hyödyksi.

Mieli, jota kasvatetaan iloitsemaan hyödyllisestä työstä, avartuu. Kurin ja kasvatuksen avulla se soveltuu olemaan hyödyksi, sillä se on saavuttanut tietoja, jotka ovat välttämättömiä, jotta ihminen voisi olla siunaukseksi toisille.

En voi Kristuksen elämästä löytää ainoatakaan hetkeä, jolloin hän olisi käyttänyt aikaa leikkiin ja huvituksiin. Hän oli suuri Kasvattaja sekä nykyistä että tulevaa elämää varten, mutta en ole voinut löytää ainoatakaan tilaisuutta, jolloin hän olisi kehoittanut opetuslapsiaan leikkimään saadakseen ruumiinliikuntaa . . .

Opettele ruoanlaittoa

Sekä nuorten miesten että naisten tulisi oppia taloudellista ruoanlaittoa, ja heitä tulisi opettaa välttämään kaikenlaista liharuokaa. Ketään älköön kehoitettako valmistamaan ruokaa, missä on vähimmäskään määrin lihaa, sillä se viittaa Egyptin pimeyteen ja tietämättömyyteen eikä terveystuudistuksen puhtauteen.

[174] Erikoisesti naisten tulisi oppia keittämään. Mikä puoli tytön kasvatuksessa olisikaan tärkeämpää kuin tämä? Tätä taitoa hän voi käytännössä toteuttaa, joutuipa hän elämässä minkälaisiin olosuhteisiin tahansa . . .

Lähetyskentällä

Kun nuorillamme on taitoa kaikilla käytännöllisen elämän aloilla, he voivat olla suureksi hyödyksi matkustaessaan vieraisiin maihin koulunsa päätettyään. Heidän ei silloin tarvitse olla riippuvaisia niistä ihmisistä, joiden luo he menevät, kun on kysymyksessä keittäminen tai ompeleminen tai asuntojen rakentaminen. Ja heidän vaikutuksensa tulee olemaan paljon suurempi, jos he voivat osoittaa pystyvänsä opettamaan ihmisiä työskentelemään parhaalla mahdollisella tavalla ja saavuttamaan parhaat tulokset. Sellaisten lähetyssaarnaajien ylläpito vatii vähemmän varoja, koska he ovat parhaalla tavalla käyttäneet ruumiinvoimiaan hyödylliseen, käytännölliseen työhön opintojensa yhteydessä. Tälle annetaan arvoa siellä, missä on vaikea saada varoja. Tullaan huomaamaan, että lähetyssaarnaajista voi tulla kasvattajia, jotka opettavat ihmiselle miten tehdä työtä. Minne tahansa he menevätkin, on tällä alalla saavutettu taito raivaa heille tietä. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, as. 307—314.

LUKU 51—OPPILAAN USKOLLISUUS

Niillä opiskelijoilla, jotka tunnustavat rakastavansa Jumalaa ja seuraavansa totuutta, tulisi olla siinä määrin itsehillintää ja voimaa, kun kysymyksessä ovat uskonnolliset periaatteet, että he voivat järkkymättä kesittää kiusaukset ja todistaa Jeesuksesta koulussa, asunnossaan tai missä he sitten ovatkin. Uskontoa ei tule pitää vain viittana, johon pu-keudumme Jumalan huoneessa, vaan sen periaatteiden tulee painaa leimansa koko elämään. [175]

Luonne ja käytös

Niillä, jotka juovat elämän lähteestä, ei tulisi, kuten maailmallisilla, olla halua ja kaipausta saada vaihtelua tai huvituksia. Heidän käytöksessään ja luonteessaan ilmenee se rauha, lepo ja onni, jonka he ovat löytäneet Jeesuksessa, laskemalla päivittäin taakkansa ja huolensa hänen jalkojensa juureen. He voivat osoittaa, että kuuliaisuuden ja velvollisuuden tiellä löydämme tyydytyksen, vieläpä iloakin. Sellaisilla tulee olemaan oppilastovereihinsa vaikutus, mikä tuntuu koko koulussa ...

Yksikin vakava, tunnollinen ja uskollinen nuori on arvaamaton aarre koululle. Taivaan enkelit katselevat häntä hellästi, ja taivaan kirjaan merkitään jokainen vanhurskas teko, jonka hän tehnyt, jokainen kiusaus, jota hän on vastustanut ja jokainen synti, jonka hän on voittanut. Hän rakentaa lujaa perustusta tulevaisuutta varten saadakseen iankaikkisen elämän.

Riippuu suurella määrällä kristitystä nuorisosta, tulevatko ne laitokset, jotka Jumala on suunnitellut välikappaleiksi työnsä edistämiseksi, säilymään ja pysymään. Ei koskaan ole ollut aikaa, jolloin näin tärkeät tulokset olisivat riippuneet yhdestä ainoasta sukupolvesta. Miten tärkeitä siis onkaan, että nuoret tulisivat kelvollisiksi suorittamaan tätä suurta työtä ja että Jumala voisi käyttää heitä aseenaan! Mestarin vaatimukset heihin nähden ylittävät kaikki muut... [176]

Koulukasvatuksen arvo

On huolestuttavaa nähdä monen nuoren hillittömän ja huoletto-
man luonteen tänä aikana. Jos nuoret näkisivät, että he, mukautu-
malla laitostemme sääntöihin ja määräyksiin, tekevät vain sellaista,
mikä voi parantaa heidän asemaansa yhteiskunnassa, jalostaa heidän
luonnettaan, ylevöittää heidän mieltään ja lisätä heidän onneaan, he
eivät kapinoisi oikeudenmukaisia sääntöjä ja hyödyllisiä vaatimuk-
sia vastaan, eivätkä herättäisi toisissa epäilyksiä ja en-nakkoluuloja
näitä laitoksia kohtaan.

Nuortemme tulisi tarmokkaasti ja uskollisesti täyttää ne vaati-
mukset, joita heille asetetaan, niin heidän menestyksensä on taattu.
Nuoret, jotka eivät ole koskaan menestyneet elämän ajallisten velvol-
lisuuksien täyttämässä, eivät ole valmiita suorittamaan korkeampia
tehtäviä. Hengellinen kokemus saadaan vain taistelun, pettymys-
ten, ankaran itse-kurin ja vakavan rukouksen avulla. Taivaaseen
on kuljettava askel kerrallaan, ja jokainen otettu askel antaa tukea
seuraavalle. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, ss.
98—100.

LUKU 52—OPPILAIKEN TILAIUDET

Oppilaat, olkaa yhteistyössä opettajienne kanssa! Näin tehden annatte heille toivoa ja rohkaisua. Autatte heitä ja samalla autatte itseänne eteenpäin. Muistakaa, että riippuu suurella määrin teistä, menestyvätkö opettajanne ja onnistuuko heidän työnsä. Teidän tulee olla oppilaita sanan korkeimmassa merkityksessä ja nähdä, että Jumala on opettajan takana ja opettaja yhteistyössä hänen kanssaan. [177]

Tilaisuutemme menevät nopeasti ohi. Teillä ei ole aikaa käytettäväksi, niinkuin teitä itseänne miellyttää. Vain vakavasti pyrkimällä saavuttamaan menestystä voitte tulla todella onnelliseksi. Kouluajananne tarjoutuu teille kallisarvoisia tilaisuuksia. Tehkää opiskeluaikanne niin antoisaksi kuin mahdollista, sillä se on teillä vain kerran elämässänne. Teistä itsestänne riippuu, menestyttekö vai epäonnistutteko työssänne. Kun menestyksellisesti kartutatte raamattutietojanne, keräätte aarteita, joita voitte jakaa toisillekin.

Toisten auttaminen

Jos sinulla on oppilastoveri, joka ei voi oikein seurata mukana, niin selitä hänelle läksy, jota hän ei ymmärrä. Tämä rikastuttaa omaa ymmärrystäsi. Käytä yksinkertaisia sanoja; esitä ajatuksesi kielellä, joka on selvää ja helposti ymmärrettävää.

Auttamalla oppilastoveriasi autat opettajiasi. Usein sellainen, jolla on hidas järki, käsittää asian nopeammin, kun oppilastoveri selittää sen hänelle. Tällaista yhteistyötä Kristus suosittelee. Suuri Opettaja on rinnallasi auttaen sinua vuorostasi auttamaan sellaista, joka on jäänyt jälkeen. [178]

Kouluajana sinulla saattaa olla tilaisuus kertoa köyhille ja tietämättömille Jumalan sanan ihmeellisistä totuuksista. Käytä jokaista sellaista tilaisuutta. Herra on siunaava jokaisen tällä tavalla käytetyn hetken. — ”Testimonies for the Church”, VII, ss. 275, 276.

Perusperiaatteiden täydellinen tunteminen

Älä milloinkaan tyydy matalaan päämäärään. Varmistaudu siitä, että koulunkäynnilläsi on ylevä, pyhä tarkoitus. Käy koulua, koska sinulla on halu valmistua palvelemaan jossakin paikassa Herran viinimäessä. Tee kaikki voitavasi tämän tarkoituksen saavuttamiseksi. Sinä voit tehdä hyväksesi enemmän kuin kukaan muu. Ja jos teet kaikkesi, niin minkä taakan nostatkaan koulun johtajan ja opettajien harteilta!

Ennenkuin ryhdyt tutkimaan korkeampia tieteenhaaroja, hanki itsellesi perinpohjaiset tiedot kieliopin säännöistä ja opi lukemaan, kirjoittamaan ja tavaamaan oikein ...

Älä käytä aikaasi sellaisen oppimiseen, josta sinulla tulevaisuudessa tulee olemaan vain vähän hyötyä. Sensijaan että ryhtyisit heti opiskelemaan klassillisia kieliä, opi ensin puhumaan äidinkieltäsi oikein. Opettele kirjanpitoa. Hanki tietoa sellaisilta aloilta, joista sinulla tulee olemaan hyötyä, missä sitten oletkin. — ”Counsels to Teachers, Parents, and Students”, ss. 218, 219.

LUKU 53—KASVATUS PALVELUSTA VARTEN

Kun ajattelee Jumalan antamaa valoa, tuntuu ihmeelliseltä, etteivät nuoret joukoittain kysy: ”Herra, mitä tahdot minun tekevän ?” [179]
On vaarallinen erehdys kuvitella, että ellei nuori mies ole päättänyt antautua saarnatyöhön, ei häneltä vaadita mitään erikoisia ponnistuksia, jotta hän soveltuisi Jumalan työhön. Olkoon kutsumuksesi mikä tahansa, on välttämätöntä, että kehität kykyjäsi ahkerasti opiskellen.

Nuoria miehiä ja naisia tulisi kehoittaa antamaan arvoa sille taivaan siunaukselle, että heillä on tilaisuus saada hyvä kasvatusta ja kartuttaa tietojään. Heidän tulisi käyttää niitä kouluja, joiden perustamisen tarkoitus on parhaiden tietojen jakaminen. On synty olla velto ja välinpitämätön, kun kysymyksessä on kasvatuksen hankkiminen. Aika on lyhyt, ja koska Herra on pian tuleva tekemään lopun tämän maailman historiasta, on sitä välttämättömämpää käyttää jokaista tilaisuutta ja etuoikeutta.

Pyhitä kykysi Jumalalle

Nuortemme tulisi pyrkiä omiin kouluihimme, jotka välittävät heille tietoa ja kasvatusta. Heidän tulisi pyhittää kykynsä Jumalalle ja ahkerasti tutkia Raamattua, voidakseen olla varuillaan harhaoppeja vastaan ja varjeltuakseen jumalattomien erehdyksistä. Vain ahkerasti tutkimalla Raamattua voimme saada tietää, mikä on totuus. Kun panemme käytäntöön jo omaamamme tiedon, on lisää valoa [180]
loistava meille Pyhästä Raamatusta ...

Ne, jotka ovat todella pyhittäytyneitä Jumalalle, eivät astu työhön samoista vaikuttimista, jotka saavat ihmiset antautumaan maallisiin puuhiin, nimittäin vain saadakseen toimeentulonsa. He ryhtyvät työhön sallimatta minkään maallisen vaikuttimen johtaa itseään, sillä he käsittävät, että Jumalan asia on pyhä.

Valmistautuminen tulevia tilaisuuksia varten

Maailmaa on varoitettava, eikä ainoankaan sielun tulisi tyytyä pinnalliseen tietoon totuudesta. Et tiedä vielä millaista vastuuta joutut kantamaan. Et tiedä, minne saatat joutua todistamaan uskostasi. Monet joutuvat lakiasäätäviin kokouksiin, toiset kuninkaiden ja tämän maailman viisaiden eteen vastaamaan uskostaan.

Ne, joilla on vain pinnallinen käsitys totuudesta, eivät pysty selittämään Raamattua selvästi, tai vakuuttavasti todistamaan uskostaan. He hämmentyvät, eivätkä ole sellaisia työntekijöitä, joiden ei tarvitse hävetä. Älköön kukaan kuvitelko, ettei hänen tarvitsisi opiskella, koska hän ei aio saarnata puhujalavalta. Et tiedä, mitä Jumala voi sinulta vaatia.

On valitettava asia, että Jumalan työn edistymisen esteenä on koulutettujen työntekijäin puute, sellaisten, joilla olisi edellytyksiä toimia vastuunalaisissa tehtävissä. Herra olisi valmis ottamaan tuhansia työntekijöitä suurelle elovainiolleen, mutta monet ovat laiminlyöneet työhön valmistautumisen. Mutta jokaisen, joka on omaksunut Kristuksen asian ja päättänyt tulla Herran sotilaaksi, tulisi pyrkiä sinne, missä hän voi saada perinpohjaista harjoitusta. Uskonto on merkinnyt aivan liian vähän Kristuksen seuraajiksi tunnustautuville, sillä Jumalan tahto ei ole, että kukaan jäisi tietämättömäksi, kun kerran tietoa ja viisautta on saatavissa: — ”Fundamentals of Christian Education”, ss. 216, 217.

[181]

Oikeiden periaatteiden ohjaamina

Ei ole totta, että lahjakkaat nuoret aina menestyvät parhaiten. Kuinka usein onkaan kyvykkäitä ja hyvän kasvatuksen saaneita miehiä pantu vastuunalaisiin tehtäviin, ja he ovat epäonnistuneet. Heidän kiiltonsa oli kullan kaltaista, mutta kun se joutui koetukselle, se osoittautui vain kiilteeksi ja kuonaksi. He epäonnistuivat työssään uskottomuutensa tähden. He eivät olleet ahkeria ja kestäviä eivätkä tunkeutuneet asiain ytimeen. He eivät halunneet aloittaa portaiden alapäästä ja kärsivällisesti työskennellen nousta askel askeleelta, kunnes saapuisivat yläpäähän. He vaelsivat itse sytyttämiensä kipinöiden (kirkkaiden ajatusvälähdystensä) valossa. He eivät olleet riippuvaisia siitä viisaudesta, jota Jumala yksin voi antaa.

Heidän epäonnistumisensa ei johtunut siitä, etteikö heillä olisi ollut mahdollisuuksia, vaan siitä, etteivät he olleet maltillisia. He eivät antaneet arvoa kasvatustilaisuuksilleen, eivätkä siksi edistyneet uskonnon ja tieteen tuntemisessa. Heidän mieltään ja luonnettaan eivät hallinneet korkeat periaatteet. — ”Fundamentals of Christian Education”, s. 193.

LUKU 54—PYRKIMYS EDISTYMISEEN

[182] Jos jokainen huomaisi olevansa vastuussa Jumalalle henkilökohtaisesta vaikutuksestaan, ei kukaan missään tapauksessa olisi laiskuri, vaan kehittäisi lahjojaan ja harjoittaisi jokaista kykyään voidakseen palvella häntä, joka on ostanut hänet omalla verellään.

Erikoisesti nuorten pitäisi tuntea, että heidän täytyy kehittää mieltään ja ottaa, vaarin jokaisesta tilaisuudesta tullakseen älykkäiksi, jotta he voisivat kelvollisesti palvella häntä, joka on uhrannut kalliin henkensä heidän hyväkseen. Älköönkään kukaan erehtykö pitämään itseään niin hyvin kasvatettuna, ettei hänen enää tarvitse tutkia kirjoja tai luontoa. Käyttäköön kukin hyväkseen jokaista tilaisuutta, minkä Jumala hänelle johdatuksessaan suo, saavuttaakseen kaiken, mikä on mahdollista ilmestyksessä tai tieteessä.

Meidän tulisi oppia oikein arvostamaan Jumalan meille antamia kykyjä. Jos nuoren täytyy aloittaa portaiden alimmalta askeleelta, ei hänen pitäisi masentua, vaan päättävästi kiivetä porras portaalta, kunnes hän voi kuulla Kristuksen äänen sanovan: ”Lapseni, käy ylemmäksi. Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene Herrasi iloon.” — ”Fundamentals of Christian Education”, s. 213.

LUKU 55—TOSI VIISAUS

Nuoret miehet ja nuoret naiset voivat saada korkeimman maallisen kasvatuksen, ja kuitenkin olla tietämättömiä ensimmäisistä periaatteista, joiden avulla he voisivat tulla Jumalan valtakunnan alamaisiksi. Inhimillinen tietämys ei tee ketään kelvolliseksi taivaan valtakuntaan. Kristuksen valtakunnan alamaisiksi ei tulla kaavojen ja menojen avulla, eikä liioin tutkimalla kauan kirjoja. ”Tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet tosi Jumala ja sen, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen” . . .

[183]

Raamattu ja tiede

Vanhan ja Uuden Testamentin kirjoja on tutkittava päivittäin. Jumalan tuntemus ja Jumalan viisaus tulevat sen oppilaan osaksi, joka jatkuvasti tahtoo oppia hänen teitään ja tekojaan. Raamatun tulee olla meidän valomme ja kasvattajamme. Kun nuoret oppivat uskomaan, että Jumala lähettää kasteen, sateen ja auringonpaisteen taivaasta, saaden siten kasvukunnan kukoistamaan, kun he toteavat, että kaikki siunaukset tulevat häneltä ja että kiitos ja ylistys kuuluvat hänelle, niin he tunnustavat Jumalan kaikissa vaiheissansa ja suorittavat velvollisuuksiaan uskollisesti päivä päivältä. Jumala on mukana kaikissa heidän ajatuksissaan.

Monet nuoret puhuessaan tieteestä ovat mielestään Raamattua viisaampia. He koettavat selittää Jumalan teitä ja tekoja sellaisella, minkä he käsittävät rajoitetulla mielellään, mutta siinä he perinpohjin epäonnistuvat. Tosi tiede ja innoitus ovat täydellisesti sopuosinussa keskenään. Väärä tiede on jotakin Jumalasta erillistä. Se on vaateliasta tietämättömyyttä.

[184]

Suurimpia tiedon etsimiseen ja tieteen tutkimiseen liittyviä haittoja on se, että ne, jotka näihin tutkimuksiin ryhtyvät, liian usein unohtavat puhtaan ja turmeltumattoman uskonnon jumalallisen luonteen. Maailmallisesti viisaat ovat koettaneet tieteellisesti perustellen selittää Jumalan Hengen vaikutusta sydämeen. Vähinkin etenemi-

nen tähän suuntaan johtaa mielen epäilyksen sokkeloihin. Raamatun uskonto on yksinkertaisesti jumalisuuden salaisuus; mikään inhimillinen mieli ei voi täysin ymmärtää sitä, ja se on täysin käsittämätöntä uudestisyntymättömälle sydämelle.

Jumalan opettamina

Nuoret välttyvät heikkotahtoisuudesta ja kykenemättömyydestä pyhittäytymällä Jumalan palvelukseen. Monille kasvatus merkitsee kirjatietoa, mutta ”Herran pelko on viisauden alku”. Pienin lapsikin, joka rakastaa ja pelkää Jumalaa, on hänen silmissään suurempi kuin kyvykkäin ja oppinein henkilö, joka ei välitä henkilökohtaisesta pelastuksesta. Nuoret, jotka pyhittävät sydämensä ja elämänsä Jumalalle, pääsevät siten kaiken viisauden ja oivallisuuden lähteen yhteyteen.

Jos nuoret tahtovat oppia taivaalliselta Opettajalta, niinkuin Daniel, he itsekin tulevat tietämään, että Herran pelko todella on viisauden alku. Näin laskettuaan varman perustuksen he saattavat Danielin tavoin parhaiten käyttää hyväksi jokaista tarjoutuvaa etua ja tilaisuutta, ja voivat päästä älyllisesti miten pitkälle tahansa. Jumalalle pyhittäytyneinä, hänen armonsa suojeluksessa ja hänen Pyhän Henkensä virvoituksen alaisina he osoittavat syvempää älyn voimaa kuin pelkästään maailmalliset.

[185] Tieteen oppiminen sen mukaan kuin ihmiset sitä tulkitsevat merkitsee väärän kasvatuksen saamista. Jumalalta oppiminen ja Jeesukselta Kristukselta, jonka hän on lähettänyt, on Raamatun tieteen oppimista. Puhdassydämiset näkevät Jumalan kaikessa sallimuksen johdossa ja jokaisessa tosi kasvatuksen vaiheessa. He huomaavat ensi pilkahduksenkin valosta, mikä säteilee Jumalan valtaistuimelta. Taivaasta annetaan ilmoituksia niille, jotka tahtovat vastaanottaa hengellisen tiedon ensimmäiset säteet.

Koulujemme oppilaiden on pidettävä Jumalan tuntemusta kaiken muun yläpuolella. Vain Raamattua tutkimalla voidaan tätä tuntemusta saada, ”Sana rististä on hullutusta niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. Onhan kirjoitettu: ’Minä hävitän viisasten viisauden, ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä teen mitättömäksi.’... Sillä mikä Jumalalla on mieletöntä, on viisaampaa kuin ihmiset, ja mikä Jumalalla on

heikkoa, on väkeväämpää kuin ihmiset. . . . Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisau-
deksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi,
jotta kävisi, niinkuin on kirjoitettu: 'Joka kerskaa, se kerskatkoon
Herrasta'.' — *The Youth's Instructor*, marrask. 24 p. 1903.

LUKU 56—ASETA PÄÄMÄÄRÄSI KORKEALLE

[186] Jumala toivoo meidän käyttävän jokaista tilaisuutta valmistuaksemme hänen työhönsä. Hän tahtoo, että panemme kaikki voimamme sen suorittamiseen ja pidämme sen pyhyyttä ja suurta vastuuta aina mielessämme.

Moni, joka voisi saada suuria aikaan, suorittaa vain vähän, koska hän yrittää vain vähän. Tuhannet elävät, ikäänkuin heidän elämälleen ei olisi mitään tarkoitusta eikä heillä itsellään mitään korkeata päämäärää saavutettavana. Yhtenä syynä tähän on se, että he pitävät itseään liian vähäpätöisinä. Kristus on maksanut meistä äärettömän hinnan, ja hän toivoo, että arvioisimme itsemme tämän hinnan mukaan.

Älä tyydy alhaiseen päämäärään. Me emme ole sellaisia, millaisia meidän tulisi olla tai millaisia Jumala toivoisi meidän olevan. Jumala ei ole antanut meille ymmärrystä, jotta jättäisimme sen toimettomaksi tai käyttäisimme sitä maallisiin ja alhaisiin tarkoituksiin, vaan jotta se kehittyisi korkeimmilleen, puhdistuisi, pyhittyisi, jalostuisi ja tulisi käytetyksi hänen valtakuntansa asian edistämiseksi.

Säilytä persoonallisuutesi

[187] Kenenkään ei tulisi tyytyä olemaan pelkkä kone, jota toinen ihminen käyttää. Jumala on antanut meille kyvyn ajatella ja toimia, ja toimimalla huolellisesti ja odottamalla häneltä viisautta tulemme kykeneviksi kantamaan vastuuta. Säilytä Jumalalta saamasi persoonallisuus, äläkä ole toisen ihmisen varjo. Usko, että Herra tahtoo vaikuttaa sinussa ja sinun välitykselläsi.

Älä koskaan luule, että olet jo oppinut kylliksi tai että voit lakata ponnistelemasta. Ihmistä arvostellaan hänen henkisen kehityksensä mukaan, jonka tulee jatkua koko elämän ajan. Joka päivä sinun tulee oppia jotakin ja käytännössä toteuttaa saamiasi tietoja.

Muista, että millaisessa asemassa oletkin, ilmaiset vaikuttimesi ja kehität luonnettasi. Suorita kaikki työsi huolellisesti ja ahkerasti, ja koeta voittaa taipumuksesi etsiä helppoa työtä.

Kokosydäminen palvelus

Sama henki ja samat periaatteet, jotka näkyvät jokapäiväisessä työssä, ilmenevät myös elämässä. Jumala ei kutsu työhön sellaisia, jotka haluavat jotakin erityistä työtä ja määrättyä palkkaa tai jotka luulevat olevansa täysin sopivia toimeen näkemättä vaivaa sen oppimiseen. Sellaisille työntekijöille, jotka pyrkivät niin vähän kuin mahdollista käyttämään ruumiillisia, henkisiä ja siveellisiä voimiaan, ei Herra voi vuodattaa runsaita siunauksiaan. Heidän esi-merkkinsä vaikuttaa tartuttavasti. Itsekkyys on heidän päävaikuttimensa. Ne, joita täytyy valvoa ja jotka tekevät työtä vain silloin, kun jokainen heidän tehtävänsä on erikseen heille selitetty, eivät ole niitä, joille Herra on sanova: ”Sinä hyvä ja uskollinen palvelija”. Tarvi-taan tarmokkaita, rehellisiä ja ahkeria työmiehiä, sellaisia, jotka ovat halukkaita tekemään mitä ikinä heiltä vaaditaan.

On monia, jotka eivät ole miksikään hyödyksi, koska he vetäytyvät pois kaikesta vastuusta peläten epäonnistuvansa. Täten he jäävät vaille sitä kasvatusta, minkä kokemus antaa ja mitä eivät lukeminen, opiskeleminen tai muut edut voi korvata.

Ihminen voi muovaila olosuhteita, mutta olosuhteiden ei tule antaa muovaila ihmistä. Meidän tulee käyttää olosuhteita välineinä, joiden avulla työskentelemme. Meidän tulee hallita niitä, mutta emme saa antaa niiden hallita meitä.

Voimakkaimpia ovat sellaiset, jotka ovat saaneet osakseen vastustusta, pilkkaa ja vastoinkäymisiä. Esteet saavat heidät panemaan kaikki voimansa liikkeelle ja koituvat näin heille todelliseksi siunaukseksi. He saavat itseluottamusta. Vatoinkäymiset ja vaikeudet saavat heidät luottamaan Jumalaan ja osoittamaan lujuttua, joka tekee heidät voimakkaiksi. — ”Suuren Lääkärin seuraajana”, ss. 526—528.

[188]

Miten elämästä saa mahdollisimman suuren hyödyn

Vaikka hyvä kasvatus on suuri siunaus, jos sen omaava henkilö on pyhittäytynyt Jumalalle, ei niiden, joilla ei ole etuoikeutta hankkia suurta kirjallista sivistystä, tarvitse ajatella, etteivät he voi edistyä henkisessä ja hengellisessä elämässään. Jos he käyttävät parhaalla mahdollisella tavalla sen tiedon, mitä heillä on, jos he koettavat joka päivä kerätä jotakin varastoonsa ja tahtovat voittaa kiivaan luontonsa ja innokkaasti pyrkiä omaamaan Kristuksen luonteenpiirteitä, niin Jumala on avaava heille viisauden lähteet ja heistä voidaan sanoa, kuten Israelin lapsista sanottiin: ”Jumala antoi heille viisautta ja ymmärrystä.” — ”Fundamentals of Christian Education”, ss. 192, 193.

KUUDES JAKSO— PALVELUS

[190]

mymargpnum189emphMiten pian tulisikaan sellaisen työntekijäjoukon avulla, jonka nuoremme, oikein kasvatettuna, muodostaisivat, sanoma ristiinnaulitusta, ylösnousseesta ja pianpalaavasta Vapahattajasta viedyksi koko maailmaan! Miten pian tulisikaan loppu — loppu kärsimyksistä, surusta ja synnistä! Miten pian saisivatkaan lapsemme sen omaisuuden sijaan, joka on synnin ja tuskan turmelema, ottaa haltuunsa perintönsä, ”missä vanhurskaat asuvat iankaikkisesti”, missä ”ei asukas sano: ’Minä olen vaivanalainen’” ja missä ”ei enää kuulu itkun ääntä”! — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, s. 555.

Monet kristityt nuoret voivat tehdä hyvää työtä, jos he tahtovat Kristuksen koulussa saada opetusta suurelta Opettajalta. Vaikka saarnaajat, evankelistat ja opettajat laiminlöisivätkin kadotettujen etsimisen, älkööt lapset ja nuoret jättäkö olematta sanan tekijöitä...

Lähtekööt nuoret miehet, naiset ja lapset työhön Jeesuksen nimessä. Noudattakoot he yhdessä jotakin suunnitelmaa ja toimintamuotoa. Ettekö voisi muodostaa työntekijäryhmää, määräaikoina rukoilla yhdessä ja pyytää Herraa antamaan teille armoaan, ja sitten toimia yhdessä? Neuvotelkaa niiden kanssa, jotka rakastavat ja pelkäävät Jumalaa ja joilla on kokemusta työstä, voidaksenne Jumalan Hengen vaikutuksen alaisina laatia suunnitelmia ja kehittää työtapoja, joiden mukaan voitte työskennellä uutterasti ja varmoin tuloksin. Herra auttaa niitä, jotka tahtovat käyttää Jumalalta saamiaan kykyjä hänen nimensä kunniaksi. Tahtovatko nuoret miehemme ja nuoret naisemme, jotka uskovat totuuteen, tulla eläviksi lähetyssaarnaajiksi?...

Työ uskossa

[192] Työskennellessänne toisten hyväksi Hengen jumalallinen voima toimii heidän sieluissaan, sillä heidät on ostettu Jumalan ainosyntyisen Pojan verellä. Me voimme menestyksellisesti voittaa sieluja, joiden puolesta Kristus kuoli, vain turvautuessamme Jumalan armoon ja voimaan, jotka saavat sydämen vakuuttamaan ja kääntymään. Esittäessänne heille Jumalan totuutta epäusko ja epävarmuus taistelevat koettaen pitää mielen hallussaan, mutta antakaa Jumalan taatun sanan karkoittaa epäily sydämistänne.

Uskokaa Jumalan sanaan, ja työskennelkää uskossa. Saatana tulee ehdotuksineen saadaksesen teidät epäilemään taivaallisen Isän sanaa, mutta muistakaa: ”Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.” Suunnatkaa uskonne läpi saatanan pimeän varjon, ja kiinnittäkää se armoistuimeen, älkääkä salliko yhdenkään epäilyksen saada sijaa.

Vain näin tehden saatte kokemusta ja rauhallenne ja luottamuksellenne niin tärkeää varmuutta.

Kokemuksenne kasvaessa sydämenne lämpö lisääntyy ja samoin rakkaus Jumalan palvelukseen, koska tahtonne on sama kuin Jeesuksella Kristuksella, Pyhä Henki herättää mieltymyksenne. Kannatte iestä Kristuksen kanssa, ja olette Jumalan työtovereita. — *The Youth's Instructor*, elok. 9 p. 1894.

Vapaaehtoisia kutsutaan

Herra kutsuu vapaaehtoisia, jotka päättävästi asettuvat hänen puolelleen ja juhlallisesti lupaavat yhtyä Jeesuksen Nasaretilaisen kanssa tekemään työtä, jonka on tultava tehdyksi nyt, juuri nyt. — ”*Fundamentals of Christian Education*”, s. 488.

LUKU 58—VASTUU SIELUJEN VOITTAMISESTA

[193] Nuorisolla on raskas vastuu. Jumala odottaa paljon nuorilta, jotka elävät tänä lisääntyneen valon ja tiedon aikakautena. Hän tahtoo käyttää heitä hälventämään erhetystä ja taikauskoa, mikä sumentaa monien mielet. Heidän on totuttauduttava keräämään talteen tiedon ja kokemuksen jokainen piirto ja pilkku. Jumala pitää heitä vastuussa heille antamistaan tilaisuuksista. Heidän työnsä vaatii vakavaa ponnistusta, jotta se leviäisi kohdasta toiseen sitä mukaa, kuin aika vaatii.

Jos nuoret pyhittävät mielensä ja sydämensä Herran palvelukseen, he voivat saavuttaa, korkean tason kyvykkyydessä ja käytökelpoisuudessa. Tämän tason Herra toivoo nuorten saavuttavan. Vähemmän kuin tämän tekeminen merkitsee kieltäytymistä käyttämästä Jumalan antamia tilaisuuksia parhaalla mahdollisella tavalla. Sitä pidetään petoksena Jumalaa vastaan — epäonnistumisena työssä ihmiskunnan hyväksi.

Mitä teet, rakas nuori, ilmoittaaksesi toisille, miten tärkeitä on ottaa Jumalan sana oppaaksi ja pitää Jehovan käskyt? Selitätkö ohjein ja esimerkein, että ihmiset voivat pelastua vain olemalla kuuliaisia Jumalan sanalle? Jos tahdot tehdä voitavasi, tulet olemaan siunaukseksi toisille. Työskennellessäsi parhaan kykysi mukaan ilmaantuu sinulle keinoja ja tilaisuuksia suorittaa yhä enemmän. — The Youth's Instructor, tammik. 1 p. 1907.

LUKU 59—KRISTUKSESTA TODISTAMINEN

Kaikkien, jotka ovat Herran puolella., on tunnustettava Kristusta. [194]
”Te olette minun todistajani, sanoo Herra.” Todellisen uskovaisen usko ilmenee luonteen puhtautena ja Pyhyytinä. Usko ilmaikse rakkauden tekoina ja puhdistaa sielun, ja uskon yhteydessä ilmenee vastaavasti kuuliaisuus,. Kristuksen sanojen uskollinen täyttäminen. Kristinusko on aina mitä suurimmassa määrin käytännöllistä, soveltuen kaikkiin käytännöllisen elämän olosuhteisiin. ”Te olette minun todistajani.” Keille? — Maailmalle, sillä teidän on levitettävä ympärillenne pyhää vaikutusta. Kristuksen on asuttava sydämessänne, ja teidän on puhuttava hänestä ja ilmaistava hänen luonteensa suloutta.

Keskustelumme

Ajan muotiuskonto on niin silotellut luonteen, että nuoret, jotka tunnustavat Kristusta, tuskin mainitsevat hänen nimeään seuratovereilleen. He keskustelevat monista aiheista, mutta kallis pelastussuunnitelma ei pääse heidän keskustelunsa kohteeksi. Käytännöllisistä kristittyinä meidän pitäisi muuttaa tämä asiainjärjestys ja julistaa ”sen täydellisyyksiä, joka on pimeydestä kutsunut meidät ihmeelliseen valoosaan” Jos Kristus asuu uskon kautta sydämessä, et voi olla vaiti. Jos olet löytänyt Jeesuksen, sinusta tulee tosi lähetyssaarnaaja. Sinun on oltava innokas tässä kohdin, ja tehtävä tiettäväksi niille, jotka eivät kunnioita Jeesusta, et- tä olet havainnut hänet kalliiksi [195] sielullesi ja että hän on pannut suuhusi uuden virren Jumalamme kiitokseksi.

Nuoret ystävieni, tahdotteko aloittaa kristillisen elämänne sellaisina, joiden sydämiä lämmittää Jeesuksen rakkaus? Ette tiedä, miten paljon hyvää voitte aikaansaada puhumalla lempeästi viisaita ja vakavia sanoja heidän sielujensa pelastuksesta niille, jotka eivät tunnustaudu Jumalan lapsiksi. Toisaalta ette tule tietämään ennenkuin tuomiolla, miten monesti olette jättäneet käyttämättä tilaisuuden olla Kristuksen todistajia. Ette tule koskaan tässä maailmassa tietämään,

mitä vahinkoa olette aiheuttaneet jollekin sielulle pienillä turhilla teoillanne tai ajattelemattomalla ja kevyt-mielisellä puhumisellanne, mikä ei ensinkään sopinut yhteen pyhän uskonne kanssa.

Rakkaitten voittaminen

On totta, että saatat tuntea jonkinlaista huolta niiden sieluista, joita rakastat. Voit koettaa avata heille totuuden aarteita ja hartaudesasi vuodattaa kyyneleitä, mutta kun sanasi eivät näytä paljontaan vaikuttavan eikä rukouksiisi ilmaannu mitään vastausta, sinusta melkein tuntuu kuin heittäisit varjon Jumalan ylle sentähden, etteivät työsi tuota mitään tulosta. Sinusta tuntuu, että rakkaasi ovat erikoisen kovasydämissä ja ettei ponnistelusi vaikuta heihin mitään. Mutta oletko vakavasti ajatellut, että vika voi olla sinussa itsessäsi? Oletko ajatellut, että toisella kädellä revit alas sitä, mitä toisella yrität rakentaa?

[196] Ajoittain olet antanut Jumalan Hengen valvoa elämääsi, mutta toisin ajoin olet käytännössä kieltänyt uskosi, ja olet tuhonnut työn, jota olet tehnyt rakkaittesi hyväksi, sillä elämäsi on tehnyt heidän hyväkseen tekemäsi ponnistelut täysin tehottomiksi. Kiivas luontosi, sopimaton kielenkäyttö, tapasi, nurinamielesi, kristillisen tuoksun puutteesi, hengellisyyden puutteesi, jopa kasvojenilmeesikin on todistanut sinua vastaan ...

Älä koskaan aliarvioi pikkuseikkojen tärkeyttä. Pikku asiat muodostavat varsinaisen osan elämän kasvatuksesta. Ne harjaannuttavat sielua, niin että se voi kasvaa Kristuksen kaltaiseksi tai tulla pahan kaltaiseksi. Jumala auttaa meitä kehittämään ajatuksemme, sanamme, ulkomuotomme ja toimintamme sellaisiksi, että ne todistavat kaikille ympärillämme oleville, että olemme olleet Jeesuksen seurassa ja oppineet hänestä! — The Youth's Instructor, maalisk. 9 p. 1893.

Utteruus

Siunattua on elämä, joka käytetään toimeliaaseen työhön Jumalan hyväksi. Monen monien kokemukset, jotka tuhlaavat aikansa turhuuteen, joutavaan kaipailuun ja hyödyttömään nurinaan, voisivat olla kerrassaan toisenlaisia, jos he antaisivat arvoa Jumalalta saamal-

leen valolle, ja antaisivat sen loistaa toisille. Monien oma itsekkyyks ja mukavuudenrakkaus tekee heidän elämänsä kurjaksi. Uutteran toimeliaana heidän elämänsä tulisi kirkkaiden valonsäteiden kaltaiseksi, johtaen pimeällä kuoleman tiellä vaeltavia taivaan polulle. Jos he ryhtyvät tähän, heidän omat sydämensä täyttyvät rauhalla ja ilolla Jeesuksessa Kristuksessa. — *Review and Herald*, lokak. 25 p. 1881.

LUKU 60—HENKI LÖKOHTAINEN TYÖ

[197] Kristuksen työ käsitti runsaasti henkilökohtaisia keskusteluja. Hän osoitti uskollista kunnioitusta yhden-sielun kuulijakunnalle, ja tuo yksi sielu on levittänyt tuhansille saamansa tietämyksen.

Suurimman menestyksen saavuttavat ne työntekijät, jotka tahtovat iloisesti työskennellen palvella Jumalaa pikku asioissa. Jokaisen ihmisolennon on työskenneltävä omalla henkilökohtaisella langallaan, punottava se kudokseksi, josta koko kudelman muodostuu, ja päätettävä työ mallin mukaiseksi ...

Kasvattakaa nuoria auttamaan nuoria, ja kun koetetaan suorittaa tätä työtä, molemmat saavat kokemuksia, jotka auttavat heitä tulemaan kykeneviksi, pyhittyneiksi työntekijöiksi suorittamaan laajempia tehtäviä. Tuhansia sydämiä voidaan saavuttaa aivan yksinkertaisella tavalla.

Kaikkein älykkäimmät, ne, joita ihannoidaan ja ylistetään maailman suurina ja lahjakkaina miehinä ja naisina, saavat usein virkistystä sellaisen henkilön vaatimattomista, yksinkertaisista sanoista, joka rakastaa Jumalaa ja voi puhua tuosta rakkaudesta yhtä luonnollisesti kuin maailmalliset voivat puhua niistä asioista, joilla he täyttävät ja ravitsevat mieltänsä. Sanoilla hyvin huoliteltuina ja tutkittuinakin on vähäinen vaikutus, mutta vilpitön, rehellinen työ, jonka joku Jumalan poika tai tytär suorittaa luonnollisen yksinkertaisesti sanoin tai pienin palveluksin, avaa moniin sieluihin oven, mikä on kauan ollut lukittuna. — *Review and Herald*, toukok. 9 p. 1899.

LUKU 61—NUORET SIELUJEN VOITTAJINA

Saatana, on valpas vihollinen, joka innokkaasti pyrkii johtamaan nuoret toimimaan aivan päinvastoin, kuin Jumala toivoisi. Hän tietää hyvin, etteivät ketkään muut voi tehdä niin paljon hyvää kuin Jumalalle pyhittäytyneet nuoret. Tällaisilla nuorilla saattaisi olla mitä suurin vaikutus. Iäkkäämmillä saarnaajilla tai maallikoilla ei voi olla puoltakaan siitä vaikutuksesta nuoriin, kuin mitä Jumalalle pyhittyneillä nuorilla on tovereihinsa. Heidän pitäisi tuntea velvollisuudekseen tehdä, kaikki voitavansa lähimmäistensä pelastamiseksi, vaikkapa heidän olisi uhrattava omat nautintonsa ja luonnolliset halunsa, Aika, vieläpä varatkin, jos tarvitaan, olisi pyhitettävä Jumalalle. [198]

Kaikkien uskoviksi tunnustautuvien tulisi tuntea, mikä vaara uhkaa niitä, jotka ovat vieraita Kristukselle. Heidän koetusaikansa on pian päättyvä. Ne, jotka olisivat voineet vaikuttaa sielujen pelastukseksi, jos he olisivat olleet Jumalan ohjattavissa, mutta jotka eivät ole tätä velvollisuuttaan täyttäneet itsekkyytensä tai velttoutensa tähden, tai koska he häpesivät Kristuksen ristiä, eivät kadota vain omia sielujaan, vaan heidän vaatteistaan löydetään syntisraukkojen verta. Heitä vaaditaan tilille siitä hyvästä, jota he olisivat voineet tehdä, jos he olisivat olleet Jumalalle pyhittyneitä, mutta jonka he uskottomuutensa tähden jättivät tekemättä.

Ne, jotka ovat todella saaneet kokea lunastavan rakkauden ihannutta, eivät tahdo eivätkä voi levätä, ennenkuin kaikki, joiden kanssa he ovat tekemisissä, ovat saaneet tustua pelastussuunnitelmaan. Nuorten tulisi kysyä: ”Herra, mitä haluat minun tekevän? Miten voin kunnioittaa ja kirkastaa sinun nimeäsi maan päällä?” Sieluja hukkuu kaikkialla ympärillämme, mutta tuntevatko nuoret taakkaa sielujen voittamisesta Kristukselle? [199]

Huoli toisista

Niiden, jotka käyvät koulua, tulisi vaikuttaa Kristuksen hyväksi, mutta kuka mainitsee Kristuksen nimeä tai kenen nähdään hartaasti ja hellästi pyytävän tovereitaan jättämään synnin tien ja valitsemaan pyhyiden polun ?

Näin tulisi uskovien nuorten menetellä, mutta niin he eivät tee, sillä heistä on mieluisampaa harrastaa urheilua ja nautintoja yhdessä syntisten kanssa. Nuorilla on hyvin suuri vaikutusala, mutta he eivät näe sitä. Oi, kunpa he nyt vaivaisivat ajatuksiaan keksiäkseen keinoja miten lähestyä hukkuvia syntisiä ja kirkastaa heille pyhyiden tietä, ja pyynnöin ja rukouksin voittaa yhdenkin sielun Kristukselle !

Mikä jalo yritys! Yksi sielu ylistämässä Jumalaa kautta ikuisuuksien! Yksi sielu nauttimassa onnea ja iankaikkista elämää! Yksi jalokivi heidän kruunussaan loistamassa iankaikkisesti ! Mutta useampiakin kuin yksi voidaan saada kääntymään erehdyksistä totuuteen, synnistä pyhyyteen. Herra sanoo profeetan välityksellä: ”Ne, jotka monta van-hurskauteen saattavat, loistavat niinkuin tähdet, aina ja iankaikkisesti.” Silloin ne, jotka Kristuksen ja enkelien kanssa ryhtyvät työhön kadonneitten sielujen pelastamiseksi, saavat runsaan palkan taivaan valtakunnassa.

[200] Minä näin, että monia sieluja voitaisiin pelastaa, jos nuoret olisivat sellaisia, kuin heidän tulisi olla, Jumalalle ja totuudelle pyhittyneitä. Mutta he ottavat tavallisesti paikan, missä heille täytyy antaa ehtimiseen työtä, koska he muuten menisivät kokonaan maailmaan. He aiheuttavat alituista huolta ja tuskaa. Heidän vanhempansa vuodattavat heidän tähtensä kyneleitä ja lähettävät sydämestään palavia rukouksia heidän puolestaan. Mutta he kulkevat vain tietään välittämättä siitä tuskalta, jota heidän menettelynsä aiheuttaa. He kylvävät okaita. niiden rintaan, jotka oli-sivat valmiit kuolemaan pelastaakseen heidät ja saadakseen heidät tulemaan sellaisiksi, miksi Jumala on heidät aikonut, Kristuksen veren ansiosta ...

Työ tehtävänä

Nuoret, minä näin, että Jumalalla on teitä varten työ, ottakaa siis ristinne ja seuratkaa Kristusta, muutoin ette ole hänen arvoisiaan. Mistä voitte tietää Jumalan tahdon teihin nähden, kun elätte surutto-

man välinpitämättöminä, ja miten voitte odottaa pelastuvanne, ellette uskollisina palvelijoina täytä Herranne tahtoa? Ne, jotka kerran saavat periä iankaikkisen elämän, ovat tehneet kaiken hyvin. Kunnian Kuningas on korottava heidät oikealle kädelleen ja sanöva heille: ”Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija”. Kukapa tietää, montako sielua voisitte pelastaa turmiosta, jos, sensijaan että ajattelette omaa hauskuuttanne, koettaisitte etsiä jotakin tehtävää Herran viinimäessä? Montako sielua on pelastettu, kun on kokoonnuttu yhteen juttelemaan ja harrastamaan musiikkia? Ellette voi osoittaa ainoatakaan sielua, joka olisi näin saatu pelastetuksi, niin muuttakaa, oi muuttakaa, oi muuttakaa menettelytapanne! Alkakaa rukoilla sielujen puolesta, tulkää lähelle Kristusta, hänen vertavuotavaa kylkeään. Antakaa nöyrän ja sävyisän hengen kaunistaa elämänne, ja hartaiden, nöyrien rukoustenne kohota hänen luokseen saadaksenne viisautta, niin että’ teidän onnistuu pelastaa, ei vain omat sielunne, vaan töistertkin sieluja.’

Rukoilkaa enemmän kuin laulatte. Ettekö tarvitsekin enemmän rukousta kuin laulua? Nuoret miehet ja naiset, Jumala kutsuu teitä työhön hänen hyväkseen. Muuttakaa kokonaan menettelytapanne. Te voitte tehdä työn, jota eivät voi tehdä ne, jotka saarnaavat sanaa ja totuuskysymyksiä. Te voitte päästä sen ihmisluokan luo, johon saarnaajat eivät voi vaikuttaa. — ”Testimonies for the Church”, I, ss. 511—513.

[201]

Mistä alkaa

Ne, jotka haluavat tehdä Jumalan työtä, alkakoot, kodistaan, omasta perheestään, naapuristostaan, omista ystävistään. Sieltä he löytävät suotuisan lähetyskentän. Tämä kotilähetystyö on koe, joka osoittaa, kykenevätkö he palvelemaan laajemmalla kentällä vai eivät. — ”Testimonies for the Church”, VI, s. 428.

Menestyksellisin tapa

Meidän työssämme voidaan henkilökohtaisin ponnistuksin saada aikaan enemmän kuin arvataankaan. Juuri tämän puutteen tähden monet sielut hukkuvat. Yksi ainoa sielu on äärettömän kallis, Golgata osoittaa sen arvon. Yksi Kristukselle voitettu sielu voi olla väli-

kappaleena toisten voittamiseksi, ja näin on tuloksena yhä lisääntyvä siunaus ja pelastus monille. — ”Gospel Workers”, s. 184.

LUKU 62—PALVELUS ERI ALOILLA

Jumala kutsuu saarnaajia, raamattutyöntekijöitä ja kolportöörejä. [202] Lähtekööt nuoret miehet ja naiset työhön kolportööreinä, evankelista toina ja raamattutyöntekijöinä, kokeneiden työntekijöiden mukana, jotka, osaavat neuvoa heille, mi-ten työskennellä menestyksellisesti. Viekööt kolportöörit julkaisujamme talosta taloon. Tilaisuuden tullen puhukoot he totuudesta, mikä on tarkoitettu tälle ajalle, niille, joita kohtaavat, ja laulakoot ja rukoilkoot heidän kanssaan. Kun työsämme Jumalan hyväksi tarmokkaasti seurataan oikeita työtapoja, saadaan satona korjata sieluja.

Jumalan työssä on tilaa kaikille, joilla on itseuhrauksen mieli. Jumala kutsuu miehiä ja naisia, jotka, tahtovat kieltää itsensä toisten hyväksi ja pyhittää kaikkensa hänen työhönsä. Tarvitaan miehiä, jotka kohdatessaan vaikeuksia kulkevat järkkymättä eteenpäin sanoen: Me emme jätä kesken emmekä masennu. Tarvitaan niitä, jotka vahvistavat ja päättävät työn, jota toiset koettavat tehdä. — Review and Herald, huhtik. 28 p. 1904.

Kyvykkyyden saaminen

Tässä työssä niinkuin jokaisessa muussakin saadaan taitoa työtä tehtäessä. Kyvykkyyttä on luvattu niille, jotka harjaantuvat täyttäessään elämän tavallisia velvollisuuksia ja palvellessaan tarvitsevia ja kärsiviä. — ”Education”, s. 268.

LUKU 63—EPÄITSEKÄS PALVELUS

[203] Ne, jotka mahdollisuuden mukaan auttavat toisia käytännöllisesti osoittamalla mielenkiintoaan heihin, eivät vain lievennä ihmiselämän kärsimyksiä auttamalla heitä kantamaan taakkojaan, vaan samalla edistävät suuresti oman sielunsa ja ruumiinsa terveyttä. Hyvän tekeminen hyödyttää sekä antajaa että saajaa. Jos unohdat itsesi työskennellessäsi toisten hyväksi, niin saat voiton omista heikkouksistasi. Tyydytys, jota saat tuntea tehdessäsi hyvää, auttaa sinua suuresti saamaan mielikuvituksesi terveelle kannalle.

Hyvän tekemisen mielihyvä elähdyttää mielen ja säteilee läpi koko ruumiin. Hyväntahtoisten ihmisten kasvot loistavat ilosta, ja heidän olemuksensa osoittaa mielen siveellistä ylevyyttä, kun taas itsekkäät, ahneet henkilöt ovat alakuloisia, masentuneita ja synkkiä. Heidän siveelliset vikansa näkyvät heidän kasvoistaan. Itsekkyys ja itserakkaus lyövät oman leimansa ihmisen ulkomuotoon.

Henkilö, jonka tekojen vaikuttimena on tosi epäitsekkäs hyväntahtoisuus, on osallinen jumalallisesta luonnosta, paettuaan pois turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden on vallalla. Toisaalta taas itsekkäät ja ahneet ovat helleet itsekkyyttään, kunnes se on surkastuttanut heidän myötätuntonsa toisia kohtaan, ja heidän kasvoiltaan heijastuu langenneen vihollisen kuva pikemmin kuin puhtaus ja pyhyys. — ”Testimonies for the Church”, II, s. 534.

LUKU 64—AHKERUUDEN PALKKA

Muistakoot nuoret, että joutilaat jäävät vaille sitä korvaamatonta kokemusta, mikä saadaan elämän päivittäisten velvollisuuksien uskollisesta täyttämisestä. Velto ja tahallaan tietämätön henkilö asettaa menettelyllään omalle tielleen pysyväisen esteen. Hän torjuu luotaan sen sivistyksen, mikä saadaan rehellisestä työnteosta. Jättämällä ojentamatta auttavaa kättä ihmiskunnan hyväksi hän ryöstää Jumalalta. Hänen uransa eroaa suuresti siitä urasta, jonka Jumala hänelle aikoi, sillä hyödyllisen työskentelyn väheksyminen on yllykkeenä alhaisille taipumuksille, ja suuresti herpaisee koko olemuksen hyödyllisimpiä kykyjä.

[204]

Eivät vain muutamat, vaan tuhannet ihmisolennot elävät yksinomaan kuluttaen etuja, joita Jumala armossaan suo heille. He unohtavat tuoda Herralle kiitosuhreja rikkauksista, jotka hän on uskonut heidän haltuunsa antaessaan heille maan hedelmää. He unohtavat, että Jumala toivoo heidän, viisaasti käyttämällä heille lainattuja taitteja, olevan tuottajia yhtä hyvin kuin kuluttajiakin. Jos he käsittäisivät, että Herra tahtoo heidän suorittavan määrätyn työn hänen auttavana kätenään, he eivät pitäisi itseään oikeutettuina välttämään kaikkea vastuuta ja olemaan pal-veltavina.

Työn siunaus

Tosi onnen ihminen löytää vain olemalla hyvä ja tekemällä hyvää. Puhtain ja korkein ilo tulee niiden osaksi, jotka uskollisesti täyttävät heille kuuluvat velvollisuudet. Mikään rehellinen työ ei ole alentavaa. Alhainen laiskuus saattaa ihmiset väheksymään elämän yksinkertaisia, arkisia velvollisuuksia. Kieltäytyminen näiden velvollisuuksien suorittamisesta aiheuttaa henkisen ja siveellisen vaillinaisuuden, joka kerran tuntuu kipeästi. Laiskan elämässä hänen vikansa kerran tulee selvästi ilmi. Hänen elämäkertomukseensa kirjoitetaan sanat: Kuluttaja, mutta ei tuottaja.

[205]

Kaikista elämän aloista voidaan saada hengellisiä opetuksia, Ne, jotka viljelevät maata, voivat työskennellessään tutkia, mitä merkitsevät sanat: ”Te olette Jumalan viljelysmaa.” Totuuden siemenet on kylvettävä ihmissydämeen, jotta Hengen ihanat hedelmät ilmenevät elämässä. Jumalan vaikutuksesta mielen on muovauduttava miellyttävän sopusuhtaiseksi. Raa’at voimat, ruumiilliset niinkuin henkisetkin, on harjoitettava Mestarin palvelukseen ...

Kaikille Kristus on antanut palvelustehtävän. Hän on kunnian Kuningas, mutta hän julisti: ”Ihmisen Poika ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan.” Hän on taivaan Majesteetti, mutta mielellään hän vapaaehtoisesti tuli tähän maailmaan suorittamaan Isältään saamansa tehtävän. Hän on tehnyt työn jaloksi. Voidakseen antaa meille esimerkin uutteruudessa, hän harjoitti puusepän ammattia. Pienestä pitäen hän osallistui kohdaltaan perheen ylläpitoon. Hän käsitti olevansa osa perheyhtiöstä, ja mielellään kantoi osansa taakoista.

Auttaminen kodissa

[206]

Lasten ja nuorten tulisi mielellään keventää isän ja äidin huolia osoittamalla kotona epäitsekästä avuliaisuutta. Kun he ilomielin kantavat taakat, jotka lankeavat heidän osakseen, he saavat harjaannusta, mikä kelvoittaa heidät luotettavuutta ja käytännöllisyyttä vaativiin asemiin. Vuosittain heidän on jatkuvasti edistytävä, vähitellen, mutta varmasti päästen poikuusja tyttöajan kokemattomuudesta, ja saaden tilalle miehuuden ja naisellisuuden kokemukset. Uskollisesti täyttämällä kodin yksinkertaiset velvollisuudet pojat ja tytöt saavat hyvän perustuksen henkiselle, siveelliselle ja hengelliselle kelpoisuudelleen.

Kohtalon kudos

Muistakaa, rakkaat nuoret ystävät, että joka päivä, joka tunti ja joka hetki kudotte oman kohtalonne kudelmaa. Joka kerta kun sukkula sujahtaa, kudokseen tulee kude, joka joko rumentaa tai kaunistaa mallia. Jos olet huolimaton ja veltto, niin turmelet elämän, jonka Jumala aikoi onnelliseksi ja kauniiksi. Jos päätät seurata omia mielihalujasi, niin epäkristilliset tavat sitovat sinut kohta teräsiteillä. Ja loitotessasi Kristuksesta monet seuraavat esimerkkiäsi, menettäen

sinun väärän kulkusi takia iäksi taivaan ihanuuksien ilon. Mutta jos rohkeasti yrität voittaa itsekkyyden, käyttäen jokaisen tilaisuuden lähimmäistesi auttamiseen, niin esimerkiksi valo johtaa toisia ristin luo. — *The Youth's Instructor*, jouluk. 5 p. 1901.

LUKU 65—TYÖN ARVO

[207] Jumalan tarkoitus oli työllä lievittää sitä pahaa, jonka ihmisen tottelemattomuus toi maailmaan. Työn avulla voitaisiin saatanan kiusaukset tehdä tehottomiksi ja pahuuden tulvaa ehkäistä. Ja vaikka työhön liittyy huolta, väsymystä ja tuskaa, se on vieläkin onnen ja siunauksen lähde, ja suoja kiusauksia vastaan. Se estää itsehemmottelua ja edistää ahkeruutta, puhtautta ja lujuuutta. Täten se on osana Jumalan suunnitelmasta asettaa kaikki ennalleen.

Ruumiillista työtä urheilun sijaan

Yleisen mielipiteen mukaan työ on alentavaa, ja kuitenkin ihmiset voivat mielin määrin ponnistaa voimiaan kriketissä, koripallopelissä tai nyrkkeilyotteluissa ilman, että sitä pidetään alentavana. Saatana riemuitsee nähdessään ihmisten käyttävän ruumiin ja hengen voimiaan sellaiseen, mikä ei ole kasvattavaa tai hyödyllistä eikä auta heitä olemaan siunaukseksi niille, jotka tarvitsevat heidän apuaan. Kun nuoret tulevat taitaviksi urheilulajeissa, joista ei ole mitään todellista hyötyä heille itselleen tai toisille, saatana pelaa elämänpeiliä heidän sieluistaan, ottaen heiltä pois Jumalan antamat kyvyt ja antamalla tilalle omia huonoja ominaisuuksiaan. Hänen tarkoituksensa on saada ihminen syrjäyttämään Jumala. Hän koettaa täyttää ja vallata ihmisen mielen niin täydellisesti, ettei Jumalalle ole sijaa, hänen ajatuksissaan. Hän ei halua ihmisillä olevan tietoa Luojastaan, ja hän on hyvin iloinen voidessaan saada toimeen urheilukilpailuja ja teatteriesityksiä, jotka hämmentävät nuorten mielen niin, että he unohtavat Jumalan ja taivaan.

[208] Hyödyllinen työ on eräs varmimmista sojakeinoista pahaa vastaan, kun taas joutilaisuus on eräs suurimmista kirouksista, sillä sen jäijissä seuraavat paheet, rikokset ja köyhyys. Ne, jotka ovat aina ahkeria ja iloiten menevät jokapäiväiseen työhönsä, ovat hyödyllisiä yhteiskunnan jäseniä. Uskollisesti suorittamalla tiellään olevat erilaiset velvollisuudet he tekevät elämänsä siunaukseksi itselleen ja

toisille. Uttera työ varjelee heidät monelta saatanan ansalta, joka ”yhä vieläkin löytää jotakin paha joutilaitten käsien tehtäväksi”.

Seisova lammikko tulee pian haisevaksi, mutta virtaava puro levittää terveyttä ja iloa yli maan. Edellinen kuvaa joutilaita, jälkimäinen ahkeria ...

Kristuksen esimerkki

Ihmislapsille määrätty työn polku saattaa olla vaikea ja väsyttävä, mutta sitä kaunistavat Lunastajan askeleet, ja jokainen, joka kulkee tätä pyhää tietä, on turvassa. Sekä sanoillaan että esimerkeillään Kristus korotti hyödyllisen työn arvoa. Lapsuudestaan asti hän eli työteliästä elämää. Suurin osa hänen varhaisemmasta elämästään kului kärsivällisessä työssä puusepän työpajassa Nasaretissa. Tavallisen työmiehen puvussa Elämän Herra asteli tuon pienen kaupungin katuja, jossa hän asui, menen halpaan työhönsä ja taas palaten sieltä. Palvelevat enkelit seurasivat häntä hänen kulkiessaan talonpoikien ja työmiesten rinnalla, tuntemattomana ja halpa-arvoisena ...

Kohtuullinen työ on terveellistä lääkettä ihmissuvulle. Se tekee heikon voimakkaaksi, köyhän rikkaaksi ja onnetoman onnelliseksi. Saatana on väijyksissä valmiina tuhoamaan ne, joiden joutilaisuus antaa hänelle tilaisuuden lähestyä heitä jossakin viehättävässä valepuvussa. Hän ei koskaan menesty niin hyvin, kuin tullessaan ihmisten luo heidän joutohetkinään.

[209]

Tyytyväisen ahkeruuden läksy

Suurimpia rikkauden aiheuttamista haitoista on se uudenaikainen käsitys, että työ olisi alentavaa. Profeetta Hesekiel sanoo: ”Katso, tämä oli sisaresi Sodomän synti: ylpeys, leivän yltäkylläisyys ja huoleton lepo hänellä ja hänen tyttärillään; mutta kurjaa ja köyhää hän ei kädestä ottanut.” Hes. 16: 49. Tässä meille esitetään joutilaisuuden kauheat seuraukset, joka heikentää mielen, turmelee sielun ja johtaa ymmärryksen harhaan, niin että siitä, mikä oli annettu siunaukseksi, tulee kirous. Työtätekevä ihminen näkee elämässä suurta ja hyvää, ja hän haluaa kantaa sen velvollisuudet uskoen ja toivoen.

Monen Kristuksen seuraajan on vielä opittava tyytyväisen ahkeruuden läksy elämän välttämättömien velvollisuuksien suorittamisessa. Jumalan työn tekeminen käsityöläisenä, kauppiana, lakimiehenä tai maanviljelijänä tai kristinuskon periaatteiden vieminen tavalliseen liike-elämään vaatii enemmän armoa ja enemmän ankaraa luonteenkasvatusta kuin työskenteleminen varsinaisena lähetystyöntekijänä kentällä. Siltä vaaditaan lujaa hengellistä voimaa, joka tahtoo viedä uskontonsa työpajaan ja liikeyhtiöön pyhittämään arkielämän pikkuseikkoja ja saattamaan kaiken toiminnan sopusointuun Jumalan sanan kanssa. Mutta juuri tätä Herra vaatii.

[210] Apostoli Paavali piti joutilaisuutta syntinä, Hän opetti teltantekijän ammatin sekä hienommat että karkeammat työmuodot, ja ollessaan lähetystyössä hän usein teki tätä työtä elättääkseen itseään ja toisia. Paavali ei pitänyt näin käytettyä aikaa hilkkaan heitettyinä. Koska hän teki työtä, hänelle aukeni pääsy sen kansanluokan luo, jota hän ei muutoin olisi päässyt lähestymään. Hän osoitti tovereilleen, että taitavuus tavallisissa askareissa on Jumalan lahja. Hän opetti, että meidän tulee kunnioittaa Jumalaa myös jokapäiväisessä työssämme. Hänen työnkovettamat kätensä eivät hiukkaakaan vähentäneet hänen voimakkaitten saarnojensa vaikutusta hänen toimiessaan evankeliumin julistajana.

Jumalan tarkoitus on, että kaikki tekisivät työtä. Työtätekevä kuormajuhta vastaa Luojan tarkoitusta paremmin kuin joutilas ihmisenä. Jumala on alituisessa työssä. Enkelit tekevät työtä; ne ovat Jumalan palvelijoita ihmislapsille. Ne, jotka odottavat, että taivaassa oltaisiin toimeksi, tulevat pahasti pettymään, sillä joutilaisuudelle ei ole sijaa siellä. Mutta väsyneille ja raskautetuille luvataan suloinen lepo. Uskollinen palvelija lausutaan työstään tervetulleeksi Herransa iloon. Hän on iloiten laskeva aseensa ja unohtava taistelun melun siinä ihanassa levossa, joka on valmistettu niille, jotka voittavat Kristuksen ristin avulla. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, ss. 274—280.

LUKU 66—KYLVÄMINEN KAIKKIEN VESIEN VARSILLE

Herra kutsuu kansaansa ryhtymään eri tavoin tekemään lähetystyötä, kylvämään kaikkien vesien varsille. Teemme vain vähäisen osan työstä, jota hän toivoo meidän suorittavan naapureidemme ja ystäviemme keskuudessa. Osoittamalla ystävällisyyttä köyhille, sairaille tai murheellisille voimme vaikuttaa heihin, niin että jumalallinen totuus pääsee heidän sydämeensä. Ei yhtään sellaista palvelustilaisuutta pitäisi jättää käyttämättä. Se on arvokkainta lähetystyötä, mitä voimme tehdä. Totuuden esittäminen osoittaen rakkautta ja myötätuntoa ja kulkien talosta taloon on sopusoinnussa sen opetuksen kanssa, jonka Kristus antoi opetuslapsilleen lähettäessään heidät ensimmäiselle lähetysmatkalleen. [211]

Laulun lahja

Tarvitaan niitä, joilla on laulun lahja. Laulu on vaikuttavimpia keinoja, joilla hengellistä totuutta voidaan esittää sydämelle. Usein pyhän laulun sanat ovat avanneet katumuksen ja uskon lähteet. Seurakunnan jäseniä, nuoria niinkuin vanhojakin, pitäisi kasvattaa lähtemään julistamaan tätä viimeistä sanomaa maailmalle. Jos he lähtevät nöyrinä, Jumalan enkelit kulkevat heidän kanssaan, opettaen heitä rukoilemaan ääneen, laulamaan ja julistamaan tälle ajalle kuuluvaa evankeliumia.

Nuoret miehet ja naiset, ryhtykää työhön, johon Jumala kutsuu teitä, Kristus opettaa teitä käyttämään kykyjänne hyvään tarkoitukseen. Kun koette Pyhän Hengen elävöittävää vaikutusta ja koetatte opettaa toisia, niin mielenne virkistyy, ja te voitte esittää sanoja, jotka kuulijoistanne ovat uusia ja oudon kauniita . . . [212]

Lääkärilähetystyö

Lääkärilähetystyössä tarjoutuu monia palvelustilaisuuksia. Kohututon syöminen ja tietämättömyys luonnon laeista aiheuttavat suu-

ren osan kaikesta maailmassa olevasta sairaudesta, ja riistävät Jumalalta hänelle kuuluvan kunnian. Koska monet Jumalan kansasta eivät kiellä itseään, he eivät voi päästä sille korkealle hengelliselle tasolle, jota Jumala heiltä vaatii. Opettakaa ihmisille, että on parempi tietää, miten pysytään terveinä kuin miten parannetaan sairautta. Meidän pitäisi olla viisaita kasvattajia, jotka varoittavat kaikkia itsehemmottelusta. Kun näemme maailmassa tietämättömyydestä johtuvaa kurjuutta, rumuutta ja sairautta, miten voimme pidättyä tekemästä osaamme valistaaksemme tietämättömiä ja lieventääksemme kärsimystä!

Koska hirmuvaltiat Ennakkoluulo on sulkenut sieluun johtavat tiet, monet eivät tiedä mitään terveydellisen elämän periaatteista. Hyvää palvelusta voidaan tehdä opettamalla ihmisiä valmistamaan terveellistä ruokaa. Tämä työhaara on yhtä tärkeä kuin mikä muu tahansa. Pitäisi perustaa enemmän keittokouluja, ja joidenkuiden pitäisi työskennellä käyden kodista toiseen opettamassa terveellisten ruokien valmistustaitoa. Monet, monet parantuvat ruumiillisesta, henkisestä ja siveellisestä turmeluksesta terveystuudistuksen avulla. — *Review and Herald*, kesäk. 6 p. 1912.

LUKU 67—MONIA TYÖMUOTOJA

Seurakunta on järjestetty palvelukseen, ja Kristukselle pyhitetyssä palveluselämässä yhteys seurakuntaan on ensimmäisiä askeleita. Kuuliaisuus Kristukselle vaatii uskollista seurakuntavelvollisuuksien täyttämistä. Tämä on tärkeä osa jokaisen kasvatuksessa, ja Mestarin elämäntapaa noudattavassa seurakunnassa se suorastaan johtaa tekemään työtä ulkopuolella olevan maailman hyväksi. On monia työmuotoja, joissa nuoret saavat tilaisuuden olla auttaen mukana työssä. — ”Education”, ss. 268, 269. [213]

Jokaisella on paikkansa

Jokaisella on paikkansa taivaan iankaikkisessa suunnitelmassa. Jokaisen on työskenneltävä Kristuksen kanssa sielujen pelastukseksi. Yhtä varmasti kuin meille on valmistettu paikka taivaan asunnoissa, meille on annettu erikoinen paikka täällä maailmassa, missä meidän on työskenneltävä Jumalan hyväksi. — ”Kristuksen vertaukset”, s. 361.

Sapattikoulutyö

Herra kutsuu nuoria miehiä ja naisia uutterasti osallistumaan koko elämänsä ajan sapattikoulutyöhön. Herra tahtoisii saada sapat-tikouluun opettajia, jotka voivat palvella, koko sydämestään, jotka tahtovat harjoituksen avulla kehittyä yhä kyvykkäämmiksi ja edistää jo saatuja saavutuksia. — ”Testimonies on Sabbath-School Work”, s. 53.

Raamatutyyö

Raamatuntutkistelujen pitämisen ajatus on lähtöisin taivaasta ja antaa sadoille nuorille miehille ja naisille mahdollisuuden päästä työkentälle suorittamaan tärkeää työtä, mitä muutoin ei voitaisi tehdä. [214]

Raamattu on sitomaton. Se voidaan kuljettaa jokaisen ihmisen ovelle, ja sen totuuksia voidaan esittää jokaisen omalletunnolle. On monia, jotka jalojen berealaisten tavoin tulevat tutkimaan Raamattua päivittäin itseksensä senjälkeen, kuin totuus on esitetty, nähdäkseen onko niin, kuin heille on sanottu vai ei. Kristus on sanonut: ”Tutkikaa kirjoituksia, sillä te luulette, että teillä niissä on iankaikkinen elämä, ja neidän ne juuri todistavat minusta.” Jeesus, maailman Lunastaja, kehoittaa ihmisiä ei vain lukemaan, vaan myös ”tutkimaan kirjoituksia”. Tämä on suurta ja tärkeää työtä, joka on uskottu meille, ja tätä tehdessämme mekin suuresti hyödynne, sillä Kristuksen käskyn seuraaminen ei jää palkitsematta. Hän kruunaa tämän kuullaisuuden suosionsa erikoisilla merkeillä, mikä ilmenee siinä, että seurataan hänen sanassaan ilmoitettua valoa. — ”Testimonies on Sabbath-School Work”, ss. 29, 30.

Kolportööri

Herra kutsuu nuorisoamme työskentelemään kolportööreinä ja evankelistoina, tekemään työtä talosta taloon paikoissa, missä totuutta ei vielä ole kuultu. Hän puhuu nuorillemme sanoen: ”Ette ole itsenne omat. Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumalan ruumiissanne ja hengessänne, jotka ovat Jumalan.” Niiden osaksi, jotka lähtevät työhön Jumalan johtamina, tulee ihmeellinen siunaus. — ”Testimonies for the Church”, VIII, s. 229.

[215] Parhaita keinoja, joilla nuoret miehet voivat tulla kelvollisiksi saarnatyöhön, on työskentely kolportööririkentällä. Menköt he kyliin ja kaupunkiin levittämään kirjoja, jotka sisältävät totuutta tälle ajalle. Tässä työssä heihe tarjoutuu tilaisuus puhua elämän sanoja, ja heidän kylvämänsä totuuden siemenet versovat kantamaan hedelmää. Tapaamalla ihmisiä ja esittämällä heille julkaisujamme he saavat kokemusta, jota he eivät voisi saada saarnaamalla ...

Kaikki, jotka kaipaavat tilaisuutta tosi sananjulistukseen ja jotka tahtovat antautua ehdoitta Jumalalle, tulevat huomaamaan, että kolportööriydessä he saavat tilaisuuden puhua monista tulevasta, kuolematonta elämää koskevista asioista. — ”Gospel Workers”, s. 96.

Opettaminen

Paras saatavissa. oleva kyky tarvitaan kasvattamaan ja muovamaan nuorten mieliä ja suorittamaan menestyksellisesti monia työmuotoja, jotka liittyvät seurakuntakoulujemme opettajan tehtäviin ...

Varsinkin lapsille tarvitaan opettajia, jotka ovat tyyniä ja ystävällisiä ja jotka osoittavat pitkämielisyyttä ja rakkautta juuri niille, jotka sitä eniten tarvitsevat...

Seurakuntakoulumme tarvitsevat siveellisesti päteviä opettajia, joihin voidaan luottaa, jotka ovat raittiita uskossa ja omaavat tahdinkuutta ja kärsivällisyyttä, jotka vaeltavat Jumalan seurassa ja pidätyvät jo pahan näkemisestäkin. —”Testimonies for the Church”, VI, ss. 200, 201.

Käytännöllinen toiminta ja liike-elämä

Herra haluaa palvelukseensa älykkäitä henkilöitä, jotka pystyvät työskentelemään eri työaloilla. Tarvitaan liikemiehiä, jotka tahtovat noudattaa totuuden suuria periaatteita kaikissa toimissaan. Ja heidän kykyjään olisi kehitettävä perusteellisella tutkistelulla ja harjoituksella. Jos ihmisten jollakin alalla tarvitsee edistyä viisaudessa ja kyvykkyydessä, niin tarvitsevat sitä ne, jotka käyttävät kykyjään perustaakseen Jumalan valtakuntaa maailmaamme. Danielista opimme, että kaikissa hänen liiketoimissaan ei mitä tarkimman tutkimuksen jälkeenkään huomattu yhtään virhettä tai erehdystä. Hän oli esikuva siitä, millainen jokaisen liike-miehen pitäisi olla. Hänen elämänsä osoittaa, mitä sellainen henkilö voi aikaansaada, joka pyhittää Jumalan palvelukseen aivonsa, luunsa, lihastensa, sydämensä ja elämänsä voimat. — ”Kristuksen vertaukset”, s. 388.

[216]

Lääkärilähetystyö

Ei ole mitään tärkeämpää lähetyskenttää kuin on se, jolla työskentelee uskollinen, Jumalaa pelkääväinen lääkäri. Ei missään työssä ihminen voi aikaansaada enemmän hyvää tai saada riemunsa kruunuun enemmän jalokiviä. Hän voi viedä mukanaan Kristuksen armoa suloisena tuoksuna kaikkiin sairashuoneisiin. Hän voi kuljettaa oikeaa parannusvoidetta synninsairaalle sielulle. Hän voi osoittaa

sairaalle ja kuolevalle Jumalan Karitsaa, joka ottaa pois maailman synnin. Hänen ei pitäisi kuunnella väitettä, että on vaarallista puhua niiden iankaikkisista asioista, joiden elämä on vaarassa, koska se pahentaisi heidän tilaansa. Yhdessä tapauksessa kymmenestä tieto syntejä-anteeksiantavasta Vapahtajasta tekisi heidät paremmiksi mieleltään ja ruumiiltaan. Jeesus voi rajoittaa saatanan voimaa. Hän on lääkäri, jonka synninsairas sielu voi luottaa parantavan ruumiin sairaudet yhtä hyvin kuin sielunkin. — Testimonies for the Church”, V, ss. 448, 449.

[217] Melkein jokaisessa yhteisössä on paljon niitä, jotka eivät kuuntele Jumalan sanan saarnaa eivätkä käy missään uskonnollisessa kokouksessa. Jos evankeliumi tahtoo päästä heidän ulottuvilleen, se on vietävä heidän koteihinsa. Usein heidän ruumiillisten tarpeidensa täytyminen on ainoa keino, joka avaa tien heidän luokseen. Lähetysairaanhoidajat, jotka huolehtivat sairaista ja auttavat köyhiä heidän ahdistuksessaan, saavat usein tilaisuuden rukoilla heidän kanssaan, lukea heille Jumalan sanasta ja puhua Vapahtajasta. He voivat rukoilla niiden avuttomien kanssa ja heidän puolestaan, jotka eivät jaksata tahdonvoimallaan hillitä intohimon turmelemia haluja. He voivat johtaa toivon säteen heidän rikkoutuneeseen ja masentuneeseen elämäänsä. Heidän epäitsekäs rakkautensa, joka ilmenee epäitsekäinä lempeyden tekoina, tekee kärsiville helpommaksi uskoa Kristuksen rakkauteen. — ”Suuren Lääkärin seuraajana”, ss. 150, 151.

Sananjulistustyö

Evankeliumin saarnaamista ei saa väheksyä. Mitään yritystä ei pitäisi toteuttaa sillä tavoin, että se antaa aiheita pitää sananjulistustyötä vähempiarvoisena, Se ei ole sitä. Ne, jotka väheksyvät saarnatyötä, väheksyvät Kristusta. Korkein kaikista töistä on saarnatyö eri muodoissaan, ja nuorisolle pitäisi terottaa, ettei ole mitään työtä, jota Jumala siunäisi enemmän kuin evankeliumin julistajan työtä.

Älköön nuoria miehiämme pelotettako astumasta saarnatyöhön. On olemassa vaara, että räikeiden esitysten vaikutuksesta jotkut vetäytyvät pois polulta, jota Jumala kehoittaa heitä käymään. Joitakuita on rohkaistu opiskelemaan lääketiedettä, vaikka heidän pitäisi

valmistautua saarnatyöhön. Herra kutsuu enemmän saarnaajia työskentelemään viinitarhassaan. On sanottu: ”Vahvistakaa etuvartioita, pitäkää uskollisia vartijoita maailman joka osassa.” Jumala kutsuu teitä, nuoret miehet. Hän kutsuu kokonaisia nuorten miesten armeijoita, laajasydämiisiä ja avaramielisiä miehiä, jotka syvästi rakastavat Kristusta ja totuutta. — ”Testimonies for the Church”, VI, s. 411. [218]

Ulkolähetystyö

Nuoria miehiä tarvitaan. Jumala kutsuu heitä lähetyskentille. Ollen suhteellisesti vapaita huolista ja vastuusta heidän on suotuisampaa ryhtyä työhön kuin niiden, joiden täytyy huolehtia suuren perheen kasvatuksesta ja ylläpidosta. Lisäksi nuoret miehet voivat helpommin tottua uusiin ilmastoihin ja oloihin, ja he voivat paremmin kestää epämukavuutta ja vaikeuksia. Tahdikkuudella ja kestävyydellä he pääsevät kosketuksiin ihmisten kanssa siellä, missä ovat. — ”Testimonies for the Church”, V, s. 393.

Nuorten miesten tulisi lisätä kelvollisuuttaan oppimalla vieraita kieliä, jotta Jumala voisi käyttää heitä viemään hänen pelastavaa totuuttaan muiden kansojen keskuuteen. Nämä nuoret miehet voivat oppia toisia kieliä työskennellessään syntisten hyväksi. Jos he osaavat hyvin käyttää aikansa, he voivat kehittää mieltään ja laajentaa kelpoisuuttaan suurempiin tehtäviin. Jos nuoret naiset, jotka ovat kantaneet vain vähän vastuuta, pyhittäytyisivät Jumalalle, he tulisivat kelvollisiksi työhön opiskelemalla ja harrastamalla vieraita kieliä. He voisivat antautua käännöstyöhön. — ”Testimonies for the Church”, III, s. 204.

Nuorten palvelus

Lapset voivat suorittaa hyvää lähetystyötä kotona ja seurakunnassa. Jumala haluaa heille opetettavan, että he ovat tässä maailmassa suorittaakseen hyödyllistä palvelusta, eivätkä vain leikkiäkseen. Kotona heitä voidaan harjoittaa tekemään lähetystyötä, mikä valmistaa heitä olemaan entistä suuremmaksi hyödyksi. Vanhemmat, auttakaa lapsianne täyttämään Jumalan tarkoitusta heihin nähden. — Review and Herald, jouluk. 8 p. 1910. [219]

LUKU 68—KELVOLLINEN PALVELUS

[220] Rajattomassa armossaan ja rakkaudessaan Jumala on antanut meille valoa sanastaan, ja Kristus sanoo meille: ”Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.” Antakaa Jumalan teille antaman valon loistaa pimeydessä oleville. Näin tehdessänne taivaan enkelitkin ovat vierellänne auttaen teitä voittamaan sieluja Kristukselle ...

Rakkaat nuoret ystävät, muistakaa, ettei ole tarpeellista olla vihitty saarnaaja palvelukseksi Herraa. On monia muita tapoja, joilla voidaan tehdä työtä Kristuksen hyväksi. Ihmiskädet eivät ehkä koskaan ole laskeutuneet yllesi vihkimään sinua työhön, mutta Jumala voi tehdä sinut kelpolliseksi hänen palvelukseensa. Hän voi työskennellä kauttasi sielujen pelastukseksi. Jos käytyäsi Kristuksen koulua olet sydämeltäsi nöyrä ja sävyisä, hän antaa sinulle sanat puhuaksesi hänen puolestaan .. .

Suhteemme erehdyksiin

Tee kaikki voitavasi tullaksesi täydelliseksi. Mutta älä luule, että koska teet virheitä, sinut erotetaan Jumalan palveluksesta. Herra tietää, mitä tekoa me olemme; hän muistaa meidät tomuksi. Käyttäessäsi uskollisesti Jumalalta saamiasi kykyjä saat tietoa, joka tekee sinut tyytymättömäksi itseesi. Huomaat, että sinun tarvitsee luopua pahoista tavoista, jottet huonolla esimerkilläsi vahingoittaisi toisia.

[221] Tee työtä ahkerasti, jakaen toisille totuutta, mikä sinulle on niin kallis. Sitten, kun on täytettävä paikkoja, kuulet sanat: ”Astu ylemmäksi.” Saatat tuntea haluttomuutta vastata kutsuun, mutta astu rohkeasti eteenpäin uskossa, käyden Jumalan työhön virkein, täysin innoin.

Vain suuri Opettaja voi opettaa sielujen voittamisen salaisuuden. Niinkuin kaste ja hiljaiset sadekuurot lempeästi lankeavat menehtyvän kasvin ylle, niin meidänkin sanojemme on laskeuduttava lempeästi ja rakastavasti niiden sielujen ylle, joita koetamme pelastaa. Meidän ei tule odottaa, kunnes tarjoutuu tilaisuus, meidän on et-

sittävä sitä, sydämestämme jatkuvasti rukoillen Jumalaa auttamaan meitä puhumaan oikean sanan oikeaan aikaan. Kun sitten ilmenee tilaisuus, älä anna minkään pidättää sinua käyttämästä sitä, sillä sen käyttäminen voi merkitä jonkun sielun pelastusta kuolemasta. — The Youth's Instructor, helmik. 6 p. 1902.

Ylevintä työtä

Kaiken muun työn yläpuolella — kaikkien muiden toimien edellä se, minkä tulisi vetää puoleensa ja kiinnittää sielun voimat ja kyvyt — on työ niiden sielujen pelastamiseksi, joiden edestä Kristus on kuollut. Tee tästä elämäsi tärkein päätyö. Ota se erikoiseksi elämäntehtäväksesi. Liity toimimaan Kristuksen kanssa tähän suureen ja jaloon työhön, ja rupea kotitai pakanalähetystyöntekijäksi. Ole valmis ja kelpoinen työskentelemään kotona tai kaukaisessa maassa sielujen pelastukseksi. Tee Jumalan tekoja, ja osoita uskoasi Vapahtajaasi uurastaen toisten hyväksi. Oi, jospa nuoret ja vanhat olisivat kokonaan Jumalalle antautuneita, ja tahtoisivat täyttää heitä lähinnä olevan velvollisuuden ja työskennellä tilaisuuksiensa mukaan Jumalan työtovereina! — The Youth's Instructor, toukok. 4 p. 1893.

LUKU 69—USKOLLISUUS PALVELUKSESSA

[222] Ne jotka ovat uskottomia pienimmässä ajallisessa tehtävässä, osoittautuvat uskottomiksi myös suorittaessaan vastuunalaisempia tehtäviä. He riistävät Jumalalta, eivätkä täytä jumalallisen lain vaatimuksia. He eivät käsitä, että heidän kykynsä kuuluvat Jumalalle ja että ne tulisi pyhittää hänen palvelukseensa. Niitä, jotka eivät tee työnantajilleen mitään muuta kuin sen, mitä heitä käsketään tekemään, vaikka tietävät työn menestyksen riippuvan jostakin heidän lisäponnistuksestaan, ei pidetä uskollisina palvelijoina. Työssä olevan huomioon ilmaantuu monia suoritettavia tehtäviä, joita ei ole erikseen mainittu.

Menetyksiä ja tappioita ilmaantuu, jotka voitaisiin ehkäistä, jos ne, jotka tunnustavat Jeesuksen nimeä, ilmaisisivat elämässään Kristuksen meille osoittaman rakkauden periaatteita ja toimisivat uut-terasti ja epäitsekkäästi. Mutta Jumalan työssä toimii monia, jotka luetaan ”silmänpalvelijoiksi”.

Uskottomuus merkitään muistiin

Erittäin vastenmielinen itsekkyyden muoto saattaa työntekijän laiminlyömyään ajan käyttämisen tai omaisuuden huollon, koskei isäntä suorastaan pidä häntä silmällä. Mutta kuvittelevatko sellaiset työntekijät, ettei heidän laiminlyöntejään huomata eikä heidän uskottomuuttaan merkitä muistiin? Jos heidän silmänsä voisivat avautua, he näkisivät, että Valvoja tarkkaa heitä ja että kaikki heidän huolimattomuutensa merkitään taivaan kirjoihin.

[223] Niiltä, jotka ovat uskottomia Jumalan työlle, puuttuu periaatetta. Heidän vaikuttimensa eivät ole sen luontoisia, että ne johtaisivat heitä valitsemaan oikean kaikissa olosuhteissa. Jumalan palvelijoiden tulee tuntea aina, että he ovat työnantajansa silmälläpidon alaisina. Hän, joka tarkkasi Belsatsarin jumalatonta juhlaa, on läsnä kaikissa laitoksissamme, kauppiaan liikehuoneessa ja yksityisessä työpajassa, ja veretön käsi kirjoittaa laiminlyöntiisi yhtä varmasti, kuin se

kirjoitti tuon herjaavan kuninkaan kauhean tuomion. Belsatsarin tuomio kirjoitettiin tulikirjaimin: ”Sinä olet vaa’alla punnittu ja liian keveäksi havaittu.” Ja jos sinä jätät täyttämättä Jumalan antamat velvoitukset, sinun tuomiosi tulee olemaan sama.

Oikeat vaikuttimet palveluksessa

Monet tunnustautuvat kristityiksi, vaikkeivät ole Kristuksen yhteydessä. Heidän jokapäiväinen elämänsä ja heidän henkensä todistaa, ettei Kristus, kirkkauden toivo, ole heissä. Heistä ei voida olla riippuvaisia, heihin ei voida luottaa. He haluavat palveluksessaan päästä vähimmällä ponnistuksella, mutta vaativat kuitenkin suurinta palkkaa. Palvelijan nimi kuuluu jokaiselle ihmiselle, sillä me olemme kaikki palvelijoita, ja meidän on hyvä katsoa, ilmaiseeko luonteemme uskottomuutta vai uskollisuutta.

Haluavatko palvelijat yleensä tehdä työtä mahdollisimman paljon? Eiköhän pikemmin ole yleensä tapana koettaa päästä työstä mahdollisimman, nopeasti ja helposti, ja saada palkka niin vähällä vaivalla kuin mahdollista? Tarkoitus ei ole olla mahdollisimman perinpohjainen, vaan saada palkka. Kristuksen palvelijoiksi tunnustautuvien ei pitäisi unohtaa apostoli Paavalin kehoitusta: ”Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaiset, ei silmänpalvelijoina ihmisille mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peljäten Herraa. Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämestänne, niinkuin Herralle eikä ihmisille, tietäen, että saatte Herralta perinnön palkaksi; te palvelette Herraa Kristusta.” Ne, jotka ryhtyvät työhön ”silmänpalvelijoina”, tulevat huomaamaan, ettei heidän työnsä kestä ihmisten eikä enkeleiden tarkastusta. Menestyksellisen työn välttämättömänä ehtona on Kristuksen tunteminen, sillä tämä tunteminen antaa terveet käsitykset siitä, mikä on oikeaa, ja tekee mielen jaloksi ja epäitsekäksi, niinkuin oli Vapahtajallamme, jota sanomme palvelevamme. Uskollisuuden, taloudellisuuden, huolellisuuden ja perinpohjaisuuden pitäisi luonnehtia kaikkea työtämme, missä olemmekin, keittiössä, työpajassa, kustannusliikkeessä, parantolassa, koulussa tai missä muualla tahansa Herran viinitarhassa. ”Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossakin väärä.” — Review and Herald, syysk. 22 p. 1891.

[224]

SEITSEMÄS JAKSO— TERVEYS JA KÄYTTÖKELPOISUUS

[226]

mymargpnum225emphKoska mieli ja sielu ilmenevät ruumiin välityksellä, on sekä henkinen että hengellinen vireys suuressa määrin riippuvainen ruumiillisesta voimasta ja toiminnasta. Se, mikä edistää ruumiin terveyttä, edistää myös voimakkaan mielen ja sopusuhtaisen luonteen kehitystä. Ilman terveyttä ei kukaan voi selvästi käsittää tai täydellisesti suorittaa velvollisuuksiaan itseään, lähimmäisiään tai Luojaansa kohtaan. Siksi terveyttä tulee varjella yhtä huolellisesti kuin luonnetta. Fysiologian ja terveydenhoidon tuntemisen tulisi olla kaiken kasvatuksen perustana. — ”Education”, s. 195.

LUKU 70—ELÄMISEN TAITO

Mitä voidaan tehdä sen sairauden ja rikosten tulvan ehkäisemiseksi, joka kuljettaa ihmissukua tuhoa ja kuolemaa kohden? Koska ruokahalun ja intohimojen tyydyttäminen on muuan suuri syy pahaan, niin ensimmäisenä ja suurimpana uudistytönä on oppia ja sovelluttaa käytäntöön kohtuullisuuden ja itsehillinnän läksy.

Jotta yhteiskunnassa saataisiin aikaan täydellinen käänne parempaan päin, täytyy tähän tähtäävä kasvatustyö aloittaa jo lapsuusvuosina. Lapsuudessa ja nuoruudessa muodostuneet tavat ja tottumukset, silloin saavutettu itsehillintä, kehdesta asti terotetut periaatteet tulevat melkoisen varmasti määräämään ihmisen tulevaisuuden. Kohtuuttomuuden ja vapaan moraalin aiheuttamat rikokset ja turmelus voitaisiin estää nuorison oikean kasvatuksen avulla.

Terveys ja itsehillintä

Hyvä ruumiillinen terveys on eräs parhaimmista keinoista, joka kehittää nuorissa puhdasta ja jaloa luonnetta, antaa heille voimaa hillitä ruokahaluaan ja estää heitä vajoamasta paheisiin ja irstailuun. Toiselta puolen taas juuri tällaiset itsehillintää vaativat tavat ovat välttämättömiä terveyden säilyttämiseksi.

[228] On mitä tärkeintä, että ihmiselle opetetaan elämisen taitoa ja parhaat keinot terveyden saavuttamiseksi ja säilyttämiseksi. Erikoiden nuoruusaikana on hankittava tietovarasto, jota voi päivittäin käytännössä toteuttaa kautta elämän. Juuri nuoruudessa on omaksuttava hyviä tapoja ja korjattava jo muodostuneet väärät tavat, silloin on hankittava itsehillinnän voima ja suunniteltava ja totuttauduttava järjestämään koko elämä Jumalan tahdon mukaan ja lähimmäisten parhaaksi. . . .

Jeesus ei syrjäyttänyt ruumiin vaatimuksia. Hän kunnioitti ihmisen ruumiillista kuntoa, ja vaelsi ympäri parantaen sairaita ja antaen terveytensä menettäneille heidän voimansa takaisin . . .

Elämä on hoidettavaksemme uskottu lahja

Nuorille tulisi osoittaa, etteivät he saa vapaasti menetellä elämänsä suhteen kuten haluavat. Se on nyt heidän hoitoonsa uskottu, mutta pian on tuleva tilinteon päivä. Jumala ei pidä heitä syyttöminä, jos he ovat välinpitämättömästi käsitelleet hänen kallisarvoisia lahjojaan. Maailman Lunastaja on maksanut heistä äärettömän suuren hinnan, ja heidän elämänsä ja kykynsä kuuluvat hänelle. Heidät tuomitaan lopulta sen mukaan, ovatko he uskollisesti vai uskottomasti hoitaneet Jumalan heidän haltuunsa antamaa omaisuutta. Heille tulisi tehdä selväksi, että mitä suuremmat lahjat ja paremmat tilaisuudet heillä on, sitä suurempi vastuu heillä on Jumalan työstä ja sitä enemmän heiltä vaaditaan. Jos nuoret saadaan täten käsittämään vastuunsa Luojaa kohtaan ja miten tärkeä lahja heille on heidän oma elämänsä, he eivät päätä pahkaa syöksyisi nautintojen ja rikosten pyörteisiin, jotka nielevät niin monta lupaavaa nuorta meidän aikanamme. — Review and Herald, jouluk. 13 p. 1881.

LUKU 71—TERVEYDEN TURVAAMINEN

[229] Terveys on siunaus, jolle harvat antavat arvoa, ja kuitenkin siitä suuresti riippuu henkisten ja ruumiillisten voimiemme käyttökel-
poisuus. Meidän vaikuttimillamme ja intohimoillamme on sijansa
ruumiissa, ja se on pidettävä mitä parhaassa kunnossa ja hengellisten
vaikutusten alaisena, jotta kykymme voisivat tulla käytetyiksi ja-
loimmalla tavalla. Kaikki, mikä vähentää ruumiin voimaa, heikontaa
mieltä, ja tekee sen kykenemättömäksi erottamaan oikeaa vää-rästä.

Ruumiinvoimiemme väärinkäyttö lyhentää aikaa, jonka kuluessa
elämäämme voidaan käyttää Jumalan kunniaksi, ja se tekee meidät
sopimattomiksi suorittamaan työtä, minkä Jumala on antanut tehtä-
väksemme. Muodostamalla itsellemme huonoja tapoja, valvomalla
myöhään ja tyydyttämällä ruokahaluamme terveyden kustannuksella
laskemme perustuksen heikkoudelle. . . .

Ne jotka siten lyhentävät elämäänsä ja rikkomalla luonnon lakeja
tekevät itsensä palvelukseen sopimattomiksi, ovat syyllisiä Jumalal-
ta varastamiseen. Ja he ryöstävät lähimmäisiltäänkin. Heidän oma
toimintatapansa on turmellut tilaisuuden olla siunaukseksi toisille,
jota varten Jumala juuri lähetti heidät maailmaan. Ja he ovat tul-
leet kelvottomiksi tekemään sitäkään, minkä he aikaisemmin kyllä
olisivat voineet suorittaa. Herra pitää meitä syyllisinä, kun me vahin-
gollisilla tavoillamme siten riistämme maailmalta hyvää. — Review
and Herald, kesäk. 20 p. 1912.

LUKU 72—TERVEYS ON PYHÄ

Saatana tulee ihmisen luo kiusauksineen valon enkelinä, kuten hän tuli Kristuksen luo. Hän on pyrkinyt saamaan ihmisen ruumiillisen ja siveellisen heikkouden tilaan, voidakseen voittaa hänet kiusauksillaan ja sitten riemuitakseen hänen häviöstään. Ja hänen on onnistunut saada ihminen lankeamaan ruokahalunsa tyydyttämiseen, seurauksista välittämättä. Hän tietää hyvin, että ihmisen on mahdoton täyttää velvollisuuksiaan Jumalaa ja lähimmäisiään kohtaan, jos hän turmelee Jumalan hänelle antamat lahjat. Aivot ovat ruumiin pääelin. Jos kohtuuttomuus, oli se minkälaista tahansa, tylsistyttää henkiset kyvyt, ei iankaikkisia asioita enää käsitetä. [230]

Terveyden suhde luonteen rakentamiseen

Jumala ei ole antanut ihmiselle lupaa rikkoo terveyden lakeja. Mutta ihminen on, langeten saatanan kiusaukseen mennä kohtuuttomuuteen, saattanut hengenlahjansa alhaisen ruokahalun ja intohimojen alaisiksi. Kun nämä saavat ylivallan, niin ihminen, joka luotiin vain vähän enkeleitä alemmaksi ja jonka kyvyillä oli suuret kehittymismahdollisuudet, antautuu saatanan hallittavaksi. Ja hänellä on helppo pääsy niiden luo, jotka ovat ruokahalunsa orjia. Olemalla kohtuuttomia jotkut menettävät puolet, toiset kaksi kolmannesta ruumiillisista, henkisistä ja siveellisistä voimistaan, ja heistä tulee vihollisen leikkikaluja.

Niiden, jotka haluavat säilyttää ajatuksensa kirkkaina keksiäkseen saatanan juonet, täytyy pitää fyysillisiä mielihalujaan järjen ja omantunnon hallittavissa. Korkeampien hengenlahjojen voimakas siveellinen toiminta on välttämätön kristillisen luonteen täydelliseksi tekemiseksi. Ja mielen voima tai heikkous vaikuttavat hyvin paljon meidän hyödyllisyyteemme täällä maailmassa ja lopulliseen pelastukseemme. Se tietämättömyys, joka on vallinnut Jumalan lakiin nähden meidän fyysillisessä luonnossamme, on valitettavaa. Kaikenlainen kohtuuttomuus on rikkomista olemuksemme lakeja [231]

vastaan. Välinpitämättömyyttä esiintyy pelottavassa määrin. Synnin tekee viehättäväksi saatanan sille antama ulkonainen kiilto, ja hän on hyvin tyytyväinen voidessaan pitää kristittyjä jokapäiväisessä elämässä tapojensa orjina, kuten pakanoita, ja antaa ruokahalun hallita heitä.

Kohtuuttomuus on alentavaa

Jos älykkäät ihmiset antavat kohtuuttomuuden heikentää siveellisen voimansa, he ovat monilta tavoiltaan vain vähän pakanain yläpuolella. Saatana koettaa lakkaamatta vetää ihmisiä pois pelastavasta valosta ja saada heidät tapojen ja muotien orjiksi, jotka eivät välitä ruumiillisesta, henkisestä tai siveellisestä terveydestään. Tuo suuri vihollinen tietää, että jos ruokahalu ja intohimot ovat hallitsemassa, niin ihminen uhraa ruumiinsa terveyden ja älynsä voiman itsetyydytyksen alttarille ja joutuu nopeasti perikatoon. Jos valistunut järki hoitaa ohjaksia halliten alhaisia taipumuksia, niin saatana tietää hyvin, että hänen mahdollisuutensa päästä voitolle kiusauksineen ovat hyvin pienet...

[232] Suurella osalla kristikuntaa ei ole oikeutta nimittää itseään kristityiksi. Heidän tapansa, kohtuuttomuutensa ja se tapa, miten he yleensä kohtelevat omaa ruumistaan, ovat fyysillisten lakien rikkomista ja ristiriidassa, Raamatun kanssa. Elämänsä aikana he itse aiheuttavat itselleen ruumiillisia kärsimyksiä ja henkistä ja siveellistä heikkoutta. — "Review and Herald", syysk. 8 p. 1874.

Itsehillintä on velvollisuutemme

Ruumis on tehtävä alamaiseksi. Olemuksemme korkeampien voimien täytyy päästä valtaan. Intohimojen tulee olla tahdon hallittavissa, joka taas on Jumalan johdon alaisena. Jumalallisen armon pyhittämän järjen tulee olla elämämme johtajana.

Jumalan vaatimukset on painettava omaantuntoon. Ihmiset on herätettävä huomaamaan, että heidän velvollisuksiinsa kuuluu harjoittaa itsehillintää ja puhtautta ja vapautua kaikista alentavista mielihaluista ja turmiollisista tavoista. Heidän tulee tuntea se tosiasia, että sielun ja ruumiin voimat ovat Jumalan lahja; niitä on pidettävä mah-

dollisimman hyvässä kunnossa ja käytettävä hänen palvelukseensa.
— ”Suuren Lääkärin seuraajana”, s. 134.

LUKU 73—TASAPUOLINEN KASVATUS

[233] Ruumiilliseen harjoitukseen käytetty aika ei ole hukkaan heitetty. Oppilas, joka aina istuu kirjojensa ääressä ja vain vähäsen harrastaa ruumiiliikuntaa ulkoilmassa, tuottaa itselleen vahinkoa. Ruumiin eri elinten ja kykyjen tasasuhtainen harjoitus on välttämätöntä, jotta ne saisivat parhaansa aikaan. Kun aivoja rasitetaan alinomaa, ja toiset elimet jätetään toimeettomiksi, menetetään sekä ruumiillista että henkistä voimaa. Ruumiin voimilta riistetään niiden terve joustavuus, mieli kadottaa vireytensä ja tarmonsaa, ja seurauksena on sairaalloyden ärtyisyys.

Jotta ihmiset voisivat säilyttää mielensä tasapainon, kaikki olemuksen voimat pitäisi ottaa käytäntöön ja kehittää niitä. Tässä maailmassa on monia, jotka ovat yksipuolisia, koska vain yhtä kykyjen ryhmää on kehitetty, toisten surkastuessa toiminnan puutteessa. Monien nuorten kasvatus epäonnistuu. He opiskelevat liikaa, samalla laiminlyöden sen, mikä koskee käytännöllistä elämää. Jotta mielen tasapaino voitaisiin säilyttää, henkiseen työhön tulisi yhdistää sopivasti harkittua ruumiillista toimintaa, niin että kaikki voimat saattavat kehittyä sopusuhtaisesta — ”Counsels to Teachers, Parents, and Students”, ss. 295, 296.

LUKU 74—TERVEYDEN KUSTANNUKSELLA SAATU KASVATUS

Jotkut oppilaat antautuvat koko olemuksellaan opiskeluunsa, ja keskittävät mielensä kasvatukseen hankkimiseen. He työskentelevät aivoillaan, mutta jättävät ruumiilliset voimat toimeksi. Siten aivot rasittuvat, mutta lihakset heikontuvat, koskei niitä harjoiteta. Kun nämä oppilaat päättävät koulukurssinsa, on selvää, että he ovat saaneet kasvatuksensa terveyden kustannuksella. He ovat opiskelleet yötä päivää, vuoden toisensa jälkeen, mieli alinomaa jänni-tettynä, mutta samalla laiminlyöden lihastensa riittävän harjoittamisen... [234]

Nuoret naiset ryhtyvät usein opiskelemaan, lyöden laimin muita kasvatuksen haaroja, jotka ovat tarpeellisempia käytännöllisessä elämässä kuin kirjojen lukeminen. Ja saatuaan kasvatuksensa he ovat usein työkyvyttömiä koko loppuikänsä. He ovat laiminlyöneet terveytensä oleskelemalla liian paljon sisällä, vailla taivaan puhdasta ilmaa ja Jumalan anta-maa auringonvaloa. Nämä nuoret naiset olisivat lähteneet koulusta terveinä, jos he olisivat yhdistäneet opintoihinsa taloustyöt ja ruumiin harjoitukset ulkoilmassa.

Terveys on kallis aarre. Se on kuolevaisten arvokkain omaisuus. Rikkaus, kunnia tai oppi ovat kalliisti ostettuja, jos niiden hintana on terveyden ja kunnan menetys. Mikään näistä saavutuksista ei tuota onnea, jos terveys puuttuu. — ”Counsels to Teachers, Parents, and Students”, ss. 285, 286.

LUKU 75—AATELUUDEN ARVOMERKIT

[235] Niiden kolmen vuoden aikana, joina Daniel ja hänen toverinsa saivat kasvatuksensa Baabelin hovissa, he säilyttivät kohtuulliset tapansa ja pysyivät uskollisina Jumalalle ja riippuvaisina hänen voimastaan. Kun tuli aika, jolloin kuningas koetteli heidän kykyjään ja saavutuksiaan, heitä tutkittiin yhdessä muiden ehdokkaiden kanssa kuninkaan palvelusta varten. Mutta ”ei ollut heidän joukossansa yhtäkään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista”. Heidän terävä ymmärryksensä, heidän täsmällinen ja huolellinen kielenkäyttönsä ja heidän laajat tietonsa todistivat heidän henkisten kykyjensä vähenemättömästä voimasta. ”Ja kaikissa viisautta ja ymmärrystä koskevissa asioissa, joita kuningas heiltä kyseli, hän havaitsi heidät kymmentä vertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja noidat, mitä koko hänen valtakunnassaan oli.”

Jumala kunnioittaa aina oikeamielisiä. Baabeliin oli koottu etevimmät nuorukaiset kaikista sen mahtavan hallitsijan valloittamista maista, ja kuitenkin kaikkien heidän joukossaan nämä hebrealaiset vangit olivat vailla vertaistaan. Heidän hyvä ryhtinsä, varma, joustava käyntinsä, kauniit kasvonsa, terävät aistinsa, puhdas henkensä — nämä olivat sen aateluuden arvomerkkejä, joilla luonto kunnioittaa niitä, jotka ovat sen laeille kuuliaisina.

Fyysillisten tapojen vaikutus mieleen

[236] Meidän on hyvä miettiä tästä saamiamme opetuksia. Raamatun vaatimusten tarkka noudattaminen tuottaa siunausta sekä ruumiille että sielulle. Hengen hedelmiin eivät kuulu vain rakkaus, ilo ja rauha, vaan myös itsensähillitseminen. Meitä kielletään turmelemasta ruumistamme, koska se on Pyhän Hengen temppeli.

Näillä hebrealaisilla nuorukaisilla oli samanlaisia haluja kuin meilläkin. Mutta he pysyivät lujina keskellä Baabelin ylellisen hovin vaikutusta. Nykyajan nuorisoa ympäröivät monien nautintojen viettelykset. Varsinkin suurissa kaupungeissa aistilliset nautinnot

ovat saaneet helpon ja houkuttelevan muodon. Ne, jotka Danielin tavoin kieltäytyvät saas-tuttamasta itseään, saavat niittä kohtuullisuuden ja hyvien tapojen sadon. Heidän hyvä ruumiillinen kuntosaa ja kestämissykyksää ovat kuin säästöpankki, josta he tarpeen tullen voivat ottaa.

Oikeat elintavat edistävät henkistä kuntoa. Henkiset kyvyt, ruumiinvoima ja elämän pituus ovat riippuvaisia muuttumattomista laeista. Jumala ei halua sekaantua ihmisen asioihin estämällä luonnonlakien rikkomisen seuraukset. Sen, joka tahtoo voittaa, täytyy kaikessa noudattaa itsensähillitsemistä. Danielin selvä järki ja lujuus periaatteilleen, hänen kykysää hankkia tietoja ja vastustaa kiusauksia johtuivat suuressa määrin hänen yksinkertaisesta ruokajärjestelmästään, jota hän noudatti rukouselämänsä yhteydessä.

Me muovaamme itse kohtalomme

Sananlasku ”jokainen on oman onnensa seppä” sisältää paljon totta. Vaikkakin vanhemmat ovat vastuussa lastensa luonteenlaadusta samoin kuin heidän kasvatuksestaaa, on kuitenkin totta, että asemamme ja hyödyllisyytemme täällä maailmassa suuressa määrin ovat riippuvaisia omista me-nettelytavoistamme. [237]

Daniel ja hänen toverinsa olivat lapsuudessaan saaneet nauttia oikean kasvatuksen eduista, mutta se ei yksin olisi voinut tehdä heitä siksi, mitä he olivat. Tuli aika, jolloin heidän täytyi itse toimia, — jolloin heidän tulevaisuutensa riippui heidän omasta menettelystään. Silloin he päättivät olla uskollisia lapsina saamilleen opetuksille. Jumalan pelko, joka on viisauden alku, oli heidän suuruutensa perustana.

Kertomus Danielista ja hänen nuorista tovereistaan on kirjoitettu innoitetun sanan lehdille opetuksiksi kaikille myöhempien aikojen nuorille. Tämän kertomuksen välityksellä, joka puhuu heidän uskollisuudesta ja periaatteestaan noudattaa kohtuutta. Jumala puhuu nykypäivien nuorille pyytäen heitä keräämään sen kalliin valon säteet, jonka hän on antanut kristityn kohtuullisuudesta, ja oikealla tavalla suhtautumaan terveyden lakeihin.

Kohtuullisuus tuottaa runsaan palkan

Nykyaikana tarvitaan miehiä, joilla on Danielin uskallus, joilla on puhdas sydän ja voimakas, peloton käsi. Jumalan tarkoitus oli, että ihminen alituisen edistyisi ja joka päivä saavuttaisi yhä korkeamman kelvollisuuden asteen. Hän auttaa meitä, jos me koetamme auttaa itseämme. Meidän toivomme tulla onnellisiksi sekä tässä että tulevassa maailmassa riippuu siitä, miten täällä ajassa edistymme. Meidän tulisi olla joka kohdassa varuillamme kohtuuttomuuden ensimmäistä hyökkäystä vastaan.

[238] Rakkaat nuoret, Jumala kutsuu teitä suorittamaan työtä, jonka hänen armonsä avulla voitte tehdä. ”Antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.” Astukaa esiin siinä miehuudessa ja naisellisuudessa, jonka olette Jumalalta saaneet. Osoittakaa sellaista maun, ruokahalun ja tapojen puhtautta, joka vetää vertoja Danielille. Jumala antaa teille palkaksi lujat hermot, selvän ymmärryksen, terveen arvos-telukyvyyn ja terävän käsityskyvyn. Ne nykyajan nuoret, joilla on lujat periaatteet ja horjumaton tahto, saavat siunauksen, johon sisältyy ruumiin, mielen ja sielun terveys. — *The Youth's Instructor*, heinäk. 9 p. 1903.

Uskonto ja terveys

”Herran pelko on viisauden alku.” Kun ihmiset, joilla on väärää tapoja ja synnillisiä tottumuksia, antautuvat jumalallisen totuuden valtaan, niin Jumalan sana antaa valoa ja ymmärrystä yksinkertaisille. Totuus vaikuttaa sydämeen, ja siveellinen voima, joka näytti olleen aivan lamassa, elpyy. Ymmärrys tulee paremmaksi ja selvemmäksi. Ihminen ankkuroi sielunsa Ikiäiköjen Kallioon. Tämä varmuus Kristuksessa vaikuttaa edullisesti terveyteen. Täten uskonto ja terveyslait. käyvät käsi kädessä. — ”*Testimonies for the Church*”, IV, ss. 553, 554.

KAHDEKSAS JAKSO— PYHITYSELÄMÄ

[240]

mymargpnum239emphJumalan pyhä, kasvattava Henki on hänen sanassaan. Jokaiselta Raamatun lehdeltä säteilee kallis valo. Totuus esitetään siellä selvin, sattuvin sanoin ja lausein, kuten Jumalan ääni puhuu sielulle.

Pyhä Henki tahtoo puhua nuorille ja paljastaa heille Jumalan sanan aarteet ja kauneuden. Suuren Opettajan lupaukset kiehtovat heidän sielujaan jumalallisella voimalla. Hedelmää tuottava sielu perehtyy niin jumalallisiin asioihin, että ne ovat muurina kiusauksia vastaan. — ”Kristuksen vertaukset”, s. 143.

Nuorten ainoa turva näinä viimeisinä, vaarallisina aikoina on yhä lisääntyvä rukous ja valvominen. Se nuori, joka löytää ilonsa Jumalan sanan lukemisessa ja rukoushetkissä, saa aina virvoitusta elämän lähteestä. Hän saavuttaa korkean siveellisen tason ja sellaisen ajatus-ten terävyyden, jota muut eivät voi käsittää. Yhteys Jumalan kanssa edistää hyviä ajatuksia, jaloja pyrkimyksiä, se antaa selvän käsityksen totuudesta ja korkean päämäärän kaikelle toiminnalle. Jumala tunnustaa pojikseen ja tyttärin ne, jotka ovat täten yhteydessä hänen kanssaan. He pääsevät alituisen yhä korkeammalle ja saavat yhä selvemmän näkemyksen Jumalasta ja iankaikkisuudesta, kunnes Jumala tekee heistä aseitaan, joiden avulla hänen valonsa ja viisautensa leviää maailmaan.>

Miten on rukoiltava

Mutta meillä ei ole oikeaa käsitystä rukouksesta. Rukoustemme tarkoitus ei ole ilmoittaa Jumalalle jotakin, mitä hän ei tiedä, sillä Herra tuntee jokaisen sielun salaisuudet. Rukoustemme ei tarvitse olla pitkiä tai äänekkäitä. Jumala tuntee ajatukset. Kun rukoilemme salassa, niin hän, joka näkee salassa, maksaa meille julkisesti.

[242] Sellaiset rukoukset, joissa kerromme Jumalalle huonoudestamme, vaikka emme ollenkaan tunne olevamme huonoja, ovat ulko-kullaisia. Herra kuulee vain katuvan rukouksen. ”Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhyydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi.”

Rukouksen tarkoitus ei ole muuttaa Jumalaa. Se saattaa meidät sopusointuun hänen kanssaan. Sitä ei saa asettaa velvollisuuden tilalle. Rukoilimmepa miten usein ja miten hartaasti tahansa, Jumala ei ota vastaan rukouksiamme kymmenysten asemesta. Rukoukset eivät voi maksaa meidän velkaamme Jumalalle ...

Rukouksesta saamme voimaa

Rukouksesta saatu voima tekee meidät kelvollisiksi täyttämään jokapäiväiset velvollisuutemme. Kiusaukset, joille olemme päivittäin alttiina, tekevät rukouksen välttämättömäksi. Sydämemme ajatusten tulisi aina olla hiljaisessa rukouksessa, jotta Jumalan voima uskon kautta voisi ylläpitää meitä. Kun joudumme sellaisen vaikutuksen alaisiksi, joka voisi johtaa meidät pois Jumalasta, tulisi meidän väsymättä anoa apua ja voimaa ylhäältä. Ellemme näin tee, ei meidän koskaan onnistu kukistaa ylpeyttämme tai voittaa kiusausta langeta synnillisiin nautintoihin, jotka erottavat meidät Vapahtajastamme. Totuuden valo, joka pyhittää elämän, paljastaa ihmiselle hänen sydämensä synnilliset taipumukset, jotka pyrkivät valtaan ja jotka tekevät hänelle välttämättömäksi jännittää jokaisen hermonsa ja ponnistaa kaikki voimansa voidakseen vastustaa saatanaa ja voittaa Kristuksen veren kautta. — *The Youth's Instructor*, elok. 18 p. 1898.

LUKU 77—RUKOUKSEN VOIMA

[243] Kun Mooses oli vuorella Jumalan kanssa, hänelle näytettiin sen ihmeellisen rakennuksen malli, jossa Herran kirkkaus tulisi asumaan. Vuorella Jumalan kanssa — seurustellessamme yksinäisyydessä hänen kanssaan — mekin saamme katsella hänen ihmiskunnalle antamaansa kaunista ihannetta, Näin voimme muovailta luonnettamme siten, että meissä täyttyy lupaus: ”Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellensä ja oleva heidän Jumalansa, ja he tulevat olemaan minun kansani.”

Ollessamme päivittäisessä työssämme meidän tulisi kohottaa sielumme rukouksessa taivaaseen. Nämä hiljaiset rukoukset nousevat suloisen suitsituksen tavoin armoistuimen eteen, ja vihollisen aiheet raukenevat tyhjään. Kristittyä, jonka sydän näin luottaa Jumalaan, ei voida voittaa. Eivät mitkään pahan juonet voi häiritä hänen rauhaansa. Kaikki Jumalan sanan lupaukset, jumalallisen armon koko voima, kaikki Jehovan keinot on annettu, jotta hänen pelastuksensa olisi turvattu. Tällä tavoin Hanok vaelsi Jumalan kanssa. Ja Jumala oli hänen kanssaan ja auttoi häntä aina hädän hetkenä ...

Yhteys Kaikkivaltiaan kanssa

[244] Rukous on sielun hengitystä. Se on hengellisen voiman salaisuus. Ei mitään muuta armovälinettä voida asettaa sen tilalle, jos sielun terveys halutaan säilyttää. Rukous saattaa sydämen välittömään yhteyteen elämän lähteen kanssa ja vahvistaa hengellisen elämämme jänteitä ja lihaksia. Jos laiminlyöt rukoilemisen tai rukoilet vain silloin tällöin, kun sinulle sopii, heltiää pian otteesi Jumalasta. Henkisten kykyjen elinvoima häviää, ja hengellinen kokemus käy heikoksi ja voimattomaksi...

On ihmeellistä, että rukouksiimme vastataan, että arvottomilla, erehtyvillä ilimislapsilla on lupa esittää pyyntönsä Jumalalle. Voiko ihminen toivoa suurempaa voimaa kuin tätä, jonka yhteys Kaikkivaltiaan Jumalan kanssa antaa? Heikolla, syntisellä ihmisellä

on etuoikeus puhua Luojansa kanssa. Voimme lausua sanoja, jotka kuuluvat maailmankaikkeuden hallitsijan valtaistuimelle. Vaeltaessamme tietämme eteenpäin voimme puhella Jeesuksen kanssa, ja hän sanoo: ”Minä pidän sinua oikeassa kädessäni.”

Jokaiseen vilpittömään rukoukseen vastataan

Me voimme olla yhteydessä Jumalan kanssa sydämissämme. Me voimme vaeltaa Kristuksen seurassa. Tehdessämme jokapäiväistä työtämme voimme kuiskata sydämemme toivomukset ainoankaan ihmiskorvan kuulematta, mutta sanamme eivät kuole tyhjyyteen tai häviä. Mikään ei voi tukahduttaa sielun kaipuuta. Se kohoo yli kadun melun ja koneiden kohinan. Me puhumme Jumalan kanssa, ja rukouksemme kuullaan.

Ano ja rukoile, niin olet saava. Pyydä nöyryyttä, viisautta, rohkeutta ja suurempaa uskoa. Jokaiseen vilpittömään rukoukseen tulee vastaus. Ehkä se ei ole sellainen kuin toivoisit tai ehkä se ei tule sillä hetkellä kuin odotat, mutta se tulee sillä tavalla ja sillä hetkellä, kuin on sinulle hyödyksi. Jumala ei aina vastaa odotustesi mukaan niihin rukouksiin, joita lähetät yksinäisyydessä, huolten ja ahdistusten keskellä, mutta hän vastaa aina sinun parhaaksesi. — ”Gospel Workers”, ss. 254—258.

LUKU 78—RUKOUSASENTOMME

[245] Yleisessä niinkuin yksityisessäkin jumalanpalveluksessa etuoi-
keutemme on notkistaa polvemme Herran edessä, kun esitämme
hänelle anomuksemme. Jeesus, meidän esimerkkimme, ”laskeutui
polvilleen ja rukoili.” Hänen opetuslapsistaan sanotaan, että hekin
laskeutuivat polvilleen ja rukoilivat. Paavali lausui: ”Minä notkis-
tan polveni Isän puoleen.” Tunnustaessaan Jumalalle Israelin synnit
Esra polvistui. Daniel ”lankesi kolme kertaa päivässä polvillensa ja
rukoili ja kiitti Jumalatansa. ”

Tosi kunnioituksen Jumalaa kohtaan herättää hänen rajattoman
suuruutensa tajuaminen ja hänen läsnäolonsa tunto. Tämän Näky-
mättömän tajuamisen tulisi vaikuttaa syvästi jokaiseen sydämeen.
Rukoushetki ja -paikka ovat pyhät, koska Jumala on läsnä, ja kun
asento ja käyttäytyminen ilmentävät kunnioitusta, niin sitä innoittava
tunne syvenee. ”Pyhä ja peljättävä on hänen nimensä”, lausuu psal-
mista. Enkelit verhoavat kasvonsa mainitessaan tämän nimen. Miten
kunnioittavasti tulisikaan sitten meidän, jotka olemme langenneita
ja syntisiä, päästää se huuliltamme!

Hyvä olisi vanhan ja nuoren mieltä noita Raamatun sanoja,
jotka osoittavat, miten tulisi suhtautua paikkaan, minkä Jumalan
erikoinen läsnäolo on pyhittänyt. ”Riisu kenkäsi jaloistasi”, hän
käski Moosesta palavasta pensaasta, ”sillä paikka, jossa seisot, on
pyhä maa”. Jaakob, katseltuaan näkyä enkeleistä, huudahti: ”Herra
on tässä paikassa, enkä minä sitä tietänyt ...” — ”Gospel Workers”,
ss. 178, 179.

LUKU 79—USKO JA RUKOUS

Uskon kautta Kristukseen jokainen luonteen puutteellisuus voidaan täyttää, jokainen saasta puhdistaa, jokainen virhe oikaista ja kaikkea oivallisuutta kehittää.

”Te olette täytetyt hänessä.”

Rukous ja usko ovat keskenään kiinteässä yhteydessä, ja niitä tulee tutkia yhdessä. Uskon rukouksessa on jumalallista tiedettä, se on tiedettä, mitä jokaisen on ymmärrettävä, joka tahtoo elämänsä työn menestyvän. Kristus sanoo: ”Mitä rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on oleva teillä.” Hän tekee meille selväksi, että anomisemme on ol-tava Jumalan tahdon mukaista; meidän täytyy anoa sellaista, mitä hän on luvannut, ja mitä tahansa saamme, se on käytettävä hänen tahtonsa tekemiseen. Kun ehdot täytetään, lupaus on epäilemätön.

Syntien anteeksiantoa, Pyhää Henkeä, Kristuksen mielenlaatua, viisautta ja voimaa täyttämään hänen tahtoaan, jokaista hänen lupaa- maansa lahjaa saamme anoa. Sitten meidän on uskottava saavamme, ja kiitettävä Jumalaa siitä, että olemme saaneet.

Meidän ei tarvitse odottaa siunaukselle mitään ulkonaista ilmen- nystä. Lahja on lupauksessa, ja saamme lähteä työhömmme varmoina siitä, että mitä Jumala on luvannut, sen hän pystyy myöskin suorit- tamaan, ja että hallussamme oleva lahja todellistuu silloin, kun sitä kipeimmin tarvitsemme. — ”Education”, ss. 257, 258.

[246]

LUKU 80—RAAMATUNTUTKIMISEN ARVO

[247] Raamatuntutkiminen kehittää älyä paremmin kuin mikään muu opiskelu. Millaisia tutkimusaloja avautuukaan Jumalan sanasta nuorten eteen! Ajatus saattaa tunkeutua yhä syvemmälle tutkimukseensa, samalla kun jokainen uusi yritys käsittää totuus vahvistaa sitä, ja kuitenkin näemme edessämme äärettömyyden.

Ne, jotka tunnustavat rakastavansa Jumalaa ja kunnioittavansa sitä, mikä on pyhää, ja kuitenkin sallivat mielensä askarrella sellaisessa, mikä on pinnallista ja epätodellista, asettuvat saatanan puolelle ja tekevät hänen työtään. Jos nuoret tutkisivat Jumalan suuria tekoja luonnossa ja hänen valtaansa ja voimaansa sellaisina kuin ne esitetään hänen sanassaan, niin joka kerta heidän mielensä virkistyisi ja ylentyisi. He saisivat voimaa, jolla ei ole mitään tekemistä ylpeyden kanssa. Ajattelemalla jumalallisen voiman ihmeitä ihminen oppii tuon vaikeimman, mutta hyödyllisimmän läksyn, että ihmisviisaus, joka ei ole yhteydessä Äärettömän kanssa ja Kristuksen armon pyhittämä, on hulluutta.

Kristuksen välitystyö

[248] Jumalan rakkaan Pojan työ, hänen yhdistäessään luodun Luojaan ja rajallisen Äärettömään omassa persoonassaan, on aine, josta meille riittäisi tutkimista koko elinajaksemme. Kristuksen tehtävä oli siis sekä säilyttää muitten maailmojen asukkaat viattomina ja uskollisina että pelastaa tämän maailman kadotetut ja hukuvat asukkaat. Hän aukaisi tien, jotta tottelemattomat voivat jälleen palata liittoon Jumalan kanssa, samalla kun hän asetti suojamuurin niiden ympärille, jotka olivat jo puhtaita, etteivät he saastuisi.

Meidän iloitessamme siitä, että on maailmoja, jotka eivät ole koskaan langenneet, nämä maailmat antavat Jeesukselle Kristukselle ylistyksen, kiitoksen ja kunnian lunastussuunnitelmasta, jonka tarkoitus on pelastaa langenneet Aadamin lapset ja auttaa heitä itseään säilyttämään asemansa ja luonteensa puhtauden. Sama käsi, joka

nosti ihmissuvun siitä turmiosta, jonka saatana on kiusauksillaan suvullemme tuottanut, on myös varjellut muitten maailmojen asukkaat synniltä. Jokainen avaruudessa oleva maailma saa osakseen Isän ja Pojan huolenpitoa ja apua, ja tämä huolenpito kohdistuu aina langenneeseen ihmiskuntaan. Kristus on ihmisen välimies, ja välitystyöllään hän ylläpitää myös meille näkymättömiä maailmoja. Eivätkö nämä aiheet ole kyllin suuria ja tärkeitä ajatettaviksemme, ja eivätkö ne herätä meissä kiitollisuutta ja kunnioitusta Jumalaa kohtaan?

Älyn kehitys

Avaa Raamattu nuorten eteen, kiinnitä heidän huomionsa sen kätkeytyihin aarteisiin, opeta heitä etsimään sieltä totuuden helmiä, niin se kehittää heidän ymmärrystään paremmin kuin koko filosofian tutkiminen. Raamatun käsittelemät valtavat aiheet, sen lausuntojen arvokas yksinkertaisuus, ne jalot ajatukset, joita se asettaa ihmisen eteen, se kirkas valo, joka lähtee Jumalan valtaistuimelta ja valaisee ymmärryksen, nämä kaikki kehittävät sielunkykyjä siinä määrin, että sitä voi tuskin käsittää, eikä milloinkaan täydellisesti selittää.

Raamatusta avautuu mielikuvituksen eteen rajaton alue, joka on yhtä paljon korkeampi ja ylevämpi pyhittymättömän ihmisjärjen pinto-oluisia luomuksia, kuin taivas on maata korkeampi. Ihmissuvun innoitettu historia aukeaa siellä jokaisen yksilön silmien eteen. Kaikki voivat nyt aloittaa tutkimuksensa. He voivat tutustua ensimmäisiin esivanhempimme heidän ollessaan Eedenissä pyhän viattomuuden tilassa, nauttien Jumalan ja synnittömien enkelien seurasta. He voivat nähdä synnin tunkeutumisen maailmaamme ja sen seuraukset ihmiskunnalle, ja he voivat seurata askel askeleelta pyhää historiaa, kun se kertoo ihmisen tottelemattomuudesta ja katumattomuudesta sekä synnin oikeudenmukaisesta rangaistuksesta.

[249]

Korkein sivistys

Lukija saa tutustua patriarkkoihin ja profeettoihin. Hän saa eläytyä mitä kiintoisimpiin tapahtumiin. Hän saa nähdä, kuinka Kristus, joka oli taivaan Valtias ja Jumalan vertainen, tuli alas ihmisten luo ja toteutti lunastussuunnitelman, katkaisten ihmiseltä ne kahleet, joilla

saatana oli hänet sitonut, ja teki hänelle mahdolliseksi jälleen saavuttaa Jumalan kaltaisuuden. Hän saa nähdä Kristuksen pukeutuvan inhimillisyyteen ja vaeltavan ihmisenä kolmisenkymmentä vuotta ja sitten antavan henkensä syntiuhriksi, jotta ihminen ei joutuisi kadotetuksi. Tämä aine vaatii mitä syvintä mietiskelyä ja hartainta tutkistelua . . .

[250] Jos ymmärryksemme pääsee käsittämään ilmestyksen ihmeelliset totuudet, ei se koskaan enää tyydy askartelemaan turhanpäiväisissä aiheissa. Mieli kääntyy inhoten pois roskakirjallisuudesta ja turhista huvituksista, jotka turmelevat nykypäivien nuorisoa. Ne, jotka ovat tutustuneet Raamatun runoilijoihin ja viisaihin miehiin ja joihin uskon sankarien ihmeelliset teot ovat tehneet syvän vaikutuksen, palaavat näiltä tiedon rikkailta kentiltä paljon puhdassydämisempinä ja ylevämielisempinä, kuin jos he olisivat syventyneet kuuluisimpien maallisten kirjailijain teoksiin tai miettineet tämän maailman faaraoiden tai Herodesten tai Caesarien loistavia urotekoja.

Nuorten kyvyt ovat usein käyttämättömiä, koska he eivät pidä Jumalan pelkoa viisauden alkuna. Herra antoi Danielille tietoa ja viisautta, koska hän ei antanut minkään sellaisen vaikuttaa itseensä, mikä olisi ollut ristiriidassa hänen uskonnollisten periaatteittensa kanssa. Syy siihen, miksi on niin harvoja lujaluonteisia ja luotettavia ihmisiä, on se, että he luulevat voivansa tulla suuriksi silti olematta taivaan yhteydessä.

Ihmislapset eivät pelkää, rakasta, eivätkä kunnioita Jumalaa. Uskontoa tunnustetaan, mutta ei eletä sen mukaan. Jumala voi tehdä vain vähän ihmisen hyväksi, koska hän tulee niin helposti ylpeäksi ja on niin taipuvainen pitämään itseään tärkeänä. Jumala toivoisi meidän kehittävän taipumuksiamme ja käyttävän jokaista tilaisuutta kasvattaaksemme ja vahvistaaksemme ymmärrystämme. Ihminen on luotu korkeampaa, jalompaa elämää varten, kuin mitä hän elää. Tämä maallinen olemassaolomme on valmistusta sitä elämää varten, joka on Jumalan elämän kaltaista.

Raamattu on suurin opettaja

Millaisia aineita esiintyykään Pyhässä Raamatussa ajatustemme askarreltaviksi! Mistä voisi löytää ylevämpiä mieteaiheita? Missä muualla esitettäisiin niin äärettömän kiintoisia asioita? Voiko mitään

inhimillisen tiedon aloja ylevyydeltään tai tutkimattomuudeltaan verratakaan Raamatun tietoon? Onko mitään muuta, mikä siinä määrin vaatii ymmärryksen voiman syvään ja vakavaan mietiskelyyn?

Jos annamme Raamatun puhua itsellemme, niin se opettaa meille sellaista, mitä ei mikään muu voi meille opettaa. Mutta voi, kaikkea muuta ajatellaan, paitsi Jumalan sanaa! Arvotonta kirjallisuutta ja sepitettyjä juttuja ahmitaan innokkaasti, samalla kun Raamattu kaikkine pyhän totuuden aarteineen on käyttämättömänä hyllyllä. Jos Pyhästä Sanasta tehdään elämän ohje, niin se vaikuttaa jalostavasti, kohottavasti ja pyhittävästi Se on Jumalan puhetta ihmiselle. Haluammeko kuunnella sitä ?

[251]

”Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä,” Enkelit seisovat sen rinnalla, joka tutkii Raamattua, auttaen häntä ja valaisten hänen ymmärrystään. Kristuksen käsky kuuluu meille yhtä voimakkaana tänään, kuin sen kuulivat ensimmäiset opetuslapset kahdeksantoista vuosisataa sitten: ”Te tutkitte kirjoituksia, sillä te luulette, että teillä niissä on iankaikkinen elämä, ja nehan ne juuri todistavat minusta.” — *Review and Herald*, tammik. 11 p. 1881.

LUKU 81—TUTKI RAAMATTUA ITSE

[252] Nuorten tulisi itse tutkia Raamattua, Heidän ei tule luulla sen olevan kylliksi, että ne, joilla on enemmän kokemusta, ottavat selville totuuden ja ovat päteviä antamaan sen vuorostaan nuorille. Juutalaiset tuhoutuivat kansana, koska, heidän lainoppineensa, papinsa ja vanhimpansa johtivat heidät pois Raamatun totuudesta. Jos he olisivat ottaneet vaarin Jeesuksen kehoituksesta ja itse tutkineet kirjoituksia, he eivät olisi joutuneet perikatoon ...

Ihmismielen on mahdoton käsittää yhden ainoankaan Jumalan lupauksen rikkautta ja suuruutta. Toinen näkee sen ihanuuden yhdestä näkökulmasta, toinen sen kauneuden toiselta kannalta, ja taivaallinen valo täyttää sielun. Jos näkisimme sen koko kirkkauden, emme kestäisi sitä. Mutta nytkin voimme käsittää suurempia Jumalan sanan ilmestyksiä, kuin mitä meillä on. Mieleni käy murheelliseksi ajatellessani, kuinka menetämme ne runsaat siunaukset, joita Jumala on meille aikonut. Me tyydymme lyhyihin hengellisen valon välähdyksiin, vaikka voisimme joka päivä vaeltaa hänen läsnäolonsa valossa. — ”Testimonies to Ministers”, ss. 109, 111.

LUKU 82—RAAMATUNTUTKIMISESSA ON OLTAVA KESTÄVIÄ

”Te tutkitte kirjoituksia ; sillä te luulette, että teillä niissä on ian- [253]
kaikkinen elämä”. Tässä käytetty sana ”tutkia” on käännetty sanasta,
joka merkitsee ”etsiä huolellisesti jotakin kadonnutta”. Etsi Jumalan
sanan kätkeyttä aarteita. Et voi tulla toimeen ilman niitä. Tutki vai-
keita kohtia, verraten jakeita toisiinsa, niin tulet huomaamaan, että
Raamattu itse on se avain, joka aukaisee Raamatun.

Ne, jotka rukoillen tutkivat Raamattua, saavat kerta kerralta yhä
enemmän viisautta. He ovat saaneet joitakin pulmiaan ratkaistuksi,
sillä Pyhä Henki on tehnyt sen työn, mistä puhutaan Johanneksen
14. luvussa: ”Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä
minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikes-
ta, minkä olen sanonut teille.” Mitään arvokasta ei saavuteta ilman
vakavia, kestäviä ponnistuksia. Liike-elämässä menestyvät vain ne,
jotka todella tahtovat tehdä jotakin. Emme voi odottaa saavamme
tietoa hengellisistä asioista ilman uutteraa ponnistelua. Niiden, jotka
haluavat löytää totuuden helmiä, täytyy kaivaa niitä, kuten työmies
kaivaa maasta esille kallisarvoisia metalleja.

Ne, jotka ovat työssään veltoja ja välinpitämättömiä, eivät kos-
kaan saavuta menestystä. Sekä nuorten että vanhain tulisi lukea
Jumalan sanaa, eikä vain lukea, vaan heidän tulisi uutterasti ja va-
kavasti tutkia sitä, rukoillen, uskoen ja etsien. Näin he voivat löytää
sen kätkeytetyt aarteet, sillä Herra on antava heille ymmärrystä.

Kun tutkit Jumalan sanaa, niin jätä pois kaikki ennakkoluulosi ja [254]
perimäsi tai hankkimasi käsitykset. Et voi koskaan löytää totuutta,
jos tutkit Raamattua saadaksesi sieltä puolustusta omille ajatuksil-
lesi. Jätä ne oven taa ja käy nöyryin sydämin kuuntelemaan, mitä
Herralla on sinulle sanottavaa. Kun harras totuudenetsijä istuu Mes-
tarin jalkain juuressa ja oppii hänestä, niin Jumalan sana antaa hä-
nelle ymmärrystä. Niille, jotka ovat omasta mielestään liian vii-
saita tutkimaan Raamattua, Kristus sanoo: Teidän täytyy tulla nöyriksi
sydämeltänne, jos haluatte saada viisautta pelastuaksenne.

Älä lue Jumalan sanaa aikaisempien käsitystesi valossa, vaan tutki sitä ennakkoluulottomasti, huolellisesti ja rukoillen. Jos lukiesasi tulet vakuuttuneeksi jostakin asiasta ja huomaat, etteivät omat käsityksesi ole sopusoinnussa Raamatun kanssa, älä koeta sovittaa Raamattua näiden käsitysten mukaiseksi. Sinun on päinvastoin saatettava omat käsityksesi Raamatun mukaisiksi. Älä anna sen, mitä olet ennen uskonut tai tottunut tekemään, hallita ajatuksiasi. Avaa ymmärryksesi silmät näkemään ihmeitä Jumalan laista. Ota selville, mitä on kirjoitettu, ja astu sitten jalkasi iankaikkiselle Kalliolle.

Jumalan tahdon tunteminen

Pelastuksemme riippuu siitä, tunnemmeiko Jumalan tahdon, sellaisena kuin se on ilmaistu hänen sanassaan. Älä koskaan lakkaa etsimästä tai tavoittelemasta totuutta. Sinun on tunnettava velvollisuutesi. Sinun on tiedettävä, mitä sinun on tehtävä pelastuaksesi. Ja Jumala tahtoo sinun tietävän, mitä hän on sinulle sanonut. Mutta sinun on osoitettava uskoa. Kun tutkit Raamattua, sinun on uskottava, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka innokkaasti häntä etsi-

[255]

Oi, tutki Raamattua isoten hengellistä ravintoa sielullesi! Kaiva, kuten työmies kaivaa maata löytääkseen kultasuonia. Älä lakkaa tutkimasta, ennenkuin olet saanut selville suhteesi Jumalaan ja hänen tahtonsa sinuun nähden. — The Youth's Instructor, heinäk. 24 p. 1902.

Raamattua on tutkittava kunnioittavasti

Meidän on tutkittava Raamattua kunnioittavasti, tuntien olevamme Jumalan läheisyydessä. Kaikki turhanpäiväisyys ja joutavuus on pantava syrjään. Toiset raamatunkohdat ovat helposti ymmärrettävissä, toisten oikeata merkitystä ei taas ole yhtä helppo käsittää. Sellaisia on kärsivällisesti ja hartaasti rukoillen tutkittava ja mietittävä. Jokaisen tulisi Raamatunsa avatessaan rukoilla Pyhän Hengen valaistusta, ja sitä on varmasti luvattu antaa.

Se, millä mielellä ryhdyt tutkimaan Raamattua, määrää, millainen auttaja tulee seisomaan rinnallasi. Kirkkauden enkelit ovat niiden kanssa, jotka nöyryin sydämin etsivät jumalallista ohjausta. Mutta jos avaat Raamatun ylenkatseellisena ja omahyväisenä ja olet ennak-

koluulojen vallassa, saatana on vierelläsi ja esittää Jumalan sanan selvät lausunnot väärässä valossa. — ”Testimonies to Ministers”, ss. 107 —108.

LUKU 83—AHKERAN RAAMATUNTUTKIMISEN PALKKA

[256] Totuuden etsiminen palkitsee etsijän joka askeleella, ja jokainen löytö avaa yhä laajempia aloja hänen tutkittavikseen. Ihminen muuttuu sellaiseksi, mitä hän ajattelee. Jos turhanpäiväiset ajatukset ja asiat kiinnittävät hänen mieltään, tulee hänestä turhanpäiväinen. Jos hän on liian välinpitämätön hankkiakseen muuta kuin pinnallisen käsityksen Jumalan totuudesta, ei hän saa niitä runsaita siunauksia, joita Jumala haluaisi hänelle antaa. On tunnettua, että mieli käy ahtaaksi tai avaraksi riippuen niiden asioiden suuruudesta, joiden parissa se askartelee.

On varmaa, että sielun voimat heikkenevät ja kadottavat kykynsä käsittää Jumalan sanan syviä ajatuksia, ellei niitä tarmokkaasti ja kestävästi käytetä totuuden etsimiseen. Mieli avartuu, kun sitä käytetään tutkimaan Raamatun eri aineiden välistä suhdetta, vertaamalla raamatunkohtia ja asioita toisiinsa. Tunkeudu syvemmälle, sillä taitavaa ja ah-kerää oppilasta odottavat mitä runsaimmat tiedon aarteet. *Review and Herald*, heinäk. 17 p. 1888.

Pyhä Raamattu oppaana

Ottakoon hän, joka tutkii, Raamatun oppaakseen ja pysyköön lujana periaatteissaan, niin hän voi päästä korkeihin saavutuksiin. — ”Suuren Lääkärin seuraajana”, s. 491.

LUKU 84—RAAMATTU KASVATTAJANA

Sivistyksen antajana Pyhä Raamattu on vailla vertaistaan. Se on vanhin ja laajin historia, mikä ihmisillä on. Raamattu sai alkunsa suoraan ikuisen totuuden lähteestä, ja jumalallinen käsi on säilyttänyt sen puhtauden halki aikojen. Se valaisee kaukaista muinaisuutta, minne inhimillinen tutkimus turhaan on koettanut tunkeutua. Vain Jumalan sanassa näemme sen voiman, joka laski maan perustukset ja levitti taivaat. Vain sieltä löydämme luotettavan kuvauksen kansojen alkuperästä. Vain siellä esitetään ihmiskunnan historia tavalla, jota ylpeys ja ennakkoluulot eivät pilaa. [257]

Ikuisen Jumalan ääni

Raamatusta sielu löytää aiheita syvimmille pyrkimyksilleen. Siellä saamme tutustua patriarkkoihin ja profeettoihin ja kuunnella, kun Ikuisen Jumalan ääni puhuu ihmisille. Siellä saamme katsella taivaan Majesteettia, joka nöyryytti itsensä ja tuli meidän sijaisksemme ja takaajaksemme. Näemme hänen yksin taistelevan pimeyden valtoja vastaan ja saavan voiton meidän hyväksemme. Tällaisten aineitten nöyrä mietiskely ei voi olla pehmittämättä, puhdistamatta ja jalostamatta sydäntä ja samalla antamatta sielulle uutta voimaa ja tarmoa.

Ne, joiden mielestä on rohkeata ja miehekästä suhtautua Jumalan vaatimuksiin välinpitämättömästi ja halveksien, paljastavat siten oman tyhmyytensä ja tietämättömyytensä. Kerskaileksaan vapaudestaan ja riippumattomuudestaan he ovat itse asiassa synnin ja saatanan vankeja. [258]

Tosi elämänviisaus

Selvä käsitys siitä, mitä Jumala on ja mitä hän tahtoo meidän olevan, johtaa terveelliseen nöyryyteen. Se, joka oikein tutkii Pyhää Sanaa, tulee huomaamaan, ettei ihmisjärki ole kaikkivaltias. Hän

tulee huomaamaan, että ilman sitä apua, jota yksin Jumala voi antaa, ihmisvoima ja -viisaus ovat vain heikkoutta ja tietämättömyyttä.

Se, joka seuraa jumalallista johdatusta, on löytänyt pelastavan armon ja tosi onnen lähteen ja saanut kyvyn levittää iloa kaikkialle ympärilleen. Kukaan ihminen ei voi todella nauttia elämästä ilman uskontoa. Jumalan rakkaus puhdistaa ja jalostaa halut ja taipumukset, se syventää tunteet ja kirkastaa kaikki arvokkaat hovit. Se saa ihmisen antamaan arvoa kaikelle, mikä on totta, hyvää ja kaunista, ja iloitsemaan siitä.

Mutta ennen kaikkea sen seikan tulisi saada meidät pitämään Raamattua arvossa, että siinä ilmaistaan ihmiselle Jumalan tahto. Sieltä opimme, mikä on luomistemme tarkoitus ja millä keinoin tuo tarkoitus voidaan saavuttaa. Opimme viisaasti käyttämään nykyisen elämämme ja saamaan varmuuden tulevasta elämästä. Mikään muu kirja ei voi vastata kysymyksiimme tai tyydyttää sydämemme vaatimuksia. Hankkimalla tietoa Jumalan sanasta ja noudattamalla sitä ihmiset voivat nousta syvimmästä alennustilasta ja tulla Jumalan lapsiksi, synnittömien enkelien seuralaisiksi. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, ss. 52—54.

LUKU 85—KUNNIOITUS

Rakkaat nuoret, teidän etuoikeutenne on kirkastaa Jumalaa maan päällä. Voidaksenne tehdä tämän teidän on käännettävä ajatuksenne pois pinnallisista, turhista ja vähäpätöisistä asioista sellaisiin, joilla on iäisyysarvoa. [259]

Elämme aikana, jolloin jokaisen tulisi erikoisesti ottaa vaari Vapahtajan kehoituksesta: ”Valvokaa ja rukoilkaa, jottette joutuisi kiusaukseen.” Eräs suurimmista kiusauksistanne on kunnioituksen puute. Jumala on korkea ja pyhä, ja hänen huoneensa, paikka, missä hänen lapsensa kokoontuvat jumalanpalveluksiin, on nöyrälle, uskovalle sielulle taivaan ovi. Ylistyslaulut ja Kristuksen palvelijain puhumat sanat ovat keinoja, joiden avulla Jumala valmistaa kansan taivaallista temppeleä varten, sitä jumalanpalvelusta varten, minne ei saa tulla mitään epäpyhää tai saastaista . . .

Käyttäytyminen Jumalan huoneessa

Kunnioitus on harvinaista nykyajan nuorison keskuudessa. Olen hämmästynyt nähdessäni, miten vähän uskovaisten vanhempien lapset ja nuoret välittävät järjestyksestä ja sopivasta käyttäytymisestä Jumalan huoneessa. Jumalan palvelijain esittäessä ihmisille Jumalan sanaa jotkut lukevat, toiset kuiskailevat ja naureskelevat. Heidän silmänsä tekevät syntiä kiinnittämällä ympärilläolevien huomion puoleensa. Ellei tätä tapaa hävitetä, se on leviävä ja vaikuttava toisiinkin.

Lasten ja nuorten ei tulisi koskaan luulla siinä olevan mi tään ylpeiltävää, että ollaan välinpitämättömiä ja huolimattomia niissä kokouksissa, joissa palvellaan Jumalaa, Jumala näkee jokaisen ylimielisen ajatuksen ja teon, ja ne merkitään taivaan kirjoihin. Hän sanoo: ”Minä tunnen sinun tekosi. ” Mitään ei voida salata hänen kaikkitutkivalta silmältään. Jos sinä olet jossakin määrin tottunut olemaan tarkkaamaton ja välinpitämätön Jumalan huoneessa, niin [260]

koeta kaikin voimin vapautua sellaisesta ja osoittaa, että sinulla on itsekunnioitusta. Osoita kunnioitusta, kunnes se tulee sinulle tavaksi.

Älä koskaan osoita sellaista kunnioituksen puutetta Jumalan huonetta ja jumalanpalvelusta kohtaan, että keskusteleet jonkun kanssa puheen aikana. Jos ne, jotka näin tekevät, voisivat nähdä Jumalan enkelien katselevan heitä ja merkitsevän muistiin heidän tekonsa, niin he alkaisivat hävetä ja kauhistua itseään. Jumala haluaa tarkkaavaisia kuulijoita. Juuri ihmisten nukkuessa vihollinen kylvi valhevehnää.

Ei mitään, mikä on pyhää ja mikä kuuluu jumalanpalvelukseen, tulisi käsitellä huolimattomasti ja välinpitämättömästi. Kun elämän sanaa saarnataan, sinun tulisi muistaa, että kuuntelet Jumalan ääntä hänen lähettämänsä palvelijan välityksellä. Älä tarkkaamattomuudellasi menetä näitä sanoja. Jos otat niistä vaarin, ne voivat estää jalkasi astumasta vääryyden poluille.

Välinpitämättömyys uskonnollisia asioita kohtaan

[261] Olen surullinen nähdessäni, että monilla kristityiksi tunnustautuvilla nuorilla ei ole mitään tietoa sydämen kääntymyksestä. Heidän luonteessaan ei ole tapahtunut minkäänlaista muutosta. He eivät käsitä, että kristityiksi tunnustautuminen on vakava asia. Heidän elämänsä on kokonaan yhteensopimaton kristillisen mielenlaadun kanssa. Jos he kuuluisivat niihin, jotka todella ovat Jumalan poikia ja tyttäriä, he eivät olisi täynnä joustavuutta, pilantekoa ja turhuutta, eivätkä toisten typerät sanat ja käytös tekisi heihin vaikutustaan. Ihminen, jonka tarkoitus on saada voittopalkinto, päästä taivaaseen, tekee lujasti ja päättävästi tyhjiksi kaikki yritykset laskea leikkiä ja tehdä pilaa uskonnollisista asioista.

On suuri vaara olla välinpitämätön tässä suhteessa. Mikään ei ole niin turmiollista kuin ajattelemattomuus ja kevytmielisyys. Joka puolella näemme pintapuolisia nuoria. Kaikkia tämänkaltaisia ihmisiä pitäisi välttää, sillä he ovat vaarallisia. Jos he tunnustautuvat kristityiksi, he ovat vielä vaarallisempia. Heidän mielensä on vain vähässä määrin muuttunut, ja heidän on paljon helpompaa vetää sinut omalle tasolleen, kuin sinun saada heidät ajattelemaan jalosti ja ylevästi ja muuttamaan menettelytapansa. Valitse sellaisia tovereita, jotka ovat säädyllisiä puheiltaan ja käytökseltään.

Jotta voisit parhaalla tavalla kunnioittaa Jumalaa, sinulla täytyy olla sellaisia tovereita, jotka saavat sinut muistamaan eron pyhän ja epäpyhän välillä. Jos haluat saada avaran näköpiirin, jaloja ajatuksia ja pyrkimyksiä, niin valitse sellaisia tovereita, jotka lujittavat sinua oikeissa periaatteissa. Olkoon jokaisen ajatuksesi ja tekosi tarkoituksena, että kerran saavutat iankaikkisen elämän ja autuuden. — *The Youth's Instructor*, lokak. 8 p. 1896.

LUKU 86—VAHVAPERUSTUKSINEN LIITTO

[262] Mistä tiedät, että Jumala hyväksyy sinut? Tutki hänen sanaansa rukoillen. Älä anna minkään muun kirjan syrjäyttää sitä. Tämä kirja vakuuttaa synnistä. Selvästi se ilmaisee pelastuksen tien. Se tuo näkyviin loistavan ja ihanan palkan. Se ilmaisee sinulle täydellisen Vapahtajan, ja opettaa sinulle, että vain hänen rajattoman armonsa kautta voit odottaa pelastuvasi.

Älä laiminlyö salaista rukousta, sillä se on uskonnon ydin. Hartaasti ja palavasti rukoillen ano sielun puhdistusta. Ano niin hartaasti ja innokkaasti kuin anoisit henkesi puolesta, jos se olisi kysymyksessä, Viivy Jumalan edessä siksi, kunnes sanomaton pelastuksen kaipuu on syttynyt sinussa, ja sinä saat suloisen vakuutuksen synnin anteeksiannosta.

Iankaikkisen elämän toivoa ei saada heikoille perustuksille. Se asia on ratkaistava Jumalan ja sinun oman sielusi välillä — ratkaistava ainiaaksi. Luuloteltu toivo, joka ei muuta ole, koituu perikadokseksi. Koska sinut pitää pystyssä tai kaataa Jumalan sana, sinun on siitä sanasta haettava asiallesi todistusta, Siitä voit nähdä, mitä sinulta vaaditaan, jotta voisit tulla kristityksi. Älä pane syrjään varustustasi, äläkä poistu sotakentältä, ennenkuin olet saavuttanut voiton, ja riemuitset Lunastajassasi. — ”Testimonies for the Church”, I, ss. 163, 164.

YHDEKSÄS JAKSO— LUKEMINEN JA MUSIIKKI

[264]

mymargpgnum263emphNuoret, lukekaa sellaista kirjallisuutta, josta saatte tosi tietoa ja josta on apua koko perheelle. Sanokaa päättävästi: ”En halua käyttää kallista aikaa sellaisen lukemiseen, josta ei ole minulle mitään hyötyä ja joka vain estää minua olemasta avuksi toisille. Haluan käyttää aikani ja ajatukseni valmistuakseni Jumalan palvelukseen. Haluan sulkea silmäni turhilta ja synnillisiltä asioilta. Korvani kuuluvat Herralle, enkä tahdo kuunnella vihollisen viekkaita houkutusia. Ellei tahtoni ole Jumalan Hengen vaikutuksen alainen, ei ääneni saa olla millään tavoin tahdolleni alamainen. Ruumiini on Pyhän Hengen temppeli, ja jokainen kykyni on pyhitettävä yleviin tarkoituksiin. ” — ”Testimonies for the Church”, VII, s. 64.

LUKU 87—LUKEMISEN VALINTA

Kasvatuksen tarkoitus on kehittää ruumiin, sielun ja hengen voimia, niin että ihminen parhaalla mahdollisella tavalla voisi täyttää velvollisuutensa elämässä. Kestämiskyky ja aivojen voima ja toiminta vähenevät tai lisääntyvät sen mukaan, miten niitä käytetään. Sielua tulisi kasvattaa sillä tavoin, että kaikki sen kyvyt kehittyvät sopuuhaisesti. Monet nuoret ovat innostuneita kirjoihin. He haluavat lukea kaiken, mitä käsiinsä saavat. Heidän on otettava vaari siitä mitä lukevat, samoin kuin siitä, mitä kuulevat. Minulle on näytetty, että heitä uhkaa suuri vaara tulla huonon lukemisen turmelemiksi. Saatanalla on lukemattomia keinoja saada nuoret lankeamaan. He eivät voi vaaratta lakata hetkeksikään valvomasta. Heidän on vartioitava ajatuksiaan, jotteivät lankeaisi vihollisen kiusauksiin.

Huonon kirjallisuuden vaikutus

Saatana tietää, että sieluun vaikuttaa suurella määrällä se, mitä se käyttää ravinnokseen. Hän koettaa saada sekä nuoret että varttuneemmat lukemaan seipitettyjä kertomuksia, satuja ja muuta sellaista. Ne, jotka lukevat tällaista kirjallisuutta, tulevat kykenemättömiksi täyttämään heille kuuluvia tehtäviä. He elävät epätodellista elämää, eikä heillä ole halua lukea Raamattua ja nauttia taivaan mannaa. Sielu, jonka pitäisi vahvistua, heikontuu ja menettää kykynsä tutkia niitä suuria totuuksia, jotka koskevat Kristuksen tekevää ja toimintaa ja jotka voisivat lujittaa mieltä, elvyttää mielikuvitusta ja sytyttää voimakkaan, vakavan halun voittaa, kuten Kristus voitti.

Hengellisyyden vihollisia

Jos suuri osa julkaistuista kirjoista poltettaisiin, estettäisiin siten turmelus, jolla on mitä tuhoisin vaikutus sieluun ja sydämeen. Rakkauskertomukset, kevytmieliset ja jännittävät romaanit, vieläpä niinkutsutut uskonnolliset romaanit, kirjat, joihin tekijä sisällyttää jonkin siveellisen opetuksen, ovat lukijalle kiroukseksi. Johonkin

kertomukseen on voitu sekoittaa uskonnollisuutta, mutta useimmissa tapauksissa saatana on vain pukeutunut valon enkeliksi voidakseen sitä tehokkaammin pettää ja johtaa harhaan. Ei kenelläkään ole niin lujia periaatteita eikä kukaan ole niin suojattu kiusauksilta, että voisi vaaratta lukea tällaisia kirjoja.

Ne, jotka lukevat romaaneja, antautuvat huonon vaikutuksen alaisiksi, joka turmelee hengellisyyden ja himmentää pyhän kirjan kauneuden. Se aikaansaa epäterveellistä jännitystä, kiihottaa mielikuvitusta, tekee mielen hyödyttömäksi, kääntää sen pois rukouksesta ja tekee sen kykenemättömäksi mihinkään hengelliseen harjoitukseen.

Jumala on antanut monille nuoristamme erinomaisia lahjoja, mutta sangen usein he ovat antaneet voimainsa lamaan ja mielensä hämmentyä ja heikentyä, niin etteivät he vuosikausiin ole kasvaneet armossa tai uskomme perusteiden tuntemisessa, koska he ovat ymmärtämättömästi valinneet lukemisensa. Niiden, jotka odottavat Jeesuksen pikaista tuleamista ja sitä ihmeellistä muutosta, jolloin ”tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen”, tulisi tänä koetusaikana olla korkeammalla tasolla.

Rakkaat nuoret ystäväni, te voitte omasta kokemuksestanne huomata jännittävien kertomusten vaikutuksen. Voitko sellaista luettuasi avata Raamattusi ja lukea kiinnostuneena elämän sanaa? Eikö Jumalan kirja tunnu sinusta mielenkiinnottomalta? Tuon rakkauskertomuksen viehätyks täyttää mielesi, turmellen terveen arvostelukykysi ja tehden sinulle mahdolliseksi kiinnittää ajatuksiasi niihin tärkeisiin, vakaviin totuuksiin, jotka koskevat iankaikkista parastasi.

[267]

Päätä jättää kaikki ala-arvoinen lukeminen. Se ei vahvista sinun hengellisyyttäsi, vaan täyttää mielesi tunteilla, jotka turmelevat mielikuvituksesi ja saavat sinut ajattelemaan vähemmän Jeesusta ja hänen kalliita opetuksiaan. Älä päästä mieleesi mitään sellaista, mikä johtaisi sitä väärään suuntaan. Älä turmele sitä ala-arvoisella lukemisella, joka ei vahvista sielun voimia. Ajatukset ovat samanlaisia kuin se ravinto, jota sielulle annetaan.

Kirjojen Kirja

Ihmisen uskonnollisen kokemuksen laatu ilmenee siinä, minkälaatuisia kirjoja hän valitsee luettavakseen vapaahetkinään. Säilyttääkseen terveen arvostelukyvyn ja lujat uskonnolliset periaatteet

nuorten tulee elää Jumalan yhteydessä hänen sanansa välityksellä. Raamattu opastaa meidät korkeampaan, parempaan elämään osoittamalla pelastuksen tien Kristuksessa. Se sisältää kiintoisinta ja opetavinta historiaa ja elämäkertoja, mitä koskaan on kirjoitettu. Ne, joiden mielikuvitusta ei romaanien lukeminen ole turmellut, pitävät Raamattua kaikkien kiintoisimpana kirjana.

[268] Raamattu on kirjojen Kirja. Jos rakastat Jumalan sanaa ja tutkit sitä aina, kun sinulla on tilaisuus siihen, saadaksesi omaksesi sen rikkaat aarteet ja tullaksesi täysin kykeneväksi kaikkiin hyviin töihin, voit olla varma siitä, että Jeesus vetää sinut luokseen. Mutta ei riitä, että luet Raamattua vain satunnaisesti yrittämättä ymmärtää Kristuksen opetuksia voidaksesi elää hänen käskyjensä mukaan. Jumalan sanassa on aarteita, jotka voidaan löytää vain laskeutumalla syvälle totuuden kaivoksen onkaloon.

Lihallinen mieli hylkää totuuden, mutta kääntynyt sielu saa kokea ihmeellisen muutoksen. Kirjasta, joka aikaisemmin tuntui vastenmieliseltä, koska sen sisältämät totuudet todistivat syntistä vastaan, tulee nyt sielun ravinto ja elämän ilo ja lohdutus. Vanhurskautuksen Aurinko valaisee sen pyhiä lehtiä, ja Pyhä Henki puhuu niiden välityksellä sielulle . . .

Kaikkien niiden, jotka ovat harrastaneet kevyen kirjallisuuden lukemista, tulisi nyt kääntää huomionsa lujaan profeetalliseen sanaan. Ottakaa Raamattunne ja alkakaa uusin innoin tutkia Vanhan ja Uuden Testamentin pyhiä kirjoituksia. Mitä useammin ja ahkerammin tutkutte Raamattua, sitä kauniimmalta se näyttää ja sitä vähemmän tunnette halua kevyeen lukemiseen. Sitokaa tämä kallis kirja sydämeenne. Se on oleva teidän ystäväanne ja oppaanne. — The Youth's Instructor, lokak. 9 p. 1902.

LUKU 88—EFESOLAISTEN ESIMERKKI

Kun efesolaiset kääntyivät, heidän tapansa ja elämänsä muuttuivat. Jumalan Hengen vakuuttavan voiman vaikutuksesta he toimivat nopeasti ja paljastivat kaikki noituutensa salaisuudet. He tunnustivat ja kertoivat pahat tekonsa, ja heidän sielunsa tulivat täyteen pyhää kiivautta, koska he olivat olleet niin kokonaan noituuden vallassa ja pitäneet niin suuressa arvossa niitä kirjoja, joissa saatana oli viekkaasti esittänyt ohjeita, joiden avulla he saattoivat harjoittaa noituutta. He olivat päättäneet kääntyä paholaisen palveluksesta, ja he toivat kallisarvoiset kirjansa ja polttivat ne julkisesti. Täten he osoittivat vilpittömästi kääntyneensä Jumalan puoleen . . . [269]

Efesolaiset olivat aikaisemmin iloinneet niistä kirjoista, jotka he kääntymykseen tullessaan heittivät tuleen, ja he olivat sallineet niiden hallita omaatuntoaan ja ohjata ajatuksiaan. He olisivat voineet myydä ne, mutta tällä teollaan he olisivat vain levittäneet paha. Jälkeenpäin heitä kauhistuttivat saatanan salaisuudet ja taikatemput, ja he ajattelivat inhoten niistä saamaansa tietoa. Haluan kysyä teiltä, nuoret, jotka olette oppineet tuntemaan totuuden: Oletteko polttaneet taikakirjanne?

Nykyajan taikakirjat

Me emme syytä teitä niistä synneistä, joiden vallassa efesolaiset olivat, tai väitä, että te olette harjoittaneet noituutta ja taikuutta samalla tavoin kuin he. Emme sano, että olisitte seuranneet velhotaidon salaisuuksia tai olleet yhteydessä pahojen henkien kanssa. Mutta ettekö ole yhteydessä kaiken pahan alkuunpanijan kanssa, hänen, joka on keksinyt kaikki nämä salaisuudet ja helvetilliset temput? Etkö kuuntele hänen ehdotuksiaan, joka on tämän maailman ruhtinas ja ilmavallan hallitsija ? Etkö ole suostunut hänen valheisiinsa ja antautunut hänen seuraajiensa tavoin tekemään sellaista, mitä harrastit ennen kääntymystäsi ? Etkö ole antanut itseäsi saatanan aseeksi ja etkö, sanan laajemmassa merkityksessä. ole yhteydessä langenneit- [270]

ten enkelien kanssa ja opi heiltä peittämään omaa sieluasi ja toisten sieluja?

Entä taikakirjat? Mitä olet lukenut? Miten olet käyttänyt aikasi? Oletko koettanut tutkia pyhiä ennustuksia voidaksesi kuulla Jumalan äänen puhuvan sinulle hänen sanassaan? Maailma on tulvillaan kirjoja, jotka kylvävät epäilyn, epäuskon ja jumalankielteisyyden siementä, ja suuremmassa tai pienemmässä määrin sinä olet saanut opetusta näistä kirjoista, jotka ovat taikakirjoja. Ne karkoittavat Jumalan mielestäsi ja erottavat sielusi hyvästä Paimenesta.

Mieli tulee kykenemättömäksi vakavaan ajatteluun

Lukemasi kirjat ovat olleet saatanan seuraajien sepittämiä. Niiden tarkoitus on lumota mielesi saatanan synagoogassa syntyneillä aatteilla ja opettaa sinua palvelemaan paholaista hänen saatanallisen arvonsa mukaisesti. Kuinka paljon onkaan jumalattomia kirjoja, joiden tarkoitus on horjuttaa mieltä perättömien epäilysten avulla! Saatana on hengittänyt niihin myrkkvään, ja niistä tarttuu tappava hengellinen rutto jokaiseen, joka niitä lukee.

[271] Miten suunnattomasti onkaan maailmassa seipitettyä kirjallisuutta, joka täyttää mielen tyhjillä ja turhilla ajatuksilla ja herättää hallittomuutta totuuden ja vanhurskauden sanaa kohtaan! Mieli tulee täten kykenemättömäksi ajatteluun vakavasti ja tutkimaan kärsivällisesti ja kestävästi Raamattua, joka on oppaasi johdattamassa sinua Jumalan paratiisiin.

Paljon on kirjoitettu maallisten aarteiden kokoamisesta, aivan kuin tämän maailman rikkaudella voisimme ostaa pääsylipun taivaaseen. Entä ne lukuisat historialliset teokset, jotka ovat täynnä sellaisten miesten vaarallisia ja uhkarohkeita tekoja, joiden elämästä ei lankea ainoatakaan valonsädettä sille tielle, joka johtaa parempaan maahan!

Harhaanjohtavat kirjat

Kuinka paljon onkaan sotaa ja verenvuodatusta koskevia kirjoja, jotka johtavat nuorisoa harhaan! Heidän lukiessaan saatana seisoo heidän vierellään vuodattaen heihin samaa sotaista henkeä, joka innoitti tuon kirjan sankareita. Heidän verensä kuumenee, ja he

saavat ylyykettä julmiin tekoihin. Miten lukemattomia siveettömiä kirjoja onkaan kirjoitettu, jotka herättävät alhaisia haluja, sytyttävät sydämen intohimot ja johtavat mielen pois kaikesta, mikä on pyhää ja puhdasta !

Sinullakin on ollut taikakirjasi, joiden kuvaukset ja tapaukset ovat hänen sepittämiään, joka kerran oli loistava enkeli taivaan sa-leissa . . .

Saatanan noituuden lumouksen särkeminen

Haluan kysyä: onko taikakirjat poltettava? Saatanan synagogassa on houkuttelevia paikkoja, missä eletään hillitöntä elämää; mutta todistaja on saapuvilla, ja näkymätön vieras todistaa pimeyden teoista. Saataka on johtajana kevytmielisten, ylpeiden ja hillittömien seurassa, ja hän on kevyitten tilaisuuksien sielu. Hän on siellä saapuvilla valepukuisena. Noituus ympäröi meitä joka puolelta, ja maailma ja seurakunta ovat hänen vaikutuksensa alaisia, joka johtaa heidät tekemään sellaista, mistä he eivät koskaan uneksineetkaan. Jos heille ilmoitettaisiin, millaisia tekoja he tulevat tekemään, he olisivat yhtä hämmästyneitä kuin Hasael, kun profeetta kertoi hänelle hänen tulevaisuudestaan. . .

[272]

Jokainen mies, nainen ja lapsi, joka ei ole Jumalan Hengen hallittavissa, on saatanan noituuden vaikutuksen alainen, ja sanoillaan ja esimerkillään hän johtaa toisia pois totuuden tieltä. Kun Kristuksen uudestiluova armo asuu sydämessä, valtaa sielun pyhä viha, koska syntinen on niin kauan halveksinut sitä suurta pelastusta, jonka Jumala on hänelle valmistanut. Hän tahtoo silloin antaa itsensä, ruumiinsa, sielunsa ja henkensä Jumalalle ja hänen armonsa avulla pysytellä poissa saatanan seurasta. Efesolaisten tavoin hän tahtoo hylätä noituuden ja katkaista viimeisenkin siteen, joka yhdistää hänet saatakaan. Hän tahtoo jättää pimeyden ruhtinaan lipun ja tulla Prinssi Immanuelin verilipun luo. Hän tahtoo polttaa taikakirjansa. — The Youth's Instructor, marrask. 16 p. 1883.

LUKU 89—OIKEA HENKINEN RAVINTO

[273] Mitä lapsemme lukevat? on vakava kysymys, joka vaatii vakavan vastauksen. Olen huolissani nähdessäni kristityissä kodeissa aikakausja sanomalehtiä, joiden sisältämät jatkokertomukset eivät jätä hyvää jälkeä mieleen. Olen tarkannut sellaisia, jotka täten ovat kehittäneet mieltymystänsä romaaneihin. Heillä on ollut etuoikeus kuunnella Jumalan sanan totuuksia ja perehtyä uskomme perusteisiin, mutta he ovat kasvaneet aikuisiksi vailla tosi hurskautta.

Näiden rakkaiden nuorten tulisi välttämättä käyttää luonteensa rakentamiseen vain parasta rakennusainetta: Jumalan rakkautta ja jumalanpelkoa ja Kristuksen tuntemusta. Mutta monella ei ole täyttä käsitystä totuudesta sellaisena kuin se on Jeesuksessa. Heidän mieltensä nauttii jännityskertomuksista. He elävät epätodellisessa maailmassa ja ovat sopimattomia suorittamaan elämän käytännöllisiä velvollisuuksia.

Romaanien lukemisen seuraukset

Olen tarkannut lapsia, joiden on sallittu kasvaa tällä tavoin. Sekä kotona että muualla he ovat joko levottomia tai haaveellisia, eivätkä pysty keskustelemaan muista kuin jokapäiväisistä asioista. Korkeammat hengenlahjat, jotka on tarkoitettu palvelemaan jalompia tarkoituksia, on alennettu ajattelemaan joutavia tai pahempia kuin joutavia asioita, kunnes mieli tyytyy vain sellaisiin ajatteluaiheisiin eikä kykene nousemaan juuri ollenkaan korkeammalle. Uskonnollinen ajattelu ja keskustelu on tullut vastenmieliseksi.

[274] Se henkinen ravinto, johon ihminen tällä tavoin on totuttautunut, on vaikutuksiltaan tarttuvaa ja johtaa epäpuhtaisiin ja aistillisiin ajatuksiin. Olen vilpittömästi säälinyt näitä sieluja, ajatellessani, kuinka paljon he menettävät laiminlyömällä tilaisuudet hankkia tietoa Kristuksesta, johon iankaikkisen elämän toivomme perustuu. Kuinka paljon tuhlataankaan kallista aikaa, jolloin voitaisiin tutkia tosi hyvyyden Esikuvaa.

Tunnen henkilökohtaisesti joitakin sellaisia, jotka huonon kirjallisuuden lukemisen johdosta ovat menettäneet terveen arvostelukynsä. He elävät elämäänsä sairaalloisen luulevaisina, suurentaen jokaisen pikku harmin. Asiat, joita terve, järkevä ihminen tuskin huomaa, tuntuvat heistä sietämättömiltä koettelemuksilta, ylipääsemättömiltä vaikeuksilta. Koko elämä tuntuu heistä synkältä.

Niiden henkinen voima herpaantuu, jotka ovat tottuneet ahmiin jännityskertomuksiin, eivätkä he pysty ajattelemaan terävästi ja tutkimaan asioita. On vanhemmalla puolella ikää olevia ihmisiä, jotka eivät ole koskaan toipuneet liiallisen lukemisen seurauksista. Tuo heidän lapsuudessaan omaksumansa tapa on kasvanut heidän kasvaessaan ja vahvistunut heidän voimainsa mukana. Ja vaikka he ovat päättävästi yrittäneet voittaa sen, he ovat vain osaksi onnistuneet. Monet eivät ole koskaan saaneet takaisin alkuperäistä sielunvoimaansa. Kaikki yritykset tulla käytännöllisiksi kristityiksi jäävät vain aikomuksiksi. Heistä ei voi tulla todella Kristuksen kaltaisia, jos he jatkuvasti ruokkivat sieluaan tämänkaltaisella kirjallisuudella.

Eivätkä fyysiset seuraukset ole vähemmän tuhoisat. Tällainen lukuhimo rasittaa tarpeettomasti hermostoa. On tapauksia, jolloin nuoria tai varttuneempiakin on kohdannut halvaus, joka ei ole aiheutunut mistään muusta kuin liiallisesta lukemisesta. He pitivät mieltään alituisessa jännityksessä, kunnes aivojen hieno koneisto heikentyi niin, ettei se voinut enää toimia, ja seurauksena oli halvaus. [275]

Henkinen päihtymys

Kun kiihottavien jännityskertomusten halua tyydytetään, niin siveellinen aisti turmeltuu, eikä sielu saa kylläänsä, ellei sitä aina ruokita tällä ala-arvoisella, epäterveellisellä ravinnolla. Olen nähnyt Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvia nuoria naisia, jotka olivat oikein onnettomia, elleivät he saaneet käsiinsä uusinta romaania tai viikkolehteä. Heidän mielensä vaati kiihoketta, kuten juomari vaatii väkijuomia. Nämä nuoret eivät olleet vakavahenkisiä eivätkä he levittäneet taivaan valoa lähimmäistensä tielle johtaakseen heidät tiedon lähteelle. Heillä ei ollut syvää hengellistä kokemusta. Jolleivät he olisi aina harrastaneet tämänlaatuista lukemista, heidän muuttumisestaan olisi voinut olla toivoa, mutta he vaativat ja halusivat saada sitä.

Olen huolissani nähdessäni nuorten ihmisten täten tuhoavan käyttökelpoisuutensa elämässä ja jäävän vaille sitä kokemusta, joka valmistaisi heidät iankaikkiseen elämään taivaassa. Emme voi löytää heille sopivampaa nimeä kuin ”henkisesti päihtyneet”.

Kohtuuttomalla lukemisella on varmasti yhtä tuhoisa vaikutus aivoihin, kuin on kohtuuttomalla syömisellä ja juomisella.

Apukeino

Paras tapa estää pahan kasvu on täyttää mieli jollakin muulla. Mitä suurinta huolta ja varovaisuutta on noudatettava, kun tahdotaan kasvattaa mieltä ja kylvää sinne Raamatun totuuden kalliita siemeniä. Herra on suuressa armossaan Raamatussa esittänyt meille pyhän elämän ohjeet...

[276] Hän on innoittanut pyhiä miehiä antamaan meille hyödyksi opetuksia, jotka koskevat tiellämme olevia vaaroja ja sitä, miten voimme ne välttää, Ne, jotka tottelevat hänen kehoitustaan tutkia Raamattua, eivät ole tietämättömiä näistä asioista. Viimeisten päivien vaarojen keskellä jokaisen seurakunnan jäsenen tulisi ymmärtää uskonsa ja toivonsa perusteet, joita ei olekaan vaikea käsittää. Siinä on ajatuk-sillamme kylliksi askartelemista, jos haluamme kasvaa armossa ja Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. — ”Christian Temperance and Bible Hygiene”, ss. 123—126. (1890.)

Ensimmäiset askeleet syntiin

Ennenkuin kristitty tekee julkisesti syntiä, hänen sydämessään on tapahtunut pitkälinen valmistus, josta maailma ei tiedä mitään. Mieli ei yhtäkkiä voi laskeutua puhtaudesta ja pyhydestä pahuuteen, turmelukseen ja rikoksiin. Vaatii aikaa, ennekuin Jumalan kuvaksi luodut ihmiset muuttuvat raaoksiksi ja saatanallisiksi. Katselemalla me muutamme Suosimalla epäpuhtaita ajatuksia ihminen voi kasvattaa mielensä sellaiseksi, että synti, jota hän kerran inhosi, tulee hänelle mieluisaksi. — ”Patriarchs and Prophets”, s. 459.

LUKU 90—RAAMATTU ON KIINTOISIN KIRJA

Sekä nuoret että vanhat laiminlyövät Raamatun. He eivät tee siitä tutkimustensa aiheita eivätkä elämänsä ohjetta. Varsinkin nuoret ovat tähän laiminlyöntiin syyllisiä. Useimmilla heistä on aikaa lukea muita kirjoja, mutta he eivät lue päivittäin sitä kirjaa, joka näyttää tien iankaikkiseen elämään. He lukevat innokkaasti turhanpäiväisiä kertomuksia, mutta eivät välitä Raamatusta. Tämä kirja opastaa meidät korkeampaan, pyhempään elämään. Nuoret pitäisivät sitä kiintoisimpana kirjana, mitä he koskaan ovat lukeneet, ellei sepiettyjen kertomusten lukeminen olisi turmellut heidän mielikuvitustaan. [277]

Nuorten mieli jää vaille jalointa kehitystään, jos he eivät välitä syvimmästä viisauden lähteestä — Jumalan sanasta. Se, että olemme Jumalan maailmassa, Luojamme seurassa; että meidät on luotu hänen kuvakseen; että hän varjelee ja rakastaa meitä ja huolehtii meistä — nämä ovat ihmeellisiä mieteaiheita, jotka avartavat ja jalostavat ajatusmaailmaamme. Se, joka avaa mielensä ja sydämensä tutkimaan tämänkaltaisia aiheita, ei koskaan tyydy ajattelemaan alhaisia ja kiihoittavia aiheita.

Voimme tuskin ymmärtää, miten tärkeitä on saada perinpohjainen tieto Raamatusta. Raamattu vaatii kunnioittavaa huomiotaamme, koska se on ”Jumalan henkivaikutuksesta syntynyt” ja voi ”tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut” ja aikaansaa sen, että Jumalan lapsesta tulee ”täydellinen, kaikkiin hvviin tekoihin valmistunut” (2 Tim. 3: 15—17). Meidän ei tulisi tyytyä pinnalliseen tietoon, vaan tulisi koettaa saada selville totuuden sanojen täysi merkitys ja juoda samaa henkeä, joka elävöittää Pyhän Sanan. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, ss. 138, 139. [278]

Synnin kuvaileminen

Olisi parempi, jos nuoret eivät koskaan lukisi niitä jännittäviä-
heisiä kirjoja, joiden julkaisemisen ja levittämisen tarkoituksena on
vain ansaita rahaa. Näillä kirjoilla on saatanallinen lumousvoima.

Kaameat kertomukset rikoksista ja ilkitöistä vaikuttavat moniin taikavoiman tavoin ja kiihottavat heitä ajattelemaan, mitä he voisivat tehdä tullakseen tunnetuiksi, vaikkapa mitä kauheimpien tekojen välityksellä. Joissakin tarkasti historiallisissa kirjoissa kuvatut kamalat rikokset, julmuudet ja irstaat elämäntavat vaikuttavat hapatuksen tavoin monien mieleen ja johtavat heidät samanlaisiin tekoihin.

Kirjat, joissa kuvaillaan ihmisten saatanallisia tekoja, tekevät pahaa yleisesti tunnetuksi. Näitä hirveitä yksityiskohtia ei tarvitse elää uudelleen, eikä kenenkään, joka uskoo tälle ajalle annetun totuuden, tulisi tehdä mitään niiden muiston säilyttämiseksi. Kun mieltä ruokitaan ja kiihotetaan tällä turmeltuneella ravinnolla, ajatukset tulevat epäpuhtaiksi ja aistillisiksi. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, ss. 133, 134.

LUKU 91—VARTIOI TARKOIN SIELUSI PORTEJA

”Yli kaiken varottavan varjele sydämesi”, kuuluu viisaan miehen [279] neuvo, ”sillä sieltä elämä lähtee.” ”Niinkuin mies mielessänsä miettii, sellainen hän on.” Jumalan armon täytyy saada uudistaa sydän, muutoin on turhaa etsiä elämän puhtautta. Se, joka yrittää rakentaa jaloa, hyveellistä luonnetta Kristuksen armosta riippumatta, rakentaa talonsa pettäväälle hiekalle. Kiusausten ankarat myrskyt tulevat varmasti kaatamaan sen. Jokaisen sielun tulisi rukoilla Daavidin tavoin: ”Jumala, luo minuun puhdas sydän, uudista minuun vakaa henki.” Ja tultuamme osallisiksi taivaallisesta lahjasta meidän on mentävä eteenpäin täydellisyyttä kohti ”säilyen Jumalan voimasta uskon kautta”.

Meidän on kuitenkin tehtävä jotakin vastustaaksemme kiusauksia. Niiden, jotka eivät halua joutua saatanan juonien uhriksi, on tarkoin vartioitava sielunsa portteja ja varottava lukemasta, näkemästä tai kuulemasta sellaista, joka herättää epäpuhtaita ajatuksia. Ajatuksia ei saa päästää vapaasti harhailemaan jokaisessa aineessa, jonka sielun vihollinen voi tuoda mieleen. ”Vyötkää mielenne kuppeet ja olkaa raittiit”, sanoo apostoli Pietari, ”... . älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin vaelluksessanne pyhiksi.” Ja Paavali sanoo: ”Kaikki mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin hyve ja jos jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa” Tämä vaatii vakavaa rukousta ja alituista [280] valvomista. Meidän täytyy saada Pyhän Hengen jatkuvaa apua, joka kohottaa mielen ylöspäin ja totuttaa sen viihtymään puhtaissa ja pyhissä asioissa. Ja meidän on ahkerasti tutkittava Jumalan sanaa. ”Kuinka voi nuorukainen pitää, tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi!” ”Sydämeeni minä kätken sinun sanasi”, sanoo psalmien sepittäjä, ”etten syntiä tekisi sinua vastaan.” — ”Patriarchs and Prophets”, s. 460.

Vehnä ja akanat

Rakkaat nuoret, lakatkaa lukemasta aikakauslehtiä, jotka sisältävät vain kertomuksia. Pankaa kaikki romaanit pois ... Tekisimme hyvin, jos puhdistaisimme kotimme kaikesta ajanvietelukemisesta ja julkaisuista, jotka sisältävät pilakuvia — sillä ne ovat alkuisin saatanasta. Ne eivät voi olla myrkyttämättä nuorten mieliä. ”Mitä akanat puhtaassa elossa?” Lukekoon jokainen Kristuksen seuraajaksi tunnustautuva vain sellaista, mikä on totta ja millä on ikuisuusarvoa.

Meidän on valmistauduttava mitä vakavimpia velvollisuuksia varten. Maailma on pelastettava .. . Kuinka voi kukaan nähdessään edessään olevan suuren työn tuhjata kallista aikaa ja Jumalan antamia varoja sellaiseen, mikä ei ole hänen parhaakseen tai Jumalan kunniaksi? — *The Youth's Instructor*, elok. 14 p. 1906.

LUKU 92—KRISTILLISEN LUONTEEN RAKENTAMINEN

Tämä oli sisar Whiten viimeinen sanoma nuorillemme, jonka hän antoi viimeisen sairautensa aikana.

On kirjoja, joilla on mitä suurin merkitys, mutta joita nuoremme eivät lue. He eivät välitä niistä, koska ne eivät ole heidän mielestään yhtä kiintoisia kuin jotkut kevyemmät kirjat. [281]

Meidän tulisi kehoittaa nuoria syventymään sellaiseen kirjallisuuteen, joka auttaa kristillisen luonteen rakentamista. Totuuden pääkohdat tulisi painaa nuorten mieleen. He ovat nähneet välähdyksen näistä totuuksista, mutta he eivät ole niin perehtyneet niihin, että niiden tutkiminen tuottaisi heille mielihyvää. Nuorten tulisi lukea sellaista, millä on terveellinen, pyhittävä vaikutus sieluun. Tätä he tarvitsevat voidakseen erottaa, mikä on tosi uskonto. On paljon hyvää lukemista, jolla ei ole pyhittävää vaikutusta.

Nyt meillä on aikaa ja tilaisuutta työskennellä nuorten hyväksi. Kertokaa heille, että elämme nyt vaarallisessa käännekohdassa ja että haluamme tietää, mistä voimme erottaa tosi jumalisuuden. Nuoriamme täytyy auttaa, nostaa ja rohkaista, mutta oikealla tavalla, ei ehkä heidän toivomallaan tavalla, vaan tavalla joka auttaisi heitä saavuttamaan pyhitetyn mielen. He tarvitsevat hyvää, pyhittävää uskontoa enemmän kuin mitään muuta.

En luule eläväni enää kauan. Työni on melkein loppuun suoritettu. Sanokaa nuorillemme, että toivoisin sanojeni rohkaisevan heitä sellaiseen elämään, mikä eniten miellyttää taivaallisia olentoja ja aiheuttaa sen, että heidän vaikutuksensa toisiin voi olla mitä jalostavin. [282]

Valittuja lukukursseja suositellaan

Yön näyissä minä valikoin ja panin pois kirjoja, joista ei ole mitään hyötyä nuorille. Meidän tulisi valita heille kirjoja, jotka ohjaavat

heitä vakavaan elämään ja johtavat heidät Jumalan sanan tielle. Tämä on näytetty minulle menneisyydessä, ja ajattelin, että esittäisin sen teille pantavaksi täytäntöön. Meillä ei ole varaa antaa nuorille arvotonta lukemista. Tarvitaan kirjoja, jotka ovat siunaukseksi sielulle ja mielelle. Näitä asioita on pidetty liian vähäarvoisina, siksi kansamme tulisi saada tietää, mitä nyt sanon.

En luule, että minulla on enää enempää Todistuksia kansamme varten. Luotettavat veljemme tietävät kyllä, mikä on hyvää työn edistämiseksi ja vahvistamiseksi. Mutta Jumalan rakkaus sydämessään heidän on päästävä yhä syvemmälle jumalallisten asioiden tutkimisessa. Suurena huolenani on, että nuoremme saisivat sopivanlaatuista lukemista, sillä silloin saavat sitä vanhemmatkin. Meidän on kohdistettava katseemme totuuden uskonnolliseen viehättäväisyyteen. Meidän on pidettävä mielemme ja ymmärryksemme avoinna Jumalan sanan totuuksille. Saatana tulee hetkellä, jolloin emme valvo. Meidän ei tule tyytyä siihen, että varoitussanoma on kerran esitetty, vaan se tulee esittää yhä uudelleen.

Me voisimme aloittaa niin äärettömän mielenkiintoisen lukukurssin, että se voisi kiinnostaa monia ja tehdä vaikutuksensa heihin. Jos minulle vielä annetaan aikaa tehdä työtä, tahdon mielelläni auttaa valmistamaan kirjoja nuorille.

[283] Nuorten hyväksi on tehtävä työtä, niin että Jumalan pyhittävä totuus saa vaikuttaa heidän mieleensä ja muovailla sitä. Vilpitön toivomukseni nuorillemme on, että he käsittäisivät, mitä todella merkitsee vanhurskaus uskon kautta ja se luonteen täydellisyys, joka valmistaa heidät ikuista elämää varten. En luule enää eläväni kauan, ja siksi jätän tämän sanoman nuorille, jotta he voisivat saavuttaa päämääränsä.

Kehoitin veljiä rohkaisemaan nuoria, että he ylistäisivät aina Jumalan suuruutta ja armoa. Työskennelkää ja rukoilkaa lakkaamatta saadaksenne oikean käsityksen tosi uskonnon arvosta. Esittäkää nuorille Jumalan armo ja pyhityksen siunaus ja ihanuus. Olen ollut huolissani tästä asiasta, koska tiedän, että se on laiminlyöty.

En ole varma siitä, että minulla enää on pitkää elinaikaa, mutta tunnen, että Herra on hyväksynyt työni. Hän tietää, kuinka paljon olen saanut kärsiä todistaessani siitä arvottomasta elämästä, jota niinkutsutut kristityt ovat viettäneet. Olen tuntenut olleen välttämätöntä, että totuus ilmenisi minun elämässäni ja että todistukseni joutuisivat

kansallemme. Toivon teidän tekevän kaikkenne, jotta kirjoitukseni joutuisivat muissa maissa asuvien kansamme jäsenten käsiin.

Sanokaa nuorille, että heillä on ollut monia hengellisiä etuoikeuksia. Jumala toivoo heidän tekevän vakavia ponnistuksia esittääkseen totuutta ihmisille. Tunnen, että minun erikoinen velvollisuuteni on puhua näistä asioista. — ”Fundamentals of Christian Education”, ss. 547—549.

LUKU 93—ROMAANIEN VAIKUTUS

[284] Monet nuoret sanovat: ”Minulla ei ole aikaa lukea läksyjäni.” Mutta mitä he tekevät? Jotkut touhuavat lakkaamatta ansaitakseen jonkin lisämarkkan, ja kuitenkin, jos tämä työhön puserrettu aika käytettäisiin Raamatun tutkimiseen ja Raamatun opetuksia sovellettaisiin käytäntöön, se tuottaisi heille suuremman säästön kuin mitä he ansaitsevat ylityöllään. Se säästäisi paljon siitä, mitä kulutetaan tarpeettomiin koruihin, ja se säilyttäisi mielen terävänä ymmärtämään jumalisuuden salaisuutta. ”Herran pelko on viisauden alku.” Mutta juuri nämä nuoret, jotka tunnustautuvat kristityiksi, tyydyttävät lihallisen sydämen haluja noudattamalla omia mielihalujaan, ja Jumalan antama etsikkoaika, mikä on suotu heille, jotta he tutustuisivat Raamatun kallisarvoisiin totuuksiin, tulee käytetyksi seipitettyjen juttujen lukemiseen. Kun tämä on tullut tavaksi, siitä on vaikea päästä, mutta se on mahdollista, ja tämä tapa on kaikkien taivaallisen maan ehdokkaiden voitettava.

Se mieli on tuhon oma, minkä on sallittu antautua romaaninlukuun. Mielikuvitus tulee sairaalloiseksi, ja mielen valtaa tunteellisuus, epämääräinen rauhattomuus, outo halu saada epäterveellistä mielen ruokaa, mikä jatkuvasti järkyttää mielen tasapainoa. Mielisairaaloidessa on nykyään tuhansia, joilta romaanienluku poisti mielen tasapainon, lukeminen, mikä johtaa pilvilinnojen rakentelemiseen ja lemmenkaihoiseen tunteellisuuteen. — *The Signs of the Times*, helmik. 10 p. 1881.

LUKU 94—MUSIIKIN HYÖTY

Taivas on täynnä ylistyslauluja, ja siellä, missä taivas tulee kosketukseen maan kanssa, on laulua ja soittoa, — ”kiitosta ja veisun ääntä”. [285]

Kun vastaluotu maa kauniina ja virheettömänä lepäsi Jumalan hymyilyssä, ”aamutähdet iloitsivat ja kaikki Jumalan pojat riemuit-sivat”. Niin ovat ihmissydämetkin, taivaan tavoin, vastanneet Jumalan hyvyyteen ylistyslauluin. Hyvin moniin ihmiskunnan historian tapahtumiin on liittynyt laulua . . .

Musiikki on kallisarvoinen lahja

Raamatun laulujen historia on täynnä kuvauksia laulun ja soiton käytöstä ja hyödystä. Musiikki käännetään usein palvelemaan pahan tarkoituksia, ja näin siitä tulee mitä viettelevin kiusaajan käyttämä välikappale. Mutta oikein käytettynä se on kallis Jumalan lahja, jonka tarkoitus on kohottaa ajatukset yleviin ja jaloihin asioihin ja innoittaa ja elvyttää sielua.

Kuten Israelin lapset korvessa vaeltaessaan lauloivat virkistykse-
leen pyhiä lauluja, samoin Jumala kehoittaa lapsiaan tänäkin aikana
ilahduttamaan pyhiinvaellusmatkaansa. On harvoja tehokkaampia
keinoja painaa hänen sanojaan mieleen kuin toistaa niitä laulussa.
Ja tällaisella laululla on ihmeellinen voima. Se voi hillitä raa’an ja
sivisty-mättömän ihmisen, se voi virkistää mieltä ja herättää myötä-
tuntoa, edistää sopusointuista toimintaa ja karkoittaa synkkyuden ja
pelon, jotka masentavat mieliä ja heikentävät voimia. [286]

Se on muuan tehokkaimmista keinoista, jonka avulla hengelliset totuudet voivat vaikuttaa ihmissydämeen. Miten usein käykään niin, että ahdistetun ja epätoivoisen ihmisen mieleen palautuu joitakin Jumalan sanoja — kauan sitten unohtunut lapsuuslaulun säe — ja kiusaukset menettävät voimansa, elämä saa uuden merkityksen ja tarkoituksen, ja rohkeutta ja iloa riittää jakaa muillekin!

Laulun arvoa kasvatustyössä ei tulisi koskaan unohtaa. Jos kodissa lauletaan hyviä ja kauniita lauluja, kuuluu siellä vähemmän moittivia sanoja ja enemmän rohkaisevia, toivehikkaita ja iloisia sanoja. Jos koulussa lauletaan, oppilaat pääsevät lähemmäksi Jumalaa, opettajiaan ja toisiaan. Laulu on yhtä paljon osa jumalanpalveluksesta kuin rukous. Moni laulu on todellakin rukousta. Jos lapsi opetetaan käsittämään tämä, hän ajattelee enemmän laulamiensa sanojen merkitystä ja on vastaanottavaisempi niiden vaikutukselle.

Kun Lunastajamme johtaa meidät Äärettömään valtakuntaan, mikä säteilee Jumalan kirkkautta, voimme kuulla taivaan kuoron laulavan kiitosja ylistyslauluja valtaistuimen ympärillä, ja kun kaikua enkelien laulusta kuuluu kodeissamme täällä maan päällä, sydämet pääsevät lähemmäksi taivaallisia laulajia. Yhteys taivaan kanssa alkaa jo maan päällä. Saamme täällä oppia sen ylistyksen perussävelen. — ”Education”, ss. 261—268.

LUKU 95—MUSIIKIN KÄYTTÖ

Musiikki luotiin palvelemaan pyhää tarkoitusta, kohottamaan [287] ajatukset siihen, mikä on puhdasta, jaloa ja ylevää ja herättämään sielussa hartautta ja kiitollisuutta Jumalaa kohtaan. Mikä vastakohta onkaan tämän ja sen tavan välillä, miten musiikkia nykyään niin usein käytetään! Miten monet käyttävätkään tätä lahjaa korottaakseen omaa itseään, sensijaan että käyttäisivät sitä Jumalan kunniaksi! Rakkaus musiikkiin johtaa varomattomat yhdessä sellaisten kanssa, jotka rakastavat maailmaa, menemään huvipaikkoihin, joihin Jumala on kieltänyt lapsiaan menemästä. Täten siitä, mikä oikein käytettynä on suureksi siunaukseksi, tulee mitä menestyksellisin keino, jonka avulla saatana houkuttelee mielen pois velvollisuuksista ja iankaikkisten asiain ajattelemisesta.

Musiikki on osa jumalanpalveluksesta taivaan saleissa, ja meidän tulisi ylistyslauluissamme pyrkiä niin lähelle taivaan kuoron sopusointua kuin mahdollista. Äänen oikea kehittäminen on tärkeä osa kasvatuksesta, jota ei saisi laiminlyödä. — ”Patriarchs and Prophets”, s. 594.

Talenti, jolla voi vaikuttaa

On sellaisia, joilla on erikoinen laulun lahja, ja on tapauksia, jolloin erikoista sanomaa voidaan esittää joko yksinlaulun tai useampien yhteisen laulun avulla. Mutta laulua esittäkööt harvoin muuttamat laulajat. Laulun lahja on vaikuttava talentti, jota Jumala toivoo [288] jokaisen kehittävän ja käyttävän hänen nimensä kunniaksi. — ”Testimonies for the Church”, VII, ss. 115, 116.

Samassa vireessa taivaallisten laulajien kanssa

Kun ihmiset laulavat innokkaasti ja ajatellen, niin taivaalliset laulajat, kuullessaan sävelen, yhtyvät ylistyslauluun. Hän, joka on antanut meille kaikki ne lahjat, jotka tekevät meistä Jumalan työtovereita, toivoo palvelijainsa kehittävän ääntään, voidakseen puhua

ja laulaa niin, että kaikki voivat sen ymmärtää. Ei tarvitse laulaa kovaa, mutta on korostettava oikein ja äännettävä ja lausuttava sanat selvästi. Jokaisen tulisi varata aikaa äänensä kehittämiseen, niin että Jumalan kunniaksi voitaisiin laulaa selvin, pehmein äänin, eikä niin kovaa ja terävästi, että korvia särkee. Laulun taito on Jumalan lahja, ja sitä on käytettävä hänen kunniaukseen.

Kun kokouksia pidetään, niin valittakoon joukko laulajia, jotka ottavat osaa laulujumalanpalvelukseen. Laulua voidaan säestää soittimin, joita on osattava käyttää taitavasti. Meidän ei tule vastustaa soittimien käyttöä työssämme. Tätä osaa jumalanpalveluksesta on huolellisesti johdettava, sillä se on Jumalan ylistämistä lauluilla.

Aina ei saa olla niin, että vain muutamat laulavat. Koko seurakunta yhtyköön lauluun, niin usein kuin se on mahdollista. — ”Testimonies for the Church”, IX, ss. 143, 144.

Jumalan ylistäminen lauluilla

Jumalaa ylistetään kiitoslauluilla, jotka tulevat rakkauden ja hartauden täyttämistä puhtaista sydämistä. — ”Testimonies for the Church”, I, s. 509.

LUKU 96—MUSIIKIN VÄÄRINKÄYTTÖ

Enkeleitä liikkuu erään asunnon ympärillä. Siellä on nuoria kool- [289]
la, ja sieltä kuuluu laulun ja soiton säveliä. Kristityt nuoret ovat ko-
koontuneet sinne, mutta mitä sieltä kuuluu? Laulua, kevytmielistä
laulua, joka sopisi tanssisaliin. Katso, miten pyhät enkelit vetävät
lamppunsa lähemmäksi itseään, ja pimeys ympäröi sisälläolijat. En-
kelit poistuvat paikalta surullisin mielin. Katso, he itkevät! Tämän
näin toistuvan useita kertoja sapatinpitäjien keskuudessa, varsinkin
—ssa.

Musiikki on vallannut senkin ajan, joka olisi käytettävä rukouk-
seen. Musiikki on se epäjumala, jota monet sapatinpitäjiksi tun-
nustautuvat kristityt palvelevat. Saatanalla ei ole mitään musiikkia
vastaan, jos hän voi käyttää sitä keinona, jonka avulla hän pääsee
vaikuttamaan nuorten mieleen. Hänen tarkoituksiaan palvelee kaik-
ki, mikä kääntää mielen pois Jumalasta ja valtaa sen ajan, joka tulisi
käyttää hänen palvelukseensa. Hän käyttää keinoja, jotka voi-mak-
kaimmin voivat pitää suuret joukot miellyttävän lumouksen vallassa,
hänen voimansa lamaannuttamina.

Kun musiikkia käytetään hyvän palvelukseen, se on suureksi
siunaukseksi, mutta saatana käyttää sitä usein houkuttelevimpana
keinonaan kietoakseen sieluja pauloihinsa. Kun sitä väärinkäytetään,
se johtaa pyliittymättömiä ylpeyteen, turhuuteen ja mielettömyy-
teen. Kun se saa ottaa hartauden ja rukouksen paikan, siitä tulee
kauhea kirous. Nuoret ko-koontuvat yhteen laulamaan, ja vaikka he
tunnustautuvat kristityiksi, he usein häpäisevät Jumalaa ja uskoaan
kevyt- mielisellä keskustelulla, ja arvottomalla musiikilla. Vakava [290]
musiikki ei ole heidän makunsa mukaista. Minulle näytettiin Juma-
lan sanan selvät opetukset, jotka on välinpitämättömästi sivuutettu.
Tuomiopäivänä kaikki nämä innoitetut sanat tulevat tuomitsemaan
ne, jotka eivät ole niistä välittäneet. — ”Testimonies for the Church”,
I, s. 506.

Musiikki hyvän palveluksessa

Musiikki voi aikaansaada paljon hyvää, mutta me emme käytä tätä osaa jumalanpalveluksesta hyväksemme, niinkuin voisimme. Tavallisesti lauletaan hetken mielihoiteesta tai jotakin erikoista tarvetta varten. Joskus laulajat jätetään suoriutumaan omin neuvoin, ja musiikki menettää oikean vaikutuksensa läsnäolevien mieleen. Musiikin tulee olla kaunista, vaikuttavaa ja voimakasta. Korottakaa äänenne kiitos- ja rukoukslauluihin. Käyttäkää apunanne, jos mahdollista, soittimia, ja nouskoot ihanat sävelet Jumalan luo otollisena uhrina. — ”Testimonies for the Church”, IV, s. 71.

KYMMENES JAKSO— TALOUDENHOITO

[292]

mymargpnum291emphVaikka talenttisi olisi miten pieni, Herralla on tarkoituksensa siihen nähden. Oikein käytettynä tämä yksi talentti täyttää sille määrätyn tehtävän. Täyttämällä uskollisesti elämän pienet velvollisuudet suoritamme oman osamme, jonka Jumala puolestaan moninkertaistaa hyväksemme. Näillä pienillä velvollisuuksilla on mitä suurin vaikutus hänen työssään. — ”Kristuksen, vertaukset”, s. 398.

[293] LUKU 97—OPETUKSIA SÄÄSTÄVÄISYYDESTÄ

Nuorille olisi paljon sanottavaa heidän etuoikeudestaan auttaa Jumalan asiaa oppimalla säästäväisyyden ja itsensäkieltämisen läksy. Monet ajattelevat, että heidän täytyy saada nauttia tästä tai tuosta huvista, ja voidakseen tehdä sen he totuttautuvat kuluttamaan kaikki tulonsa. Jumala toivoo meidän menettelevän viisaammin tässä suhteessa.

Teemme väärin itseämme kohtaan tyynessämme siihen, että meillä on kylliksi ruokaa, juomaa ja vaatetta. Jumalalla on meitä varten jotakin parempaa. Kun haluamme luopua itsekkäistä haluistamme ja uhrata sydämen ja sielun voimat työhön Jumalan asian hyväksi, niin taivaalliset olennot tulevat yhteistyöhön kanssamme tehden meidät siunaukseksi ihmiskunnalle.

Säästäminen lähetystä varten

Ahkera ja säästäväinen nuori voi, vaikka hän olisi köyhäkin, säästää hiukan Jumalan asian hyväksi. Ollessani vain kahdentois-ta vuoden vanha tiesin kyllä, mitä säästäminen on. Sisareni kanssa opin erään ammatin, ja vaikka ansaitsimme vain 25 senttiä päivässä, saatoimme tästä summasta säästää hiukan antaaksemme lähetykselle. Säästimme vähän kerrallaan, kunnes meillä oli kolmekymmentä dollaria. Kun sitten kuulimme sanoman Herran pikaisesta tulemisesta, joka vaati miehiä ja varoja, tunsimme etuoikeudeksemme antaa [294] nuo kolmekymmentä dollaria isällemme, pyytäen häntä käyttämään ne kirjasiin ja lentolehtisiin, jotta totuuden sanoma voitaisiin viedä pimeydessä oleville.

Jokaisen velvollisuus, joka joutuu kosketuksiin Jumalan työn karissa, on oppia säästäväisyyttä ajan ja varojen käytössä. Ne, jotka heittäytyvät joutilaiksi, ilmaisevat sillä pitävänsä meille annettua ihaanaa totuutta vähemmän tärkeänä. Heitä on kasvatettava, ahkeruuteen ja opetettava työskentelemään vain Jumalan kunniaksi.

Itsensäkieltäminen

Kokeneempien tulisi neuvoa niitä, jotka eivät ymmärrä oikein käyttää aikaansa ja varojaan. Työssä ansaitsemillamme rahoilla sisareni ja minä hankimme itsellemme vaatteita. Meillä oli tapana antaa rahat äidillemme sanoen: ”Osta sinä, niin että kun olemme maksaneet vaatteemme, jäisi jotakin annettavaksi lähetystyöhön.” Ja hänellä oli tapana tehdä niin ja siten kasvattaa meissä lähetyshenkeä.

Itsekieltäytyykseen perustuva antaminen koituu antajalle suureksi avuksi. Se auttaa meitä paremmin käsittämään hänen työtään, joka kulki ympäri ja teki hyvää parantaen sairaita ja auttaen puutteenalaisia. Vapahtaja ei elänyt miellyttääkseen itseään. Hänen elämässään ei näy jälkeäkään itsekkyydestä. Vaikka hän eli maailmassa, jonka hän itse oli luonut, hän ei vaatinut mitään siitä kodikseen. ”Ketuilla on luolansa ja taivaan linnuilla pesänsä,” hän sanoi, ”mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi.”

Talenttien oikea käyttö

Jos parhaalla tavalla käytämme talenttimme, niin Jumalan Henki jatkuvasti tekee meistä yhä käyttökelpoisempia. Herra sanoi miehelle, joka oli uskollisesti asioinut talenteillaan: ”Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon!” Yhden talentin saajankin odotettiin tekevän parhaansa. Jos hän olisi asioinut herransa tavaralla, Herra olisi moninkertaistanut hänen talenttinsa.

[295]

Jumala on jokaiselle ihmiselle antanut työn ”hänen kykynsä mukaan”. Jumala tuntee kykymme ja tietää, kuinka paljon meiltä voi vaatia. Siitä, joka havaitaan uskolliseksi, annetaan käsky: Uskokaa hänelle suurempi vastuu. Jos hän sen hoitaa uskollisesti, annetaan taas määräys: Uskokaa hänelle vielä enemmän. Näin hän Kristuksen armosta kasvaa täyteen miehuuteen Kristuksessa Jeesuksessa.

Oletko saanut vain yhden talentin? Vie se rahakauppiaille, jotta se näin viisaasti sijoittamalla kasvaisi kahdeksi. Tee kaikin voiminesi, mitä kätesi löytävät tehtäväksi. Käytä talenttisi niin viisaasti, että se täyttää sille määrätyn tehtävän. Sinun kannattaa tehdä kaikkiesi saadaksesi viimein kuulla sanat: ”Hyvin tehty.” Mutta ne lausutaan vain niille, jotka todella ovat tehneet hyvin.

Aikaa ei ole hukattavana

Nuoret, teillä ei ole aikaa hukattavana. Pyrkikää vakavasti tuomaan lujia hirsii luonteenne rakennukseen. Pyydämme teitä Kristuksen tähden olemaan uskollisia. Koettakaa säästää aikaa. Pyhittäkää itsenne joka päivä Herran palvelukseen, niin tulette huomaamaan, ettei teidän tarvitse käyttää vapaa-aikojanne joutilaisuuteen tai rahojanne itsetyydytykseen. Taivas pitää silmällä niitä, jotka koettavat edistyä ja tulla Kristuksen kaltaisiksi. Kun ihminen antautuu Kristukselle, Pyhä Henki tekee suuren työn hänen hyväkseen.

[296] Jokainen todellinen, itsensäuhraava Jumalan työntekijä on halukas antautumaan palvelukseen toisten hyväksi. Kristus sanoo: ”Joka rakastaa henkeään, on sen kadottava, mutta joka vihaa henkeään tässä maailmassa, on säilyttävä sen iankaikkiseen elämään.” Pyrkimällä vakavasti ja harkiten auttamaan siellä, missä apua tarvitaan, tosi kristitty osoittaa rakkauttaan Jumalaan ja lähimmäisiinsä. Hän voi menettää henkensä palvelustyössään, mutta kun Kristus tulee kokoamaan jalokivensä, hän löytää sen jälleen. — *The Youth’s Instructor*, syysk. 10 p. 1907.

Uhrauksien palkka

Varat, jotka käytetään toisten hyväksi, tuottavat voittoa Oikein käytetyt rikkaudet saavat aikaan paljon hyvää. Sieluja voitetaan Kristukselle. Se, joka elämässään noudattaa Kristuksen esimerkkiä, saa taivaan saleissa nähdä ne, joiden puolesta hän on työskennellyt ja uhrannut maan päällä. Kiitollisina vapautetut muistelevat niitä, jotka ovat olleet avuksi heidän pelastukseksi. Taivas on oleva kallis niille, jotka ovat olleet uskollisia sielujenpelastustyössä. — ”Kristuksen vertaukset”, s. 412.

LUKU 98—UHRIMIELI

Maailmassa on vallalla ahneuden henki, mieli, joka haluaa korkeinta asemaa ja suurinta palkkaa. Aniharvoin tapaa entistä itsekieltämyksen ja itseuhrauksen mieltä. Mutta tämä on ainoa mieli, joka voi luonnehtia Jeesuksen tosi seuraajaa. Jumalallinen Mestariimme on antanut meille esimerkin siitä, miten meidän on työskenneltävä. Ja niille, joita hän käski: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia”, hän ei tarjonnut mitään määrättyä summaa heidän palvelustensa palkaksi. Heidän oli yhdessä hänen kanssaan osoitettava itsekieltäymystä ja uhrausta.

[297]

Niiden, jotka sanovat olevansa Mestari-Työntekijän seuraajia ja jotka antautuvat hänen palvelukseensa Jumalan työtovereiksi, on osoitettava työssään tarkkuutta ja taitavuutta, tahdikkuutta ja viisautta, jota täydellisyyden Jumala vaatii maallisen pyhäkön rakentamisessa. Ja nyt, niinkuin silloinkin ja samoin kuin Kristuksen maanpäällisen vaelluksen aikana, Jumalalle antautumista ja uhrimieltä tulisi pitää hyväksyttävän palveluksen ensimmäisinä ehtoina. Jumala vaatii, ettei hänen työhönsä kudota yhtään itsekkyyden lankaa. — Review and Herald, tammik. 4 p. 1906.

Armon merkit sydämässä

Nöyryys, itsekieltämys, hyväntekeväisyys ja kymmenysten uskollinen maksaminen osoittavat, että Jumalan armo työskentelee sydämässä. — ”Counsels on Health”, s. 590.

LUKU 99—KYMMENYKSET

[298] Se suuri työ, jota Jeesus ilmoitti tullessa tekemään, uskottiin hänen seuraajilleen maan päällä. Kristus päällikkönämme johtaa suurta pelastustyötä, ja hän pyytää meitä seuraamaan esimerkkiään. Hän on antanut meille maailmanlaajuisen sanoman. Tämä totuus on julistettava kaikille sukukunnille, kielille ja kansoille. Saatanan valtaa on vastustettava, ja kuten Kristuksen oli voitettava hänet, samoin on hänen seuraajassakin voitettava. Ankaraa taistelua on jatkuvasti käytävä pimeyden valtoja vastaan. Mutta jotta tätä työtä voitaisiin menestyksellisesti suorittaa, tarvitaan varoja. Jumalan tarkoitus ei ole lähettää varoja suoraan taivaasta, vaan hän on uskonut seuraajilleen varoja käytettäväksi juuri tämän sodan ylläpitämiseen.

Hän on antanut kansalleen suunnitelman, jonka avulla saadaan riittävästi varoja työn ylläpitämiseksi. Jumalan suunnittelema kymmenysjärjestelmä on kaunis yksinkertaisuudessaan ja tasapuolisuudessaan. Kaikki voivat uskossa ja rohkeina omaksua sen, sillä se on jumalallista alkuperää. Siinä yhtyvät yksinkertaisuus ja hyöty, eikä sen ymmärtäminen ja käytäntöönottaminen vaadi laajoja tietoja. Kaikki saavat tuntea, että he voivat tehdä jotakin kalliin pelastustyön eteenpäinviemiseksi. Jokainen mies, nainen ja lapsi voi tulla Jumalan taloudenhoitajaksi ja toimia niin, että rahasto voisi täyttää sille asetetut vaatimukset. Apostoli sanoo: ”Pankoon jokainen teistä jotakin talteen, menestymisensä mukaan.”

[299] Tämän järjestelmän avulla on suoritettava suuria. Jos jokainen noudattaisi sitä, tulisi kaikista valppaita ja uskollisia Jumalan taloudenhoitajia, eikä olisi puutetta varoista, joilla voitaisiin edistää viimeisen armonsanoman kaiuttamista maailmalle. Jos kaikki noudattaisivat tätä suunnitelmaa, olisivat varastohuoneet täynnä, eivätkä antajat siitä köyhtyisi. Jokainen heidän tekemänsä sijoitus liittäisi heidät yhä lähemmin nykyisen totuuden asiaan.

Jumalan omistusoikeuden tunnustaminen

Kymmenysten uhraaminen Jumalalle kaikista tuloista, olivatpa kysymyksessä puutarhat, viljapellot, karjalaumat, tai ruumiillinen tai henkinen työ; toisten kymmenysten antaminen köyhien hyväksi tai muihin hyväntekeväisyystarkoituksiin auttavat ihmisiä muistamaan sen tosiasian, että Jumala omistaa kaiken ja että heillä on tilaisuus olla hänen siunaustansa välittäjiä. Tällainen kasvatusta on omiaan hävittämään ahtaan itsekkyyden ja kehittämään luonnetta avaraksi ja jaloksi. — ”Education”, s. 44.

Mitä kuuluu Jumalalle

”Kymmenykset... ovat Herran.” Tässä käytetään samaa ilmaisu-otetta kuin sapattikäskyssä. ”Seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi sapatti.” Jumala pidätti itselleen erikoisen osan ihmisen ajasta ja hänen varoistaan, eikä kukaan ihminen voi käyttää kumpaakaan näistä omiin tarkoituksiinsa rikkomatta Jumalaa vastaan. — ”Patriarchs and Prophets”, ss. 525, 526.

LUKU 100—”KUNNIOITA HERRAA TAVARASTASI”

[300] ”Paljonko sinä olet velkaa isännälleni!” Otammeko vastaan siunaukset Jumalan kädestä antamatta hänelle mitään takaisin — antamatta edes kymmenyksiämme, sitä osaa, jonka hän on pidättänyt itselleen? On tullut tavaksi kääntyä itsensäuhraavaisuuden oikealta tieltä itsensätydyttämisen polulle. Mutta otammeko jatkuvasti vastaan hänen lahjansa välinpitämättömästi, vastaamatta hänen rakkauteensa?

Ettekö te, rakkaat nuoret, halua tulla Jumalan työntekijöiksi? Ettekö tahdo tehdä sitä, mitä ette ole koskaan aikaisemmin tehneet, nimittäin oppia antamaan lahjoja Herralle uhraamalla hänen työhönsä siitä, mitä hän on antanut teille vapaasti nautittavaksenne? Mitä tahansa saattekin, palauttakaa osa siitä kiitosuhrina Antajalle. Osa on myös an-nettava lähetystyötä varten sekä kotimaassa että ulkomailla.

Aarteita taivaaseen

Jumalan asian tulisi olla hyvin lähellä sydäntämme. Totuuden valo, joka on ollut jollekin perheelle siunaukseksi, on, vanhempien ja lasten välityksellä, osoittautuva yhtä suureksi siunaukseksi myös toisille perheille. Mutta kun Jumalan lahjat, joita hän antaa niin runsaasti ja yltäkylläisestä pidätetään häneltä, ja käytetään itsekkäästi omiin tarkoituksiin, tulee päällemme varmasti Jumalan kirous hänen siunauksensa asemesta, sillä Jumala on niin sanonut. Jumalan vaatimukset on asetettava kaikkien muitten vaatimusten edelle, ja ne on ensin täytettävä. Sitten on huolehdittava köyhistä ja puutteellisista. Näitä ei saa laiminlyödä, tuottipa se meille minkälaisia uhrauksia tahansa.

[301]

”Että minun huoneessani olisi ravintoa.” Velvollisuutemme on olla kohtuullisia kaikessa, syömisessä, juomisessa ja pukeutumisessa. Suunnitellessamme asuntojamme ja kotiemme sisustusta meillä

tulisi olla sydämessämme halu antaa Jumalalle se, mikä kuuluu hänelle, ei vain kymmenyksinä, vaan myös lahjoina ja uhreina niin paljon kuin mahdollista. Sangen monet voisivat kerätä itselleen aarteita taivaaseen antamalla Jumalan varastohuoneeseen sen osan, minkä hän vaatii itselleen ja lisäksi lahjoja ja uhreja.

Niiden, jotka vilpittömästi haluavat tietää, mitä Jumala vaatii heiltä heidän omaisuuteensa nähden, tulisi tutkia Vanhan Testamentin kirjoituksia, nähdäkseen mitä Kristus, joka näkymättömänä johti Israelia heidän pitkän korpimatkinsa aikana, käski heidän tehdä tässä suhteessa. Meidän tulisi henkilökohtaisesti olla halukkaita luopumaan kaikista mukavuuksista ja elämään miten ahtaissa oloissa tahansa, mieluummin kuin ryöstämään Jumalalta sen osan, joka kuuluu hänelle. Ne, jotka lukevat Raamattua ja uskovat siihen, tietävät kyllä ”mitä Herra sanoo” tästä asiasta.

Ilman puolustusta

Sinä päivänä, jolloin kukin ihminen tuomitaan tekojensa mukaan, jokainen puolustus, jonka itsekkyyks nyt voi esittää kymmenysten, lahjojen ja uhrien pidättämisestä Herralta, on haihtuva pois kuin aamukaste. Jollei se olisi iankaikkisesti liian myöhäistä, niin miten mielellään moni palaisikaan takaisin ja uudistaisi elämänsä ! Mutta silloin on jo liian myöhäistä muuttaa niiden elämäkertaa, jotka viikosta toiseen, kuukaudesta toiseen ja vuodesta toiseen ovat ryöstäneet Jumalalta. Heidän kohtalonsa on ratkaistu, peruuttamattomasti ratkaistu...

[302]

Itsekkyyks on kuolemansynti. Itserakkaus ja huolimaton välinpitämättömyys Jumalan ja ihmisen välillä tehdyn sopimuksen erikoisista ehdoista ja kieltäytyminen olemasta hänen uskollinen taloudenhoitajansa ovat tuottaneet heille hänen kirouksensa, aivan kuten hän oli sanonut käyvän. Nämä sielut ovat erottautuneet Jumalan yhteydestä ja sanoillaan ja esimerkillään saaneet muitakin halveksimaan Jumalan selviä käskyjä, eikä hän siis ole voinut vuodattaa heille siunaustaan.

Kymmenykset

Herra on erikoisesti säätänyt: Kymmenes osa kaikesta omaisuudesta on minun, lahjasi ja uhrisi on sinun tuotava varastohuoneeseeni käytettäväksi minun asiani edistämiseksi, jotta eläviä saarnaajia voitaisiin lähettää selittämään Kirjoituksia pimeydessä oleville.

Uskaltaako siis kukaan antautua vaaraan ja. pidättää Herralta sen, mikä on hänen omaansa, tehden uskottoman palvelijan tavoin, joka kätki maahan Herransa rahan? Yritämmekö tämän miehen tavoin puolustaa uskottomuuttamme syyttämällä Jumalaa sanoen: ”Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi; sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt ja kokoat sieltä, missä et ole eloa viskannut. Ja peloissani minä menin ja kätkin leiviskäsi maahan; katso, tässä on omasi.” Eikö meidän pikemminkin tulisi antaa kiitosuhrimme Jumalalle? — *The Youth’s Instructor*, elok. 26 p. 1897.

LUKU 101—HENKILÖKOHTAINEN VASTUU

Taivaallinen Isämme vaatii meiltä ainoastaan sen, minkä kykenemme suorittamaan. Hän ei pane palvelijoilleen suurempaa kuormaa, kuin he jaksavat kantaa. ”Sillä hän tietää, minkälaista tekoa me olemme: hän muistaa meidät to-muksi.” Sen, mitä hän vaatii, voimme Jumalan armosta antaa. [303]

”Jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan.” Meitä pidetään vastuunalaisina pienimmästäkin laiminlyönnistä. Herra mittaa tarkkaan kaikki palvelusmahdollisuudet. Jumala pitää meitä vastuunalaisina kaikesta, mitä meistä lah-jojamme oikein käyttämällä olisi tullut. Meidät tuomitaan siitä, mitä meidän olisi pitänyt suorittaa mutta minkä olemme laiminlyöneet siten, ettemme ole kunnioittaneet Jumalaa voimillamme. Vaikka emme joudukaan kadotukseen, saamme kuitenkin iäisyydessä nähdä laiminlyöntimme tulokset siinä tappiossa, jonka siten olemme itsellemme tuottaneet.

Mutta kun kokonaan antaudumme Jumalalle ja seuraamme hänen johtoaan, täyttää hän työnsä meissä ja meidän kauttamme. Hän ei tahdo, että me epäilemme menestymistä toimiessamme hänen kanssaan.

Meidän ei pitäisi puhua omasta kyvyttömyydestämme, sillä silloin me osoitamme epäilevämmä Jumalaa ja kieltävämmä hänen sanansa. Kun napisemme vastoinkäymisiämme tai koetamme päästä vastuusta, syytämme Jumalaa siitä, että hän vaatii sellaista, johon hän ei ole antanut meille voimia. — ”Kristuksen vertaukset”, ss. 401, 402.

Rahan arvo

Raha ei ole annettu meille käytettäväksi omaksi kunniaksemme tai hyödyksemme. Uskollisten talouden hoitajain tavoin tulee meidän käyttää sitä Jumalan kunniaksi ja kirkkastamiseksi. Muutamat arvelevat, että ainoastaan osa heidän rahoistaan kuuluu Herralle. Erotettuaan osan rahoistaan uskonnollisiin ja hyväntekeväisyystar- [304]

koituksiin he pitävät jäännöstä omanaan, jota voivat käyttää mielensä mukaan. Mutta tässä he erehtyvät. Kaikki, mitä me omistamme, on Herran, ja me olemme hänelle tilivelvolliset sen käyttämisestä. Pienimmänkin lantin käyttäminen osoittaa, rakastammeko Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistämme niinkuin itseämme.

Rahalla on suuri arvo, kun me sen avulla voimme tehdä paljon hyvää. Jumalan lasten käsissä rahat ovat ravintona nälkäisille, juomana janoisille ja vaatteina alastomille. Ne ovat turvana ahdistetuille ja lääkkeenä sairaille. Mutta raha ei ole arvokkaampaa kuin hiekka, jollei sitä käytetä vain elämän välttämättömiin tarpeisiin, toisten siunaukseksi ja Kristuksen asian edistämiseksi. — ”Kristuksen vertaukset”, ss. 388, 389.

LUKU 102—JOULULAHJAT

Joulu lähestyy. Tällöin on hyvä pysähtyä ajattelemaan, kuinka paljon rahaa vuosittain käytetään antamalla lahjoja sellaisille, jotka eivät niitä tarvitse. Tämä tapa on saanut niin suuren vallan, että ellemme anna ystävillemme silloin lahjoja, meidän ajatellaan melkein hylänneen heidät. Mutta muistakaamme, että taivaallisen Hyväntekijämme vaatimukset ovat paljon tärkeämpiä kuin kenenkään maallisen ystävämmen. Eikö meidän, kun joulutaas tulee, tulisi antaa lahjoja Jumalallemme? Lapsetkin voivat ottaa osaa tähän työhön. Vaatteita ja muita hyödyllisiä tavaroita voidaan antaa puutteentalaisille ja täten tehdä Mestarin työtä. [305]

Itsensätydyttämisen synti

Muistakaamme, että joulua vietetään maailman Vapahtajan syntymän muistoksi. Tätä päivää vietetään tavallisesti juhlien ja mässästen. Suuria rahasummia käytetään tarpeettomiin nautintoihin. Ruokahalua ja muita aistillisia haluja tyydytetään ruumiillisen, sielullisen ja siveellisen voiman kustannuksella. Mutta se on tullut tavaksi. Komeilu, muoti ja ruokahalun tyydyttäminen nielevät suunnattomia rahasummia, jotka eivät oikeastaan hyödytä ketään, vaan ovat rahan tuhlausta, joka on vastenmielistä Jumalalle. Nämä päivät käytetään oman itsen korottamiseen pikemmin kuin Jumalan. Terveys on menetetty, raha käytetty huonommin kuin jos se olisi heitetty pois, monet ovat menettäneet henkensä ylensyömisellä ja mässämisellä, ja sieluja on joutunut tällä tavoin kadotetuiksi. [306]

Jumalan lapset voisivat kirkastaa Jumalaa, jos he nauttisivat yksinkertaista ravintoa ja käyttäisivät heille uskottuja varoja tuoden hänen varastuhuoneeseensa suuria ja pieniä uhreja, jotka käytettäisiin totuuden valon lähettämiseksi erehdysten pimeydessä oleville sieluille. Leskien ja orpojen sydämiä saatettaisiin ilahduttaa näillä lahjoilla, jotka voisivat heitä auttaa ja tyydyttää heidän nälkäänsä.

Lahjoja Jumalalle

Jokaisen, joka tunnustaa uskovansa nykyisen totuuden, tulisi laskea, paljonko hän käyttää vuosittain ja varsinkin joulun aikaan itsekkäiden ja epäpyhien halujen tyydyttämiseen, kuinka paljon mielihalujensa tyydyttämiseen ja kuinka paljon kilpaillakseen toisten kanssa epäkristillisessä komeilussa. Laske yhteen nämä tarpeettomasti käytetyt varat ja laske sitten, paljonko voisit säästää Jumalan asian hyväksi vahingoittamatta sieluasi tai ruumistasi.

Ropoja ja runsaampiakin lahjoja voidaan tuoda, antajan kyvyn mukaan, jotta Jumalalle pyhitetyt kirkot pääsisivät veloistaan. Lähetysaarnaajia tulisi lähettää uusille kentille ja toisia ylläpitää heidän työkentillään. Näiden lähetysaarnaajien on noudatettava mitä ankarinta säästäväisyyttä, vieläpä kiellettävä itseltään monia sellaisia asioita, joista sinä saat joka päivä nauttia ja joita pidät elämän välttämättömyytenä. He saavat nauttia vain harvoista elämän mukavuuksista. — Review and Herald, marrask. 21 p. 1878.

LUKU 103—SÄÄSTÄVÄISYYS PUKEUTUMISESSA

Jumalan kansan tulisi harjoittaa ankaraa säästäväisyyttä varojensa käytössä, jotta heillä olisi jotakin tuotavaa hänelle sanoen: ”Omasta kädestäsi olemme sen sinulle antaneet. ” Täten he uhraavat Jumalalle kiitosuhreja häneltä saamistaan siunauksista. Täten he myös keräävät itselleen aarteita Jumalan valtaistuimen luo. [307]

Maailmanlapset käyttävät vaatteisiin suuria rahasummia, jotka pitäisi käyttää niiden ruokkimiseksi ja vaatettamiseksi, jotka kärsivät nälkää ja vilua. Monilla, joiden puolesta Kristus antoi henkensä, on tuskin riittävästi vaatteita, ja nekin mitä halvimpia ja yksinkertaisimpia, samalla kun toiset käyttävät tuhansia dollareita loputtomien muodin oikkujen noudattamiseen.

Herra on kehoittanut kansaansa lähtemään maailmasta ja erottautumaan. Koreat tai kalliit vaatteet eivät sovi niille, jotka uskovat meidän elävän koetusajan viime päivinä. ”Tahdon siis”, kirjoittaa apostoli Paavali, ”että miehet rukoilevat joka paikassa kohottaen pyhät kädet vihatta ja epäilyksettä, ja niinikään naiset, ollen säädyllisessä puvussa, kaunistuen itseään kainoudella ja siveydellä, ei palmikoiduilla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla, vaan hyvillä teoilla, niinkuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääväisiksi. ” Niiden joukossa, jotka tunnustavat olevansa Jumalan lapsia, on sellaisia, jotka käyttävät vaatteisiin enemmän kuin mikä on tarpeellista. Meidän tulee pukeutua siististi ja aistikkaasti, mutta, sisareni, kun ostate ja teette omianne ja lastenne vaatteita, ajatelkaa sitä työtä Herran viinimäessä, joka vielä on tehtävä. On oikein ostaa hyvää kangasta ja tehdä se huolellisesti. Se on säästäväisyyttä. Mutta runsaat koristukset ovat tarpeettomia, ja niiden laittaminen on rahan käyttämistä itsetyydytykseen, rahan, joka pitäisi antaa Jumalan asian hyväksi. [308]

Ei pukusi tee sinua kalliiksi Jumalan silmissä. Jumala antaa arvoa sisäiselle kauneudelle, Hengen hedelmille, ystävällisille sanoille,

ja huomaavaiselle huolenpidolle toisista. Jätä pois tarpeettomat koristukset ja käytä täten säästämäsi varat Jumalan asian edistämiseksi.

Itsensäkieltäminen miellyttää Jumalaa

Opi itsekieltämyksen läksy ja opeta se lapsillesikin. Kaikki, mitä itsekieltämyksen avulla voidaan säästää, tarvitaan nyt työssä, joka on tehtävänäme. Kärsiviä tulee auttaa, alastomia vaatettaa, nälkäisiä ruokkia ja tälle ajalle kuuluvaa totuutta on julistettava niille, jotka eivät sitä tunne...

Me olemme Kristuksen todistajia, emmekä saa antaa maailmalisten harrastusten niin vallata aikaamme ja ajatuksiamme, ettemme välitä niistä asioista, joita Jumala pitää ensimmäisinä. Korkeammat arvot ovat kysymyksessä. ”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan.” Kristus antoi kaikkensa sen työn hyväksi, jota hän tuli tekemään, ja hänen sanansa meille kuuluvat: ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.” ”Te tulette minun opetuslapsikseni.” Iloisena ja mielellään Kristus antoi itsensä tehdäkseen Jumalan tahdon. Hän oli kuuliainen kuolemaan saakka, jopa ristin kuolemaan saakka. Tuntuuko meistä vaikealta kieltää itsemme? Vetäydymmekö syrjään ottamatta osaa hänen kärsimyksi-insä? Hänen kuolemansa pitäisi liikuttaa meitä sydän juuriamme myöten ja tehdä meidät halukkaiksi pyhittämään hänen työhönsä kaikki, mitä meillä on ja mitä me olemme. Sydämemme tulisi täyttyä rakkaudella ajatellessamme, mitä hän on meidän hyväksemme tehnyt.

[309]

Kun ne, jotka tuntevat totuuden, harjoittavat itsensäkieltämistä, johon Jumalan sana kehoittaa, on sanoma edistynä voimakkaasti. Jumala on kuuleva rukouksemme sielujen kääntymisestä. Jumalan kansa antaa valonsa loistaa, ja uskomattomat, nähdessään heidän hyvät työnsä, ylistävät Isäämme, joka on taivaissa. — Review and Herald, jouluk. 1 p. 1910.

Koreilunhalu

Koreilunhalu johtaa, liiallisuuteen ja. monessa nuoressa se tapaa pyrkimyksen jalompaa elämää kohden. Sensijaan, että he koettaisivat saada kasvatusta, he ottavat niin pian kuin mahdollista jonkin

toimen saadakseen rahaa käytettäväksi vaatteisiin. Ja. tämä halu on johtanut monen nuoren tytön turmioon. — ”Education”, s. 247.

Puritaaninen yksinkertaisuus

Puritaanisen yksinkertaisuuden ja vaatimattomuuden tulisi olla luonteenomaisia kaikkien niiden kodeille ja ulkoasulle, jotka uskovat tälle ajalle kuuluvan vakavan totuuden. Kaikki rahat, jotka tarpeettomasti käytetään pukuihin tai asuntojemme koristelemiseen, ovat Herran varojen tuhlausta. Tällainen menettely riistää Herran asialta ja tyydyttää ylpeyttä. — ”Testimonies for the Church”, I, s. 189.

LUKU 104—ITSENSÄ TYYDYTTÄMINEN

[310] Käydessäni seurakuntamme jäsenten kodeissa ja kouluissamme näen, että pöydät, hyllypöydät ja uuninreunukset ovat täynnä valokuvia. Oikealla ja vasemmalla näkyy ihmiskasvojen kuvia. Jumala toivoo, että tämä asiantila muuttuisi. Jos Kristus olisi maan päällä, hän sanoisi: ”Viekkä pois nämä täältä.” Minulle on näytetty, että nämä kuvat ovat kuin epäjumalia, joille uhrataan aikaa ja ajatuksia, jotka tulisi pyhittää Jumalalle.

Tällaiset valokuvat maksavat rahaa. Onko meidän sopivaa tietäessämme, mikä työ tänä aikana on tehtävä, käyttää Jumalan varoja hankkiaksemme kuvia omista kasvoistamme tai ystäviemme kasvoista? Eikö jokainen dollari, jonka voimme säästää, tulisi käyttää Jumalan asian edistämiseksi? Näihin kuviin käytetään rahaa, joka tulisi pyhittää Jumalan palvelukseen, ja ne kääntävät mielen pois Jumalan sanan totuuksista.

Eräänlaista epäjumalanpalvelusta

Tämä valokuvien teettäminen ja vaihtaminen on eräänlaista epäjumalanpalvelusta. Saatana tekee kaiken voitavansa peittääkseen taivaan näkyvistämme. Älkäämme auttako häntä tekemällä kuvista epäjumalia. Meidän on saavutettava korkeampi taso, kuin mitä nämä ihmiskasvot esittävät. Herra sanoo: ”Älä pidä muita jumalia minun rinnallani.” Niiden, jotka tunnustavat uskovansa Kristukseen, [311] tulee käsittää, että heidän on heijastettava hänen kuvaansa. Sitä heidän on pidettävä mielessään. Puhumiemme sanojenkin tulee uhkia taivaallista innoitusta . . .

Ensimmäiset asiat ensimmäiseksi

Ne, jotka ovat ottaneet osaa juhlalliseen kastetoimitukseen, ovat sitoutuneet etsimään sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. He ovat sitoutuneet työskentelemään vakavasti pelastaakseen syntisiä. Jumala kysyy niiltä, jotka nimitetään

hänen nimellään: Kuinka käytät niitä voimiasi, jotka Poikani on kuolemallaan lunastanut? Teetkö kaiken voitavasi päästäksesi pitemälle hengellisten asiain ymmärtämisessä? Saatko harrastuksesi ja toimesi sopusointuun ikuisuuden tärkeitten vaatimusten kanssa ?

Tapaukseen Jumalan kansan keskuudessa uudistus. ”Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.” Ne, joille Jumala on antanut taakan työstään, ponnistelevat julistaakseen sanomaa, jotta tietämättömyydessä hukkuvia sieluja voitaisiin varoittaa. Etkö voi, kieltämällä itsesi, tehdä jotakin auttaaksesi heitä heidän työssään? Nouse, ja osoita epäitsekäällä innollasi ja vakavuudellasi, että olet todella kääntynyt.

Jokainen dollari tarvitaan työhön sielujen pelastamiseksi. Se raha, minkä Jumalan kansaksi tunnustautuvat käyttävät saadakseen kuvia ihmiskasvoista, voisi ylläpitää useita lähetysseurajia kentillä. Kun monta pientä puroa yhtyy, muodostuu siitä mahtava joki. Me kavallamme Jumalan omaisuutta käyttäessämme itsekkäisiin nautintoihin varoja, jotka tulisi käyttää viimeisen varoitussanomana julistamiseksi. Jos käytät Herran varoja itsesi tyydyttämiseen, kuinka voit odottaa hänen jatkuvasti antavan sinulle lahjojaan ? Mitä ajattelee Mestari sellaisista, jotka itsekkäästi käyttävät hänen rahojaan valokuvuihin? Juuri tuo raha olisi voitu käyttää lukemisen hankkimiseksi lähetettäväksi niille, jotka ovat tietämättömyyden pimeydessä. [312]

Jumalan meille antamaa totuutta täytyy kaiuttaa kaikkeen maailmaan. Meille on annettu etuoikeus suorittaa tämä työ. Meidän on kylvettävä totuuden siementä kaikkien vesien varsille. Herra kehoittaa meitä harjoittamaan itsekieltäymystä ja itsensä uhraamista. Sanoma vaatii täydellistä pyhitystä. Asiamme tarpeet vaativat kaiken, mitä voimme antaa. Valokuvien suosiminen on ollut oman itsemme tyydyttämistä, mikä äänettömästi todistaa meitä vastaan. Tämä tapa on tuonut rakennuksemme perustuksiin suuret määrät puuta, heinää ja korsia, mitkä tuli on kuluttava viimeisenä päivänä.

Itsekieltäymys on velvollisuutemme

Käytyäni monissa kodeissa ja nähtyäni siellä olevat valokuvat minua kehoitettiin varoittamaan kansamme tästä pahasta.

Niin paljon voimme tehdä Jumalan hyväksi, että panemme nämä kuva-epäjumalat pois näkyvistä. Ne eivät saa aikaan mitään hyvää,

vaan tunkeutuvat Jumalan ja sielun väliin. Ne eivät voi auttaa totuuden siemenen kylvämisessä. Kristus käskee hänen seuraajikseen tunnustautuvia pukemaan ylleen Jumalan koko sota-asun.

Meidän oppilaitostemme täytyy tuntea Jumalan Hengen uudistava voima. ”Jos suola käy maunomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.” Niiden, jotka toimivat koulujemme ja parantoloidemme opettajina, tulisi päästä korkealle pyhityksen tasolle. Kaikkien niiden näissä laitoksissa olevien oppilaiden, jotka valmistautuvat lähtemään kentille lähetyssaarnaajina, tulisi oppia harjoittamaan itsekieltäymystä.

[313] Me olemme Jumalan taloudenhoitajia, ja ”sitä taloudenhoitajilta ennen muuta vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi”. Herran meille uskomia varoja on huolellisesti käyttämällä parhaimmalla tavalla meille annetut talentit, käsiteltävä. Meidän on lisättävä käyttökelpoisuuttamme jotta hänen tullessaan voisimme antaa hänelle hänen omansa korkoineen. — Review and Herald, kesäk. 13 p. 1907.

Usein toistuva valokuvien ottaminen

Nuorten sydämet ovat täynnä itserakkautta. Tämä ilmenee siinä, että he haluavat nähdä kasvonsa valokuvattuina, eivätkä he tyydy olemaan kuvattavina vain kerran, vaan käyvät kerta toisensa jälkeen toivoen joka kerta, että viimeinen kuva voittaisi kaikki aikaisemmat ja näyttäisi todella kauniimmalta kuin alkuperäinen. Tällä tavoin he tuhlaavat Herransa varoja, ja mitä he sillä voittavat? — ”Testimonies for the Church”, I, s. 500.

LUKU 105—SÄÄSTÄVÄISYYS JA HYVÄNTEKEVÄISYYS

Moni halveksii säästäväisyyttä sekottaen sen ahneuteen ja pik- [314]
kumaisuuteen. Mutta säästäväisyys on yhdistynyt laajalle ulottuvaan
anteliaisuuteen. Meidän pitää säästää voidaksemme antaa.

Ei kukaan voi harjoittaa todellista hyväntekeväisyyttä ilman uh-
rausta. Vain elämällä yksinkertaista, itsensäkieltävää ja säästävää
elämää voimme suorittaa sen työn, joka meille on annettu Kristuk-
sen sijaisina. Ylpeys ja maallinen kunnianhimo on karsittava pois
sydämeistämme. Kaikissa toimissamme pitää näkyä sen epäitsekkyy-
den, joka ilmeni Kristuksen elämässä, Kotiemme seinissä, tauluissa
ja huonekaluissa pitäisi meidän lukea: ”Vie kurjat kulkijat huonee-
seesi.” Vaatekomeroissamme meidän pitäisi nähdä kuin Jumalan
sormella kirjoitettuna: ”Vaateta alastomia.” Ruokasaliin, pöydälle,
johon on katettu runsaasti ruokaa, meidän pitäisi kirjoittaa: ”Taita
leipäsi isoavalle.”

Miten voimme hyödyttää muita

On tuhansia tapoja, joilla voimme hyödyttää muita. Usein va-
litamme niukkoja tulojamme, mutta jos kristityt yleensä ottaisivat
asian vakavalta kannalta, lisääntyisivät tulot tuhatkertaisesti. Itsek-
kyys ja oman minän tyydyttäminen estää meitä hyvää tekemästä.

Miten paljon pannaankaan rahaa sellaiseen, joka on vain epä- [315]
jumalamme, sellaiseen, joka nielee ajatukset, ajan ja voimat, jotka
olisi käytettävä jalompiin tarkoituksiin ! Miten paljon rahaa tuhla-
taankaan kalliisiin taloihin ja huonekaluihin, itsekkäisiin huvituk-
siin, ylellisyyteen ja epäterveelliseen ravintoon sekä vahingollisiin
nautintoihin! Miten paljon tuhlaataankaan rahaa lahjoihin, jotka ei-
vät hyödytä ketään! Moni, joka nimittää itseään kristityksi, käyttää
monta vertaa enemmän aikaa tarpeettomiin, usein vahingollisiin
tarkoituksiin, kuin sielujen pelastamiseen kiusaajan vallasta.

Moni, joka on olevinaan kristitty, tuhlaa niin paljon vaatteisiin, ettei hänelle jää mitään muiden tarpeeksi. Heillä pitää mielestään olla kallisarvoisia koristeita ja kalliita vaatteita, eivätkä he välitä niiden tarpeista, jotka vaivoin voivat hankkia itselleen yksinkertaisimpiakaan vaatteita.

Murujen säästäminen

Sisareni, jos tahtoisitte pukeutua niiden sääntöjen mukaan, joita Raamattu sisältää, teillä olisi yllin kyllin auttaaksenne köyhempiä sisarianne. Teillä olisi sekä rahaa että aikaa. Usein tarvitaan enemmän juuri viimeksimainittua. On monta sellaista, joita te voisitte auttaa neuvoillanne, tiedoillanne ja taidoillanne. Neuvokaa heitä, miten he voivat pukeutua yksinkertaisesti ja aistikkaasti. Moni nainen pysyy poissa Jumalan huoneesta, koska hänen kulunut, huonosti sopiva pukunsa on niin silmiinpistävä. Moni hienotunteinen ihminen tuntee tästä katkeraa nöyryytystä ja kärsii mielestään vääryyttä. Aikaapa moni tästä syystä epäillä uskontoakin ja paaduttaa sydämensä evankeliumille.

Kristus kääsee meitä: ”Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, jottei mitään joutuisi hukkaan.” Kun monta tuhatta ihmistä joka päivä kuolee nälkään, joutuu murhien, tulen ja kulkutautien uhriksi, on jokaisen ihmiskuntaa rakastavan velvollisuus katsoa, ettei hävitetä tai turhanpäiten heitetä pois mitään, josta ihmiselle voi olla hyötyä.

[316] Teemme väärin tuhlatessamme aikaa ja ajatuksia. Me menetämme joka hetken, jonka omistamme itsekkyydelle. Jos ottaisimme joka hetkestä vaarin, olisi meillä aikaa kaikkeen, mitä meidän olisi tehtävä itsellemme ja maailmalle. Antaessaan rahaa, käyttäessään aikaa, voimia ja tilaisuutta kristityn tulee katsoa ylös Jumalan puoleen ja pyytää apua. ”Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.” — ”Suuren Lääkärin seuraajana”, ss. 216—218.

Säästäväisyyden opas

Ei ole tarpeen esittää tässä tarkkaa selostusta siitä, miten säästäväisyyttä voi harjoittaa eri asioissa. Ne, jotka ovat antaneet sydämensä täydellisesti Jumalalle ja jotka ovat ottaneet Jumalan sanan

oppaakseen, tietävät kyllä miten menetellä eri tilanteissa. He oppivat Jeesuksesta, joka on sävyisä ja nöyrä sydämeltään, ja harjoittaessaan Kristuksen sävyisyyttä he sulkevat tien lukuisilta kiusauksilta. — "Fundamentals of Christian Education", s. 152.

YHDESTOISTA JAKSO— KOTIELÄMÄ

[318]

mymargpnum317emph”Ihmiskunnan jalostaminen ja kohottaminen alkaa kodissa. Vanhempain työ on kaiken muun perustana. Yhteiskunta on kokoonpantu perheistä ja se on sellainen, niiksi nämä sen muodostavat. Sydäimestä ”tulee elämä”, ja koti on yhteiskunnan, kirkon ja kansan sydän. Yhteiskunnan etu, kirkon menestys ja kansan onni riippuu kodin vaikutuksesta. — ”Suuren Lääkäriin seuraajana”, s. 367.

Niiden, jotka tunnustavat rakastavansa Jumalaa, tulisi muinaisten patriarkkojen tavoin rakentaa Herralle alttari, minne he pystyttävätkin telttansa. Nyt jos koskaan on aika, jolloin jokaisen talon tulisi olla rukoushuone. Isien ja äitien tulisi usein kohottaa sydämensä Jumalan puoleen nöyrästi rukoillen itsensä ja lastensa puolesta. Laske koon isä perheen pappina Jumalan alttarille aamuja iltauhrin vaimon ja lasten yhtyessä rukouksiin ja kiitokseen. Sellaisessa perheessä Jeesus viihtyy mielellään.

Jokaisesta kristitystä kodista tulisi pyhän valon loistaa maailmaan. Rakkauden tulisi ilmetä teoissa. Sen tulisi täyttää koko kotielämä ja esiintyä huomaavaisena ystävällisyytenä ja lempeänä, epäitsekkäänä kohteliaisuutena. On koteja, missä tätä periaatetta noudatetaan, — koteja, missä palvellaan Jumalaa ja missä tosi rakkaus vallitsee. Näistä kodeista kohoavat aamuja iltarukoukset Jumalan luo suloisena suitsutuksena, ja hänen armonsa ja siunauksensa laskeutuvat aamukasteen tavoin rukoilijain ylle.

Hyvin järjestetty kristillinen koti on mitä voimakkain todistus kristinuskon todellisuudesta, todistus, jota uskomattomat eivät voi kumota. Kaikki saattavat nähdä, että perheellä on vaikutus, joka jättää jälkensä lapsiin, ja että Aabrahamin Jumala on heidän kanssaan. — ”Patriarchs and Prophets, s. 144.

LUKU 107—VELVOLLISUUKSIEN USKOLLINEN TÄYTTÄMINEN KODISSA

Nuorten ensimmäinen velvollisuus on olla kotona siunaukseksi isälle ja äidille, veljille ja sisarille, osoittamalla heille rakkautta ja tosi myötätuntoa, Siellä he voivat harjoittaa itsekieltäymystä ja itsensä unohtamista huolehtiessaan toisista ja puuhaillessaan heidän hyväkseen. Koskaan ei tällainen työ ole naiselle alentavaa. Se on pyhin ja korkein tehtävä, minkä hän voi täyttää. Miten suuresti voikaan sisar vaikuttaa veljiinsä! Jos hän on kunnan tyttö, hän voi määrätä veljiensä luonteet. Hänen rukouksensa, hänen lempeytensä ja hänen rakkautensa voivat saada kodissa suuria aikaan. [320]

Mutta, sisareni, näitä ihania ominaisuuksia ei koskaan voi kehittää toisessa, ellei niitä ensin omaa itse. Se tyytyväinen mieli, rakkaus, lempeys ja aurinkoinen luonne, jota ei ainoakaan sydän voi vastustaa, heijastavat sinuun takaisin sen, mitä sydämesi jakaa toisille. Sydämessä, missä Kristus ei hallitse, on tyytymättömyyttä ja siveellistä heikkoutta. Itsekkyys vaatii toisilta sitä, mitä se itse on haluton antamaan heille ...

Eivät ainoastaan suuret teot ja ankarat taistelut koettele sielua ja vaadi rohkeutta. Jokapäiväinen elämä tuo mukanaan vaikeuksia, ahdistuksia ja vastuksia. Vaatimaton työ kysyy usein kärsivällisyyttä ja kestävyyttä. Tarvitaan itseluottamusta ja päättäväisyyttä, jotta kaikki vaikeudet voitaisiin kohdata ja voittaa. Hanki varmuus siitä, että Jumala on kanssasi joka paikassa apunasi ja tukenasi. — ”Testimonies for the Church”, III, ss. 80, 81.

LUKU 108—USKONTO KODISSA

[321] Uskontoa tarvitaan suuresti kodissa, ja sanojemme siellä tulisi olla oikeita ja sopivia, tai muutoin eivät todistuksemme seurakunnassa ole minkään arvoisia. Uskontosi on turhaa, ellet kodissasi osoita lempeyttä, ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta. Jos kodeissa olisi enemmän tosi uskontoa, olisi seurakunnassa enemmän voimaa.

Epäystävälliset sanat kodissa

Millaista ikävyyttä tuottaakaan perhepiirissä kärsimättömien sanojen lausuminen, sillä kärsimättömät sanat saavat toisen vastamaan samassa hengessä ja samalla tavalla. Sitten seuraa kostonhimoisia sanoja ja itsepuolustuksen sanoja, ja tällaiset sanat panevat raskaan, painavan ikeen kaulaasi, sillä kaikki nämä katkerat sanat tuottavat tuhoisan sadon omalle sielullesi.

Ne, jotka käyttävät tällaista kieltä, saavat kokea häpeää, he menettävät itsekunnioituksensa ja itseluottamuksensa ja saavat katkerasti katua ja surra sitä että eivät voineet hillitä itseään, vaan puhuivat tällä tavoin. Kuinka paljon parempi olisi, jos tämänkaltaisia sanoja ei koskaan lausuttaisi! Kuinka paljon parempi on omistaa armon öljyä sydämessä, niin että voi voittaa kaikki harmit ja kantaa kaikki asiat Kristuksen lempeydellä ja sävyisyydellä.

[322] Jos täytät Jumalan lupausen ehdot, saat kokea näiden lupausen täyttymyksen. Jos mielesi viihtyy Jumalassa, et joudu hurmion huipulta epätoivon laaksoon, kun kiusaukset ja koettelemukset kohtaavat sinua. Et puhu epäileviä ja synkkiä sanoja toisille.

Saatana ei voi lukea ajatuksiamme, mutta hän voi nähdä tekomme ja kuulla sanamme. Koska hän on niin kauan tuntenut ihmiskunnan, hän voi kohdistaa kiusauksensa käyttämällä hyväkseen luontemme heikkouksia. Ja miten usein päästämme hänet tuntemaan sen salaisuuden, miten hän voi meidät voittaa ! Oi, kunpa voisimme hallita sanojamme ja tekojamme! Kuinka voimakkaiksi tulisimmekaan, jos sanamme olisivat sellaisia, ettei meidän tarvitsisi

hävetä nähdessämme ne muistiinmerkittyinä tuomiopäivänä! Kuinka toisenlaisilta ne näyttävätkään Jumalan päivänä kuin silloin, kun me ne lausuimme! — Review and Herald, helmik. 27 p. 1913.

Koti esikuvana

Kodin velvollisuus ulottuu kauemmaksikin kuin sen omiin jäseniin. Kristillisen kodin tulee olla esikuvana todellisten elämän periaatteiden oivallisuudesta, Tämän esimerkin tulee olla hyvänä valtana maailmassa; hyvän kodin esimerkki vaikuttaa paljon voimakkaammin ihmissydämiin kuin mikään saarna. Kun nuoret lähtevät sellaisesta kodista, he vievät sen voimat mukanaan maailmaan. Jalompia elämän periaatteita viedään muihin koteihin, ja niin alkaa yh-teiskunnan jalostamistyö. — ”Suuren Lääkäriin seuraajana”, s. 370.

LUKU 109—KOTI ON HARJOITUSKOULU

[323] Nuorista ei tule heikkotahtoisia tai kykenemättömiä, kun he pyhittävät itsensä Jumalan palvelukseen. Herran pelko on viisauden alku. Pieninkin lapsi, joka rakastaa ja pelkää Jumalaa, on hänen silmissään suurempi kuin mitä kyvykkäin tai oppinein mies, joka ei välitä tuosta suuresta pelastuksesta. Nuoret, jotka pyhittävät sydämensä ja elämänsä Jumalalle, ovat niin tehdessään asettuneet yhteyteen kaiken viisauden ja tiedon Lähteen kanssa.

Jokapäiväiset velvollisuudet

Jos lapset opetettaisiin pitämään jokapäiväisten velvollisuuksien toistuvaa suorittamista Herran heille määräämänä tehtävänä, kouluna, missä he saavat oppia suorittamaan uskollista ja kelpollista palvelusta, kuinka paljon hauskemmalta ja kunniakkaammalta heidän työnsä tuntuisi! Jokaisen velvollisuuden suorittaminen niinkuin Herralle antaa vaatimattomimmallekin tehtävälle viehätystä ja yhdistää maan päällä olevat työntekijät niihin pyhiin olentoihin, jotka taivaassa tekevät Jumalan tahtoa.

Ja omalla määrätyllä paikallamme me kukin suorittaisimme velvollisuutemme yhtä uskollisesti kuin enkelit korkeammassa asemassaan. Ne, jotka tuntevat olevansa Jumalan palvelijoita, ovat ihmisiä, joihin voidaan luottaa missä tahansa. Taivaan kansalaiset ovat parhaita tämän maailman kansalaisia. Oikea käsitys velvollisuudesta Jumalaa kohtaan saa meidät selvemmin käsittämään velvollisuutemme lähimmäisiämme kohtaan.

Äidin palkka

[324] Kun oikeus asettuu istumaan ja kirjat avataan; kun suuri Tuomari lausuu sanat ”hyvin tehty” ja voittajan otsalle asetetaan ikuisen kirkkauden kruunu, on moni nostava kruununsa kokoontuneen maailmankaikkeuden nähden ja sanova, osoittaen äitiään: ”Hän teki minut siksi, mikä olen Jumalan armosta. Hänen opetuksensa ja

hänen rukouksensa ovat koituneet minulle ikuisiksi pelastukseksi...” Nuoria miehiä tulisi kasvattaa seisomaan lujina sen puolesta, mikä on oikeata, vallitsevan pahuuden keskellä, tekemään kaiken voitavansa vastustaakseen pahan leviämistä ja edistääkseen hyvettä, puhtautta ja tosi miehuutta. Lapsuusaikana mieleen ja luonteeseen saadut vaikutelmat ovat syviä ja pysyviä. Ymmärtämätön kasvatus tai huono seura jättävät usein nuorten mieleen niin pahoja jälkiä, etteivät mitkään ponnistukset jälkeenpäin kykene niitä hävittämään. — The Signs of the Times, marrask. 3 p. 1881.

Kotikasvatuksen mahdollisuudet

Meidän aikamme lapset ja nuoriso ne muodostavat tulevaisuuden yhteiskunnan, ja kodista riippuu, millainen nuori sukupolvi on. Oikean kotikasvatuksen puute voi olla syynä niihin tauteihin, rikoksiin ja siihen kurjuuteen, jotka ovat ihmiskunnan kirouksena. Jos kotielämä olisi puhdasta ja rehellistä, jos lapset kasvatettaisiin tietoisiksi elämän vastuun-alaisuudesta ja vaaroista, miten toisenlainen maailma silloin olisikaan! — ”Suuren Lääkärin seuraajana”, s. 369.

LUKU 110—KUNNIOITUS JA RAKKAUS VANHEMPIA KOHTAAN

[325] Niiden, jotka todella haluavat seurata Kristusta, tulee antaa hänen asua sydämessään ja hallita siellä täydellisesti. Heidän tulee edustaa hänen henkeään ja luonnettaan kotielämässä ja osoittaa kohteliaisuutta ja ystävällisyyttä niille, joiden kanssa he joutuvat tekemisiin.

On monia lapsia, jotka tunnustavat tuntevansa totuuden, mutta jotka eivät osoita vanhemmilleen heille kuuluvaa kunnioitusta ja hellyyttä. He osoittavat vain vähän rakkautta isälleen ja äidilleen, eivätkä kunnioita heitä täyttämällä heidän toivomuksensa tai koettamalla keventää heidän huoliaan. Moni, joka tunnustautuu kristityksi, ei tiedä, mitä merkitsee ”kunnioita isääsi ja äitiäsi”, ja tästä johtuu, että hän tietää yhtä vähän mitä merkitsee ”että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi sinulle antaa”.

Nuoremme tunnustavat kuuluvansa niihin, jotka pitävät Jumalan käskyt, ja kuitenkin monet heistä laiminlyövät ja rikkovat viidennen käskyn, eivätkä heidän osakseen voi tulla ne runsaat siunaukset, jotka on luvattu niille, jotka noudattavat tätä määräystä ja kunnioittavat isäänsä ja äitiänsä. Elleivät he kadu syntiään ja paranna tapojaan ja luonnettaan Kristuksen armon avulla, he eivät koskaan pääse uuteen maahan, jossa he saisivat elää iankaikkisesti. Ne, jotka eivät kunnioita ja rakasta vanhempiaan, eivät kunnioita ja pelkää Jumalaa. Ne, jotka eivät kestä koetusta ja kunnioita jumalaapelkääviä vanhempiaan, eivät tottele Jumalaakaan eivätkä siis voi odottaa pääsevänsä luvattuun maa-

Kuuliaisuus määrää kohtalomme

[326] Nuoret ratkaisevat nyt oman ikuisen kohtalonsa, ja haluaisin pyytää teitä ajattelemaan sitä käskyä, johon Jumala on liittänyt lupauksen ”jotta-kauan eläisit siinä maassa; jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa”. Lapset, ha-luatteko päästä iankaikkiseen elämään? Silloin teidän tulee kunnioittaa vanhempianne ...

Jos olet tehnyt syntiä siinä, ettet ole rakastanut ja totellut heitä, ala nyt hyvittää menneisyyttä. Mikään muu ei auta, sillä se merkitsee sinulle ikuisen elämän menettämistä. Sydänten tutkija tietää, mikä on sinun suhteesi vanhempiisi, sillä hän punnitsee siveellisen luonteen kultavaa'alla taivaallisessa pyhäkössä. Oi, tunnusta laiminlyöntisi vanhemmillesi, tunnusta olleesi välinpitämätön heitä kohtaan ja halveksineesi Jumalan pyhää käskyä...

Vanhempiesi sydämet ovat tunteneet hellää myötätuntoa sinua kohtaan, ja kuinka sinä voit palkita heidän rakkautensa kylmällä kiittämättömyydellä? He rakastavat sieluasi ja haluavat sinun pelastuvan, mutta etkö ole usein halveksinut heidän neuvojaan ja tehnyt oman tahtosi ja oman mielesi mukaan? Etkö ole seurannut omaa itsenäistä arvos-telukykyäsi tietäessäsi, ettei sellainen uppiniskainen menettelytapa saisi Jumalan hyväksymystä? Moni isä ja äiti on särkynein sydämin mennyt hautaan, koska heidän lapsensa ovat osoittaneet heitä kohtaan kiittämättömyyttä ja kunnioituksen puutetta. — The Youth's Instructor, kesäk. 22 p. 1893.

LUKU 111—SIUNAUKSEKSI KOTONA

[327] Jumala sanoo nuorille: ”Poikani, anna minulle sydämesi.” Maailman Vapahtajan hartain halu on, että lapset ja nuoret antaisivat sydämensä hänelle. Voi olla paljon sellaisia lapsia, jotka ovat uskollisia Jumalalle, koska he vaeltavat valossa, niinkuin Kristuskin on valossa. He rakastavat Herraa Jeesusta, ja heidän suurin ilonsa on totella häntä. He eivät tule kärsimättömiksi, jos heitä ojennetaan, vaan he tuottavat iloa isälleen ja äidilleen olemalla ystävällisiä ja halukkaita tekemään kaiken voitavansa auttaakseen elämän taakkojen kantamisessa. Jo lapsuudessaan ja nuoruudessaan he ovat Herramme uskollisia opetuslapsia.

Lapset ja nuoret, te voitte varhaisella iälläne olla siunaukseksi kotona. Miten surullista onkaan nähdä jumalaapelkäävien vanhempien lasten olevan kurittomia ja tottelemattomia, kiittämättömiä ja itsepäisiä, haluten pitää oman päänsä välittämättä siitä, mitä vastuksia ja suruja se tuottaa heidän vanhemmilleen. Saatana riemuitsee saadessaan hallita lasten sydämiä, ja jos hän vain voi, hän täyttää ne omalla ilkeällä hengellään.

Kuuliaisuus vanhempia kohtaan

[328] Vanhemmat voivat tehdä kaiken voitavansa ja antaa lapsilleen kaikki mahdolliset etuoikeudet ja kaiken opetuksen, jotta he antaisivat sydämensä Jumalalle, ja kuitenkin lapset saattavat kieltäytyä vaeltamassa valossa, ja huonolla elämälläan he heittävät moitteen varjon vanhempiensa yli, jotka rakastavat heitä ja joiden sydämet ikävöivät heidän peJastustaan.

Saatana kiusaa lapsia kääntymään synnin ja tottelemattomuuden tielle, ja jos hän voi, hän ottaa lasten elämän, heidän vielä ollessa synneissään, sulkeakseen heiltä pois kaiken pelastuksen toivon ja lävistääkseen miekan tavoin jumalaapelkäävien isien ja äitien sydämen. He vaipuvat murheen taakan alle, jota ei koskaan voida

ottaa pois, koska heidän lapsensa ovat katumattomia ja kapinoivat Jumalaa vastaan ...

Lapset ja nuoret, pyydän teitä Kristuksen tähden vaeltamaan valossa. Alistakaa tahtonne Jumalan tahdon alaiseksi. Kun ”synnintekijät sinua viekoittelevat, älä suostu”. Pysy Herran tiellä, sillä synnissä et saavuta rauhaa. Huonolla elämälläsi tuotat vanhemillesi häpeää ja häpäiset Kristuksen uskonnon. Muista, että elämäsi on kirjoitettu taivaan kirjoihin, jotka avataan koko maailmankaikkeuden ollessa koolla. Ajattele, mikä häpeä ja katumus vahaisi sinut, jos onnettomana osanasi olisi iankaikkisen elämän menettäminen! ”Kääntykää minun nuhdeltavikseni. Katso, minä vuodatan teille henkeäni, saatan sanani tiedoksenne ... Silloin he minua kutsuvat... Mutta joka minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuuden kauhuilta.” Ota vaari Kristuksen kehoituksesta: ”Vaeltakaa niin kauan kuin teillä valo on, jottei pimeä saisi teitä valtaansa.” — *The Youth's Instructor*, elok. 10 p. 1893.

LUKU 112—LUONTEEN RAKENTAMINEN KOTONA

[329] Saatana kiusaa nuoria sulkeutumaan vanhemmiltaan ja valitsemaan uskotukseen nuoria ja kokemattomia tovereitaan, jotka eivät voi heitä auttaa, vaan antavat heille huonoja neuvoja...

Lapset säästyisivät monelta pahalta, jos heillä olisi läheisempi suhde vanhempiinsa. Vanhempien tulisi kehittää lapsissaan taipumusta olla avoimia ja vilpittömiä heitä kohtaan, tulla heidän luokseen vaikeuksineen, ja ollessaan epätietoisia, onko jokin asia oikein, esittää se sellaisenaan van-, hemmille ja pyytää heidän neuvoaan. Kutka ovat sopivampia huomaamaan ja osoittamaan heille heidän vaaransa kuin jumalaapelkäävät vanhemmat? Kuka voi paremmin ymmärtää omien lastensa erikoista luonnetta kuin vanhemmat itse? Äiti, joka on nähnyt lapsensa jokaisen mielenilmauksen pienestä pitäen ja tuntee täten hänen luonteensa ja taipumuksensa, on sopivin neuvomaan lastaan. Kuka voi paremmin tietää, mitä luonteenpiirteitä on ehkäistävä ja hillittävä, kuin äiti, isän avustamana?

Vanhempien onnellistaminen

[330] Lapset, jotka ovat kristittyjä, pitävät jumalaapelkäävien vanhempiensa rakkautta ja hyväksymistä kaikkia maallisia siunaksia parempana: He rakastavat ja kunnioittavat vanhempiaan. Erään heidän elämänsä pääpyrkimyksiä tulisi olla koettaa tehdä vanhempansa onnellisiksi. Tänä kapinallisena aikana ei lapsilla, jotka eivät ole saaneet oikeaa kuria ja kasvatusta, ole juuri minkäänlaista käsitystä velvollisuuksistaan vanhempiaan kohtaan. Usein asia on niin, että mitä enemmän vanhemmat tekevät heidän hyväkseen, sitä kiittämättömämpiä he ovat ja sitä vähemmän kunnioittavat vanhempiaan.

Lapset, joita on hemmoteltu ja palveltu, odottavat aina sellaista kohtelua, je elleivät he sitä saa, he ovat pettyneitä ja masentuneita. Tämä sama piirre ilmenee heissä kautta elämän, he ovat avuttomia ja etsivät tukea toisilta odottaen heidän suosivan heitä ja taipuvan

heidän tahtoonsa. Ja jos heitä vastustetaan, niin vielä aikuisinakin he ajattelevat kärsivänsä vääryyttä, ja näin he vaivalloisesti kulkevat elämän läpi tuskin kyeten kantamaan omaa painoaan, usein na-pisten ja kiukutellen, koska kaikki ei miellytä heitä ...

Lasten tulisi tuntea olevansa velassa vanhemmilleen, jotka ovat vaalineet heitä heidän pieninä ollessaan ja hoitaneet heitä sairau-den aikana. Heidän tulisi käsittää, että heidän vanhemmillaan on ollut heistä paljon huolta. Varsinkin tunnollisilla, jumalaapelkävillä vanhemmilla on mitä suurin tuska siitä, että heidän lapsensa valitsi-sivat oikean tien. Miten raskaalta heistä tuntuukaan nähdä virheitä lapsissaan! Jos lapset, jotka ovat saattaneet vanhempiensa sydämen särkemään, voisivat nähdä menettelytapansa seuraukset, heidän mie-lensä varmaan pehmenisi. Jos he voisivat nähdä äitinsä kyyneleet ja kuulla hänen Rukoilevan Jumalaa heidän puolestaan, jos he voisivat kuulla hänen tukahdutetut, tuskaisat huokauksensa, heidän sydämen-sä sulaisi ja he nopeasti tunnustaisivat pahat tekonsa ja pyytäisivät anteeksi...

Voimaa taisteluja varten

Me elämme lapsille vaarallisena aikana. On vallalla voimakas virtaus alaspäin, perikatoa kohden, ja tarvitaan enemmän kuin lap-sen kokemukset ja voima, jotta voisi vastustaa tätä virtausta ja olla menemättä sen mukana. Nuoret näyttävät tavallisesti olevan saa-tanan vankeja, ja hän enkeleineen johtaa heitä varmaa perikatoa kohden. Saatana käy joukkoineen sotaa Jumalan hallitusta vastaan, ja kaikkia, jotka tahtovat olla hänelle kuuliaisia ja totella hänen käs-kyjään, hän koettaa ahdistaa ja saada lankeamaan kiusauksiin, jotta he masentuisivat ja luopuisivat taistelusta ...

[331]

Suuria voittoja voidaan saada hartaan rukouksen ja elävän uskon avulla. Jotkut vanhemmat eivät ole käsittäneet, mikä vastuu heillä on, ja ovat laiminlyöneet lastensa uskonnollisen kasvatuksen. Kristityn ensimmäisten ajatusten aamulla tulisi kohdistua Jumalaan. Maallisen työn ja omien etujen tulisi olla toisella sijalla. Lapsia tulisi opettaa kunnioittamaan rukoushetkeä, Ennenkuin kukin lähtee kotoa työhön, perhe tulisi kutsua koolle ja isän, tai hänen poissa-ollessaan äidin, tulisi hartaasti rukoilla Jumalaa varjelemaan heitä päivän kuluessa.

Kieltoihin suhtaudutaan kärsimättömästi

[332] Sapattiapitävät lapset saattavat tulla kärsimättömiksi, kun heitä kielletään, ja he voivat pitää vanhempiaan liian ankarina. Voipa heidän sydämessään herätä katkeria tunteita ja heidän mielessään hautua tyytymättömiä, pahoja ajatuksia niitä kohtaan, jotka työskentelevät heidän nykyiseksi, tulevaksi ja ikuisiksi parhaakseen. Mutta jos he saavat elää vielä joitakin vuosia, he tulevat siunamaan van- hempiaan, jotka ovat pitäneet heistä niin tarkkaa huolta ja uskollisesti vartioineet heitä heidän ollessaan vielä kokemattomia ...

Yksilöllinen vastuu

Lapset, Jumala on nähnyt sopivaksi uskoa teidät vanhempienne huomaan, heidän kasvatettavikseen ja kuritettavikseen. Näin he tekevät oman osansa muodostaakseen luonnetanne taivasta varten. Ja kuitenkin riippuu teistä itsestänne, kehitättekö hyvän kristillisen luonteen käyttämällä parhaalla mahdollisella tavalla hyödyksenne sitä seikkaa, että teillä on jumalaapelkäävät, uskolliset, rukoilevat vanhemmat. Huolimatta kaikesta vanhempien huolenpidosta ja uskollisuudesta lastensa suhteen he eivät yksinään voi heitä pelastaa. Lasten on tehtävä oma osansa. Jokaisen lapsen on hoidettava oma yksilöllinen tapauksensa.

Uskovat vanhemmat, teillä on vastuunalainen työ, ohjata lastenne askeleita heidän uskonnollissakin kokemuksissaan. Jos he todella rakastavat Jumalaa, niin he siunaavat ja kunnioittavat teitä sen huolenpidon vuoksi, jota olette heitä kohtaan osoittaneet, ja teidän uskollisuutenne tähden, estäessänne heidän toivomuksiaan ja hillitessänne heidän ha-lujaan. — ”Testimonies for the Church”, I, ss. 391—403.

Puettuina Kristuksen vanhurskauteen

Kun olemme pukeutuneita Kristuksen vanhurskauteen, ei synty meitä miellytä, sillä Kristus työskentelee kanssamme. Voimme tehdä erehdyksiä, mutta vihaamme syntiä, joka aiheutti Jumalan Pojan kärsimykset, — Review and Herald, maalisk. 18 p. 1890.

LUKU 113—NUORTEN ON KANNETTAVA VASTUUTA *)

Näillä nuorilla miehillä on kotona velvollisuuksia, jotka' he laiminlyövät. He eivät ole oppineet täyttämään tehtäviään ja kantamaan vastuuta kotona, mikä on heidän velvollisuutensa. Heillä on uskollinen, taitava äiti, joka on kantanut monta taakkaa, jota hänen lastensa ei olisi tullut sallia hänen tehdä. Tässä he eivät ole osoittaneet kunnioitusta äitiään kohtaan. He eivät ole myöskään kantaneet isänsä taakkoja, niinkuin heidän velvollisuutensa on, eivätkä ole kunnioittaneet häntä, niinkuin olisi tullut tehdä. He noudattavat mieluummin omia halujaan kuin suorittavat velvollisuutensa. [333]

He ovat kulkeneet itsekkyyden tietä karttaessaan työtä ja taakkoja, ja näin he ovat jääneet vaille sitä arvokasta kokemusta, jota ilman heidän elämänsä ei voi menestyä. He eivät ole oppineet, miten tärkeitä on olla uskollinen vähässä, eivätkä he ole oppineet kiitollisuudesta vanhempiaan kohtaan olemaan tosia, vilpittömiä ja uskollisia niissä elämän pienissä velvollisuuksissa, joita on juuri heidän tiellään. He syrjäyttävät ne tavalliset tiedon alat, jotka ovat niin välttämättömiä jokapäiväisessä elämässä.

Kodin onnellistaminen

Jos jossakin, niin juuri kotonaan nämä nuoret miehet voisivat olla siunaukseksi. Jos he noudattavat omia halujaan, sensijaan, että antaisivat terveen järjen ja arvostelukyvyn sekä valistuneen oman-tunnon ohjata itseään, he eivät voi olla siunaukseksi yhteiskunnalle tai isänsä kodille, ja heidän mahdollisuutensa, sekä tässä maailmassa että tulevassa voivat joutua vaaranalaisiksi. [334]

Monilla nuorilla on se käsitys, etteivät he varhaisina vuosinaan tarvitse huolenpitoa, vaan että he saavat tuhlata elämänsä turhiin huvituksiin, leikkiin ja pilailuun sekä mielettömiin nautintoihin. Kun he näin antautuvat kevytmielisyyteen ja aistillisiin nautintoihin, ei

*) Osoitettu kahdelle nuorelle miehelle

monikaan ajattele muuta kuin niihin liittyvää hetkellistä tyydytystä. Heidän huvitteluhalunsa ja heidän mieltymyksensä seuraelämään, lörpöttelyyn ja naureskeluun kasvaa, kun he niihin antautuvat., eivät heitä enää kiinnosta elämän vakava todellisuus ja kotivelvollisuudet. He eivät saa mielelleen tarpeeksi vaihtelua ja he tulevat levottomiksi ja ärtyisiksi. Näiden nuorten miesten tulisi tuntea velvollisuudekseen tehdä kotinsa iloisiksi ja onnellisiksi...

Voi olla hyvinkin välttämätöntä joksikin aikaa jättää ruumiillinen työ, joka on suuresti rasittanut voimia, jotta senjälkeen voisi taas uusin voimin ryhtyä työhön paremmalla menestyksellä. Mutta täydellinen lepo ei liene välttämätöntä; se ei ainakaan tuota parhaita, tuloksia, mikäli heidän ruumiilliset voimansa, ovat kysymyksessä.

Jos he väsyvät yhdenlaiseen työhön, ei heidän silti tarvitse tuhlaata kallista aikaa hukkaan. He voivat koettaa tehdä jotakin vähemmän rasittavaa, joka kuitenkin voi olla siunaukseksi heidän äidilleen ja sisarilleen. Keventämällä heidän huoliaan, ottamalla 'kantaakseen raskaimmat taakat he voivat löytää sen ilon, joka pulppuaa oikeista periaatteista ja joka antaa heille todellista onnea, eivät he käytä aikaansa turhuuteen tai itsekkäisiin nautintoihin. — "Testimonies for the Church", III, ss. 221—223.

LUKU 114—HARTAUSHETKI

Hartaushetken pitämisellä on suuri merkitys, kun tahdotaan herättää ja vahvistaa rakkautta Raamatun tutkisteluun. Aamuja iltahartausten hetkien tulisi olla päivän suloisimpia ja eniten apua tuovia hetkiä. Tulkoon ymmärrettäväksi, ettei näihin hetkiin tule päästää tunkeutumaan mitään levottomia, epäystävällisiä ajatuksia, vaan että vanhemmat ja lapset kokoontuvat kohtaamaan Jeesusta ja pyytämään kotiinsa pyhien enkeleiden läsnäoloa. Olkoot toimitukset lyhyitä ja eläviä, tilaisuuteen sopivia ja ajoittain vaihtelevia. Yhtykööt kaikki lukemaan Raamattua ja oppimaan ja usein toistamaan Jumalan lakia. Lasten mielenkiinto kasvaa, jos heidän annetaan toisinaan valita se mitä luetaan. Kyselkää heiltä sen johdosta, ja antakaa heidän kysellä. Tuokaa esiin kaikki, mikä voi valaista luetun merkitystä. Kun jumalanpalvelusta näin ei liikaa pitkitetä, pienokaisetkin voivat osallistua rukoukseen ja yhtyä lauluun, vaikka luettaisiin vain yksikin säkeistö.

Jotta tällaisesta toimituksesta tulisi, mitä sen pitäisi olla, olisi sitä etukäteen valmistettava. Ja vanhempien pitäisi päivittäin varata aikaa Raamatun tutkisteluun lastensa kanssa. Epäilemättä tämän toteuttamiseen vaaditaan ponnistusta ja suunnittelua ja jotakin uhrausta, mutta nähty vaiva tulee runsaasti palkituksi. — "Education", s. 186.

[335]

LUKU 115—KRISTILLINEN VIERAANVARAISUUS

[336] Me olisimme onnellisempia ja suuremmaksi hyödyksi, jos kotielämässämme ja seurustelussamme vallitsisivat Kristuksen sävyisyys ja yksinkertaisuus. Sensijaan että ponnistelisimme saadaksemme kotimme hienoiksi siten herättääksemme vieraittemme ihailua ja kateutta, meidän tulisi pyrkiä tekemään kaikki ympärillämme olevat onnellisiksi iloisuudellamme, myötätunnollamme ja rakkaudellamme. Nähkööt vieraamme, että me koetamme mukautua Kristuksen tahtoon. Nähkööt he meissä, vaikka osamme olisikin alhainen, tyytyväisen ja kiitollisen mielen. Tosi kristillisen kodin koko ilmapiiri uhkuu rauhaa ja lepoa, Sellainen esimerkki ei voi olla vaikuttamatta ...

Pyrkiessämme tekemään vieraittemme olon viihtyisäksi ja mukavaksi älkäämme unohtako velvollisuuksiamme Jumalaa kohtaan. Rukoushetkeä ei saa laiminlyödä missään tapauksessa. Älkää puhelko ja huvitelko, kunnes kaikki ovat liian väsyneitä nauttiakseen hartaushetkestä. Näin tehden tuomme Jumalalle virheellisen uhrin. Meidän tulisi esittää rukouksemme Jumalalle ja korottaa äänemme riemuisiin, kiitollisiin ylistyslauluihin varhaisena iltahetkenä, jolloin voimme rukoilla kiirehtimättä ja selvin ajatuksin.

Saakoot kaikki, jotka vierailevat kristityn kodissa, nähdä, että rukoushetki on päivän kallein, pyhin ja onnellisin hetki. Näillä hartaushetkillä on jalostava, kohottava vaikutus kaikkiin, jotka ottavat niihin osaa. Ne tuovat mieleen rauhaa, lepoa ja kiitollisuutta. — Review and Herald, marrask. 29 p. 1887.

KAHDESTOISTA JAKSO— PUKU JA KORISTEET

[338]

mymargpnum337emphIhmisen luonnetta arvostellaan hänen pukeutumistapansa mukaan. Yksinkertaisen ja tarkoituksenmukaisen puvun valitseminen ilmaisee hienostunutta makua ja sivistynyttä mieltä. Kun yksinkertaiseen, säädylliseen pukeutumiseen liittyy vaatimaton käytös, niin tämä ympäröi nuoren naisen sellaisella pyhän pidättyväisyyden ilmapiirillä, joka suojelee häntä tuhansista vaaroista. — ”Education”, s. 248.

LUKU 116—LUONTEEN RAKENTAMISEN PERUSEHDOT

[339]

On tärkeätä, että lapset ja nuoret kasvatetaan varomaan sanojaan ja tekojaan, sillä heidän käytöksensä aiheuttaa iloa tai surua ei vain heidän omassa kodissaan vaan myös kaikkien niiden keskuudessa, joiden kanssa he joutuvat tekemisiin. Mutta jotta nuoret voisivat olla huolellisia ja varovaisia ja välttää kaikkea pahalta näyttävää, heidän tulee saada sitä viisautta, joka tulee ylhäältä ja sitä voimaa, jota Jeesus yksin voi antaa....

Tosi kaunistus

[340]

Moni pettää itseään luullessaan, että kaunis ulkomuoto ja koreat vaatteet voivat lisätä heidän arvoaan maailmassa. Mutta vain ulkoasuun liittyvä viehätys on pinnallista ja katoavaa, eikä siihen vo luottaa, Se kauneus, jota Kristus suosittelee seuraajilleen, ei milloinkaan kuihdu. Hän sanoo: ”Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista, eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteihin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, sävyisän ja hiljaisen hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis.” Jos puoletkin siitä ajasta, minkä nuoret käyttävät tehdäkseen ulkoasunsa viehättäväksi, käytettäisiin sielunhoidon, sisäisen kauneuden hyväksi, miten toisenlaisia olisivatkaan heidän käytöksensä, sanansa ja tekonsa! Niiden, jotka todella koettavat seurata Kristusta, täytyy tunnollisesti har- kita, millaisia vaatteita he käyttävät. He koettavat noudattaa Herran edellämäinitun selvän kehoituksen vaatimuksia. Ne rahat, jotka muutoin käytettäisiin turhuuteen vaatetuksessa, olisi käytettävä Jumalan asian edistämiseksi ja sellaisten hyödyllisten tietojen hankkimiseksi, jotka tekevät heidät kykeneviksi hoitamaan luottamustehtäviä. Heidän tulisi koettaa noudattaa Jeesuksen toivomuksia, joka on ostanut heidät äärettömän kalliilla hinnalla.

Rakkaat lapset ja nuoret, Jeesus on tehnyt kaiken voitavansa antaakseen teille kodin niissä asunnoissa, jotka ovat valmistetut niille, jotka rakastavat ja palvelevat häntä täällä alhaalla. Hän jätti taivaallisen kotinsa ja tuli tänne synnin tahraamaan maailmaan. Hän tuli kansan luo, joka ei antanut hänelle arvoa, joka ei rakastanut hänen puhtauttaan ja pyhyyttään, joka halveksi hänen opetuksiaan, ja viimein antoi hänen kärsiä mitä julmimman kuoleman. ”Sillä niin Jumala on rakastanut maailmaa, että hän antoi ainokaisen Poikansa, jotta kuka ikinä häneen uskoo, se ei hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän.”

Ulkoasumme

Jumala vaatii jotakin korvaukseksi siitä suuresta uhrista, jonka hän on antanut puolestasi. Hän toivoo, että olisit kristitty, et vain nimeltä, vaan myös pukusi ja puheesi puolesta. Hän toivoo, että tyytyisit vaatimattomaan pukuun ilman poimuröyhelöitä, sulkia ja tarpeettomia koristuksia, ja että käytöksesi olisi miellyttävää, sellaista, minkä taivas voi hyväksyä. Ettekö, rakkaat nuoret, tahdo täyttää hänen toivomuksiaan ?

Ulkoasumme usein paljastaa, mitä sielussamme on, ja meidän tulisi varoa, mitä me näytämme maailmalle, sillä sen mukaan arvostellaan uskoamme. Toivomme teidän seuraavan Jeesusta hänen rakkaina lapsinaan ja tottelevan hänen ilmaistua tahtoaan kaikessa. Toivomme teidän miellyttävän Lunastajaanne tavoittelemalla hartaasti sisäistä kauneutta. Näin päivä päivältä Jeesuksen avulla voitte voittaa oman itsenne. Ylpeys ja koreilunhalu katoavat sydämestänne ja elämästänne. Lempeys ja yksinkertaisuus tulevat tilalle. Näin nuoret muodostavat Jeesukselle uskollisen sotajoukon.

Elämme vaarallisena aikana, jolloin ne, jotka tunnustavat rakastavansa ja tottelevansa Jumalaa, kieltävät hänet jokapäiväisessä elämässään. ”Sillä ihmiset tulevat olemaan itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, epäsovaisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, pettureita, rajuja, pöyhkeitä, hekumaa pikemmin kuin Jumalaa rakastavia; heissä on jumalisuuden kuori, mutta he kieltävät sen voiman.” Jumala ei halua, että te, rakkaat nuoret, kuuluisitte tähän ihmisluokkaan. Hänen

[341]

sanassaan on neuvoja, miten näitä syntejä voidaan välttää ja lopulta tulla voittajiksi...

”Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja hänen todistuksensa sanan kautta.” ”Silloin myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja muistikirja kirjoitetaan hänen edessänsä niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniassa pitävät.”

Todistaminen

Ei riitä, että vältätte sitä. mikä pahalta näyttää, teidän tulee mennä pitemmälle ja ”oppia, hyvää tekemään”. Teidän on edustettava Kristusta maailmassa. Teidän on päivittäin tutkittava, miten voitte oppia tekemään Jumalan te-koja. Hänen seuraajiensa, on oltava eläviä kirjeitä, ”joita kaikki ihmiset tuntevat ja. lukevat”.

[342] Et milloinkaan voi saada hyvää luonnetta vain toivomalla sitä. Se voidaan saavuttaa ainoastaan työllä. Tähän kohdistuvien toiveittesi tulee ilmetä vakavana, rehellisenä pyrkimyksenä ja kärsivällisenä työnä. Astumalla joka päivä askeleen ylöspäin menestyksen portaita huomaat viimein olevasi huipulla, — voittajana, vieläpä enemmän kuin voit-tajana hänen kauttaan, joka on sinua rakastanut. — *The Youth's Instructor*, marrask. 5 p. 1896.

Uskontoa arvostellaan puvun mukaan

Rakkaat nuoret, jos pukunne pyrkivät noudattamaan viimeisen muodin oikkuja ja ovat koristetut pitseillä, kullalla tai keinotekoisilla koristeilla, eivät ne silloin suositele toisille tunnustamaanne uskontoa tai totuutta. Arvostelukykyiset henkilöt pitävät yrityksiäsi kaunistella itseäsi ulkonaisesti todistuksena heikosta ymmärryksestä ja ylpeästä sydäimestä. Yksinkertainen, vaatimaton puku on nuorten sisarten paras suositus. Et millään paremmalla tavalla voi antaa valosi loistaa toisille kuin vaatimattoman pukusi ja käytöksesi avulla. Sinun on näytettävä kaikille, että osaat oikealla tavalla arvostella maallisia asioita verrattuna ikuisiin asioihin. — ”*Testimonies for the Church*”, III, s. 376.

LUKU 117—PUKEUTUMINEN JA LUONNE

Kristus vertaa seuraajiaan maan suolaan ja maailman valoon. [343]
Ilman kristittyjen säilyttävää vaikutusta maailma tuhoutuisi oman turmeltuneisuutensa vuoksi. Katsokaa edelläkuvattua kristityiksi tunnustautuvien luokkaa. He ovat välinpitämättömiä itseensä ja pukeutumiseensa nähden ja huolimattomia liiketoimissaan, niinkuin heidän pukunsakin osoittaa. Heidän tapansa ovat karkeita, epäkohteliaita ja raakoja, ja heidän puheensa tahditonta, ja samalla he kuitenkin pitävät näitä kehoja ominaisuuksia merkkeinä tosi nöyryydestä ja kristillisestä elämästä. Luuletko, että jos maailman Vapahtaja olisi maan päällä, hän pitäisi heitä maan suolana ja maailman valona? Ei, ei koskaan!

Kristittyjen puhe on arvokasta, ja vaikka he pitävät syntinä alentua imarteluun, he ovat kohteliaita, ystävällisiä ja hyväntahtoisia. Heidän sanansa ovat vilpittömiä ja tosia. He ovat rehellisiä menettelyssään uskovaisten ja maailmanlasten suhteen. Pukeutumisessaan he välttävät liiallisuutta, ja koreilua, mutta heidän vaatetuksensa tulee olla siistiä, ei huomiota herättävää vaan yksinkertaista ja aistikkaasti järjestettyä. Erikoisesti on huolehdittava siitä, että pukeutumisemme osoittaa meidän kunnioittavan pyhää sapattia ja jumalanpalvelustilaisuuksia.

Ero tällaisten ihmisten ja maailman välillä on liian selvä voidakseen jäädä huomaamatta. Uskovaisten vaikutus olisi kymmenen kertaa suurempi, jos ne henkilöt, jotka vastaanottavat totuuden ja jotka aikaisemmin ovat olleet tavoiltaan huolimattomia ja välinpitämättömiä, tulisivat niin totuuden pyhittäviksi ja jalostamiksi, että he alkaisivat noudattaa siisteyttä ja järjestystä ja pukeutua aistikkaasti. [344]
Meidän Jumalamme on järjestyksen Jumala, eikä häntä suinkaan miellytä epäsiisteys, likaisuus tai synti.

Suhteemme muoteihin

Kristittyjen ei tule pyrkiä tekemään itseään silmätikuiksi pukeutumalla toisin kuin muut ihmiset. Mutta jos he huomaavat olevansa epämuodikkaaksi pukeutuneita, kun he uskonsa ja velvollisuutensa mukaan pukeutuvat vaatimattomasti ja terveellisesti, ei heidän tule muuttaa pukeutumistapaansa tullakseen maailman kaltaisiksi. Mutta heidän tulee osoittaa omaavansa jaloa riippumattomuutta ja siveelistä rohkeutta tehdä se, mikä on oikein, vaikka koko maailma tekisi toisin. Jos maailman lapset käyttävät yksinkertaisia, tarkoituksenmukaisia ja terveellisiä vaatteita, jotka ovat sopusoinnussa Raamatun periaatteiden kanssa, ei suhteemme Jumalaan tai maailmaan muutu siitä, että noudatamme sellaista muotia. Kristittyjen on seurattava Kristusta ja sovellettava pukeutumisensa Jumalan sanan mukaan. Heidän tulee välttää äärimmäisyyteen menemistä. Heidän on nöyrästi vaellettava suoraan eteenpäin välittämättä hyväksymisestä tai moitteesta, ja tehtävä oikein oikean itsensä tähden. — Review and Herald, tammik. 30 p. 1900.

LUKU 118—SOPIVA VAATETUS

Raamattu kehoittaa pukeutumaan vaatimattomasti. ”Niinikään naiset, ollen säädylisessä (vaatimattomassa, engl. k.) puvussa.” 1 Tim. 2: 9. Tämä kieltää koreat vaatteet, räikeät värit ja runsaat koristukset. Mikään sellainen, jonka tarkoitus on kiinnittää huomiota puvun käyttäjään tai herättää ihailua, ei sovellu siihen vaatimattomaan pukeutumiseen, johon Jumalan sana meitä kehoittaa. [345]

Säästäväisyys pukeutumisessa

Pukumme eivät saa olla kalliita —emme saa kaunistaa itseämme ”kullalla, helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla”. Raha on Jumalan haltuumme uskoma talentti. Se ei ole meidän, jotta voisimme käyttää sitä ylpeytemme tai kun-nianhimon tyydyttämiseen. Jumalan lasten käsissä rahat ovat ravintoa nälkäisille ja vaatetta alastomille. Ne ovat apua ahdistetuille, parannuskeinoja sairaille ja evankeliumin saarnaamista köyhille. Voisit tehdä monen sydämen onnelliseksi käyttämällä viisaasti ne rahat, jotka nyt tuhlaat turhuuteen. Ajattele Jeesuksen elämää. Tutki hänen luonnettaan ja pyri osalliseksi hänen itsekieltämyksestään.

Kristityksi tunnustautuvien keskuudessa käytetään min paljon varoja jalokiviin ja tarpeettoman kalliisiin pukuihin, että sillä voitaisiin ruokkia kaikki nälkäiset ja vaatetta kaikki alastomat. .Muoti ja komeilu nielevät ne rahat, jotka voisivat lievittää köyhien ja kärsivien hätää. Ne riistävät maailmalta evankeliumin Vapahtajan rakkaudesta . . .

Kankaan laatu ja aistikkuus

Kuitenkin tulee vatteittemme, vaikka ne ovatkin vaatimattomia ja yksinkertaisia, olla hyvästä aineesta, sopivan värisiä ja tarkoitustaan vastaavia. Kankaan valinnassa tulee ottaa huomioon kestävyys pikemmin kuin koreus. Sen tulee olla lämmintä ja suojaavaa. Viisaasta vaimosta sanotaan Sananlaskuissa: ”Ei hän pelkää perheensä [346]

puolesta lunta, sillä koko hänen perheensä on puettu kaksinkertaisiin vaatteisiin.” Sanani. 31: 21 (engl. k. reunamuist.).

Terveellisyys ja siisteys

Pukumme tulee olla siisti. Epäsiisteys pukeutumisessa on epäterveellistä ja tahraa sekä ruumiin että sielun. ”Te olette Jumalan temppeleli... Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet.” 1 Kor. 3: 16, 17.

Puvun tulee olla joka suhteessa terveellinen. Jumala toivoo meidän ”kaikessa menestyvän ja pysyvän terveenä” (3 Joh. 2) — terveenä ruumiin ja sielun puolesta. Ja meidän on toimittava yhteistyössä hänen kanssaan sekä ruumiimme että sielumme terveydeksi. Terveellinen vaatetus on eduksi kummallekin.

Viehätys ja luonnollinen kauneus

Puvullamme tulee olla luonnollisen yksinkertaisuuden viehätys, kauneus ja tarkoituksenmukaisuus.

Kristus varoitti meitä ylpeydestä, mutta ei viehätystä ja luonnollisesta kauneudesta. Hän osoitti kedon kukkia, liljaa, joka puhtaana puhkeaa, ja sanoi: ”Ei Salomonkaan kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.” Matt. 6: 29. Näin luonnon esineiden avulla Kristus kuvaa sitä kauneutta, jolle taivas antaa arvoa, vaatimatonta viehätystä, yksinkertaisuutta, puhtautta ja tarkoituksenmukaisuutta, jotka kaikki tekevät ulkoasumme hänelle miellyttäväksi. -”Counsels to Teachers, Parents and Students”, ss. 302. 303.

LUKU 119—PUVUN VAIKUTUS

Emme kiellä, etteivätkö pukumme saisi olla sieviä. Hyvää aistia [348] ei tule halveksia tai tuomita. Jos uskomme ilmenee tekoina, se saa meidät käyttämään niin yksinkertaisia pukuja ja tekee meidät niin innokkaiksi hyviin tekoihin, että meitä pidetään erikoisina. Mutta jos pukeutumisessamme hylkäämme järjestyksen ja siisteyden vaatimukset, me todelli-suudessa kylkäämme totuuden, sillä totuus ei koskaan alenna, vaan kohottaa. Kun kristityt ovat pukeutumisessaan huolimattomia ja tavoiltaan raakoja ja karkeita, heidän vaikutuksensa loukkaa totuutta. Innoitettu apostoli sanoo: ”Meistähän on tullut kaiken maailman kumma, sekä enkelten että ihmisten.” Koko taivas panee merkille sen vaikutuksen, joka Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvilla päivittäin on maailmaan ...

Yksinkertainen puku saa ymmärtäväisen naisen parhaiten esiintymään edukseen. Me arvostelemme ihmisen luonnetta hänen käyttämänsä puvun mukaan. Vaatimaton, jumalaapelkäävä nainen pukeutuu vaatimattomasti. Yksinkertaisen, sopivan puvun valitseminen todistaa hienostuneesta aistista, sivistyneestä mielestä. Nuoret naiset, jotka vapautuvat muotien orjuudesta, ovat ympäristönsä kaunistus. Se, joka puvultaan ja tavoiltaan on yksinkertainen ja vaatimaton, osoittaa sillä käsittävänsä, että tosi naiselle on luonteenomaista siiveellinen arvo. Miten viehättävää ja miellyttävää onkaan sellainen yksinkertaisuus pukeutumisessa, jota voidaan verrata kedon kukkiin. — Review and Herald, marrask. 17 p. 1904.

LUKU 120—YKSINKERTAINEN PUKEUTUMINEN

[349] ”Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista, eikä koreihin vaatteihin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, sävyisän ja hiljaisen hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis. ”

Ihmisjärki on aina koettanut välttää tai panna syrjään Jumalan sanan yksinkertaisia, selviä vaatimuksia. Kaikkina aikoina suurin osa Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvista on väheksynyt niitä määräyksiä, jotka kehoittavat itsensäkieltämiseen ja nöyryyteen, jotka vaativat yksinkertaisuutta ja vaatimattomuutta puheessa, käytöksessä ja vaatetuksessa. Seuraus on aina ollut sama: evankeliumin opetusten hylkääminen johtaa maailman muotien, tapojen ja periaatteiden noudattamiseen. Elävä jumalanpelko antaa tilaa kuolleen muodollisuudelle. Jumalan läsnäolo ja voima vetäytyvät pois näistä maailmaarakastavista piireistä, mutta ne esiintyvät nöyrien Jumalan lasten keskuudessa, jotka ovat halukkaita tottelemaan Pyhän Sanan opetuksia. Tämä on toistunut sukupolvesta toiseen. Eri yhdyskuntia on syntynyt, toinen toisensa jälkeen, mutta luopuessaan yksinkertaisuudestaan ne ovat suuressa määrin kadottaneet aikaisemman voimansa.

Ansa Jumalan kansalle

[350] Nähdessämme rakkautta muoteihin ja koreiluun niiden keskuudessa, jotka tunnustavat uskovansa nykyisen totuuden, kysymme surullisina: Eikö Jumalan kansa voi oppia mitään menneestä historiasta? Harvat ymmärtävät omaa sydäntään. Turhamaiset ja kevytmieliset muodin orjat voivat väittää olevansa Kristuksen seuraajia, mutta heidän pukunsa ja keskustelunsa osoittavat, mikä täyttää heidän mielensä ja askarruttaa heidän ajatuksiaan. Heidän elämänsä osoittaa heidän olevan maailman ystäviä, joka vaatii heitä omakseen.

Kuinka voi kukaan, joka on saanut tuntea Kristuksen rakkautta, tyytyä muotien turhuuteen? Sydäntäni särkee nähdessäni niiden, jotka tunnustavat olevansa nöyrän ja vaatimattoman Vapahtajan seuraajia, niin innokkaasti pyrkivän pukeutumaan maailman tavoin. Vaikka he tunnustavat olevansa jumalaapelkääviä, heitä voidaan tuskin erottaa uskomattomista. Hengellinen elämä ei tuota heille iloa. He käyttävät rahansa ja aikansa voidakseen pukeutua huomiotaherättävästi.

Ylpeys ja ylellisyys pukeutumisessa on synti, johon varsinkin naiset ovat taipuvaisia. Siksi apostoli kohdistaa kehoituksensa juuri heihin: ”Niinikään naiset, ollen säädylisessä puvussa, kaunistaan itseään kainoudella ja siveydellä, ei palmikoiduilla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla, vaan hyvillä teoilla, niinkuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi.”

Uudistusta tarvitaan

Näemme erään synnin, jonka Jumalan sana tuomitsee, saavan yhä lujempaa jalansijaa seurakunnassa. Mikä on johtajien velvollisuus tähän asiaan nähden? Onko seurakunnan vaikutus sellainen, kuin sen tulisi olla, kun monet sen jäsenistä tottelevat muodin oikkuja mieluummin kuin Jumalan selvästi ilmaistua tahtoa? Kuinka voimme odottaa Pyhän Hengen läsnäoloa ja apua salliessamme tällaista esiintyä keskuudessamme? Voimmeko pysyä vaiti, kun Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvat syrjäyttävät hänen opetuksensa? Nämä asiat tuottavat surua ja vaikeuksia niille, jotka johtavat Jumalan seurakuntaa. Eivätkö sisareni Kristuksessa halua itse ajatella tätä asiaa vilpittömästi ja rukoillen? Eivätkö he tahdo etsiä ohjausta Jumalan sanasta? Se aika, joka nyt käytetään siihen, että puku saataisiin maailman muodin mukaiseksi, tulisi käyttää syvään sydämen tutkisteluun ja Jumalan sanan tutkimiseen. Tarpeettomien koristeiden valmistamiseen tuhlatut hetket voisivat tulla kultaa kalliimmiksi, jos ne käytettäisiin oikeiden periaatteiden ja perusteellisten tietojen hankkimiseen. Sydäntäni särkee nähdessäni nuoria naisia, jotka tunnustavat olevansa Kristuksen seuraajia, mutta jotka eivät ollenkaan tunne hänen luonnettaan ja hänen tahtoaan. Nämä nuoret ovat tyytyneet syömään sikojen ruokaa. Maailman kiiltokulta näyttää heistä arvokkaammalta kuin ikuiset aarteet. Sielunkyvyt, jotka olisivat voi-

[351]

neet kehittyä ajatuksen ja tutkistelun avulla, on jätetty uinumaan, ja tunne-elämä on jäänyt hoitamattomaksi, koska ulkoasua on pidetty tärkeämpänä kuin hengellistä kauneutta ja tervettä sielua.

Sisäinen kaunistus

Tahtovatko Kristuksen seuraajat pyrkiä saavuttamaan sisäisen kauneuden, sävyisän ja hiljaisen hengen, joka on Jumalan silmissä kallis, vai tuhlaavatko he lyhyen armonajan hyödyttömään työhön voidakseen puvullaan herättää huomiota? Herra toivoo naisen aina edistyvän sekä sielultaan että sydämeltään, saavan älyllistä ja siveellistä voimaa voidakseen elää hyödyllistä ja onnellista elämää, — siunaukseksi maailmalle ja kunniaksi Luojalleen.

[352] Haluan tänään kysyä nuorilta, jotka tunnustavat uskovansa nykyisen totuuden, kuinka paljon he kieltävät itseään totuuden tähden. Kun he haluavat hankkia itselleen jonkin vaatekappaleen tai koristeen tai jotakin mukavuutta, esittävätkö he asian rukouksessa Jumalalle saadakseen tietää, voiko hän Henkensä kautta pyhittää tämän varojen käytön? Huolehtivatko he hankkiessaan vaatteita siitä, että eivät tuota häpeää uskontunnustukselleen? Voivatko he pyytää Jumalan siunausta täten käyttämälleen ajalle? On toinen asia liittyä seurakuntaan ja toinen asia olla yhteydessä Kristuksen kanssa. Muuan vaarallisin syy siihen, miksi Kristuksen seurakunta on niin heikko, on se, että siellä on pyhittymättömiä, maailmaa rakastavia uskonnon tunnustajia.

Nykyaikana maailmassa on vallalla ennenkuulumaton nautinnonhalu. Irstasta elämää ja hillitöntä huvittelua esiintyy kaikkialla, kansa tavoittelee huvituksia. Mieli tulee turhanpäiväiseksi ja pinnalliseksi, koska sitä ei totuteta ajatteluun tai kasvateta mietiskelyn avulla. Typerä tunteellisuus saa vallan. Jumala toivoo, että jokainen sielu sivistyisi, hienostuisi, ylentyisi ja jalostuisi. Mutta sangen usein kaikki arvokkaat pyrkimykset lyödään laimin muodinoikkujen noudattamisen ja pinnallisten huvitusten vuoksi. Naiset antavat muotien näännyttää ja surkastuttaa sielunsa, ja näin he tulevat yhteiskunnalle kiroukseksi pikemmin kuin siunaukseksi. — Review and Herald, jouluk. 6 p. 1881.

LUKU 121—PUKUJEN JUMALOIMINEN

Pukujen jumaloiminen on siveellinen sairaus. Sitä ei saa ottaa mukanaan uuteen elämään. Useimmissa tapauksissa evankeliumin vaatimukseen alistuminen vaatii ratkaisevaa muutosta pukeutumisessa. [353]

Pukeutumisessa ei tulisi esiintyä minkäänlaista huolimattomuutta. Kristuksen tähden, jonka todistajia olemme, meidän tulisi tehdä parhaamme ulkoasumme hyväksi. Pyhäkköpalveluksessa Jumala määräsi jokaisen yksityiskohdan niiden puvuissa, jotka toimittivat hänelle palvelusta. Sangen tarkat määräykset annettiin Aaronin puvusta, sillä se oli vertauskuvallinen. Samoin Kristuksen seuraajien puvun on oltava vertauskuvallinen. Kaikessa meidän on oltava hänen edustajiaan. Ulkoasumme on joka suhteessa oltava siistiä, vaatimatonta ja puhdasta. Mutta Jumalan sana ei hyväksy muutosten tekemistä vaatteisiin vain muodin vuoksi, — jotta me olisimme maailman kaltaisia. Kristittyjen ei tule kaunistella itseään kalliilla koristeilla tai arvokkailla helyillä.

Tulisi huolellisesti tutkia, mitä Jumalan sana sanoo pukeutumisesta. Meidän tulisi käsittää, mille taivaan Herra antaa arvoa ruumiimme verhoamisessa. Kaikki, jotka vakavasti etsivät Kristuksen armoa, ottavat vaarin Jumalan innoitetun sanan kalliista opetuksista. Vieläpä pukeutumistavankin on ilmaistava evankeliumin totuutta. — ”Testimonies for the Church”, VI, s. 96.

LUKU 122—TOSI KAUNISTUS

[354] Kaikkialla vallitsee turmiollinen tuhlaavaisuus, ja sieluja menee perikatoon, koska ne rakastavat hienoja vaatteita ja koruja. Se elämä, jota yhdeksän kymmenesosaa muodin palvojista elää, on räikeää valhetta. He harjoittavat päivittäin petosta ja vilppiä, sillä he haluavat näyttää sellaisilta, jollaisia he eivät ole.

Sielun jalous, ystävällisyys ja anteliaisuus saavat väistyä synnilisten halujen tyydyttämisen tieltä. Tuhannet uhraavat hyveellisyytensä saadakseen varoja maailman muotien noudattamiseen. Tällaisen mielettömyyden maailman muuttuviin muoteihin nähden tulisi nostaa esiin uudistajien joukko, jotka kannattaisivat yksinkertaista ja vaatimatonta pukeutumista. Saatana keksii aina uusia muoteja, joiden seuraaminen vaatii uhraamaan rahaa, aikaa ja ter-veyttä.

Mukautuminen maailman mukaan

Kuinka uskaltavat kristityiksi tunnustautuvat kulkea maailman lasten tietä nähdessään maailman turmiollisen vaikutuksen muotiasioissa ? Onko meidän hyväksyttävä nämä turmiolliset muodit noudattamalla niitä? Monet noudattavat maailman tapoja, koska Kristus, kirkkauden toivo, ei asu heissä. Ylellistä elämää vietetään ja tuhlaavaisuutta pukeutumisessa harjoitetaan siinä määrin, että ne muodostavat erään viimeisten päivien merkin.

[355] Kaikkialla esiintyy ylpeyttä ja turhamaisuutta. Ne, jotka mielellään katsovat kuvastimeen ihailakseen itseään, tuntevat vain vähän halua katsoa Jumalan lakiin, joka on suuri siveellinen kuvastin. Tämä pukujen jumaloiminen turmelee kaiken, mikä luonteessa on nöyrää, sävyisää ja rakastettavaa. Se vaatii ne kalliit hetket, jotka tulisi käyttää mietiskelyyn, sydämentutkisteluun ja rukoukseen sekä Jumalan sanan lukemiseen. Jumalan innoitettu sana sisältää opetuk-sia, jotka on tarkoitettu juuri meille hyödyksi.

Pukuihin uhrataan varoja, jotka on annettu meille käytettäväksi laupeudentöihin ja hyväntekeväisyyteen, ja tämä rahojen tarpeeton

tuhlaus on ryöstämistä Jumalalta. Me emme ole saaneet varojamme ylpeytemme ja koreilunhalumme tyydyttämistä varten. Meidän on oltava viisaita taloudenhoitajia ja vaatettava alastomia, ruokittava nälkäisiä ja annettava varoistamme Jumalan asian edistämiseksi. Jos haluamme koristuksia, niin sävyisyys, nöyryys, vaatimattomuus ja viisaus sopivat jokaiselle ihmiselle kaikissa elämän olosuhteissa.

Eikö meidän uskollisina sotilaina tulisi määrätä kantamme ja kehoituksin ja esimerkein tehdä loppu turhamaisuudesta ja tuhlaavaisuudesta tänä turmeltuneena aikana? Eikö meidän tule antaa hyvää esimerkkiä nuorille, niin että söimmepä me tai joimme tai teimmepä mitä tahansa, tekisimme kaiken Jumalan kunniaksi? — *Review and Herald*, jouluk. 12 p. 1912.

KOLMASTOISTA JAKSO— VIRKISTYS JA HUVITUKSET

[358]

mymargpnum356emphVirkistyksen ja huvitusten välillä on ero. Virkistyksen tarkoitus on vahvistaa ja, kuten nimi sanoo, virkistää. Pannen syrjään tavalliset toimet ja huolemme saamme sekä sielullemme että ruumiillemme virvoitusta, joka saa meidät taas uusin innoin ja voimin palaamaan vakavaan työhön. Huvituksia taas etsitään nautinnon vuoksi, ja niissä mennään usein liiallisuuteen. Ne vievät voimat, jotka tarvittaisiin hyödylliseen työhön, ja täten ne ovat tosi menestiksemme esteenä. — ”Education”, s. 207.

[357]

Kristittyjen tulisi olla maailman iloisimpia ja onnellisimpia ihmisiä. He voivat olla varmoja siitä, että Jumala on heidän Isänsä ja heidän ikuinen ystävänsä.

Mutta monet kristityiksi tunnustautuvat eivät oikealla tavalla edusta kristinuskoa, He ovat synkän näköisiä, aivankuin suuren taakan painamia. He puhuvat usein niistä suurista uhrauksista, joita heidän on täytynyt tehdä tullessaan kristityiksi. Ja niille, jotka eivät vielä ole vastaanottaneet Kristusta, he omalla esimerkillään ja puheillaan osoittavat, että heidän on luovuttava, kaikesta, mikä tekee elämän hauskaksi ja iloiseksi. He verhoavat synkeyteen kristityn siunatun toivon. He antavat sen vaikutelman, että Jumalan vaatimukset ovat taakka halukkaallekin sielulle ja että on uhrattava kaikki, mikä tuottaa huvia tai ilahduttaa mieltämme.

Sanomme epäröimättä, että tällaisilla kristityiksi tunnustautuvilla ei ole oikeata käsitystä kristinuskosta. Jumala on rakkaus. Joka pysyy Jumalassa, pysyy rakkaudessa. Kaikki, jotka todella omasta kokemuksestaan ovat oppineet tuntemaan taivaallisen Isämme rakkauden ja hellän huolenpidon, levittävät valoa ja iloa missä he ovatkin. Heidän läsnäolonsa ja vaikutuksensa on heidän lähimmäisilleen suloisten kukkien tuoksun kaltaista, koska he ovat yhteydessä Jumalan ja taivaan kanssa, ja taivaan puhtaus ja ääretön rakkaus tulee heidän välityksellään kaikkien osaksi, jotka ovat heidän vaikutuspiirissään. Näin heistä tulee maailman valo, maan suola. He ovat todella elämän tuoksu elämäksi eikä kuoleman lemu kuolemaksi.

Kristityn virkistykset

Kristityn etuoikeus ja velvollisuus on koettaa virvoittaa sieluun ja vahvistaa ~ ruumistaan viattoman virkistykseen avulla, jotta voisivat käyttää ruumiin ja sielun voimiaan Jumalan kunniaksi. Meidän virkistystemme ei tulisi olla mieletöntä ilonpitoa tai esiintyä järjettömissä muodoissa. Me voimme ohjata niitä siten, että ne hyö-

dyttävät ja jalostavat niitä, joiden kanssa seurustelemme, ja tekevät heidät ja meidät kykenevämmiksi suorittamaan ne velvollisuudet, jotka meille kristittyinä kuuluvat.

Me emme voi puolustaa itseämme Jumalan edessä, jos antaudumme huvituksiin, jotka voivat estää meitä uskollisesti suorittamasta jokapäiväisen elämän velvollisuuksia ja samalla tekevät meidät haluttomiksi ajattelemaan Jumalaa ja taivaallisia asioita. Kristuksen uskonto vaikuttaa rohkaisevasti ja kohottavasti. Se on kaiken typerän leikinlaskun ja pilailun sekä kevytmielisen ja turhan lörpöttelyn yläpuolella. Meidän on kaikissa huvituksissamme ammennettava jumalallisesta voiman lähteestä uutta rohkeutta ja voimaa voidaksemme yhä paremmin elää puhdasta, hyvää ja pyhää elämää.

Rakkaus kauniiseen

Suuri Jumala rakastaa kauneutta. Hän on antanut meille tästä selvän todistuksen kättensä töissä. Hän istutti esivanhempiamme varten ihanan Eedenin yrttitarhan. Hän kasvatti maasta kaikenlaisia komeita puita heidän hyödykseen ja huvikseen. Hän loi kaiken värisiä ja -vivahteisia, harvinaisen kauniita kukkia, joiden suloinen tuoksu täytti ilman. Iloiset laululinnut erilaisissa höyhenpuvuissaan liversivät riemulaulujaan Luojansa ylistykseksi. Jumalan tarkoitus oli, että ihminen löytäisi ilonsa hoitaessaan hänen luomakuntaansa ja että puutarhan puiden hedelmät täyttäisivät hänen tarpeensa. Jumala, joka teki esivanhempiemme Eeden-kodin niin erinomaisen ihanaksi, on myös antanut mahtavat puut, suloiset kukat ja kaiken luonnonkauneuden meidän iloksemme. Hän on antanut meille nämä osoitukset rakkaudestaan, jotta meillä olisi oikea käsitys hänen luonteestaan.

[361]

Hän on istuttanut lastensa sydämeen rakkauden kaikkeen kauniiseen. Mutta tämä rakkaus on johtanut monet harhaan. He ovat ryhtyneet palvelemaan sitä hyvää ja kaunista, jota Jumala on meille antanut, ja unohtaneet kaiken hyvän Antajan. Tämä on kauheata kiittämättömyyttä. Meidän tulisi tunnustaa, että Jumalan rakkaus meitä kohtaan ilmenee kaikissa hänen luoduissa töissään, ja meidän tulisi vastata näihin hänen rakkautensa osoituksiin antamalla hänelle sydämemme parhaat ja pyhimmät tunteet.

Suuri Taiteilija

Jumala on antanut kauniin luonnon viehättämään ja kiinnittämään mieltämme. Hänen tarkoituksensa on, että me yhdistäisimme luonnon ihanuuden hänen luonteeseensa. Jos hartaasti tutkimme luonnon kirjaa, tulemme huomaamaan, että se antaa meille runsaasti aihetta tutkia Jumalan ääretöntä rakkautta ja voimaa.

Monet ylistävät taiteilijan kykyä maalata kankaalle ihania kuvia. Jotkut antautuvat taiteelle koko olemuksellaan, mutta miten kauas he jäävätkään alkuperäisestä! Taide ei voi koskaan päästä luonnon täydellisyyteen. Monet kristityiksi tunnustautuvat saattavat hurmaantua auringonlaskua kuvaavasta maalauksesta. He ihailevat taiteilijan taitoa, mutta he sivuuttavat välinpitämättömästi ihanan auringonlaskun luonnossa, jota heidän etuoikeutensa on katsella jokaisena kirkkaana iltana.

[362] Mistä taiteilija saa aiheensa! Luonnosta. Mutta suuri Mestari on maalannut taivaan vaihtelevalle, muuttuvalle kankaalle auringonlaskun loiston. Hän on värjännyt ja kullannut taivaan kullalla, hopealla ja purppuralla, aivankuin taivaan portit olisi avattu, jotta me voisimme nähdä sen sädeloiston ja mielikuvituksemme pääsisi käsittämään sen kirkkauden. Moni kääntää välinpitämättömänä katseensa pois tästä taivaalle maalatusta kuvasta. He eivät pysty näkemään Jumalan ääretöntä rakkautta ja voimaa taivaan verrattomassa kauneudessa, mutta hurmaantuvat katsellessaan ja ihaillessaan niitä epätäydellisiä luomuksia, jotka ovat vain suuren Taiteilijan töiden jäljennöksiä. — Review and Herald, heinäk. 25 p. 1871.

Kykenemättömiä vastustamaan kiusauksia

Älä luulekaan, että voit liittyä niihin, jotka rakastavat huvituksia, iloja ja nautintoja, ja samalla vastustaa kausauksia. — The Signs of the Times, kesäk. 20 p. 1900.

LUKU 124—RAKKAUS MAAILMALLISIIN NAUTINTOIHIN

On huolestuttavaa, että maailman rakkaus on vallannut nuorten mielen. Monet käyttäytyvät aivankuin kallis armonaika olisi yksi ainoa pitkä lupapäivä, ja aivankuin he olisivat syntyneet maailmaan vain huvitellakseen ja tyydyttääkseen itseään kaikenlaisilla nautinnoilla. He löytävät ilonsa maailmasta ja maailmallisista asioista, mutta eivät tunne Jumalaa ja hänen Henkensä lahjoja. Monet ovat huolimattomia puheessaan. He koettavat unohtaa, että heidät vanhurskautetaan tai tuomitaan heidän sanojensa mukaan. Monet nuoret häpäisevät Jumalaa kevytmielisyydellään ja tyhjillä, turhilla puheillaan ja naurullaan, jotka ovat heidän elämälleen ominaisia ... [363]

Saatana ponnistelee erikoisesti saadakseen heidät löytämään ilonsa maailmallisissa huvituksissa. Hän koettaa saada heidät puolustamaan itseään sillä, että hän saa nämä huvitukset näyttämään vaarattomilta, viattomilta, vieläpä terveydelle edullisilta. Hän esittää pyhityksen tien vaikeana, kun taas maailmallisten nautintojen polut ovat kukkasten peittämät.

Hän kuvaa nuorille maailman nautintoineen väärin ja pettävin väreihin. Mutta maailman ilot loppuvat pian, ja silloin on niitettävä sitä, mitä on kylvetty. Ovatko lahjasi, kykysi ja talenttisi liian kalliita uhrattaviksi Jumalalle, joka on meidät luonut ja joka ylläpitää meitä joka hetki? Ovatko luonteenominaisuutemme liian arvokkaita pyhitettäväksi Jumalalle?

Viisauden tie

Nuoret väittävät usein, että he tarvitsevat jotakin virkistämään ja huvittamaan mieltään. Kristityn toivo on juuri se, mitä he tarvitsevat. Uskonto on kristityn virkistys, se on varma opas tosi onnen lähteelle. Nuorten tulisi tutkia Jumalan sanaa ja antautua mietiskelyyn ja rukoukseen. Silloin he tulevat huomaamaan, etteivät he voi paremmin [364]

käyttää vapaita hetkiään. Viisauden ”tiet ovat suloiset tiet, sen polut rauhaisat kaikki tyynni”.

Paavali kehoittaa kirjeessään Tiitukselle nuoria olemaan raittiita: ”Nuorempia miehiä niinikään keholta käyttäytymään siveästi. Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdas ja arvokasta, ja puheesi tervettä ja moitteetonta, jotta vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään paha sanottavana.”

Pyydän nuoria, sielunsa tähden, ottamaan vaarin apostolin kehoituksesta. Kaikki nämä armoauhkuvat opetukset, varoitukset ja ojennukset tulevat olemaan joko elämän tuoksu elämäksi tai kuoleman lemu kuolemaksi.

Nuoret ovat luonnostaan taipuvaisia ajattelemaan, ettei heiltä vaadita paljon vastuuta, huolenpitoa tai vaivannäköä. Mutta jokaisen velvollisuus on saavuttaa Raamatun esittämä taso. Se valo, joka loistaa etuoikeuksissa ja tilaisuuksissa, sanan saarnassa, neuvoissa, varoituksissa, ja ojennuksissa, on joko täydellistävä luonteen tai tuomitseva välinpitämättömät. Tätä valoa on nuorten yhtä hyvin kuin vanhempienkin vaalittava. Kuka tahtoo nyt ratkaisevasti asettua Jumalan puolelle ja päättää asettaa hänen palvelemisensa ensi sijalle elämässään? Kuka haluaa ottaa kannet-tavakseen taakkoja?

[365] ”Muista Luojaasi nuoruudessasi.” Jeesus toivoo niiden, joilla vielä on nuoruuden raikkaus, palvelevan häntä. Hän toivoo, että heistä tulisi kirkkauden perillisiä. Heistä voi kasvaa jaloja miehiä ja naisia heitä ympäröivästä turmeluksesta huolimatta, joka tuhoaa niin monen nuoren elämän. He voivat olla vapaita Kristuksessa, valon lapsia — eikä pimeyden.

Jumala kehoittaa jokaista nuorta luopumaan pahoista tavoistaan, olemaan ahkera työssään, hengessä palava, palvelemaan Herraa. He eivät saa jäädä toimeettomiksi yrittämättäkään voittaa huonoja tapojaan tai parantaa elämäänsä. Heidän rukoustansa vilpittömyydestä todistaa se voima, jolla he pyrkivät noudattamaan Jumalan käskyjä. Joka askeleella heidän on taisteltava pahoja tapoja ja huonoa seurausta vastaan uskoen, että Jumala, Pyhän Henkensä kautta, on antava heille voimaa voittaa.

Uskollisuus vähässä

Henkilökohtaiset, kestävät ja yksimieliset ponnistukset saavat menestyksen palkakseen. Niiden, jotka haluavat tehdä paljon hyvää täällä maailmassa, on oltava halukkaita tekemään sitä Jumalan mielen mukaan, suorittamalla pikku asioita. Joka haluaa saavuttaa korkean aseman suorittamalla jotakin suurta ja ihmeellistä, ei pysty suorittamaan yhtään mitään.

Jumala antaa enemmän arvoa sille, että aina edistymme hyvässä ja uskollisesti suoritamme palvelustyömme, kuin jonkin suurtyön tekemiselle. Se antaa nuorista hyvän käsityksen ja antaa voimaa heidän ponnistuksilleen . . . Nuoret voivat tehdä hyvää työskentelemällä sielujen pelastukseksi. Jumala pitää heitä vastuunalaisina siitä, miten he käyttävät heille uskottuja talenteja. Pyrkikööt ne, jotka pitävät itseään Jumalan poikina ja tyttärinä, korkeaan päämäärään ! Käytäkööt he jokaista kykyä, jonka Jumala on heille antanut. — The Youth's Instructor, tammik. 1 p. 1907.

Täyttymätön kaipuu

Alituinen huvien ja nautintojen tavoittelu ilmaisee sielun syvää kaipausta. Mutta ne, jotka juovat tästä maailmallisten nautintojen lähteestä, eivät saa sielunsa janoa sammumaan. He pettyvät luullen hilpeyttä onneksi, ja kun kiihoitus lakkaa, moni vaipuu epätoivon ja masennuksen kuiluun. Oi, miten hullua ja mieletöntä on hylätä. ”elävän veden lähde” maailmallisten nautintojen ”haljenneitten kaivojen” vuoksi! — ”Fundamentals of Christian Education”, s. 422. [366]

Todistamistilaisuuksia

Jos todella kuulut Kristukselle, on sinulla kyllä tilaisuuksia todistaa hänestä. Sinua ehkä kutsutaan johonkin huvitilaisuuteen, ja silloin sinulla on tilaisuus todistaa Herrastasi. Jos olet Kristukselle uskollinen, et koeta keksiä syitä, miksi et mene sinne, vaan selität suoraan ja rehellisesti olevasi Jumalan lapsi sekä etteivät periaatteesi salli sinun edes yhtä kertaa käydä sellaisessa tilaisuudessa, jonne et voi ottaa. Jumalaa mukaan. — The Youth's Instructor, toukok. 4 p. 1893.

LUKU 125—NEUVON SANOJA

[367] Jumala on määrännyt, että meidän on kehitettävä sekä ruumiin että sielun voimia, mutta ruumiinharjoitusten tulee olla täydellisessä sopusoinnussa Kristuksen ja hänen opetuslastensa antamien opetus-ten kanssa. Kristityn elämän tulee olla valaiseva esimerkki näistä opetuksista, niin etteivät taivaalliset olennot voisi missään kohden opettajien tai oppilaitten kasvatuksesta tai itsekasvatuksesta sanoa, että he ”rakastavat hekumaa”. Suurista joukoista voidaan nykyään sanoa, että he ovat ”hekumaa pikemmin kuin Jumalaa rakastavia”. 2 Tim. 3: 4.

Näin saatana ja hänen enkelinsä asettavat ansoja sieluille. He vaikuttavat opettajien ja oppilaiden mieleen saadakseen heidät antautumaan ruumiinharjoitukseen ja huvitukseen, jotka vievät heidät kokonaan mukanaan ja jotka ovat omiaan kiihoittamaan alhaisia haluja ja herättämään mielihaluja ja intohimoja, jotka vastustavat Jumalan Hengen vaikutusta ihmissydämessä.

Kaikki koulun opettajat tarvitsevat ruumiinliikuntaa, työn vaihtelua. Jumala on näyttänyt, mitä sen tulee olla: hyödyllistä, käytännöllistä työtä. Mutta monet ovat luopuneet Jumalan suunnitelmasta seuraten ihmisten suunnitelmia hengellisen elämänsä vahingoksi. Huvitukset vastustavat Jumalan Hengen työtä enemmän kuin mikään muu, ja Herra on murheellinen ...

[368] ”Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, kulkee ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen saisi niellä.” 1 Piet. 5: 8. Hän on leikkipaikalla tarkaten huvituksianne ja kietoen jokaisen sielun, jonka hän huomaa vartioimattomaksi, kylväen huonoa siementään ihmissydämeen ja saaden valtaansa ihmismielet. Hän on joka hetki saapuvilla luokkahuoneessa. Ne, oppilaat, jotka antavat pelien kiihoittaa mieltään, eivät ole parhaassa tilassa voidakseen vastaanottaa opetuksia, neuvoja ja ohjeita, jotka ovat heille mitä välttämättömpä.

Jumala on viisaasti järjestänyt ruumiilliset harjoitukset. Joka päivä on muutamia tunteja käytettävä hyödylliseen harjoitukseen sel-

laisilla aloilla, jotka auttavat oppilaita harjaantumaan käytännöllisen elämän toimiin, jotka ovat kaikille nuorillemme niin välttämättömiä.

Kaikkien kouluissamme ja laitoksissamme olevien on oltava Danielin kaltaisia, yhtä läheisessä yhteydessä viisauden lähteen kanssa, jotta he voisivat saavuttaa korkeimman tason joka suhteessa. Daniel piti Jumalan pelkoa ja rakkautta silmiensä edessä, ja tuntien vastuunsa Jumalalle hän kehitti kaikkia kykyjään voidakseen mikäli mahdollista vastata suuren Opettajansa hellään rakkauteen. Nuorukaiset hebrealaista nuorukaista eivät sallineet itsekkäiden vaikuttimien tai nautinnonhalun vallata elämän kultaisia hetkiä. He olivat halukkaita ja alttiita työskentelemään. Tämä ei ole niin korkea päämäärä, etteikö jokainen kristitty nuorukainen voisi sitä saavuttaa. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, ss. 281—284.

LUKU 126—VAARALLISIA HUVITUKSIA NUORILLE

[369] Jännityksen ja hauskojen huvitusten halu on kiusauksena ja paulana Jumalan kansalle, varsinkin nuorille. Saatana keksii aina uusia houkutuksia kääntääkseen mieleemme pois vakavasta valmistautumisesta edessäolevia tapahtumia varten. On näytöksiä, esityksiä ja lukemattomia huvituksia, joiden tarkoitus on saada meidät rakastamaan maailmaa, ja yhteys maailman kanssa heikentää uskoamme.

Saatana on väsymätön työntekijä, taitava, vaarallinen vihollinen. Milloin tahansa varomaton sana lausutaan, joko sen tarkoitus on imarrella tai saada nuoret pitämään jotakin syntiä vähemmän kauheana, hän käyttää sitä hyväkseen ja kastelee pahan kylvöä, jotta se juurtuisi ja tuottaisi runsaan sadon. Hän on sanan täydessä merkityksessä pettäjä, taitava lumooja. Hänellä on monia hienosti kudottuja verkkoja, jotka näyttävät vaarattomilta, mutta jotka on taitavasti valmistettu kietomaan nuoria ja varomattomia. Mieleemme on luonnostaan taipuvainen huvitukseen ja nautin-toihin. Saatana menettelee niin, että hän täyttää mielen maallisten huvitusten halulla, jotta ei jäisi aikaa kysyä: Miten on sieluni laita?

Vaarallinen aika

[370] Elämme nuorille vaarallista aikaa. Yhteiskunnassa vallitsee pyrkimys antaa nuorten seurata omia luonnollisia taipumuksiaan. Jos lapset ovat hurjia, niin vanhemmat lohdut- tautuvat sillä, että kunhan he vanhenevat ja rupeavat ajattelemaan itsenäisesti, he hylkäävät huonot tapansa ja heistä tulee hyödyllisiä ihmisiä. Mikä erehdys! Vuosikausia he sallivat vihollisen tehdä kylvöään sydämen puutarhaan ja antavat väärin periaatteiden kasvaa ja vahvistua, näyttämättä huomaavan salaista vaaraa ja sen tien kauheata loppua, joka heistä näyttää onnen tieltä. Monessa tapauksessa ei mikään näitten nuorten hyväksi myöhemmin tehty työ johda tuloksiin.

Hurskauden taso on yleensä alhainen kristityiksi tunnustautuvien keskuudessa, ja nuorten on vaikea vastustaa maailmallista vaikutusta, jota monet seurakunnanjäsenet suosivat. Suurin osa nimikristittyjä, vaikka he tunnustavatkin elävänsä Kristukselle, elää todellisuudessa maailmalle. He eivät näe taivaallisten asiain ihanuutta eivätkä voi siksi todella rakastaa niitä. Monet tunnustavat olevansa kristittyjä, koska kristillisyyttä pidetään kunniallisena. He eivät käsitä, että todellinen kristillisyyys merkitsee ristin kantamista, eikä heidän uskontonsa voi estää heitä ottamasta osaa maailman huvituksiin.

Jotkut saattavat astua tanssisaliin ja ottaa osaa kaikkiin sen tarjoamiin nautintoihin. Toiset taas eivät mene näin pitkälle, mutta he voivat käydä juhlissa, huvirekillä, näytöksissä tai muissa maailmallisissa huvipaikoissa, eikä tarkinkaan silmä voi havaita mitään eroa heidän ja uskomattomien käytöksen välillä.

Nykyisten olosuhteiden vallitessa ei vanhempien ole helppoa hillitä lapsiaan ja opettaa heitä Raamatun periaatteiden mukaan. Lapset tulevat usein kärsimättömiksi kielloista ja haluavat kulkea omia teitään ja tulla ja mennä niinkuin heitä haluttaa. Varsinkin 10—18 ikävuosien välillä he ovat taipuvaisia ajattelemaan, ettei siitä ole vahinkoa, vaikka he menevät nuorten toveriensa mukana maailmallisiin tilaisuuksiin. Mutta kokeneet kristityt vanhemmat voivat nähdä tässä uhkaavan vaaran. He tuntevat lastensa luonteenheikkoudet ja tietävät, mitä tällaiset asiat voivat vaikuttaa heidän mieleensä. Lastensa pelastuksen tähden heidän tulisi estää heitä menemästä näihin kiihottaviin huvitilaisuuksiin.

[371]

Mikä taakka poistuukaan huolehtivain, uskollisten vanhempien sydämeltä, kun lapset omasta halustaan päättävät jättää maailman hovit ja tulla Kristuksen opetuslapsiksi! Mutta eivät vielä silloinkaan vanhempien ponnistukset saa lakata. Nuoret ovat juuri aloittaneet vakavan taistelun syntiä vastaan ja oman sydämensä pahuutta vastaan, ja he tarvitsevat erikoisessa merkityksessä vanhempiensa neuvoja ja huolenpitoa.

Koetuksen aika odottaa nuoria

Nuoria sapatinpitäjiä, jotka ovat joutuneet maailman vaikutuksen alaisiksi, tullaan tutkimaan ja koettelemaan. Meitä ympäröivät viimeisten päivien vaarat, ja nuorten edessä on koetus, jota monet

eivät ole odottaneet. He joutuvat tuskalliseen neuvottomuuteen, ja heidän uskonsa lujuus joutuu koetukselle. He tunnustavat odottavansa Ihmisen Poikaa, ja kuitenkin jotkut heistä ovat näyttäneet huonoa esimerkkiä uskomattomille. He eivät ole halunneet luopua maailmasta, vaan ovat liittyneet siihen ottaen osaa huviretkiin ja muihin huvitilaisuuksiin, samalla lohduttaen itseään sillä, että ne ovat viattomia huvituksia. Kuitenkin juuri nämä nautinnot erottavat heidät Jumalasta ja tekevät heidät maailman lapsiksi.

[372] Jotkut kallistuvat aina maailmaan päin. Heidän mielipiteensä ja ajatuksensa ovat paljon enemmän sopusoinnussa maailman hengen kuin Kristuksen seuraajien itsensäkieltävän hengen kanssa. On aivan luonnollista, että he pitävät enemmän niiden seurasta, joiden mielenlaatu sopii parhaiten yhteen heidän mielenlaatunsa kanssa. Ja tällaisilla on aivan liian suuri vaikutus Jumalan kansan keskuudessa. He kuuluvat nimellisesti siihen, mutta he ovat loukkaukseksi uskomattomille sekä heikoille ja pyhittymättömille seurakunnassa. Tänä koetusaikana on näiden tunnustajien joko tehtävä täydellinen parannus ja pyhityttävä uskon kuuliaisuuden kautta, tai heidän on annettava mennä maailmaan, saadakseen palkkansa maailman lasten kanssa.

Jumala ei tunnusta huvinhaluisia seuraajikseen. Vain ne, jotka kieltävät itsensä ja elävät raitista, nöyrää ja pyhää elämää, ovat Jeesuksen todellisia seuraajia. Eivätkä he nauti maailmanmielisten tyhjistä, kevytmielisistä puheista.

Eroaminen maailmasta

Jeesuksen tosi seuraajien on tehtävä uhrauksia. He karttavat maailmallisia huvitilaisuuksia, koska he eivät löydä sieltä Jeesusta. Siellä ei ole mitään, mikä kiinnittäisi heidän kasvuaan armossa. Kuuliaisuus Jumalan sanalle saa heidät lähtemään pois kaikesta tällaisesta ja erottautumaan.

”Hedelmistään te tunnette heidät” (Matt. 7: 20), sanoi Vapahtaja. Kaikki Kristuksen todelliset seuraajat tuottavat hedelmää hänen kunniaukseen. Heidän elämänsä todistaa, että Jumalan Henki on tehnyt heissä hyvän työn ja heillä on hedelmänsä pyhyyteen. Heidän elämänsä on jaloa ja puhdasta. Hyvät teot ovat tosi jumalisuuden luonnollinen hedelmä, ja ne, jotka eivät tuota tämänkaltaisia he-

delmiä, osoittavat, ettei heillä ole mitään kokemusta jumalallisista asioista. He eivät ole viinipuun yhteydessä. Jeesus sanoi: ”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi tuottaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, samoin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viini- puu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se tuottaa paljon hedelmää; sillä ilman minua ette voi tehdä mitään.” Joh. 15: 4, 5.

[373]

Niiden, jotka tahtovat olla tosi Jumalan palvelijoita, on uhrattava kaikki epäjumalansa. Jeesus sanoi lainoppineelle: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi koko sydäimestäsi ja koko sielustasi ja koko mielestäsi. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.” Matt. 22: 37, 38. Jumalan lain neljä ensimmäistä käskyä eivät salli minkään erottaa häntä hänen rakkaudestaan Jumalaan. Ei mikään saa riistää meidän suurinta iloamme hänessä. Emme voi edistyä kristillisissä kokemuk-sissamme, ellemme pane pois kaikkea, mikä erottaa meidät Jumalasta.

Seurakunnan suuri Johtaja, joka on valinnut kansansa maailmasta, vaatii heitä pysymään erillään maailmasta. Hänen tarkoituksensa on, että hänen käskyjensä ylevä henki erottaisi heidät maailmasta vetämällä heitä hänen puoleensa. Rakkaus Jumalaan ja hänen käskyjensä pitäminen on aivan toista kuin maailman nautintojen rakastaminen ja sen ystävyys. Kristuksen ja Belialin välillä ei ole mitään yhteyttä.

Lupauksia nuorille

Niiden nuorten, jotka seuraavat Kristusta, on käytävä taistelua; heidän on päivittäin kannettava ristinsä erotessaan maailmasta ja koettaessaan elää Kristuksen kaltaista elämää. Mutta niille, jotka nuorina etsivät Vapahtajaa, on annettu monta ihanaa lupautusta. Viisaus huutaa ihmislapsille: ”Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja jotka minua varhain etsivät, ne löytävät minut,” Sanani. 8:17.

”Vyöttäkää sentähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä. Koska olette kuuliaisia lapsia, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi.” 1 Piet. 1: 13—15. ”Sillä

[374]

Jumalan armo on ilmaantunut pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, jotta me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauten ilmestystä, hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja harrastaa.” Tiit. 2: 11—14. ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, ss. 325—330.

LUKU 127—OIKEIDEN PERIAATTEIDEN MUODOSTAMINEN NUORUUSVUOSINA

Nuorten tulee olla. lujien periaatteiden ohjattavissa voidakseen [375] oikealla tavalla kehittää Jumalan heille antamia kykyjä. Mutta he ovat alituisessa vaarassa, koska he seuraavat hetken mielijohteita niin usein ja niin sokeasti, periaatteista välittämättä. Koska heillä ei aina tule olemaan vanhempien ja holhoojien ohjausta ja suojaa, heille on opetettava itseluottamusta ja itsehillintää. Heitä on opetettava ajattelemaan ja toimimaan omantuntonsa ääntä kuunnel-len.

Virkistykset ja huvitukset

Niiden, jotka opiskelevat, tulee saada vaihtelua. Mieltä ei saa aina pakottaa rasittavaan ajatustyöhön, sillä aivojen hieno koneisto kuluu. Ruumista on harjoitettava yhtä hyvin kuin sieluakin. Mutta huvituksissa on noudatettava kohtuut ta kuten kaikessa muusakin. Ja huvitukset on huolellisesti ja tarkoin valittava. Jokaisen nuoren tulisi kysyä itseltään: Mitä nämä huvitukset vaikuttavat ruumiilliseen, sielulliseen ja siveelliseen kuntooni? Valtaavatko ne mieleni niin, että unhoitan Jumalan? Enkö enää näe silmiäni edessä hänen kirkkauttaan?

Kortinpeluuta ei pitäisi sallia. Sellainen seura ja sellaiset pyrkimykset ovat vaarallisia. . . Sellaisissa huvituksissa ei ole mitään, mikä hyödyttäisi sielua tai ruumista. Ei ole mitään, mikä kehittäisi älyä tai rikastuttaisi mieltä ajatuksilla, joista olisi hyötyä tulevaisuudessa. Keskustelu koskee usein joutavia ja alentavia aineita . . . [376] . Kortinpelutako herättää usein halun käyttää tätä tietoa ja taitoa omaksi” henkilökohtaiseksi edukseen. Ensin pelataan pienestä rahasummasta ja sitten suuremmasta, kunnes syttyy pelihimo, joka johtaa varmaan tuhoon. Kuinka monta onkaan tämä vaarallinen huvittelumuoto vienyt kaikenlaisiin rikoksiin, köyhyyteen, vankilaan, murhaan tai hirsipuuhun! Eivätkä kuitenkaan kaikki vanhemmat näe, mikä hirveä perikadon kuilu tässä avautuu nuorille.

Teatteri kuuluu vaarallisimpiin huveihin. Sensijaan, että siellä opetettaisiin siveyttä ja hyveitä, kuten usein väitetään, se on oikea siveettömyyden pesä. Paheelliset tavat ja synnilliset taipumukset lujittuvat näiden esitysten välityksellä. Kevyet laulut ja irstaat eleet, sanat ja kohtaukset tahraavat mielikuvituksen ja alentavat moraalin. Jokainen nuori, jolla on tapana käydä näissä näytöksissä, turmeltu periaatteiltaan. Ei mikään muu meidän maassamme vaikuta voimakkaammin myrkyttäen mielikuvituksen ja hävittäen uskonnolliset vaikutelmat ja käsitykset elämän todellisuudesta. kuin teatteriesitykset.

Mieltymys näihin esityksiin kasvaa joka kerta, kun niissä käydään, aivankuin väkijuomahimo lisääntyy niitä käytettäessä. Ainoa varma keino on välttää teatteria, sirkusta ja kaikkia muitakin epäilyttäviä huvipaikkoja.

On virkistyskeinoja, joista on mitä suurinta hyötyä sekä ruumiille että sielulle. Valistunut, arvostelukykyinen mieli löytää runsaasti huvia ja virkistystä sellaisesta, mikä ei ole ainoastaan viatonta, vaan myös opettavaista. Oleskelu raittiissa ilmassa, Jumalan töiden mietiskeleminen luonnossa on mitä hyödyllisintä ajanvietettä. — ”Testimonies for the Church”. IV ss. 651—653.

Hankkikaa viattomia huvituksia

[377] Nuoria ei voi vaatia olemaan yhtä tyyniä ja tasaisia kuin vanhat, eikä lapsella voi olla vanhuksen vakavuutta. Kun synnilliset huvitukset tuomitaan, niinkuin tuleekin tehdä, on vanhempien, opettajien ja holhoojien hankittava niiden sijaan viattomia huvituksia, jotka eivät tahraa tai turmele moraalia. Älkää sitoko nuoria ankarien sääntöjen tai kieltojen avulla, jotka saavat heidät tuntemaan itsensä kiusaantuneiksi, niin että he rikkovat ne ja syöksyvät turhuuden ja turmeluksen teille. Pitäkää ohjaksista lujin, ystävällisin, varovaisin käsin, johtaen ja ohjaten heidän mieltään ja tarkoituksiaan, mutta kuitenkin niin hellästi, viisaasti ja rakastavasti, että he ymmärtävät teidän pitävän silmällä heidän parastaan. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, s. 335.

Virkistystä lähetystyöstä

Hetket, jotka niin usein käytetään huvituksiin, jotka eivät virkistä ruumista eivätkä sielua, tulisi käyttää käynteihin köyhien, sairaiden ja kärsivien luona ja koettaen auttaa jotakuta hädässä olevaa. — Testimonies for the Church, VI, s. 276.

LUKU 128—EPÄPYHIÄ VAIKUTUKSIA

[378] Pyydän koulujemme oppilaita olemaan vakavamielisiä. Nuorten kevytmielisyys ei miellytä Jumalaa. Heidän urheilunsa ja pelinsä avaavat oven kiusausten tulvalle. Heidän sielunkykynsä ovat Jumalan heille antama taivaallinen lahja, eivätkä he saa antaa ajatustensa askarrella alhaisissa ja arvottomissa asioissa. Luonteessa, joka on muodostunut Jumalan sanan ohjeiden mukaan, ilmenee lujia periaatteita ja puhtaita, jaloja pyrkimyksiä. Pyhä Henki työskentelee yhdessä ihmismielen kanssa, ja seurauksena ovat puhtaat ja pyhät vaikuttimet . . .

Arvottomat huvitilaisuudet, joihin kokoonnutaan syömään ja juomaan, laulamaan ja soittamaan, ovat saaneet alkunsa saatanan hengen vaikutuksesta. Ne ovat hänelle tuotu uhri . . .

Ne, jotka panevat toimeen tällaisia kevytmielisiä juhlia, aiheuttavat Jumalan asialle tahrان, jota ei helposti saa hävitetyksi. He lyövät omaan sieluunsa haavan, jonka arpi pysyy heidän elinikänsä. Pahantekijä voi nähdä syntinsä ja katua, ja Jumala voi antaa rikkojalle anteeksi, mutta arvostelukyky, joka tulisi aina pitää tarkkana ja herkkänä erottamaan toisistaan pyhän ja epäpyhän, on suuressa määrin turmeltunut. — ”Counsels to teachers, Parents and Students”, ss. 366—368.

LUKU 129—USKONNON SUOMA ILO

Vanhurskaiden tuleva koti ja heidän iankaikkinen palkkansa ovat korkeita ja yleviä aiheita nuorten ajateltaviksi. Ajattele ihmeellistä pelastussuunnitelmaa, Kunnian Kuninkaan tekemää suurta uhria, jotta sinut hänen verensä ansiosta korotettaisiin, ja olemalla kuuliainen pääsisit lopulta hallitsemaan Kristuksen valtaistuimelle. Tämän jalostavan aineen tulisi vallata parhaat ajatuksemme. Mikä etuoikeus — päästä sovintoon Jumalan kanssa!... [379]

Nuoret ystäväni, minä näin, että tämänkaltainen askartelu ja ajanviete tekisi teidät onnellisiksi. Mutta levottomuutenne syy on se, etette etsi oikeata onnen lähdeä. Te koetatte aina löytää Kristuksesta sitä iloa, joka löydetään van *Kristuksessa*. Hän ei petä toiveitamme. Rukous, — oi, kuinka tämä kallis etuoikeus onkaan laiminlyöty! Jumalan sanan lukeminen valmistaa tietä rukoukselle. Eräs suurimpia syitä, miksi teillä on niin vähän halua lähestyä Jumalaa rukouksessa, on se, että te olette tehneet itsenne kelvottomiksi tähän pyhään toimitukseen lukemalla kiinnostavia kertomuksia, jotka kiihoittavat mielikuvitusta ja herättävät alhaisia haluja. Jumalan sana tulee vastenmieliseksi, ja rukoushetki unohtuu. Rukous on kristityn voima. Yksinkään ollessaan hän ei ole yksin, sillä hän tuntee hänen läsnäolonsa, joka on sanonut: ”Katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä.”

Nuoret tarvitsevat juuri sitä, mitä heillä ei ole, nimittäin *uskontoa*. Mikään ei voi korvata sitä. Pelkkä tunnustus ei merkitse mitään. [380] Nimemme saattavat olla seurakunnan kirjoissa, mutta eivät elämän kirjassa. Minä näin, ettei edes yksi kahdestakymmenestä nuoresta tiedä kokemuksesta, mitä uskonto on. He palvelevat itseään ja kuitenkin tunnustavat olevansa Kristuksen palvelijoita, mutta ellei lumous, jonka, vallassa he ovat, haihdu, he tulevat pian käsittämään, että heidän osansa on rikkojain kohtalo. Mitä tulee itsensäkieltämiseen ja uhrautumiseen totuuden tähden, he ovat löytäneet helpomman tien. Mitä tulee hartaisiin rukouksiin kyynelin ja tuskanhuudoin Jumalan puoleen, että hän antaisi pelastavan armonsa ja voimaa vastustaa

saatanan kiusuksia, he pitävät tarpeettomana olla niin vakavia ja innokkaita; he tulevat hyvin toimeen ilman sitäkin. Kristus, kunnian Kuningas, meni usein yksin vuorille ja autioihin paikkoihin esittääkseen Isälleen sydämensä huokaukset, mutta syntinen ihminen, jolla ei ole yhtään voimaa, luulee voivansa elää rukoilematta yhtä paljon. — ”Testimonies for the Church”, I, ss. 503—505.

Jeesuksen esimerkki

Jeesus paheksui nautinnonhalun tyydyttämistä kaikissa, muodoissa, mutta kuitenkin hän mielellään seurusteli ihmisten kanssa. Hän nautti kaikkien yhteiskuntaluokkien vieraanvaraisuudesta käyden sekä rikkaitten että köyhien, oppineiden ja oppimattomien kodeissa. Hän koetti kohottaa heidän ajatuksensa arkisista asioista hengellisiin ja iankaikkisiin asioihin. Hän ei antanut mitään sijaa irstailulle, eikä hänen käytöksessään näkynyt maallisen kevytmielisyyden häivettäkään, ja kuitenkin hän nautti viattomasta ilosta ja pyhitti läsnäolollaan seurustelutilaisuudet. — ”Desire of Ages”, ss. 150, 151.

LUKU 130—KRISTITYN VIRKISTYKSET

Koettaessamme virkistää mieltämme ja virvoittaa ruumistamme Jumala toivoo meidän aina käyttävän kaikki voimamme parhaalla mahdollisella tavalla. Me voimme ja meidän tulee hankkia sellaista virkistystä, että me tulemme soveliaammiksi yhä paremmin täyttämään meille kuuluvat velvollisuudet ja että vaikutuksemme niihin, joiden kanssa joudumme tekemisiin, tulee yhä siunauksellisemmaksi. Sellaisista tilaisuuksista palaamme kotiin virkein mielin ja uusin voimin ja valmistuneina ryhtymään taas työhömmme toivehikkaampina ja rohkeampina ... [381]

Me olemme täällä maailmassa hyödyttääksemme ihmiskuntaa ja ollaksemme siunaukseksi yhteiskunnalle, ja jos me annamme mielemme askarrella yhtä alhaalla kuin monet, jotka tavoittelevat vain turhuutta ja mielettömyyttä, kuinka voimme olla hyödyksi ihmis-kunnalle ja sukupolvellemme ja kuinka voimme olla siunaukseksi ympärillämme oleville ?.. .

Vastakkaisia periaatteita

On huomattava ero niillä tilaisuuksilla, joihin Kristuksen seuraajat kokoontuvat saadakseen kristillistä virkistystä ja niillä, joihin maailmanmieliset kerääntyvät huvittelemaan ja nauttimaan. Rukouksen ja Kristuksesta tai pyhistä asioista puhumisen sijaan kuuluu maailman lasten huulista tyhjää naurua tai kevyttä puhetta. Heidän tarkoituksensa on pitää, mahdollisimman hauskaa. Heidän huvituk-sensa alka- vat mielettömyydestä ja päättyvät turhuuteen. Meidän tulisi järjestää yhdessäolomme siten ja käyttäytyä sillä tavoin, että meillä kotiin palatessamme ei ole tunnollamme mitään loukkausta Jumalaa tai ihmisiä kohtaan, että meillä on tunne siitä, että emme ole millään tavoin haavoittaneet tai loukanneet niitä, joiden seurassa olemme olleet, tai ettemme ole vaikuttaneet heihin vahingollisesti. [382]

Ihmismieli on luonnostaan taipuvainen nautintoihin ja itsetyydytykseen. Siksi saatana koettaa aikaansaada paljon sellaista. Hän

koettaa täyttää ihmisten mielen maallisten nautintojen halulla, jotta heillä ei olisi aikaa tehdä itselleen kysymystä: Kuinka on sieluni laita? Nautinnonhalu on tarttuvaa. Kun se pääsee valtaamaan mielen, niin ajatukset rientävät asiasta toiseen aina etsien jotakin huvitusta. Kuuliaisuus Jumalan laille vastustaa tätä taipumusta ja rakentaa sulkuja jumalattomuudelle. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, ss. 336, 337.

Nuorten tulisi muistaa, että he ovat vastuussa kaikista nautimistaan etuoikeuksista, aikansa ja kykyjensä oikeasta käytöstä. He saattavat kysyä: Eikö meillä saa olla mitään huvitusta tai virkistystä? Täytyykö meidän vain tehdä työtä, työtä, työtä, ilman vaihtelua?

Ei mikään huvitus, johon voit ottaa osaa pyytäen uskossa sulle Jumalan siunausta, ole vaarallinen. Mutta mikään huvitus, joka tekee sinut haluttomaksi rukoilemaan yksinäisyydessä, perhealttarin ääressä tai rukouskokouksessa, ei ole viaton, vaan vaarallinen. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, s. 337.

LUKU 131—SEURAEELÄMÄ

Seurustelutilaisuudet voivat mitä suurimmassa määrin, olla hyödyllisiä ja opettavaisia, jos niiden sydämessä, jotka kokoontuvat yhteen, on Jumalan rakkaus oikein palavana ja he kokoontuvat vaihtamaan ajatuksia Jumalan sanasta tai keksimään keinoja, miten hänen työtään voidaan edistää ja tehdä hyvää lähimmäisillemme. Kun Pyhä Henki lausutaan tervetulleeksi vieraaksi näihin tilaisuuksiin eikä sanota tai tehdä mitään, mikä murehduttaisi sitä tai karkoittaisi sen, saa Jumala kunnian ja ne, jotka kokoontuvat yhteen, saavat virkistystä ja uutta voimaa.

[383]

Mutta on toisenlaisia seurustelutilaisuuksia, sängen usein esiintyy ylpeyttä ja turhamaisuutta, ilakointia ja kevytmielisyyttä. Halutessaan huvituksia ihmiset ovat vaarassa, unohtaa Jumalan, ja niin tapahtuu sellaista, mikä saa vartioivat enkelit itkemään. Huvittelusta tulee sillä kertaa heidän paratiisinsa. Kaikki antautuvat hilpeyden ja ilon valtaan. Silmät loistavat, posket hehkuvat, mutta omatunto nukkuu.

Hengellisyyden puutetta

Tällainen into ei ole taivaasta kotoisin. Se on kokonaan maallista. Surullisina taivaan enkelit katsovat niitä, jotka unohtavat Kristuksen, joka on tehnyt niin paljon heidän puolestaan. Kun sairaus tai kuolema kohtaavat niitä, jotka ovat eläneet vain itseään tyydyttääkseen, he huomaavat liian myöhään, ettei heillä ole öljyä lampuissaan ja että he ovat aivan valmistumattomia päättämään elämänsä.

Monissa seurustelutilaisuuksissa keskustelun sävy ilmaisee, mihin sydän on kiintynyt. Kevyt puhe ja sukkeluudet, joita lausutaan vain toisten naurattamiseksi, eivät edusta Kristusta oikealla tavalla. Niiden lausujat eivät olisi halukkaita tekemään tiliä sanoistaan. Kuulijat saavat väärän käsityksen, ja Kristus tulee häväistyksi. Oi, kunpa nuoret ottaisivat tarkoin sanoistaan vaarin, sillä niiden mukaan heidät vanhurskautetaan tai tuomitaan. Muista, että Jeesus on

[384]

rinnallasi minne menetkin. Hän tarkkaa tekojasi ja kuuntelee sanojasi. Etkö häpeäisi, jos kuulisit hänen äänensä puhuvan sinulle ja tietäisit hänen kuulleen keskustelusi? ...

Joka kerran on ollut harras kristitty, ja ottaa osaa maailmallisiin huvituksiin, on vaarallisella maaperällä. Hän on jättänyt taivaan kirkkaan ilmapiirin ja joutunut sumun ja usvan keskelle; sillä useissa tapauksissa seuraelämän tilaisuudet ja huvitukset ovat häpeäksi Kristuksen uskonnolle.

Joka pysyy Jumalan yhteydessä, ei voi sydämestään ottaa niihin osaa. Hänen kuulemansa sanat eivät häntä miellytä, sillä ne eivät ole Kaanaan kieltä. Niiden lausujat eivät ilmaise, että heidän sydämensä sävelet soivat Jumalalle.

Vaarallista vaikutusta

[385] Ne, joiden luonne ja uskonnolliset kokemukset ovat vain pinnallista laatua, ovat sangen halukkaita ottamaan osaa huvitilaisuuksiin ja nautintoihin, ja heidän esimerkkinsä vaikuttaa toisiin. Joskus pyydetään nuoria miehiä ja naisia, jotka koettavat olla raamattukristittyjä, ottamaan osaa johonkin juhlaan. Koska he eivät halua näyttää erikoisilta ja ovat luonnostaan taipuvaisia seuraamaan toisten esimerkkiä, he antautuvat niiden vaikutuksen alaisiksi, jotka eivät ehkä koskaan ole sydämessään tai mielessään tunteneet jumalallista kosketusta. Jos he olisivat rukoillen tutkineet Jumalan sanaa saadakseen tietää, mitä Kristus on sanonut niistä hedelmistä, joita kristityn tulisi tuottaa, he olisivat ymmärtäneet, että tällaisten huvitusten tarkoitus itse asiassa on estää sieluja vastaanottamasta kutsua Karitsan hääaterialle.

Joskus tapahtuu, että nuoret, joille on tarkoin opetettu Herran tie, käydessään usein huvipaikoissa joutuvat niin ihmisvaikutuksen lumoihin, että he kiintyvät niihin, jotka ovat saaneet kokonaan maailmallisen kasvatuksen. He myyvät itsensä elinikäiseen orjuuteen liittymällä henkilöihin, joilla ei ole Kristuksen luonteen kauneutta. Niiden, jotka todella rakastavat ja palvelevat Jumalaa, tulee pelätä alentua maailman tasolle valitsemalla niiden seuran, jotka eivät ole antaneet Jeesukselle sijaa sydämessään. Heidän on rohkeasti oltava Kristuksen puolella, vaikkapa heidän tiensä olisi itsekieltämyksen ja itsensäuhraamisen tie.

Keino kevytmielisyyttä vastaan

Kristus eli meidän tähtemme työteliästä ja itsensäuhraavaa elämää — emmekö me siis voi kieltää itseämme hänen tähtensä? Eivätkö sovitus, jonka hän meidän puolestamme on suorittanut ja vanhurskaus, jonka hän tahtoo antaa meille, ole kyllin arvokkaita aiheita täyttämään mielemme? Jos nuoret haluavat etsiä aarteita Raamatun aarrekammioista, jos he haluavat ajatella sitä. anteeksiantamusta, rauhaa ja vanhurskautta, joka kruunaa itsekieltämyksessä eletyn elämän, ei heillä ole minkäänlaista halua epäilyttäviin huvituksiin ja nautintoihin.

Kristus iloitsee, kun nuorten ajatukset askartelevat suuressa ja ylevässä pelastusajatuksessa. Hän jää asumaan kaikkien sellaisten sydämeen täyttäen ne ilolla ja rauhalla. Kristuksen rakkaus sydämessä on kuin vesilähde, ”joka kumpuaa iankaikkiseen elämään”... Ne joiden sydämessä on tämä rakkaus, puhuvat mielellään siitä, mitä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.

[386]

Iankaikkinen Jumala on vetänyt rajaviivan pyhän ja syntisen, kääntyneen ja kääntymättömän välille. Nämä kaksi luokkaa eivät sekaannu toisiinsa huomaamatta, kuten sateenkaaren värit, vaan niillä on ero kuin yöllä ja päivällä. Jumalan kansa ei voi ilman vaaraa läheisesti seurustella niiden kanssa, jotka tuntevat totuuden, mutta eivät noudata sitä. Patriarkka Jaakob huudahtaa puhuessaan jostakin poikiensa teoista, joita hän kauhistuen ajatteli: ”Heidän neuvoonsa ei suostu minun sieluni, heidän seuraansa ei yhdy minun sydämeni.” Hän tunsu, että hänen oma kunniansa tahraantuisi, jos hän liittyisi syntisiin ja heidän tekoihinsa. Hän osoitti vaaran, varoittaen meitä karttamaan huonoa seuraa, jottei paha tarttuisi meihin. Ja Pyhä Henki antaa samanlaisen varoituksen apostoli Paavalin välityksellä: ”Älköön teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä.” — ”The Youth’s Instructor, helmik. 4 p. 1897.

Seurustelutilaisuuksia, joihin voimme mennä

Meidän on pyhästi vaalittava ja käytettävä kaikkia kykyjämme niin, että vaikutuksemme voi vetää sieluja Kristuksen luo. Nuorten

ei tule ajatella, että heidän huvituksensa, illanviettonsa ja musiikin-harrastuksensa sellaisinaan miellyttäisivät Kristusta,

[387] Minulle on kerta toisensa jälkeen selvästi näytetty, että uskon-nollisen hengen tulee olla ominaista kaikille kokoontumisillemme. Jos nuoret kokoontuisivat lukemaan ja tutkimaan Raamattua kysyen: ”Mitä minun on tehtävä saadakseni iankaikkisen elämän?” ja jos he yksimielisesti asettui- sivat totuuden puolelle, antaisi Herra Jeesus siunauksensa vuotaa heidän sydämeensä.

Oi, kunpa jokainen seurakunnan jäsen ja jokainen laitostemme työntekijä ymmärtäisi, että tämä elämä on koulu, jossa valmistumme taivaan Jumalan tutkintoa varten! Hän vaatii meiltä puhdasta mieltä ja epäitsekkeitä tekoja. Jokainen sana ja teko, jokainen ajatuskin on merkitty taivaan kirjoihin . . .

Totuuden voiman ja vahvistuksen tulee pyhittää meidät ja ko-hottaa meidät Raamatussa esitetyn suuren esikuvamme kaltaisiksi. Herran tie voidaan oppia tuntemaan vain olemalla tarkoin kuuliaisia hänen sanalleen. Tutkikaamme siis Jumalan sanaa! — The Youth’s Instructor, elok. 14 p. 1906.

LUKU 132—LOMAPÄIVIEN VIETTÄMINEN

Virkistys on tarpeen niille, jotka tekevät ruumiillista työtä, mutta se on vielä välttämättömämpää niille, joiden työ on etupäässä henkistä. Meidän pelastuksellemme ei ole välttämätöntä eikä myöskään ole Jumalan kunniaksi, että annamme mielemme lakkaamatta ja keskeytymättä askarrella uskonnollissakaan aineissa. On huvituksia, kuten tanssi, korttipeli, shakkipeli, j.n.e., joita emme voi hyväksyä, koska taivas tuomitsee ne. Nämä huvitukset avaavat tien monelle synnille. Niillä ei ole mitään hyödyllistä tarkoitusta, vaan ne vaikuttavat kiihoittavasti herättäen joidenkin mielessä himon noihin peleihin, jotka johtavat uhkapeliin ja hurjisteluun. Kristittyjen tulisi tuomita kaikki tällaiset pelit, ja niiden tilalle tulisi asettaa jotakin, joka on täysin viatonta. [388]

Minä näin, ettei lomapäiviä tulisi viettää tämän maailman tavan mukaan, mutta niitä ei myöskään tule sivuuttaa välinpitämättömästi, sillä se herättää lapsissamme tyytymättömyyttä. Noina päivinä, jolloin lapsemme ovat vaarassa joutua huonon vaikutuksen alaisiksi ja tulla maailman nautintojen ja kiihoituksen turmelemiksi, on vanhempien koetettava keksiä jotakin muuta vaarallisten huvitusten sijaan. Antakaa lastenne ymmärtää, että te tarkoitatte heidän parastaan ja onneaan.

Useat perheet, jotka asuvat jossakin kaupungissa tai kylässä, voivat jättää työnsä, oli se sitten ruumiillista tai henkistä, ja yhdessä tehdä retken maaseudulle, jonkin järven rannalle tai sievään metsikköön, missä luonto on kaunista. He voivat ottaa mukaansa yksinkertaista, terveellistä ruokaa, parhaita hedelmiä ja viljelysvalmisteita ja kattaa pöytänsä jonkin puun varjoon tai paljaan taivaan alle. Matka, ruumiinliikunto ja ulkoilma lisäävät ruokahalua, ja näin he voivat nauttia aterian, jonka veroista ei ole kuninkaillakaan. [389]

Tällaisina hetkinä sekä vanhempien että lasten on koetettava poistaa huolensa, työnsä ja vaikeutensa. Vanhempien on tultava lapsiksi lastensa kanssa, jotta näillä olisi mahdollisimman hauskaa. Koko päivä käytettäköön ulkoiluun.

Liikkuminen raittiissa ilmassa on mitä hyödyllisintä niiden terveydelle, jotka työskentelevät sisällä ja istumatyössä. Kaikkien tulisi pitää velvollisuutenaan saada sitä, mikäli mahdollista. He eivät siinä menetä mitään, vaan voittavat paljon. He palaavat toimeensa uusin voimin ja reippain mielin ja ryhtyvät innokkaina työhönsä, ja he saavat myös vastustuskykyä sairauksia vastaan. — ”Testimonies for the Church”, ss. 514, 515.

Kristityn ilonlähteitä

Jumala on valmistanut jokaiselle ilon, josta voivat nauttia yhtä hyvin rikkaat kuin köyhät, — ilon, jonka aiheuttavat puhtaat ajatukset ja epätsekkäät teot, ilon, jota saamme tuntea puhuessamme myötätuntoisia sanoja ja tehdessämme rakkauden tekoja. Niistä, jotka suorittavat tällaista palvelustyötä, säteilee Kristuksen valo, kirkastaen monen surun synkentämän elämän. — ”Testimonies for the Church”, IX, s. 57.

LUKU 133—KIRJALLISET SEURAT

On usein kysytty: Onko kirjallisista seuroista hyötyä nuorillemme? Voidaksemme antaa tähän kysymykseen oikean vastauksen meidän on otettava huomioon ei vain niiden tarkoitusta vaan myös se vaikutus, mikä niillä todella on ollut ja minkä kokemus osoittaa todeksi. Velvollisuutemme itseämme, yhteiskuntaa ja Jumalaa kohtaan vaatii meitä kehittämään ymmärrystämme. Mutta meidän ei tule koskaan keksiä keinoja älyn kehittämiseksi siveyden ja hengellisyden kustannuksella, ja vain kehittämällä sopusuhtaisesti sekä siveellisiä että älyllisiä kykyjämme voimme saattaa ne suurimpaan täydellisyyteensä. Voivatko kirjalliset seurukset sellaisinaan aikaansaada tämän? [390]

Kirjallisten seurojen vaikutus on melkein kaikkialla päinvastainen, kuin mitä niiden nimi edellyttää. Sellaisina, kuin ne tavallisesti toimivat, ne ovat vahingoksi nuorille, sillä saatana tulee sinne painakseen leimansa niiden toimintaan. Kaikki se, mikä tekee miehen miehekkääksi ja naisen naiselliseksi, on heijastusta Kristuksen luonteesta. Mitä vähemmän kristillisyyttä esiintyy näissä seuroissa, sitä vähemmän siellä on jalostavaa, kohottavaa ja ylentävää ainesta, jonka tulisi vallita. Kun maailman lapset johtavat näitä kokouksia oman mielensä mukaan, tulee Kristuksen henki karkoitetuksi sieltä. Ajatukset siirtyvät vakavista asioista, Jumalasta ja siitä, mikä on todellista ja tärkeätä, mielikuvituksellisiin ja pinnallisiin asioihin. Kirjalliset seurukset — kunpa ne todella vastaisivat nimeänsä! Mitä ruumenet puhtaassa elossa! [391]

Ne tarkoitukset ja päämäärät, joita varten kirjallisia seuroja on perustettu, saattavat kyllä olla hyviä, mutta ellei Jumalan viisaus saa hallita näitä järjestöjä, niillä on suorastaan vahingollinen vaikutus. Niihin otetaan tavallisesti kääntymättömiä ja sydämeltään ja elämältään pyhittymättömiä henkilöitä, joille usein annetaan vastuunalaisimmat tehtävät. Sääntöjä ja määräyksiä laaditaan, joiden ajatellaan riittävän estämään kaikki turmiolliset vaikutukset, mutta saatana, ovelana johtajana, on työssä saadaksesen seuran omien

suunnitelmiansa mukaiseksi, ja ajan mittaan hän tässä sangen usein onnistuuakin. Tuo suuri vihollinen pääsee helposti niiden sydämeen, joita hän on menneisyydessä hallinnut, ja heidän välityksellään hän saa tarkoituksensa täytetyiksi. Ohjelmaan otetaan erilaisia huvituk- sia, jotta kokoukset saataisiin kiinnostaviksi ja miellyttäväksi maail- manmielisille, ja näin tuon niin sanotun kirjallisen seuran toiminta sangen usein alenee turmiollisiksi teatteriesityksiksi ja arvottomak- si hölynpölyksi. Kaikki nämä tyydyttävät lihallista mieltä, joka on Jumalan vihollinen, mutta ne eivät vahvista älyä tai lujita moraalia.

Jumalaapelkääväisten liittyminen jumalattomiin näissä seuroissa ei tee syntisistä pyhiä. Kun Jumalan lapset vapaaehtoisesti liittyvät maailmallisten ja pyhittymättömien seuraan ja antavat heille etusi- jan, johtaa se epäpyhä vaikutus, jonka alaisiksi he ovat antautuneet, heitä pois päin Jumalasta. Voi kulua jonkin aikaa, ennenkuin esiintyy mitään sellaista, jota vastaan vakavasti voisi väittää, mutta mieli, joka ei ole saatettu Jumalan Hengen hallittavaksi, ei ole halukas tart- tumaan asioihin, jotka kuuluvat totuuteen ja vanhurskauteen. Jos sel- laisilla henkilöillä olisi aikaisemmin ollut jotakin halua hengellisiin asioihin, he olisivat liitty- neet Jeesuksen Kristuksen riveihin. Näitä [392] kahta luokkaa hallitsevat eri johtajat, ja niiden päämäärät, toiveet ja halut ovat toistensa vastakohtia. Jeesuksen seuraajia miellyttävät vakavat, järkevät ja jalot aiheet, kun taas ne jotka eivät rakasta pyhiä asioita, eivät voi viihtyä näissä kokouksissa elleivät pintapuoliset ja epätodelliset asiat ole siellä etusijalla. Vähitellen epäkristillinen aines työntää hengellisen tieltään, ja pyrkimys saattaa luonteeltaan aivan vastakkaisia periaatteita toistensa kanssa sopusointuun, tulevat varmasti epäonnistumaan.

On yritetty keksiä suunnitelma sellaisen kirjallisen seuran perus- tamiseksi, joka olisi kaikille siihen liittyville siunaukseksi, — seura, jossa kaikki jäsenet olisivat siveellisessä vastuussa siitä, että se todel- la on, mitä sen tulisi olla, ja että vältetään kaikkea sellaista paha- ja, joka usein tekee nämä seurakunnat vaarallisiksi uskonnollisille periaatteille. Näitä seuroja ohjaamaan tarvitaan harkitsevia ja arvostelukykyisiä henkilöitä, joilla on elävä yhteys taivaan kanssa ja jotka näkevät huo- not pyrkimykset ja, saatanan voimatta heitä pettää, kulkevat suoraan eteenpäin puhtauden tiellä, pitäen aina Kristuksen lippua korkealla. Tällaisten vaikutus herättää kunnioitusta ja tekee nämä kokoukset siunaukseksi eikä kiroukseksi.

Jos täysi-ikäiset haluaisivat liittyä nuoriin järjestäen tällaisen kirjallisen seuran ja ohjaten sitä, se voisi tulla sekä hyödylliseksi että kiinnostavaksi. Mutta kun sellaiset kokoukset madaltuvat hivin ja meluisan ilonpidon tilaisuuksiksi, ne ovat kaikkea muuta kuin kirjallisia ja kohottavia. Ne turmelevat sekä mielen että moraalin.

Raamatun lukeminen, raamatullisten aineiden tarkka tutkiminen, tutkielmat aineista, jotka voivat kehittää mieltä ja antaa tietoja, ennustusten ja Kristuksen kalliitten opetusten tutkiminen, — kaikkien näiden vaikutus vahvistaa sie- lunvoimia ja lisää hengellisyyttä. Pe- rinpohjainen tutustuminen Raamattuun terottaa arvostelukykyä ja varustaa sielun saatanan hyökkäyksiä vastaan.

[393]

Harvat käsittävät, että ajatustemme ja mielikuviemme kurissapi- täminen on velvollisuutemme. Kuriin tottumatonta mieltä on vaikea kiinnittää hyödyllisiin asioihin. Mutta ellei ajatuksia hoideta oikealla tavalla, uskonto ei voi menestyä sielussa. Mieli on täytettävä pyhillä, ja iankaikkisilla, asioilla, tai muuten siellä viihtyvät turhanpäiväiset ja pinnalliset asiat. Sekä älyllisiä että siveellisiä voimia on kasvatet- tava, ja harjoituksen avulla niitä voidaan vahvistaa ja kehittää. . . .

Äly, samoin kuin sydänkin, on pyhitettävä Herran palvelukseen. Hän vaatii kaiken, mitä meillä on. Kristuksen seuraajan ei tulisi an- tautua mihinkään nautintoon tai ottaa osaa mihinkään yritykseen, näyttäköön se miten viattomalta ja kiitettävältä tahansa, josta valis- tunut omatunto sanoo, että se vähentäisi hänen intoaan tai hengel- lisyyttään. Jokaisen kristityn tulisi toimia estääkseen synnin tulvaa ja pelastaakseen nuoremme sellaisilta vaikutuksilta, jotka vetävät heidät turmioon. Auttakoon Jumala meitä tunkeutumaan eteenpäin virtaa vasten. — ”Counsels to Teachers, Parents and Students”, ss. 541—544.

LUKU 134—TANSSI

[394] Tosi kristitty ei halua mennä mihinkään sellaiseen huvitilaisuuteen tai ottaa osaa mihinkään sellaiseen huvitteluun, jolle hän ei voi pyytää Jumalan siunausta. Häntä ei nähdä teatterissa, biljarditai pelisaleissa. Hän ei liity tanssivien iloiseen joukkoon tai ota osaa mihinkään muuhunkaan sellaiseen houkuttelevaan nautintoon, joka karkoittaa Kristuksen mielestä.

Niille, jotka puolustavat näitä huvituksia, me vastaamme: Emme voi ottaa niihin osaa Jeesus Nasarealaisen nimessä. Emme voi pyytää Jumalan siunausta niille hetkille, jotka vietämme teatterissa tai tanssisalissa. Ei kukaan kristitty haluaisi kohdata kuolemaa sellaisessa paikassa. Eikä kukaan haluaisi olla siellä, kun Kristus tulee.

Kun viimeinen hetkemme koittaa ja me näemme koko elämämme silmämme edessä, kadummeko sitä, että olemme käyneet niin harvoissa huvitilaisuuksissa? Kadummeko sitä, että niin harvoin otimme osaa ajattelemattomaan ilonpitoon? Emmekö pikemminkin tule katkerasti katumaan sitä, että olemme tuhlanneet niin monta, kallista hetkeä itsemme tyydyttämiseen, että olemme laiminlyöneet niin monta tilaisuutta, jotka, oikein käytettyinä olisivat tuottaneet meille katoamattomia aarteita?

[395] On tullut tavaksi, että kristityiksi tunnustautuvat puolustavat melkein mitä turmiollista, nautintoa tahansa, mitä sydän haluaa. Joutuessaan läheiseen kesketukseen synnin kanssa he eivät enää näe sen kauheutta. Monet, jotka väittävät olevansa Jumalan lapsia, puolustavat syntejä, joita hänen sanansa tuomitsee, liittämällä jonkin hyväntekeväisyystarkoituksen jumalattomiin juhliinsa. Täten he lainaavat taivaallisen puvun, johon pukeutuneina palvelevat viholista. Nämä muotiintulleet huvitukset aiheuttavat sen, että sieluja petetään, johdetaan harhaan, ja ne kadottavat sisäisen voimansa ja puhtautensa.

Huvittelun tiellä

Monessa kristillisessä kodissa harjoitetaan tanssia ja kortinpe-
luuta ajanvietteenä. Väitetään niiden olevan hiljaisia kotihuvituksia,
joita voidaan vaaratta nauttia vanhempien valvonnan alaisina. Mutta
täten kiihoitetaan halua näihin houkuteleeviin huvituksiin, ja sitä, mi-
tä pidetään vaarattomana kotona, ei enää pidetä vaarallisena muualla.
Lisäksi on varmistauduttava siitä, että näistä huvituksista olisi jotain
hyötyä. Niistä emme saa voimaa ruumiillemme tai lepoa mielellem-
me. Ne eivät herätä sielussa ainoatakaan hyvää tai pyhää ajatusta.
Päinvastoin ne hävittävät kaiken halun vakavaan ajatteluun tai us-
konnollisiin tilaisuuksiin. Tosin on valtava ero hienompien juhlien
välillä, joissa on valittu seura, ja yleisten tanssipaikkojen välillä,
joissa on sekalaista ja turmeltunutta joukkoa, mutta molemmat ne
johtavat askeleemme synnin tielle.

Nykyaikaiset tanssit ovat turmeluksen koulu ja kauhea kirous
yhteiskunnalle. Jos suurkaupungeissa voitaisiin koota yhteen kaik-
ki ne, jotka vuosittain ovat tulleet sen turmelemiksi, miten kurjia
elämäntarinoita silloin paljastuisikaan! Kuinka monen niistä, jot-
ka nyt ovat valmiit puolustamaan sitä, valtaisi kauhu ja hämmästys
heidän nähdessään sen seuraukset! Kuinka saattavat kristityiksi tun-
nustautuvat vanhemmat ohjata lapsensa kiusauksen tielle käy- mällä [396]
heidän kanssaan sellaisissa juhlatilaisuuksissa? Kuinka voivat nuoret
miehet ja naiset myydä sielunsa tästä mielettömästä huvituksesta?
— Review and Herald, helmik. 28 p. 1882.

Huvitusten vaara

Huvittelunhalu on mitä vaarallisinta, koska se on ovelimpia niistä
monista kiusauksista, jotka kohtaavat lapsia ja nuoria kaupungeissa.
Lomapäiviä on usein; pelisalit ja kilpa-ajot houkuttelevat tuhansia, ja
huvitusten ja nautintojen pyörre vetää heidät pois elämän vakavista
velvollisuuksista. Raha, joka olisi tullut säästää parempiin tarkoi-
tuksiin, — usein varattomien niukat ansiot — tuhlataan huvituksiin.
— ”Fundamentals of Christian Education”, s. 422.

Periaatteiden ohjaamana

Monet pelkäävät niin suuresti epäsuotuisia arvosteluja tai ilkeitä juoruja, etteivät uskalla toimia periaatteittensa mukaan. He eivät uskalla pitää itseään niihin kuuluvina, jotka koko sydäimestään seuraavat Kristusta. He haluavat mukautua maailman tapoihin ja saada maailmanmielisten hyväksymisen. Kristus antoi itsensä meidän edestämme ”lunastaaksemme meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja harrastaa”. — Review and Herald, marrask. 29 p. 1887.

NELJÄSTOISTA JAKSO— IHMISTEN KESKINÄISET SUHTEET

[398]

mymargpnum397emphIhmisten keskeisessä seurustelussa kristinuskon tulee kosketuksiin maailman kanssa. Jokainen mies ja nainen, joka on vastaanottanut jumalallisen valon, antakoon sen loistaa niiden pimeälle polulle, jotka eivät tunne oikeata tietä. Kristuksen hengen pyhittävä seurustelu on käytettävä sielujen saattamiseksi Vapahtajan luo. — ”Suuren Lääkärin seuraajana”, s. 524.

Kaikkien, jotka saarnaavat Jumalan sanaa ja kaikkien, jotka ovat vastaanottaneet hänen armonsa evankeliumin, tulisi seurata Kristuksen esimerkkiä siinä, että hän otti osaa ihmisten harrastuksiin. Meidän ei tule kieltäytyä seurustelemasta ihmisten kanssa ja vetäytyä erillemme toisista. Päästäksemme kosketukseen kaikkien ihmisluokkien kanssa meidän on kohdattava heidät siellä, missä he ovat. Harvoin he omasta aloitteestaan etsivät meitä. Jumalan totuus ei vaikuta ihmissydämiin vain puhujalavalta julistettuna. On eräs toinen työkenttä, joka on ehkä vaatimattomampi, mutta aivan yhtä lupaava. Se on köyhien majoissa ja rikkaitten palatseissa, vieraanvaraisen pöydän ääressä ja viattomissa seurustelutilaisuuksissa.

Kristuksen opetuslapsina meidän ei tule liittyä maailmanmiehisiin vain nautinnonhalusta, ottaaksemme osaa heidän turhiin huvituksiinsa. Sellainen seurustelu on vain vahingollista, Me emme milloinkaan saa antaa hyväksymistämme synnille sanoillamme tai teoillamme, vaikenemisellamme tai läsnäolollamme. Meidän on vietävä Jeesus mukanamme minne ikinä menemmekin, ja meidän on aina koetettava ilmaista toisille kallista Vapahtajaamme. Mutta ne, jotka koettavat säilyttää uskontonsa kätkemällä sen kiviseinien sisään, menettävät kalliita tilaisuuksia tehdä hyvää. Ihmisten keskeisessä seurustelussa kristinusko joutuu kosketukseen maailman kanssa. Jokaisen, joka on saanut jumalallista valoa, on kirkastettava niiden tietä, jotka eivät tunne elämän Valoa.

Meidän kaikkien on oltava Jeesuksen todistajia. Kristuksen armon pyhittämä seurustelu on käytettävä sielujen voittamiseksi Vapahtajalle. Maailma saakoon nähdä, ettemme ole itsekkäästi vain antautuneet omiin harrastuksiimme, vaan että haluamme toistenkin osallistuvan siunauksistamme ja etuoikeuksistamme. Saakoot he nähdä, ettei uskontomme tee meitä epämiellyttäviksi tai vaativaisiksi. Toimikoot kaikki, jotka tunnustavat löytäneensä Kristuksen, hänen tavallaan ihmisten hyväksi.

Meidän ei koskaan tule antaa maailmalle sitä väärää käsitystä, että kristityt ovat synkkiä, onnettomia ihmisiä. Jos katseemme on kiinnitetty Kristukseen, näemme säälivän Vapahtajan, ja saamme valoa hänen kasvojensa kirkkaudesta. Kaikkiällä, missä hänen henkensä hallitsee, vallitsee rauha. Ja siellä vallitsee myös ilo, — tyyni, pyhä luottamus Jumalaan.

Kristus on tyytyväinen seuraajiinsa, kun he, inhimillisyydestään huolimatta, osoittavat olevansa jumalallisesta luonnosta osallisia. He eivät ole kuvapatsaita, vaan eläviä ihmisiä. Heidän sydämensä, joita Jumalan armon kaste on virvoittanut, avautuvat Vanhurskauden Auringolle. Heihin loistava valo heijastuu toisiin teoissa, joista säteilee Kristuksen rakkaus. — ”Desire of Ages”, ss. 152, 153.

Seura vaikuttaa ratkaisevasti

Jumalan sana panee suuren painon seuran vaikutukselle aikuisiinkin. Kuinka paljon suurempi onkaan sen vaikutus lasten ja nuorten kehityksenalaiseen mieleen ja luonteeseen! Heidän seurustelunsa, heidän omaksumansa periaatteet ja heidän muodostamansa tavat määräävät heidän hyödyllisyytensä täällä, ja heidän tulevan kohtalonsa. — ”Counsels to Teachers. Parents and Students”, s. 220.

[401]

LUKU 136—KRISTILLINEN SEURUSTELUTAITO JA KOHTELIAISUUS

[402] Kristilliseen seurustelutaitoon kiinnitetään aivan liian vähän huomiota Jumalan kansan keskuudessa. Tätä puolta kasvatuksessa ei tulisi laiminlyödä eikä jättää huomioonottamatta kouluissamme.

Oppilaille tulisi opettaa, että he eivät ole toisista riippumattomia, atomeja, vaan että kukin on kuin lanka, jonka on liityttävä toisiin lankoihin muodostaakseen kankaan. Tällaista opetusta ei voi missään muualla tehokkaammin antaa kuin koulukodissa. Siellä oppilailla on päivittäin tilaisuuksia, jotka oikein käytettyinä auttavat heitä kehittämään luonnettaan niin, että he osaavat seurustella ihmisten kanssa. Heidän omassa vallassaan on käyttää aikansa ja tilaisuutensa siten, että he voivat kehittää luonteen, joka tekee heidät onnellisiksi ja hyödyllisiksi. Ne, jotka vetäytyvät erilleen ja jotka ovat haluttomia olemaan siunaukseksi toisille ystävällisen seurustelun avulla, menettävät suuria siunauksia, sillä kosketuksessa toisten kanssa mieli hioutuu ja jalostuu, ja keskinäinen seurustelu synnyttää tuttavuuksia ja ystävyyssuhteita, jotka johtavat yksimielisyyteen ja rakkauteen, johon taivas mielistyy.

[403] Erikoisesti tulisi niiden, jotka ovat saaneet tuntea Kristuksen rakkautta, kehittää seurustelutaitoaan, sillä tällä tavoin he voivat voittaa sieluja Vapahtajalle. Heidän ei tule kätkeä Kristusta sydämeensä, sulkea häntä sinne kuin kallista, pyhää ja ihanaa aarretta, josta sen omistaja yksin saa nauttia. Ei myöskään Kristuksen rakkautta tule ilmaista vain niille, joista pidämme. Oppilaita tulee opettaa Kristuksen tavoin osoittamaan ystävällistä huomaavaisuutta ja mielenkiintoa niitä kohtaan, jotka sitä eniten tarvitsevat, vaikka nämä eivät kuuluisikaan heidän valittuun tuttavapiiriinsä. Aina ja kaikkialla Jeesus osoitti rakastavaa kiinnostusta ihmiskuntaa kohtaan, ja hänestä säteili iloa ja hurskautta ympäristöön. Oppilaita tulee opettaa seuraamaan hänen askeleitaan. Heitä tulee opettaa osoittamaan kristillistä mielenkiintoa, myötätuntoa ja rakkautta nuoria tovereitaan kohtaan ja koettamaan vetää heitä Kristuksen luo. Kristuksen tulisi olla heidän

sydämessään kuin vesilähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään virvoittaen kaikkia, joiden kanssa he tulevat tekemisiin.

Tämä altis, rakastava palvelus toisten hyväksi ahdistuksen aikoina on kallista Jumalan silmissä. Täten oppilaat voivat kouluaikaankaan, jos he ovat uskollisia tunnustukselleen, olla Jumalan eläviä lähetystyöntekijöitä. Kaikki tämä vaatii aikaa, mutta tähän mennyt aika on hyödyllisesti käytetty, sillä tällä tavoin oppilaat oppivat esittämään kristinuskoa maailmalle.

Kristus ei kieltäytynyt ystävällisestä seurustelusta ihmisten kanssa. Kun fariseus tai publikaani pyysi häntä pitoihin, hän otti kutsun vastaan. Sellaisissa tilaisuuksissa jokainen hänen lausumansa sana oli kuulijoille elämän tuoksu elämäksi, sillä hän teki ateriahetkestä tilaisuuden, jolloin hän antoi monia heille soveltuvia kalliita opetuksia. Täten Kristus opetti opetuslapsilleen, miten käyttäytyä niiden seurassa, jotka eivät olleet uskonnollisia, samoin kuin niidenkin seurassa, jotka olivat. — ”Testimonies for the Church”, VI, ss. 172, 173.

LUKU 137—JOHTAVIA PERIAATTEITA

[404] Sydän kuuluu Jeesukselle. Hän on maksanut sielustamme ääretömän kalliin hinnan, ja hän rukoilee Isää meidän Välimiehenämme, ei vain anojana Vaan voittajana, joka vaatii sitä, mikä on hänen omaansa. Hän kykenee täydellisesti pelastamaan, sillä hän elää aina rukoillakseen puolestamme. Nuori sydän on kallis uhri, arvokkain lahja, mikä Jumalalle voidaan antaa. Kaikki se, mitä olet, kaikki omistamasi kyvyt ovat Jumalan sinulle uskomaa pyhää omaisuutta, joka on alttiisti annettava hänelle takaisin pyhänä uhrina. Kun siis annamme sydämemme Jumalalle, annamme hänelle lahjan, jonka hän on ostanut ja joka on hänen omansa.

On paljon sellaista, mikä vaatii nuorten ajan, kiintymyksen ja voimat. Saatana väittää nuorten kuuluvan hänelle, ja suuri joukko antaakin hänelle kaikki omistamansa kyvyt ja talentit. Maailma vaatii sydäntämme, mutta se kuuluu hänelle, joka sen on lunastanut. Jos se annetaan maailmalle, se tulee täyteen huolia, suruja ja pettyneitä toiveita, se tulee epäpuhtaaksi ja turmeltuneeksi. Olisi mitä pahinta ryöväystä antaa maailmalle sydämemme rakkaus ja palvelus, sillä ne kuuluvat Jumalalle. Et hyödy mitään siitä, että annat sydämesi nautinnontavoitteluun.

[405] Vanhurskauden vihollinen on valmistanut nuorille elämän eri olosuhteissa kaikenlaisia nautintoja, eikä niitä esiinny vain täpötäysissä kaupungeissa vaan kaikkialla, missä ihmisiä asuu. Saatana haluaa nuoret sotilaikseen taistelemaan hänen riveissään. Perivihollinen tietää hyvin, minkälaisen joukon kanssa hän on tekemisessä, ja hän on osoittanut saatanallista viisautta keksiessään nuorille tapoja ja nautintoja, jotka erottavat heidän ajatuksensa Jeesuksesta Kristuksesta. . .

Tuhlaajapoika

Kertomus tuhlaajapojasta on annettu nuorille opetuksiksi. Eläessään huvituksissa ja synnillisissä nautinnoissa hän kuluttaa perintö-

osansa irstaaseen elämään. Hän on vieraalla maalla ilman ystäviä, hän on ryysyinen ja nälkäinen, toivoen saavansa edes niitä jätteitä, joilla sikoja ruokitaan. Hänen viimeinen toivonsa on palata katuvana ja nöyränä isänsä kotiin, missä hänet lausutaan tervetulleeksi, hän saa anteeksi ja isä painaa hänet sydäntään vasten. Moni nuori tekee hänen tavallaan, eläen surutonta, huvinhaluista tuhlarin elämää, hyläten elävän veden lähteen, tosi ilon lähteen ja kaivaen itselleen särkyneitä kaivoja, jotka eivät vettä pidä.

Jumalan armokutsu

Jumalan kutsu kuuluu jokaiselle nuorelle: ”Poikani, anna minulle sydämesi, minä pidän sen puhtaana, minä tyydytän sen kaipuun tosi onnella.” Jumala haluaa mielellään tehdä nuoret onnellisiksi, siksi hän toivoo heidän antavan sydämensä hänen haltuunsa, jotta kaikki Jumalan antamat kyvyt säilyisivät terveinä ja elinvoimaisina. Jumala on antanut heille elämän lahjan. Hän panee sydämen sykkimään ja antaa voimaa kaikille kyvyillemme. Puhdas ilo ei turmele ainoatakaan Jumalan lahjoista. Teemme syntiä omaa ruumistamme vastaan ja syntiä Jumalaa vastaan etsiessämme huvituksia, jotka erottavat ajatuksemme Jumalasta. Nuorten tulee muistaa, että heidät on pantu täällä maailmassa koetukselle, jotta nähtäisiin, onko heidän luonteensa sellainen, että he ovat sopivia elämään enkeleiden kanssa.

[406]

Kun toverisi pyytävät sinua paheiden ja turhuuden teille, kun kaikki, mitä ympärilläsi on, kiusaa sinua unohtamaan Jumalan ja turmelemaan Jumalan sinulle uskomat kyvyt, sekä alentamaan kaiken, mikä luonteessasi on jaloa, *vastusta heitä*. Muista, että olet Jumalan omaisuutta, ostettu kalliilla hinnalla, Jumalan Pojan kärsimysten ja tuskan hinnalla. . . .

Herra Jeesus pyytää palvelustasi. Hän rakastaa sinua. Jos epäilet hänen rakkauttaan, katso Golgatalle. Ristiltä heijastuva valo osoittaa sinulle tuon rakkauden suuruuden, jota ei kieli pysty kertomaan. ”Joka pitää käskyni, hän rakastaa minua.” Meidän tulee ahkerasti tutkien tutustua Jumalan käskyihin, ja sitten osoittaa olevamme hänen kuuliaisia poikiaan ja tyttäriään.

Jumalanannon ympäröimänä

Jumalan armo ympäröi sinua joka hetki, ja sinun olisi hyödyllistä ajatella, miten ja mistä siunauksesi tulevat joka päivä. Saakoot Jumalan kalliit siunaukset herättää sinussa kiitollisuutta. Et voi luetella Jumalan siunauksia etkä hänen loputonta laupeuttaan sinua kohtaan, sillä ne ovat lukuisat kuin virvoittavat sadepisarot. Armon pilvet riippuvat ylläsi valmiina vuotamaan päällesi. Jos tahdot antaa arvoa pelastuksen kalliille lahjalle, tulet havaitsemaan päivittäisen virvoituksen ja Jeesuksen rakkauden ja suojeluksen. Hän johdattaa sinua rauhan tietä.

[407] Kun katsot Jumalan ihania tekoja luonnossa, täytyyköön sydämesi kiitollisuudella Antajaa kohtaan. Luonnon kirjassa on mielelle paljon hyödyllistä tutkittavaa. Älä ole kiittämätön ja välinpitämätön. Avaa ymmärryksesi silmät, näe se kaunis sopusointu, mikä vallitsee Jumalan laeissa luonnossa, ja kunnioita Luojaasi, taivaan ja maan korkeinta Hallitsijaa. Näe uskon silmin, miten hän rakastaen kääntyy puoleesi sanoen hellästi: ”Poikani, tyttäreni, anna minulle sydämesi.” Jättäydy Jeesukselle, niin voit kiitollisin sydämin sanoa: ”Minä tiedän Lunastajani elävän.” Uskosi Jeesukseen antaa kaikille ponnistuksillesi voimaa ja luonteellesi lujuuutta.

Onnesi, ilosi, rauhasi ja menestyksesi tässä elämässä riippuvat oikeasta, luottamuksellisesta uskosta Jumalaan. Tämä usko aiheuttaa tosi kuuliaisuutta Jumalan käskyille. Se, että tunnet Jumalan ja uskot häneen, on voimakkain pidäke kaikesta pahasta ja vaikutin kaikkeen hyvään.

Usko, että Jeesus antaa syntisi anteeksi ja haluaa sinun olevan onnellisen niissä asunnoissa, joita hän on mennyt sinulle valmistamaan. Hän haluaa sinun elävän hänen läheisyydessään ja saavan ikuisen elämän ja kirkkauden kruunun. — The Youth's Instructor, tammik. 5 p. 1887.

LUKU 138—SEURAN VAIKUTUS

On luonnollista, että nuoret kaipaavat seuraa ja että he pakosta joutuvat sen vaikutuksen alaisiksi. On salaperäisiä siteitä, jotka liittävät sieluja toisiinsa, niin että toisen sydän vaikuttaa toiseen. Toinen omaksuu toisen tunteet, käsitykset ja mielialan. Tämä vaikutus voi olla siunaukseksi tai kiroukseksi. Nuoret voivat auttaa ja tukea toisiaan parantamaan käytöstään ja luonnettaan ja lisäämään tietojiaan. Mutta jos he ovat huolimattomia tai uskottomia, heidän vaikutuksensa voi olla turmiollista.

[408]

Seuran valitseminen on asia, jota oppilaita tulisi opettaa vakavasti ajattelemaan. Kouluissamme olevat nuoret tulevat aina jakautumaan kahteen joukkoon: niihin, jotka koettavat miellyttää Jumalaa ja totella opettajiaan ja niihin, jotka ovat täynnä laittomuuden henkeä. Jos nuoret menevät joukon mukana ja tekevät pahaa, koituu heidän vaikutuksensa sielunvihollisen hyväksi. He tulevat johtamaan harhaan niitä, joiden periaatteisiin ei kuulu järkkymätön uskollisuus.

On totta, mitä sananlasku sanoo; ”Sano minulle, kenen kanssa seurustelet, niin sanon sinulle, millainen olet.” Nuoret eivät käsitä, miten suuri vaikutus seuran valinnalla on sekä heidän luonteeseensa että heidän maineeseensa. Ihminen etsii niiden seuraa, joiden käsitykset, tavat ja tottumukset vastaavat hänen omiaan. Se, joka pitää tietämättömien ja paheellisten seuraa parempana kuin hyvien ja viisaiden, osoittaa, että hänen oma luonteensa on puutteellinen. Hänen käsityksensä ja tapansa voivat aluksi olla kokonaan toisenlaiset kuin niiden, joiden seuraa hän etsii, mutta kun hän liittyy heihin, hänen ajatuksensa ja tunteensa muuttuvat, hän luopuu oikeista periaatteista ja huomaamatta, mutta peruuttamattomasti hän laskeutuu tovereitensa tasolle. Kuten virta liuottaa itseensä osan siitä maaperästä, jonka läpi se kulkee, samoin nuorten periaatteisiin ja tapoihin aina vaikuttaa niiden ihmisten luonne, joiden kanssa he seurustelevat.

[409]

Luonteenlujuus

Luonteenlujuuteen kuuluu kaksi puolta: tahdonvoima ja itsehillinnan voima. Monet nuoret tekevät sen erehdyksen, että he pitävät voimakasta, hillitsemätöntä tunnetta luonteenlujutena. Tosiasia on kuitenkin, että se, joka on halujensa hallittavissa, on heikko ihminen. Ihmisen tosi suuruuden ja jalouden määrää se, miten paljon hänellä on voimaa hillitä tunteitaan, eikä se, missä määrin hänen tunteensa hallitsevat häntä. Voimakkain on se, joka, vaikka hän kipeästi tuntee parjauksen, kuitenkin voi hillitä itsensä ja antaa vihollisilleen anteeksi.

Jumala on antanut meille älyllistä ja siveellistä voimaa, mutta hyvin suuressa määrin jokainen rakentaa itse oman luonteensa. Joka päivä rakennus tulee yhä täydellisemmäksi. Jumalan sana kehoittaa meitä ottamaan vaarin siitä, miten rakennamme ja katsomaan, että rakennuksemme on perustettu iankaikkiselle kalliolle. Aika on tuleva, jolloin työmme paljastuu juuri sellaisena, kuin se on. Nyt on aika kehittää Jumalan meille antamia kykyjä, voidaksemme rakentaa luonteen, joka olisi hyödyksi täällä maailmassa ja paremmassa elämässä tämän jälkeen.

[410] Usko Kristukseen henkilökohtaisena Vapahtajana antaa luonteelle voimaa ja lujutta. Ne, joilla on luja usko Kristukseen, ovat raittiita ja muistavat, että Jumalan silmä valvoo heitä, että kaikkien ihmisten Tuomari arvostelee heidän siveellisen voimansa ja että taivaalliset olennot katselevat nähdäkseen, mihin suuntaan heidän luonteensa kehittyi.

Syy, miksi nuoret tekevät niin vakavia erehdyksiä, on se, etteivät he ota oppia niiden kokemuksista, jotka ovat eläneet kauemmin kuin he. Oppilailla ei ole varaa pilkaten ja ivaten sivuuttaa vanhempien ja opettajien varoituksia ja neuvoja. Heidän tulee ottaa vaari jokaisesta opetuksesta samalla käsittäen tarvitsevansa syvällisempää opetusta, kuin kukaan ihmisolento voi antaa. Kun Kristus asuu sydämessä uskon kautta, tulee hänen Hengestään voima, joka puhdistaa ja elähdyttää sielun. Totuus sydämessä ei voi olla vaikuttamatta parantavasti elämään ...

Muistakoot ne oppilaat, jotka, ovat poissa kotoaan eivätkä enää ole vanhempien suoranaisen vaikutuksen alaisia, että taivaallisen Isän silmä valvoo heitä. Hän rakastaa nuoria. Hän tuntee heidän tar-

peensa ja ymmärtää heidän kiusauksensa, Hän näkee heidän suuret mahdollisuutensa ja on valmis auttamaan heitä saavuttamaan korkeimman tason, jos he käsittävät tarpeensa ja etsivät häneltä apua.

Rakkaat oppilaat, vanhempienne rukoukset kohoavat päivin ja öin teidän puolestanne Jumalan luo. Heidän rakastavat, myötätuntoiset ajatuksensa seuraavat teitä päivästä toiseen. Kuunnelkaa heidän hartaita pyyntöjään ja varoituksiaan ja päättäkää kaikin voiminne nousta teitä ympäröivän pahan yläpuolelle. Ette voi käsittääkään, kuinka kavalasti vihollinen työskentelee turmellakseen mielenne ja tapanne ja kehittääkseen teissä epäterveitä periaatteita.

Et ehkä näe mitään varsinaista vaaraa siinä, että otat ensi askeleet turhuuden ja huvitusten tiellä, ja luulet, että kun haluat kääntyä tieltäsi, voit tehdä yhtä helposti oikein, kuin ennenkuin antauduit tekemään väärin. Mutta tämä on erehdys. Valitsemalla huonoa seuraa moni on askel askeleelta tullut johdetuksi hyveen tieltä tottelemattomuuden ja huvitusten pyörteisiin, joihin he kerran luulivat olevan mahdotonta vaipua.

[411]

Oppilas, joka lankeaa kiusaukseen, heikentää sillä hyvää vaikutustaan, ja sen, josta huonon vaelluksen tähden tulee sielunvihollisen ase, on tehtävä Jumalalle tili siitä, mikä osa hänellä on ollut kompastuskivien asettamisessa toisten tielle. Miksi oppilaat liittyisivät tuohon suureen luopioon? Miksi he olisivat hänen aseitaan toisten johdattamisessa kiusaukseen? Eikö heidän pikemminkin tulisi oppia auttamaan ja rohkaisemaan oppilastovereitaan ja opettajiaan? Heidän etuoikeutensa on auttaa opettajiaan kantamaan niitä taakkoja ja kohtaamaan niitä vaikeuksia, jotka saatana tekee heille pelottavan raskaiksi ja masentaviksi. He voivat luoda ympärilleen avuliaisuuden ja iloisuuden ilmapiirin. Jokainen oppilas voi iloita siitä tietoisuudesta, että hän on ollut Kristuksen puolella ja kieltäytynyt käyttämästä vähäisintäkään vaikutustaan sen hyväksi, joka on kaiken hyvän ja ylevän vihollinen.

Se oppilas, joka tunnontarkasti noudattaa totuutta ja jolla on oikea käsitys velvollisuudesta, voi vaikuttaa paljon oppilastoveriensa saattamiseksi Kristuksen luo. Nuoret, jotka ovat ottaneet Kristuksen ikeen päällensä, eivät ole kurittomia eivätkä etsi omia huvituksiaan ja nautintojaan. Koska he hengessä ovat yhtä Kristuksen kanssa, he ovat yhtä hänen kanssaan myös teoissa. Koulujemme vanhempien oppilaiden tulisi muistaa, että heidän vallassaan on muovailta nuo-

rempien oppilaiden tapoja ja tottumuksia, ja heidän tulisi käyttää jokainen tilaisuus parhaalla mahdollisella tavalla. Päättäkööt nämä oppilaat, etteivät he vaikutuksellaan saata tovereitaan vihollisen käsiin.

[412] Jeesus tahtoo auttaa kaikkia, jotka luottavat häneen. Ne, joilla on yhteys Kristuksen kanssa, ovat onnellisia. He kulkevat tietä, jota Vapahtaja heitä johtaa, ja hänen tähtensä he ristiinnaulitsevat lihansa himoineen ja haluineen. He ovat perustaneet toivonsa Kristukseen, eivätkä tämän maailman myrskyt voi pyyhkäistä heitä pois tältä lujalta perustukselta.

Olkaa hiotettavia ja uskollisia

Nuoret miehet ja naiset, teidän on itsenne päätettävä, tuleeko teistä luotettavia ja uskollisia, ja oletteko valmiit järkkymättömästi seisomaan totuuden puolella kaikissa olosuhteissa. Haluatko omak-sua hyviä tapoja? Etsi silloin niitten seuraa, jotka ovat siveellisesti voimakkaita ja joiden päämääränä on se, mikä on hyvää. Kallis armonaika on annettu sitävarten, että voisit poistaa jokaisen luonteesi virheen, ja tämä sinun tulee koettaa tehdä, ei ainoastaan saadaksesi iankaikkisen elämän vaan voidaksesi olla hyödyksi tässä elämässä. Hyvä luonne on kalliimpi omaisuus kuin kulta ja hopea. Siihen eivät vaikuta pula-ajat tai vararikot, ja sinä päivänä, jolloin maalliset rik-kaudet katoavat, se tuottaa runsaan korvauksen. Puhtaus, lujuus ja kestävyys ovat ominaisuuksia, joita jokaisen tulisi vakavasti pyrkiä kehittämään, sillä ne varustavat ihmisen vastustamattomalla voimal-la, — voimalla, joka saa hänet tekemään hyvää, vastustamaan pahaa ja kestäämään vastoinkäymisiä.

[413] Totuudenrakkaus ja vastuuntunne Jumalan kirkastamisesta ovat voimakkaimmat kiihokkeet älyn kehittämiseksi. Oppilas, jonka toi-mintaa nämä vaikuttimet ohjaavat, ei voi olla kevytmielinen. Hän on aina vakavamielinen. Hän opiskelee kuin Jumalan valvonnan alaisena tietäen, että koko taivas on mukana hänen kasvatustyös-sään. Hänestä tulee jalomielinen, antelias, ystävällinen, kohtelias, Kristuksen kaltainen ja toimelias. Sydän ja mieli työskentelevät sopuosinnussa Jumalan tahdon, kanssa. — 'Counsels to Teachers, Parents and Students', ss. 220—226.

LUKU 139—VAIKUTUS

Kristuksen elämä oli yhä laajenevaa, rajatonta vaikutusta — vaikutusta, joka yhdisti hänet Jumalaan ja koko ihmisperheeseen. Kristuksen kautta Jumala on varustanut ihmisen vaikutuskyvyllä, joka tekee hänelle mahdolliseksi elää itseksensä. Me olemme henkilökohtaisesti liitetyt lähimmäisiimme, osa Jumalan suuresta kokonaisuudesta, ja me olemme keskinäisessä yhteydessä toistemme kanssa. Ei kukaan ihminen voi olla riippumaton lähimmäisistään, sillä jokaisen menestys vaikuttaa toisiin. Jumalan tarkoitus on, että jokainen tuntee itsensä tarpeelliseksi toisten menestykselle ja koettaa edistää heidän onneaan. [414]

Jokaista sielua ympäröi oma ilmapiirinsä, joka voi olla uskon elähdyttävän voiman, rohkeuden, toivon ja rakkauden läpitunkeva; tai tämä ilmapiiri voi olla raskas ja kylmä tyytymättömyyden ja itsekkyyden synkkyydestä tai synnin kuolettavan tartunnan myrkyttämä. Meitä ympäröivästä ilmapiiristä saa jokainen henkilö, jonka kanssa joudumme kosketuksiin, vaikutuksia tietensä ja tietämättään.

Vastuamme

Tästä vastuusta emme voi vapautua. Sanamme, tekomme, pukumme, esiintymisemme, vieläpä kasvoniilmeemmekin vaikuttavat toisiin. Täten aikaansaamamme vaikutus johtaa tuloksiin, joiden merkitystä hyvään tai pahaan ei kukaan ihminen voi arvioida. Se vaikutus, jonka tällä tavoin teemme lähimmäisiimme, on kylvö, joka tuottaa vastaavan sadon. Se on rengas pitkässä tapauksien sarjassa, joka ulottuu arvaamattoman kauas. Jos esimerkillämme autamme toisia muodostamaan hyviä periaatteita, annamme heille voimaa tehdä hyvää. Heillä vuorostaan on sama vaikutus toisiin ja näillä taas muihin. Tällä tavoin voimme tiedottomalla vaikutuksellamme olla tuhansille siunaukseksi. [415]

Jos heittää kiven järveen, syntyy kehä, jota seuraa toinen ja sitä taas toinen, ja sitä mukaa kuin ne lisääntyvät, laajenee ulommainen

rengas, kunnes se vihdoin ulottuu järven rantaan. Niin on vaikutuksemmekin laita. Oman näköpiirimme tai valtamme ulkopuolella se vaikuttaa toisiin siunaukseksi tai kiroukseksi.

Luonne on voimaa. Todellisen, epätietokään, jumalisen elämän hiljainen todistus vaikuttaa aina melkein vastustamattomasti. Ilmaistemalla omassa elämässämme Kristuksen luonnetta olemme yhteistyössä hänen kanssaan sielujen pelastukseksi. Ja vain ilmaisemalla elämässämme hänen luonnettaan voimme olla yhteistyössä hänen kanssaan.

Ja kuta laajempi vaikutusalamme on, sitä enemmän voimme tehdä hyvää. Kun ne, jotka tunnustavat palvelevansa Jumalaa, todella seuraavat Kristuksen esimerkkiä, noudattaen lain periaatteita jokapäiväisessä elämässään, kun heidän jokainen tekonsa todistaa heidän rakastavan Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistään niinkuin itseään, silloin seurakunnalla on voimaa vaikuttaa maailmassa. — ”Kristuksen vertaukset”, ss. 375, 376.

LUKU 140—TOVERIEN VALITSEMINEN

Meidän tulisi valita seuraa, jolla on mitä edullisin vaikutus hengelliseen kasvuamme, ja käyttää hyväksemme kaikkea apua, mitä on saatavissa, sillä saatana asettaa monia esteitä tehdäkseen kulkumme taivasta kohden niin vaikeaksi kuin mahdollista. Voimme joutua koetteleviin olosuhteisiin, sillä monet eivät voi saada sellaista ympäristöä, kuin he haluaisivat, mutta meidän ei tule vapaaehtoisesti antautua alttiiksi vaikutuksille, jotka ovat epäedullisia kristillisen luonteen muodostumiselle. Jos velvollisuutemme vaatii meitä tekemään näin, meidän tulee kaksinverroin valvoa ja rukoilla, jotta Kristuksen armosta voisimme säilyä turmeltumattomina.

[416]

Loot valitsi Sodomian asuinpaikakseen, koska hän katsoi enemmän niitä aineellisia etuja, joita hän saavuttaisi, kuin sitä siveellistä vaikutusta, jonka alaiseksi hän perheineen joutuisi. Mitä hän sitten saavutti, jos ajattelemme tämän maailman asioita? Hänen omaisuutensa hävitettiin, osa hänen lapsistaan tuhoutui tuon jumalattoman kaupungin hävityksessä, hänen vaimonsa muuttui suolapätsäksi ja hän itse pelastui ”ikäänkuin tulen läpi”. Eivätkä hänen itsekkään valintansa huonot seuraukset päättyneet tähän, vaan tuon paikan siveellinen turmelus oli niin vaikuttanut hänen lastensa luonteeseen, etteivät he voineet erottaa hyvää ja pahaa, syntiä ja vanhurskautta. — The Signs of the Times, toukok. 29 p. 1884.

LUKU 141—KULTAINEN SÄÄNTÖ

[417] Seurustellessanne toisten kanssa asettukaa heidän kannalleen, tuntekaa heidän tunteensa, vaikeutensa, pettymyksensä, ilonsa ja surunsa. Asettukaa heidän asemaansa ja tehkää heille niinkuin toivoisitte heidän tekevän teille, jos teidän pitäisi vaihtaa paikkaa heidän kanssaan. Tämä on rehellisyyden tosi sääntö. Se merkitsee samaa kuin laki: ”Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.” Se on profeettain opetusten pääsisällyys, se on taivaan periaate, ja se kehittyy kaikissa niissä, jotka soveltuvat taivaan pyhään seuraan.

Tämä kultainen sääntö on tosi kohteliaisuuden periaate, jonka näemme toteutuneena Jeesuksen elämässä ja luonteessa. Millainen lempeys ja kauneus säteilikään Vapahtajamme päivittäisestä elämästä! Miten suloista olikaan hänen läsnäolonsa! Tämä sama henki ilmenee hänen lapsissaan. Ne, joissa Kristus asuu, ovat taivaallisen ilmapiirin ympäröimiä. Heidän puhtaat, valkeat vaatteensa ovat täynnä taivaan tarhojen ihanaa tuoksua. Heidän kasvonsa heijastavat Kristuksen kirkkautta valaisten tien väsyneille ja kompasteleville.

Jokaisen, joka omaa tällaisen täydellisen luonteen ihanteen, täytyy osoittaa Kristuksen myötätuntoa ja hellyyttä. Armon voiman on pehmitettävä sydämemme, puhdistettava ja jalostettava tunteemme sekä muutettava mieleemme ystävälliseksi ja helläksi. — ”Ajatuksia autuaitten vuorelta”, ss. 192, 193.

LUKU 142—KOHTELIAISUUS

Herra Jeesus vaalii, että meidän on tunnustettava jokaiselle oikeutensa. On otettava huomioon ihmisen kansalaisoikeudet ja hänen oikeutensa kristittynä. Kaikkia on kohdeltava lempeästi ja hienotunteisesti kuten Jumalan poikia ja tyttäriä. [418]

Kristinusko tahtoo tehdä meistä kohteliaita ihmisiä. Kristus oli kohtelias vainoojilleenkin, ja hänen tosi seuraajiensa tulee osoittaa samaa henkeä. Katsokaa Paavalia, kun hänet vietiin ruhtinasten eteen. Hänen puheensa Agrippalle on esimerkki tosi kohteliaisuudesta sekä vakuuttavasta kaunopuheisuudesta. Evankeliumi ei esitä sitä muodollista kohteliaisuutta, joka on maailmassa vallalla, vaan sitä kohteliaisuutta, joka lähtee todellisesta sydämen hyvyydestä.

Huolellisinkaan ulkonaisten sopivaisuussääntöjen noudattaminen ei riitä poistamaan kaikkea kiivautta, ankaraa tuomitsemista ja sopimatonta puhetta. Tosi sivistystä ei koskaan ilmene siellä, missä omaa minää pidetään tärkeimpänä, vaan rakkauden tulee asua sydämessä. Todellisen kristityn tekojen vaikuttimena on hänen syvä rakkautensa Mes-tariin. Hänen rakkautensa juuresta Kristukseen versoo epäitseks kiintymys lähimmäiseen. Rakkaus synnyttää lempeyttä, sävyisyyttä ja miellyvän käytöksen. Se kirkastaa kasvot ja tekee äänen pehmeäksi, se jalostaa ja kohottaa koko olennon. — ”Suuren Lääkäriin seuraajana”, ss. 518, 519.

Tosi kohteliaisuutta tarvitaan

On mitä välttämättömintä, että henkilöt, jotka tuntevat Jumalan tahdon, pyrkivät tulemaan menestyksellisiksi työntekijöiksi hänen asiansa hyväksi. Heidän tulee olla luonteeltaan hienostuneita ja ymmärtäväisiä, vailla maailman lasten pettävää ulkokiiltoa ja teeskentelyä, omaten sitä hienotunteisuutta ja tosi kohteliaisuutta, joka on taivaasta kotoisin ja jota on jokaisella kristityllä, joka on tullut jumalallisesta luonnosta osalliseksi. Tosi arvokkuuden ja kristillisen hienostuneisuuden puute sapatinpitäjien joukossa tekee epäedulli- [419]

sen vaikutuksen ja saattaa julistamamme to-tuuden vastenmieliseksi. Mielen ja tapojen kasvatustyötä suoritettakoon, kunnes täydellisyys saavutetaan. Jos ne, jotka tunnustavat totuutta, eivät nyt halua käyttää etuoikeuksiaan ja tilaisuuksiaan kasvaakseen täysiksi miehiksi ja naisiksi Kristuksessa Jeesuksessa, he eivät tuota kunniaa totuudelle eivätkä Kristukselle. — "Testimonies for the Church", ss. 358, 359.

Toverien valinta

Nuoret, jotka ovat sopusoinnussa Kristuksen kanssa, valitsevat sellaisia tovereita, jotka auttavat heitä menettelemään oikein ja karttavat sellaista seuraa, joka ei auta heitä noudattamaan oikeita periaatteita ja pyrkimään jaloihin päämääriin. Joka paikassa on nuoria, joiden taso on matala. Kun ne, jotka ovat kokonaan asettuneet Kristuksen puolelle, joutuvat näiden kanssa tekemisiin, he voivat pysyä lujina siinä, minkä järki ja omatunto sanovat oikeaksi. — "Counsels to Teachers, Parents and Students", s. 226.

LUKU 143—MAAILMALLISEN SEURAN HYLKÄÄMINEN

Nuorten tulee vakavasti ajatella, mikä tulee olemaan heidän pää- [420]
määränsä ja elämäntehtävänsä, ja laskea perustus sellaisella tavalla,
että heidän tapansa tulevat olemaan vapaita synnin tartunnasta. Heil-
lä täytyy olla itseluottamusta, jos he haluavat saada sellaisen paikan,
missä he voivat vaikuttaa toisiin. Lumme työntää juurensa syväl-
le pohjaliejuun ja huokoisella varrellaan imee niitä aineita, joita se
tarvitsee kehittyäkseen. Viimein sen lumivalkea kukka tulee päi-
vänvaloon kelluen veden pinnalla. Se varoo kaikkea, mikä pilaisi ja
tahrasi sen verrattoman kauneuden.

Me voimme tästä saada sen opetuksen, että vaikka meitä ym-
pärvöivät vaikutukset, joiden tarkoitus on turmella siveyskäsitteet ja
saattaa sielu perikatoon, voimme säilyä tahrattomina ja asettua sel-
laiseen paikkaan, missä huono seura ei voi turmella sydäntämme.
Jokaisen nuoren tulisi etsiä niiden seuraa, jotka horjumatta pyrkivät
eteenpäin. Heidän tulisi karttaa sellaisia tovereita, jotka ovat vastaa-
nottavaisia kaikille huonoille vaikutuksille ja toimettomia, joilla ei
ole minkäänlaista halua saavuttaa hyvää luonnetta ja jotka eivät ole
uskollisia periaatteilleen, niin että heihin voisi luottaa. Etsikööt nuo-
ret niiden seuraa, jotka pelkäävät ja rakastavat Jumalaa, sillä näiden
jaloa, lujaa luonnetta kuvaa lumme, joka avaa valkeat terälehtensä
veden pinnalla. He eivät anna alentavien vaikutusten muovailta luon-
nettaan, vaan omaksuvat vain sellaista, joka auttaa heitä kehittämään
luonteensa puhtaaksi ja jaloksi. He koettavat tul- la jumalallisen [421]
esikuvan kaltaisiksi. — The Youth's Instructor, tammik. 5 p. 1893.

Sanamme voivat olla avuksi

Kristityt puhuvat aivan liian vähän kalliista kokemuksistaan. Ju-
malan työ kärsii siitä, että puhelajjaa käytetään väärin, ja sillä myös
häväistään Jumalaa. Sydämessä hellitään kateellisia, epäluuloisia
ja itsekkäitä ajatuksia, ja sanat ilmaisevat sisäisen turmeltuneisuu-

den. Monet kristityiksi itseään nimittävät ajattelevat ja puhuvat pahaa toisistaan. He puhuvat harvoin Jumalan hyvyydestä, armosta ja rakkaudesta, joka ilmeni siinä, että hän antoi ainoan Poikansa maailman puolesta. Hän teki sen meidän tähtemme, eikö meidän siis tulisi ilmaista rakkauttamme ja kiitollisuuttamme? Eikö meidän tulisi koettaa sanoillamme auttaa ja rohkaista toisiamme kristillisissä kokemuksissamme? Jos todella rakastamme Kristusta, kirkastamme häntä sanoillamme. Uskomattomiin tekee usein syvän vaikutuksen se, että he kuulevat kiitoksen ja ylistyksen sanoja Jumalaa kohtaan. — Review and Herald, tammik. 25 p. 1898.

Vaik utuksemme

Kristityn esimerkin ja käytöksen samoin kuin hänen sanojensa tulisi herättää syntisessä halua tulla elämän Lähteelle. — Review and Herald, marrask. 29 p. 1887.

LUKU 144—RAKENTAVAA PUHETTA

Ne, jotka ovat saaneet parhaan tieteellisen kasvatuksen, eivät aina ole tehokkaimpia aseita Jumalan kädessä. Monet saavat huomata, että he ovat jääneet syrjäytetyiksi ja sellaiset, joilla on ollut vähemmän tilaisuutta saada kirjatietoja, ovat ottaneet heidän paikkansa, koska näillä on ollut käytännöllistä tietoa, joka on välttämätöntä jokapäiväisessä elämässä. Sellaiset taas, jotka pitävät itseään oppineina, lakkaavat usein ottamasta oppia vastaan. He tulevat itsekylläisiksi eivätkä ota vastaan opetuksia edes Jeesukselta, joka oli suurin opettaja, minkä maailma koskaan on tuntenut. [422]

Sellaiset, jotka ovat kasvaneet ja avartuneet, jotka, ovat kehittäneet sielunkykyjään syvällisen raamatuntutkistelun avulla saadakseen tietää Jumalan tahdon, joutuvat paikkoihin, missä voivat olla hyödyksi, sillä Jumalan sana on päässyt vaikuttamaan heidän elämäänsä ja luonteeseensa. Sen on tehtävä erikoinen työnsä, vieläpä erotettava liitokset ja ytimet ja tuomittava sydämen ajatukset ja aiheet. Jumalan sanan on oltava se ravinto, jonka avulla kristitty kasvaa voimakkaaksi sekä hengeltään että älyltään, voidakseen taistella totuuden ja oikeuden puolesta.

Miksi taso on niin matala?

Miksi nuoremme, vieläpä täysi-ikäisetkin, lankeavat niin helposti kiusaukseen ja syntiin? — Siksi, että Jumalan sana ei tutkita ja mietiskellä, kuten tulisi. Jos sille annettaisiin arvoa, omattaisiin sisäistä rehellisyyttä, hengen voimaa, jolla voitaisiin vastustaa saatanan kiusauksia. Elämästä ja luonteesta puuttuu lujaa, päättävää tahdonvoimaa, koska Jumalan pyhiä opetuksia ei tutkita eikä mietiskellä. Ei pyritä, niinkuin pitäisi, täyttämään mieltä puhtailla, pyhillä ajatuksilla ja kääntämään sitä pois kaikesta epäpuhtaasta ja epätodellisesta. Ei valita parasta osaa, istuta Marian tavoin Jeesuksen jalkain juuressa, oppien jumalalliselta Opettajalta pyhiä läksyjä painettaviksi sydämeen ja toteutettaviksi jokapäiväisessä elämässä. Pyhien [423]

asioiden ajattelemisen jalostaa ja kehittää mieltä ja tekee kristityistä tosi sivistyneitä ihmisiä.

Jumala ei hyväksy ainoatakaan, joka ajatuksin, sanoin tai teoin osoittaa aliarvioivansa hänen antamiaan kykyjä käyttämällä niitä alhaisiin, maallisiin tarkoituksiin. Taivas on puhdas ja pyhä paikka, jonne ei pääse kukaan, joka ei ole jalostunut, hengellistynyt, puhdistunut ja pyhittynyt. Meillä on työ tehtävänä omassa itsessämme, ja voimme tehdä sen vain ottamalla vastaan voimaa Jeesukselta. Meidän tulisi tutkia Raamattua enemmän kuin mitään muuta kirjaa, meidän tulisi rakastaa ja totella sitä kuin Jumalan ääntä. Meidän tulisi ymmärtää hänen kieltonsa ja käskynsä ”sinun pitää” ja ”sinun ei pidä” sekä käsittää Jumalan sanan tosi merkitys.

Tarvitaan taivaallista mielenlaatua

[424] Kun teemme Jumalan sanan neuvonantajaksemme ja tutkimme Raamattua saadaksemme valoa, tulevat taivaan enkelit lähelle painakseen sen mieleemme ja valaistakseen ymmärryksemme, niin että todella voidaan sanoa: ”Kun sinun sanasi avautuvat, ne valaisevat ja antavat yksinker- täiselle ymmärrystä.” Ei ole ihme, ettei kristinuskoa tunnustavissa nuorissa ole enempää taivaallista mielenlaatua, koska niin vähän kiinnitetään huomiota Jumalan sanaan. Ei välitetä Jumalan neuvoista eikä totella hänen kehoituksiaan, ei etsitä armoa ja taivaallista viisautta, jotta voitaisiin välttää ennen tehtyjä syntejä ja poistaa luonteesta jo-kainen turmeluksen tahra. Daavid rukoili: ”Saata minut ymmärtämään asetustesi tie, niin minä tutkistelen sinun ihmeitäsi. ” Jos nuorten samoin kuin täysi-ikäistenkin ajatuksia ohjattaisiin oikeaan suuntaan heidän kokoontuessaan yhteen, heidän keskustelunsa liikkuisi vakavissa asioissa. Kun mieli on puhdas ja ajatukset Jumalan totuuden jalostamia, ovat sanat samanlaisia, ”kultaomenia hopeamaljoissa”. Mutta se mieli ja ne tavat, jotka nykyään ovat vallalla, ja se alhainen taso, johon monet kristityiksi tunnustautuvat tyytyvät, tekevät keskustelun arvottomaksi ja hyödyttömäksi. Se on ”maasta, maallista”, vailla jälkeäkään totuudesta tai taivaasta, eikä kohoa edes sivistyneiden maailman lasten keskustelun tasolle.

Voimakas pyhitystyö

Kun Kristus ja taivas ovat ajatusten aiheena, se käy kyllä ilmi keskustelusta. Puhe on suloista, ja puhuja osoittaa saaneensa kasvatusta taivaallisen Opettajan koulussa. Psalmien sepittäjä sanoo: ”Minä olen valinnut totuuden tien, olen asettanut eteeni sinun oikeutesi. ” Hän säilytti Jumalan sanan. Se pääsi tunkeutumaan hänen sydämeensä, hän ei sitä halveksinut, vaan pani sen elämässään täytöntöön ...

Meissä täytyy päivittäin ja hetkittäin oikein tuntuvasti tapahtua itsemme kieltäminen ja sisäinen pyhitys, ja silloin ulkonaiset teot kyllä todistavat, että Jeesus asuu sydämessä uskon kautta. Pyhitys ei sulje sielun portteja tiedolta, vaan se avartaa mieltä ja innostaa sitä etsimään totuutta kuin kätkeytyä aarretta, ja Jumalan tahdon tunteminen edistää pyhitystyötä. Taivas on olemassa, ja kuinka hartaasti meidän tulisikaan pyrkiä saavuttamaan se!

[425]

Pyydän koulujemme ja opistojemme oppilaita uskomaan Jeesukseen henkilökohtaisena Vapahtajanaan. Usko, että hän on valmis auttamaan sinua armonsa avulla, kun vilpittömin mielin tulet hänen luokseen. Sinun on taisteltava uskon jalo taistelu. Sinun on kampaillava elämän kruunusta. Taistele, sillä saatana on tarttunut sinuun, ja ellet ponnistele itseäsi irti hänestä, voimasi lamautuvat ja joudut häviöön. Vihollinen on oikealla puolellasi ja vasemmalla, edessäsi ja takanasi, ja sinun on poljettava hänet jalkoihisi. Taistele, sillä sinulla on kruunu voitettavana! Taistele, sillä ellet voita kruunuasi, menetät kaiken tässä ja tulevassa elämässä! Taistele, mutta tee se ylönnoukseen Vapahtajan voimassa! — Review and Herald, elok. 21 p. 1888. Katso myös ”Fundamentals of Christian Education”, ss. 129—137.

LUKU 145—HURJISTELU NUORENA

[426] Rakkaat nuoret ystävät, lyhytaikainenkin hurjistelu nuorena tuottaa sadon, joka katkeroittaa koko elämänne. Yksikin ajattelematon hetki — yksikin lankeemus — voi kääntää koko elämäsi kulun väärään suuntaan. Vain kerran olet nuori, — käytä siis nuoruusaikasi hyödyllisesti. Kun se kerran on ohi, et voi enää palata takaisin korjaamaan erehdyksiäsi. Se, joka ei halua olla yhteydessä Jumalan kanssa, vaan astuu kiusausten tielle, tulee varmasti lankeamaan.

Jumala koettelee jokaista nuorta. Monet ovat puolustaneet huolimattonta ja ylimielistä asennettaan sillä, että kokeneemmat uskovaiset ovat antaneet heille huonon esimerkin. Mutta tämän ei tulisi estää ketään tekemästä oikein. Viimeisenä tuomiopäivänä et enää esitä niitä puolusteluja, joita esität nyt. Sinut tuomitaan oikeudenmukaisesti, koska tiesit tien, mutta et halunnut kulkea sitä.

Kiusaus

Saatana, tuo pääpettjä, muuttaa itsensä valon enkeliksi ja tulee nuorten luo houkuttelevine kiusauksineen, ja hänen onnistuikin saada heidät askel askeleelta pois velvollisuuden tieltä. Häntä sanotaan syyttäjäksi, pettäjäksi, valehtelijaksi, kiusaajaksi ja murhaajaksi. ”Joka syntiä tekee, hän on perkeleestä.” Jokainen rikkomus saattaa sielun tuomion alaiseksi ja taivaan epäsuosioon. Jumala tutkii sydämen ajatukset. Kun epäpuhtaita ajatuksia hellittää, ei niiden tarvitse ilmetä sanoin tai teoin tullakseen synniksi ja saattaakseen sielun tuomion alaiseksi. Sen puhtaus on tahrattu, ja kiusaaja on voittanut.

Jokaista ihmistä kiusaavat ja viettelevät hänen omat himonsa. Seuratessaan omia taipumuksiaan hän joutuu pois hyveen tieltä. Jos nuorilla olisi siveellistä voimaa, olisivat voimakkaimmatkin kiusaukset tehottomia. Saatanan asiana on kiusata sinua, mutta on oma asiaasi, jos taivut. Ei saatana kaikkine joukkoineenkaan voi pakottaa kiusattua lankeamaan. Synnille ei ole puolustusta.

Samalla kun jotkut nuoret tuhlaavat voimansa turhuuteen ja mieltömyyteen, toiset pitävät ajatuksensa kurissa, keräävät tietoja ja pukevat ylleen sota-asun käydäkseen elämän taisteluun, päättäen onnistua siinä. Mutta he eivät voi menestyä elämässään, yrittäköötäpä he kiivetä kuinka korkealle tahansa, elleivät he keskitä rakkauttaan Jumalaan. Jos he kääntyvät Herran puoleen koko sydämestänsä hyläten niiden imartelun, jotka vähimmässäkin määrin voisivat heikentää heidän aikomustaan tehdä oikein, he saavat Jumalalta voimaa ja luottamusta.

Turhat huvitukset eivät suo tosi onnea

Ne, jotka rakastavat seuraa, päästävät usein tämän piirteen niin valtaan, että siitä tulee hallitseva himo. Heidän elämänsä tarkoituksena on pukeutua hienosti, käydä huvipaikoissa, nauraa ja jutella turhaakin turhemmista asioista. He eivät voi sietää Raamatun lukemista tai taivaallisten asioiden ajattelemista. He ovat onnettomia, ellei heillä ole jotakin mieltä kiihottavaa. He eivät omasta itsestään löydä onnensa edellytyksiä, vaan heidän onnensa on riippuvainen toisten nuorten seurasta, jotka ovat yhtä ajattelemattomia ja huolettomia kuin he itsekin. He tuhlaavat turhuuteen voimat, jotka voitaisiin käyttää yleisiin tarkoituksiin . . .

Nuoret, jotka löytävät ilonsa ja onnensa Jumalan sanan lukemisesta ja rukoushetkistä, saavat aina virvoitusta elämän Lähteestä. He tulevat pääsemään niin pitkälle siveellisessä kuntoisuudessa ja ajatusten syvyydessä, etteivät toiset voi sitä käsittää. Yhteys Jumalan kanssa luo hyviä ajatuksia, jaloja pyrkimyksiä, selvän käsityksen totuudesta ja yleviä tarkoituseriä. Jumala tunnustaa pojikseen ja tyttärin ne, jotka täten liittävätkin sielunsa häneen. He pääsevät aina yhä korkeammalle saaden selvemmän käsityksen Jumalasta ja iankaikkisuudesta, kunnes Herra tekee heistä valonsa ja viisautensa levittäjiä maailmaan ...

[428]

Ne, jotka pysyvät Jeesuksessa, ovat onnellisia ja iloisia Jumalassa. Heidän äänessään ilmenee hiljaista lempeyttä, heidän toiminnassaan esiintyy hengellisten ja ikuisten asiain kunnioittamista, ja heidän huuliltaan kaikuu riemusäveleitä, sillä ne kantautuvat Jumalan valtaistuimelta. Tämä on jumalisuuden salaisuus, jota ei ole helppo selittää, mutta jonka siitä huolimatta voi tuntea ja kokea,

Taipumaton ja kapinallinen sydän voi sulkeutua Jumalan armon suloiselta vaikutukselta ja ilolta Pyhässä Hengessä, mutta viisauden tiet ovat suloisia ja kaikki sen polut ovat rauhaa. Mitä läheisemmässä yhteydessä olemme Kristuksen kanssa, sitä enemmän sanamme ja tekemme ilmaisevat hänen armonsä pehmittävää, muuttavaa voimaa. —”Testimonies for the Church.” IV. ss. 622—626.

LUKU 146—MAAILMALLISET VIERAAT

Kristityn ei ole turvallista valita seuraansa niistä, jotka eivät ole yhteydessä Jumalan kanssa ja joiden elämä ei häntä miellytä. Mutta, miten moni kristityksi tunnustautuva uskaltaakaan astua kielletylle alueelle! Monet kutsuvat kotiinsa sukulaisiaan, jotka ovat kevytmielisiä, turhanpäiväisiä ja jumalattomia, ja usein näiden maallisten vieraiden esimerkki ja vaikutus jättävät lähtemättömiä jälkiä lasten mieleen. Tällainen vaikutus on verrattavissa siihen, joka oli seurauksena hebrealaisten seurustelusta jumalattomien kanaanilaisten kanssa ... [429]

Monet ajattelevat, että heidän on tehtävä joitakin myönnytyksiä miellyttääkseen maailmallisia sukulaisiaan ja ystäviään. Koska ei aina ole helppo tehdä eroa, toinen myönnytys valmistaa tietä toiselle, kunnes ne, jotka kerran olivat Kristuksen todellisia seuraajia, ovat elämältään ja luonteeltaan mukautuneet maailman tapojen mukaan. Yhteys Jumalan kanssa on katkennut. He ovat kristittyjä vain nimeltään. Kun koetuksen hetki tulee, silloin nähdään, että heidän toivonsa on vailla perustusta. He ovat myyneet itsensä ja lapsensa viholliselle. He ovat häväisseet Jumalaa, ja kun hänen vanhurskaat tuomionsa ilmestyvät, he saavat niittää, mitä ovat kylväneet. Kristus sanoo heille, kuten hän sanoi muinaiselle Israelille: ”Mutta te ette ole kuulleet minun ääntäni. Mitä «lettokaan tehneet!” — ”The Signs of the Times”, kesäk. 2 p. 1881.

VIIDESTOISTA JAKSO— SEURUSTELU IA AVIOLIITTO

[432]

mymargpnum430emphPerheside on läheisin, hellin ja pyhin maan päällä. Se aiottiin ihmiskunnan siunaukseksi, ja se tuleeekin siunaukseksi silloin, kun avioliitto solmitaan vakavassa, jumalaapelkäävässä mielessä, syvästi tuntien sen vastuunalaisuuden. — ”Suuren Lääkärin seuraajana”, s. 374.

[431]

LUKU 147—TOSI RAKKAUS

Rakkaus on kallis lahja, jonka saamme Jeesukselta. Puhdas ja pyhä rakkaus ei ole tunne, vaan periaate. Ne, joiden toimintaa ohjaa tosi rakkaus, eivät ole järjettömiä tai sokeita. Pyhän Hengen kasvatamina he rakastavat Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistään niinkuin itseään.

Koettakoot ne, jotka aikovat mennä naimisiin, tarkkaan seurata sen henkilön tunteita ja luonteenkehitystä, jonka kanssa he aikovat yhdistää kohtalonsa! Olkoon heidän liittonsa leimana kainous, yksinkertaisuus, vilpittömyys ja vakava pyrkimys kunnioittamaan ja miellyttämään Jumalaa! Avioliitolla on merkitys jäljellä olevaan elämään sekä tässä että tulevassa maailmassa. Tosi kristitty ei tee mitään suunnitelmia, joita Jumala ei voi hyväksyä.

Neuvoa kysyttävä

Jos olet saanut armon omistaa jumalaapelkäävät vanhemmat, etsi heiltä neuvoa! Esitä heille toiveesi ja suunnitelmasi, ota oppia heidän elämäkokemuksistaan, niin säästyt monelta sydänsurulta. Ennen kaikkea pidä Kristusta neuvonantajanas ja tutki rukoillen hänen sanaansa.

Nuori nainen ottakoon elämäntoverikseen ainoastaan sellaisen miehen, jolla on puhdas, jalo luonne, miehen, joka on toimelias, eteenpäinpyrkivä ja kunniallinen, joka pelkää ja rakastaa Jumalaa. Hakekoon nuori mies itselleen sellaisen puolison, joka kykenee kantamaan osansa elämän taakasta, jolla on häneen jalostava vaikutus ja joka voi rakkaudellaan tehdä hänet onnelliseksi.

”Toimellinen vaimo tulee Herralta.” ”Hänen miehensä sydän häneen luottaa.. . Hän tekee miehellensä hyvää, ei pahaa, kaikkina elinpäivinänsä.” ”Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä opetus. Hän tarkkaa talonsa menoa, eikä hän laiskan leipää syö. Hänen poikansa nousevat ja kiittävät hänen onneansa; hänen miehensä nousee ja ylistää häntä: ’Paljon on naisia,

toimellisia menoissaan, mutta yli niitten kaikkien kohoat sinä’.” Joka saa sellaisen vaimon, ”se onnen löysi ja sai Herralta mielisuosion”. — ”Suuren Lääkärin seuraajana”, ss. 375, 377.

Toverien valinta

Kristittyjen nuorten tulisi olla hyvin varovaisia solmiessaan ystävyysseiteitä ja valitessaan tovereitaan. Varo, ettei se, mitä nyt pidät puhtaana kultana, osoittaudu halvaksi metalliksi. Maailmallinen seura estää sinua palvelemasta Jumalaa, ja moni sielu tuhoutuu tehtyään onnetoman liiton joko liike-elämässä tai avioliitossa sellaisten kanssa, joiden vaikutus ei ole kohottava ja jalostava. Jumalan kansan ei tulisi koskaan uskaltautua kielletylle alueelle. Jumala on kieltänyt avioliiton uskovien ja uskottomien välillä. Mutta hyvin usein kääntymätön sydän seuraa omia halujaan, ja solmitaan avioliittoja, joita Jumala ei voi pyhittää. — ”Fundamentals of Christian Education”, s. 500.

LUKU 148—VÄÄRIÄ SEURUSTELUMUOTOJA *)

[435] Luonteessasi ilmenevä lujouden ja itsekieltämyksen puute ovat sinulle vakavana esteenä, niin ettet voi saavuttaa oikeaa hengellistä kokemusta, joka ei ole pettävää hiekkaa. Sinun tulisi kehittää luonteesi lujuutta ja rehellisyyttä. Nämä ominaisuudet ovat välttämättömiä voidaksesi elää menestyksellistä kristityn elämää. Jos sinussa on sydämen rehellisyyttä, ei sinua voida horjuttaa pois siitä, mikä on oikein. Ei mikään vaikutin riitä kääntämään sinua velvollisuuden suoralta tieltä. Eivät tunteesi tai rakkautesi eivätkä ystäväiesi pyynnöt saa sinua järkkymään totuudesta ja velvollisuudesta; et uhraa velvollisuuttasi oman halusi tähden.

Veljeni, jos tunnet houkutusta liittää elämäsi yhteen nuoren, kokemattoman tytön kanssa, jolta todella puuttuu kasvatusta elämän tavallisissa, käytännöllisissä, jokapäiväisissä velvollisuuksissa, teet erehdyksen. Mutta tämä puutteellisuus on pientä verrattuna hänen tietämättömyyteensä hänen velvollisuudestaan Jumalaa kohtaan. Häneltä ei ole puuttunut valoa, hänellä on ollut uskonnollisia etuoikeuksia, mutta hän ei ole tuntenut olevansa kurja syntinen ilman Kristusta.

Uskonnollisen kokemuksen vaikutus

[436] Jos olet joutunut niin toisen ihmisen lumoihin, että voit kerta toisensa jälkeen olla poissa rukouskokouksesta, missä Jumala kohottaa kansaansa, saadaksesi nauttia sellaisen seurasta, joka ei rakasta Jumalaa ja jota ei uskonnollinen elämä ollenkaan miellytä, kuinka voit toivoa Jumalan siunaavan sellaisen liiton?

Älä kiirehdi. Ei tulisi kehoittaa menemään varhain avioliittoon. Jos nuori nainen tai nuori mies ei kunnioita Jumalan vaatimuksia, jos he eivät välitä niistä vaatimuksista, jotka liittävät heidät uskontoon, on olemassa vaara, etteivät he välitä niistäkään vaatimuksista, joita asetetaan aviomiehelle tai -vaimolle. Se, että sinulle on tullut tavaksi

*)Henkilökohtaisesta todistuksesta.

etsiä usein sellaisen seuraa, joka sinua miellyttää, vieläpä uhraten uskonnolliset etuoikeutesi ja rukoushetkesi, on vaarallista. Se tuottaa sinulle tappion, jota et voi korvata.

On tavallista, että istutaan valveilla myöhään yöllön, mutta se ei miellytä Jumalaa, vaikkakin olisitte molemmat kristittyjä. Nämä liian myöhäiset hetket vahingoittavat terveyttä, tekevät sinut kykenemättömäksi täyttämään seuraavan päivän velvollisuuksia ja näyttävät pahalta. Veljeni, toivon sinulla olevan kyllin itsekunnioitusta välttääksesi tämänlaista seurustelua. Jos pidät silmällä vain Jumalan kunniaa, toimit harkitusti ja varovasti. Et anna kaihoisan tunteellisuuden niin sokaista itseäsi, ettet voi nähdä niitä korkeita vaatimuksia, joita Jumala asettaa sinulle kristittynä — ”Testimonies for the Church”, III, ss. 44, 45.

Aikaiset avioliitot

Aikaisia avioliittoja ei ole puolustettava, Niin tärkeitä liittoa ei saa tehdä nopeasti ja valmistumatta, ennenkuin ruumiin ja sielun voimat ovat täysin kehittyneet. — ”Suuren Lääkärin seuraajana”, s. 375.

LUKU 149—KIHLAUS USKOTTOMAN KANSSA

[437] Rakas sisar, olen kuullut sinun aikovan mennä naimisiin sellaisen kanssa, joka ei ole sinun kanssasi yhtä uskonnon asioissa. Pelkään, ettet ole huolellisesti punninnut tätä tärkeätä asiaa. Ennenkuin otat tämän askeleen, joka vaikuttaa koko tulevaan elämääsi, kehoitan sinua harkitsemaan sitä huolellisesti ja rukoillen. Tuleeko tämä uusi suhde tuottamaan tosi onnea? Tuleeko se auttamaan sinua kristillisessä vaelluksessasi? Tuleeko se miellyttämään Jumalaa? Onko esimerkkisi sellainen, jota toiset voivat turvallisesti seurata?

Rakkauden koetus

Jokaisen naisen tulisi, ennenkuin hän antaa avioliittolupauksen, tutkia, onko hän, jonka kanssa hän aikoo yhdistää kohtalonsa, arvolinen? Millainen on hänen menneisyytensä? Onko hänen elämänsä puhdas? Onko hänen rakkautensa jaloa ja kohottavaa vaiko pelkääntään tunteellista hellyyttä? Onko hänellä sellaisia luonteenpiirteitä, jotka tekevät naisen onnelliseksi? Voiko vaimo löytää tosi rauhan ja ilon hänen rakkaudessaan? Voiko hän säilyttää yksilöllisyytensä vai täytyykö hänen alistaa arvostelukykynsä ja omatuntonsa miehensä valvonnan alaiseksi? Voiko hän noudattaa Vapahtajan vaatimuksia tärkeimpinä kaikista? Säilyvätkö ruumis ja sielu, ajatukset ja aikomukset puhtaina ja pyhinä? Näillä kysymyksillä on mitä tärkein merkitys jokaisen avioliittoon aikovan naisen hyvinvointiin.

[438] Kodissa tarvitaan uskontoa. Vain siten voidaan välttää ne vakavat vaikeudet, jotka niin usein katkeroittavat avioelämän. Syvää, todellista, epäitsekästä rakkautta tavataan vain siellä, missä Kristus hallitsee. Silloin sielu liittyy sieluun, ja elämä tulee sopusointuiseksi. Kodissa vierailevat Jumalan enkelit, ja heidän pyhä valvontansa pyhittää aviosuhteen. Alentava aistillisuus tulee karkoitetuksi. Ajatukset suuntautuvat ylös Jumalaan, ja hänen puoleensa kohoaa sydämen kaipuu.

Tottelemattomuuden seurauksia

Sydän kaipaa inhimillistä rakkautta, mutta tämä rakkaus ei ole kyllin voimakasta eikä puhdasta eikä kallista korvaamaan Jeesuksen rakkautta. Vain Vapahtajassaan vaimo voi löytää viisautta, voimaa ja armoa kohdatakseen elämän vastuunalaisuutta, sen suruja ja huolia. Hänen tulisi olla hänen voimansa ja oppaansa. Antakoon nainen itsensä Kristukselle, ennenkuin hän antautuu kenellekään maalliselle ystävälle tai solmii suhteen, joka on ristiriidassa tämän suhteen kanssa. Niiden, jotka haluavat löytää tosi onnen, täytyy saada Jumalan siunaus kaikelle, mitä he omis-tavat tai tekevät. Tottelemattomuus Jumalaa kohtaan tekee niin monet sydämet ja kodit onnettomiksi. Sisareni, ellet halua saada kotia, josta varjot eivät milloinkaan väisty, älä liity sellaiseen, joka on Jumalan vihollinen.

Koska odotan kohtaavani nämä sanat tuomiolla, pyydän sinua tarkoin ajattelemaan askelta, jonka aiot ottaa. Kysy itseltäsi: ”Eikö uskomaton puoliso johda ajatuksiani pois Jeesuksesta? Hän rakastaa nautintoja enemmän kuin Jumalaa, eikö hän saa minuakin nauttimaan siitä, mistä hän itse nauttii?” Ikuiseen elämään johtava polku on jyrkkä ja epätasainen. Älä ota kantaaksesi mitään lisätaakkoja hidastamaan kulkuasi...

Haluaisin varoittaa sinua vaarasta, ennenkuin se on liian myöhäistä. Kuuntelet lempeitä, miellyttäviä sanoja ja alat uskoa, että kaikki tulee olemaan hyvin, mutta et voi nähdä niitä vaikuttimia, jotka ovat näiden suloisten puheitten takana. Et voi nähdä sydämeen kätkeytyä pohjatonta pahuutta. Et voi nähdä ”kulissien taa” ja huomata ansoja, joita saatana asettaa sieluasi varten. Hän haluaa johdattaa sinut sellaiselle tielle, jonne hän pääsee helposti, suunnatakseen kiusaustensa nuolet sinua kohden. Älä myönnä hänelle pienintäkään etua. Kun Jumala vaikuttaa palvelijainsa mieleen, saatana työskentelee niiden kautta, jotka ovat tottelemattomia. Kristuksella ja Belialilla ei ole mitään yhteistä. Nämä kaksi eivät sovi yhteen. Jos liityt uskottomaan, asetut saatanan puolelle. Murehdutat Jumalan Hengen ja menetät hänen suojeleuksensa. Voitko taistella tällaista kauheata ylivoimaa vastaan kamppaillessasi ikuisen elämäsi puolesta?

[439]

Kihlauksen purkaminen

Voit sanoa: ”Olenhan antanut lupaukseni, onko minun nyt peruutettava se?” Vastaukseni kuuluu: Jos olet tehnyt lupauksen, joka on vastoin Raamattua, niin peruuta se ehdottomasti heti paikalla, ja kadu nöyrästi Jumalan edessä tuota tunnettasi, joka sai sinut niin nopeasti antamaan lupauksen. Paljon parempi on, että peruutat sellaisen lupauksen Jumalan pelossa, kuin että pidät sen ja siten häpäiset Luojaasi.

[440] Muista, että sinulla on taivas saavutettavana ja että sinun on karrettava avointa turmeluksen tietä. Jumala tarkoittaa, mitä hän sanoo. Kun hän kielsi esivanhempiamme syömästä tiedon puun hedelmää, heidän tottelemattomuutensa aukaisi kärsimyksen sulkuportit koko maailmaan. Jos me toimimme Jumalan tahtoa vastaan, hänkin toimii meidän tahtoa vastaan. Ainoa turvallinen menettelytapa on olla kaikille hänen käskyilleen kuuliainen, maksoi mitä maksoi. Kaikki ne perustuvat rajattomaan rakkauteen ja viisauteen. — ”Testimonies for the Church”, V, ss. 361—365.

Selvä arvostelukyky on välttämätöntä

Yhteiskunnan paras samoin kuin oppilaiden oma etu vaatii, etteivät he yritä valita elämäntoveria, niin kauan kuin heidän oma luonteensa on vielä kehittymätön ja heidän arvostelukykynsä epäkypsä ja niin kauan kun he samalla ovat vailla vanhempien huolenpitoa ja ohjausta ...

Ne, jotka koettavat suojella nuoria kiusauksilta ja valmistaa heitä hyödylliseen elämään, tekevät hyvää työtä. Olemme iloisia nähdesämme, että jossakin oppilaitoksessa tunnustetaan, miten tärkeätä nuorille on oikea hillintä ja kuri. Kunpa kaikki tällaisen opetuksen hyväksi tehdyt ponnistukset menestyisivät! — ”Fundamentals of Christian Education”, ss. 62. 63.

LUKU 150—NEUVON IA OHJAUKSEN TARVE

Tänä vaarallisena ja turmeltuneena aikana nuoret ovat alttiina monille koettelemuksille ja kiusauksille. Monet purjehtivat vaarallisilla vesillä. He tarvitsevat luotsia, mutta he kieltäytyvät vastaanottamasta tarvitsemaansa apua, luullen pystyvänsä itse ohjaamaan alustaan. He eivät käsitä, että heidän aluksensa on ajautumaisillaan karille, ja täten heidän uskonsa ja onnensa voi joutua haaksirikkoon. Ajatus seurustelusta ja avioliitosta on lumonnut heidät, ja heistä on tärkeintä saada oma tahtonsa toteutetuksi. Tänä elämänsä tärkeimpänä aikana he tarvitsevat erehtymätöntä neuvonantajaa, varmaa opasta. Sen he löytävät Jumalan sanasta. Elleivät he ahkerasti tutki tuota sanaa, he tulevat tekemään vakavia erehdyksiä, jotka turmelevat sekä heidän omansa että toisten onnen tässä ja tulevassa elämässä.

[441]

Monet ovat taipuvaisia olemaan kiivaita ja itsepäisiä. He eivät ole ottaneet vaarin Jumalan sanan viisaista neuvoista, he eivät ole taistelleet omaa itseään vastaan ja saaneet ihania voittoja, ja heidän ylpeä, taipumaton tahtonsa on vienyt heidät pois velvollisuuden ja kuuliaisuuden tieltä. Nuoret ystävieni, katsokaa mennyttä elämääne ja tutkikaa tarkoin vaellustanne Jumalan sanan valossa. Oletko täytännyt velvollisuutesi vanhempiasi kohtaan niin tunnollisesti, kuin Raamattu kehoittaa? Oletko ystävällisesti ja hellästi kohdellut äitiäsi, joka lapsuudestasi asti on sinua hoitanut? Oletko ottanut hänen toivomuksensa huomioon vai oletko tuottanut hänen sydämelleen surua ja tuskaa panemalla omat toivomuksesi ja suunnitelmasi täytäntöön? Onko totuus, jota tunnustat, saanut pyhittää sydämesi ja kukistaa ja masentaa oman tahtosi? Ellei näin ole, on tehtäväsi sovittaa menneet rikkomuksesi.

[442]

Täydellinen opas

Raamattu esittää täydellisen luonteen esikuvan. Tämä pyhä kirja, joka on Jumalan innoittama ja pyhien miesten kirjoittama, on täydellinen opas kaikissa elämän olosuhteissa. Se esittää selvästi sekä

nuorten että vanhojen velvollisuudet. Jos siitä tehdään elämän opas, sen opetukset johtavat sielua ylöspäin. Se jalostaa mieltä, kehittää luonnetta ja luo sydämeen iloa ja rauhaa. Mutta monet nuoret ovat valinneet oman itsensä neuvonantajakseen ja oppaakseen ja ottaneet asiansa omiin käsiinsä. Sellaisten täytyy tarkemmin tutkia Raamatun opetuksia. Sen sivuilta he löytävät velvollisuutensa vanhempiaan ja uskonveljiään kohtaan. Viides käsky kuuluu: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi sinulle antaa.” Edelleen luemme: ”Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein.” Muuan merkki, joka osoittaa meidän elävän viimeisinä päivinä, on se, että lapset ovat vanhemmillen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita. Jumalan sanassa on runsaasti neuvoja ja ohjeita, jotka kehoittavat kunnioittamaan vanhempia. Se osoittaa nuorille, että heidän pyhä velvollisuutensa on rakastaa ja helliä, niitä, jotka ovat ohjanneet heitä heidän lapsuudessaan ja nuoruudessaan, kunnes heistä on tullut täysi-ikäisiä, ja joiden rauha ja onni nyt on suuressa määrin heistä riippuvainen. Raamattu ei suinkaan käsittele tätä ainetta epäselvästi, ja kuitenkin sen opetuksia on suuresti väheksytty.

[443] Nuorilla on paljon opittavaa, ja tärkeintä on, että he oppivat tuntemaan itsensä. Heillä tulisi olla oikea käsitys velvollisuuksistaan vanhempiaan kohtaan, ja heidän tulisi aina Kristuksen koulussa oppia olemaan sävyisiä ja nöyriä sydämeltään. Samalla kun heidän on rakastettava ja kunnioitettava vanhempiaan, heidän on myös kunnioitettava kokeneiden seurakunnanjäsenten arvostelua.

Kunnioittava käytös

Nuori mies, joka seurustelee ja ystäväystyy nuoren naisen kanssa tuntematta hänen vanhempiaan, ei toimi jalon kristityn tavalla häntä ja hänen vanhempiaan kohtaan. Salaisten kohtausten ja seurustelun kautta hän voi vaikuttaa tytön mieleen, mutta näin tehdessään hän ei osoita sitä sielun jaloutta ja vilpittömyyttä, jota jokaisella Jumalan lapsella tulisi olla. Saavuttaakseen päämääränsä he toimivat tavalla, joka ei ole avointa ja rehellistä eikä sopusoinnussa Raamatun kanssa, ja he ovat uskottomia niitä kohtaan, jotka rakastavat heitä ja koettavat uskollisesti suojata heitä. Tällaisen vaikutuksen alaisina solmitut avioliitot eivät ole sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa.

Mies, joka tahtoo johtaa tytön pois velvollisuuden tieltä ja hämmentää hänen käsityksensä Jumalan selvistä ja nimenomaisista käskyistä totella ja kunnioittaa vanhempiaan, ei tule täyttämään uskollisesti velvollisuuksiaan avioliitossa.

Kysytään: ”Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana?” ja vastaus kuuluu: ”Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi.” Sellaisen nuoren, joka ottaa Raamatun oppaakseen, ei tarvitse erehtyä velvollisuuden turvallisesta tiestä. Tuo siunattu kirja opettaa häntä säilyttämään luonteensa rehellisyyden, olemaan totuudenmukainen ja välttämään petosta. Jumala kirjoitti itse omalla sormellaan lain tauluihin: ”Älä varasta”, mutta miten paljon harjoitetaan, vieläpä puolustetaankin tunteiden varastamista! [444]

Petollista seurustelua ja salaisia kohtauksia jatketaan, kunnes kokemattoman tytön rakkaus, tytön joka ei tiedä, mihin tällainen saattaa johtaa, ei enää kohdistukaan vanhempiin, vaan mieheen, jonka menettely jo osoittaa, ettei hän ole hänen rakkautensa arvoinen. Raamattu tuomitsee kaikenlaisen epärehellisyyden ja vaatii tekemään oikein kaikissa olosuhteissa. Joka tekee Raamatun nuoruutensa oppaaksi, polkunsä valoksi, noudattaa kaikessa sen opetuksia, Hän ei halua rikkoa lain pilkkua eikä piirtoakaan vastaan saavuttaakseen tarkoituksensa, vaikkakin hänen sen vuoksi olisi tehtävä suuria uhrauksia. Jos hän uskoo Raamattuun, hän tietää, että Jumalan siunaus ei voi levätä hänen yllään, jos hän poikkeaa rehellisyyden kaidalta tieltä. Vaikkakin, hän jonkin aikaa näyttäisi menestyvän, hän varmasti saa niittää tekojensa hedelmää.

Jumalan kirous lepää monien sopimattomien suhteiden yllä, joita tänä maailman aikana solmitaan. Jos Raamattu olisi hämärästi tai epäselvästi käsitellyt näitä asioita, olisi se menettelytapa, jota monet nuoret meidän aikanamme noudattavat kiintyessään toisiinsa, puolustettavissa. Mutta Raamatun vaatimukset eivät pysähdy puoliväliin, ne vaativat täydellistä puhtautta ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Me olemme kiitollisia Jumalalle, että hänen sanansa on jalkaimme kynttilä, niin ettei kenenkään tarvitse erehtyä velvollisuuden tiestä. Nuorten tulisi ottaa tehtäväkseen kysyä neuvoa sen lehdiltä ja ottaa sen ohjeista vaarin, sillä sen käskyistä luopuminen aiheuttaa aina surullisia erehdyksiä.

Tervettä arvostelukykyä tarvitaan

[445] Avioliittokysymys on asia, jota harkittaessa tarvitaan kylmää järkeä ja tervettä arvostelukykyä enemmän kuin missään muussa asiassa. Silloin jos koskaan tarvitaan Raamatun neuvoa, kun aiotaan ottaa askel, joka liittää kaksi henkilöä toisiinsa koko elämän ajaksi. Mutta yleinen käsitys on, että tässä asiassa tunteiden tulee ratkaista, ja sangen monissa tapauksissa hempeämielinen tunteellisuus ottaa ohjat ja johtaa varmaan perikatoon. Juuri tässä nuoret käyttävät järkeään vähemmän kuin missään muussa asiassa, juuri tässä he kieltäytyvät harkitsemasta asiaa. Avioliittokysymyksellä näyttää olevan heihin lumoava voima. He eivät alistu Jumalan tahtoon. Heidän ymmärryksensä on kuin sidottu, ja he kulkevat tietään salaa, ikäänkuin peläten, että joku saattaisi sekaantua heidän suunnitelmiinsa.

Se salaperäinen tapa, jolla kihlaus ja avioliitto tapahtuvat, aiheuttaa suuren osan siitä kurjuudesta, jonka täyden määrän Jumala yksin tuntee. Tälle karille ovat tuhannet sielut haaksirikkoutuneet. Kristityiksi tunnustautuvat, jotka elämässään ovat olleet rehellisiä ja jotka tuntuvat olevan järkeviä kaikissa muissa asioissa, tekevät tässä kauheita erehdyksiä. Heillä on itsepäinen, luja tahto, jota järki ei voi muuttaa. He ovat niin tunteittensa ja vaikutelmiensa lumoissa, ettei heillä ole halua tutkia Raamattua ja päästä läheiseen yhteyteen Jumalan kanssa.

Saatana tietää tarkoin, minkälaisien luonteitten kanssa hän on tekemisessä, ja hän osoittaa helvetillistä viisautta houkutellakseen erilaisin keinoin sieluja perikatoon. Hän tarkkaa jokaista askelta ja tekee ehdotuksiaan, ja usein näitä ehdotuksia noudatetaan mieluummin kuin Jumalan sanan neuvoja. Hän asettaa tämän hienosti kudotun, vaarallisen verkkonsa taitavasti kietomaan nuoria ja vanhoja. Se voi usein olla pettävästi verhottu valoon, mutta ne jotka joutuvat sen uhreiksi, lävistävät itsensä monella tuskalla. Ja seuraus on, että näemme ihmishylkyjä kaikkialla.

Vanhemmilta on kysyttävä neuvoa

[446] Milloin nuoremme viisastuvat? Kauanko tätä menoa kestää? Saavatko lapset seurata vain omia halujaan ja taipumuksiaan välittämättä vanhempiensa neuvoista ja arvostelusta? Toiset eivät näytä

Jutuistakaan välittävän vanhempiansa toivomuksista ja valinnasta tai heidän kypsyneestä arvostelukyvystään. Itsekkyys on sulkenut heidän sydämestään pois lapsen rakkauden vanhempia kohtaan. Nuoret on saatava hereille tässä asiassa. Viides käsky on ainoa, johon liittyy lupaus, mutta siihen suhtaudutaan kevyesti, voidaanpa se rakastetun vaatimuksesta kokonaan syrjäyttääkin. Äidin •rakkauden väheksyminen ja kunnioituksen puute isän huolenpitoa kohtaan ovat syntejä, jotka on kirjoitettu muistiin todistamaan monia nuoria vastaan.

Eräs suurimmista erehdyksistä tässä asiassa on se, ettei nuorten ja kokemattomien tunteita muka saa häiritä ja ettei kukaan saa sekaantua heidän rakkausasioihinsa. Jos jotakin asiaa on katsottava kaikilta eri näkökulmilta, niin juuri tätä. On ehdottoman välttämätöntä ottaa toisten kokemukset avuksi ja huolellisesti harkita asiaa joka puolelta. Suurin osa ihmisiä käsittelee tätä ainetta aivan liian kevyesti.

Nuoret ystäväni, ottakaa Jumala ja jumalaapelkäävät vanhemmat neuvonantajiksenne. Rukoilkaa asian puolesta. Tutkikaa tarkoin sen henkilön tunteita ja luonteenkehitystä, johon aiotte liittää kohtalonne. Askel, jonka aiotte ottaa, on tärkeimpiä elämässänne, eikä sitä tulisi ottaa hätäillen. Rakastaa kyllä saatte, mutta älkää rakastako sokeasti.

Ajattele tarkoin, tulisiko avioelämäsi onnelliseksi vai epäsointuiseksi ja kurjaksi. Kysy itseltäsi: Auttaako tämä liitto minua eteenpäin taivasta kohden? Lisääkö se rakkauttani Jumalaan? Saako se minut olemaan suuremmaksi hyödyksi tässä elämässä? Jos voit myöntävästi vastata näihin kysymyksiin, niin kulje eteenpäin Jumalan pelossa.

Mutta vaikka olisit mennyt kihloihinkin tuntematta täysin sen henkilön luonnetta, johon aiot liittyä, niin älä luule, että kihlaus tekee ehdottoman välttämättömäksi sen että sinun on annettava avioliittolupaus ja yhdistettävä elämäsi sellaisen elämään, jota et voi rakastaa etkä kunnioittaa. Ole hyvin varovainen mennessäsi kihloihin, mutta on parempi, paljon parempi purkaa kihlaus ennen avioliittoa kuin erota myöhemmin, kuten monet tekevät.

[447]

Suhtautuminen äitiin

Tosi rakkaus on kasvi, joka vaatii hoitoa. Kysyköön nainen, joka haluaa rauhallista, onnellista avioliittoa ja joka tahtoisi tulevaisuu-

nessa välttää surua ja kurjuutta, kysyköön hän, ennenkuin päästää tunteensa valtaan: Onko ystävälläni äitiä? Minkälainen on hänen luonteensa? Täyttääkö poika velvollisuutensa äitiään kohtaan? Koettaako hän täyttää hänen toivomuksensa ja tehdä hänet onnelliseksi? Ellei hän kunnioita äitiänsä, niin voiko hän osoittaa vaimoiaan kohtaan kunnioitusta ja rakkautta, lempeyttä ja huomaavaisuutta? Tuleeko hän rakastamaan minua sittenkin, kun avioliitosta on kadonnut uutuuden viehätyks? Tuleeko hän kärsivällisesti suhtautumaan virheisiin vai olemaan arvosteleva, käskevä ja määräävä? Tosi rakkaus peittää monta erehdystä eikä huomaa niitä.

Hetken tunnelmiin ei ole luottamista

Nuoret luottavat aivan liian paljon hetken tunnelmiin. Heidän ei tulisi liian helposti suostua tai antaa ystävänsä miellyttävän ulkomuodon liian nopeasti vangita itseään. Nykyaikainen seurustelu on petollista ja teeskentelevää, ja, siinä on saatanalla paljon enemmän tekemistä kuin Jumalalla. Tässä jos missään tarvitaan hyvää, tervettä järkeä, mutta itse asiassa sillä on hyvin vähän tekemistä tämän asian kanssa.

[448] Jos lapsilla olisi läheisempi suhde vanhempiinsa, jos he luottaisivat heihin ja kertoisivat heille ilonsa ja surunsa, he säästyisivät monilta huolilta tulevaisuudessa. Kun he eivät tiedä, mikä menettelytapa olisi oikea, niin esittäkööt asian vanhemmilleen juuri sellaisena, kuin he sen näkevät, ja kysykööt heiltä neuvoa. Kutka ovat sopivampia osoittamaan heitä uhkaavat vaarat kuin jumalaapelkäävät vanhemmat? Kuka voi ymmärtää heidän luonteenlaatuaan niin hyvin kuin nämä?

Kristityt lapset pitävät jumalaapelkäävien vanhempiensa rakkautta ja hyväksymistä kaikkia maallisia siunauksia parempana. Vanhemmat voivat tuntea myötätuntoa lapsiaan kohtaan ja rukoilla heidän puolestaan ja heidän kanssaan, että Jumala suojelisi ja varjelsi heitä. Ennen kaikkea he voivat ohjata heitä heidän pettämättömän ystävänsä ja neuvonantajansa luo, jota heidän avuttomuutensa liikuttaa. Hän, joka oli kaikessa kiusattu kuten mekin, kuitenkin ilman, syntiä, tietää kyllä, miten auttaa kiusattuja. — Review and Herald, tammik. 26 p. 1886.

Jumalallinen rakkaus

Avioliitossa teidän on rakkaudellanne tehtävä toisenne onnelliseksi. Kummankin toiminnan on tähdättävä toisen onnellistamiseen. Tämä on Jumalan tahto teihin nähden. Mutta samalla kun te liitytte yhdeksi, ei kummankaan tule menettää omaa yksilöllisyyttään. Jumala omistaa teidän yksilöllisyytenne . . .

Sielu, joka elää Jumalalle, kohdistaa häneen parhaan ja suurimman rakkautensa. Annatko suurimman rakkautesi hänelle, joka kuoli puolestasi? Jos näin on, on keskinäinen rakkautenne Jumalan mielen mukaista. — ”Testimonies for the Church”, VII. ss. 45,46.

LUKU 151—LIIAN AIKAISET AVIOLIITOT

[449] Nuorukaiset ja neitokset menevät avioliittoon, kun heidän rakautensa vielä on epäkypsää, heidän arvostelukykynsä kehittymätön eikä heillä ole jaloja, kohottavia tunteita; ja he tekevät aviolupauksen kokonaan lapsekkaiden tunteittensa johtamina..,

Varhaisen kiintymyksen vaara

Lapsuusaikainen kiintymys on usein johtanut hyvin onnettomiin avioliittoihin tai häpeälliseen eroon. Varhaiset liitot, jotka on solmittu kysymättä neuvoa vanhemmilta, ovat harvoin tulleet onnellisiksi. Nuorten tunteita tulisi hillitä, kunnes tulee aika, jolloin riittävä ikä ja kokemukset tekevät heille turvalliseksi ja kunnialliseksi päästää tunteensa valloilleen. Ne, jotka eivät halua hillitä itseään, ovat vaarassa tehdä elämänsä hyvin onnettomaksi. Alle kahdenkymmenen oleva nuori ei pysty arvostelemaan, onko toinen yhtä nuori henkilö sopiva hänen elämäntoverikseen. Kun heidän arvostelukykynsä kehittyy, he huomaavat olevansa eliniäkseen liitetyt toisiinsa ja ehkä olevansa aivan sopimattomia tekemään toisiaan onnellisiksi. Sitten, sensijaan että he koettaisivat tehdä elämästään niin onnellisen kuin mahdollista, he syyttelevät toisiaan, ja näin juopa syvenee, kunnes kummankin mieleen juurtuu välinpitämättömyys ja huolimattomuus toista kohtaan. Sana ”koti” ei sisällä heille mitään pyhää. Sen koko ilmapiiri on rakkaudettomien sanojen ja katkerien moitteiden myrkyttämä. — ”A Solemn Appeal”, ss. 11, 12 (Julkaisija: Signs Publishing Company Limited).

LUKU 152—VIISAITA JA EPAVIISAITA AVIOLIITTOJA

Liian aikaiset avioliitot aiheuttavat suuren määrän siitä pahasta, [450] joka nykyään on vallalla. Avioliitto, joka solmitaan liian nuorella iällä, ei edistä ruumiin terveyttä eikä myöskään sielun voimia. Ihmiset käyttävät aivan liian vähän järkeään tässä asiassa. Monet nuoret toimivat mielihoiteesta. Tämä askel, joka vakavasti vaikuttaa heihin joko hyvään tai huonoon suuntaan, joka koituu elinikäiseksi siunaukseksi tai kiroukseksi, otetaan sangen usein hätäisesti, hetkellisen tunteen vaikutuksesta. Monet eivät halua kuullakaan järjen ääntä tai neuvoja kristilliseltä näkökannalta . . .

Maailma on nykyään täynnä kurjuutta ja syntiä, mikä johtuu epäonnistuneista avioliitoista. Monessa tapauksessa mies ja vaimo jo muutaman kuukauden kuluttua käsittävät, etteivät he sovi toisilleen, ja seuraus on, että kodissa, missä vain rakkauden ja taivaallisen sopusoinnun tulisi vallita, esiintyy epäsointua ja riitaa.

Kiistat pikkuasioista kasvattavat katkeruuden henkeä. Julkinen riita ja kinastelu tuottaa kotiin mitä suurinta kurjuutta ja erottaa toisistaan ne, joiden tulisi olla liitetyt toisiinsa rakkauden siteillä. Nämä tuhannet ovat uhranneet itsensä, sielunsa ja ruumiinsa epäviisaitten avioliittojen johdosta ja joutuneet turmion tielle.

Vieras ies

On vaarallista solmia maailmallinen liitto. Saatana tietää hyvin, [451] että hetki, jolloin vahvistetaan monen nuoren avio- liitto, tekee lopun heidän uskonnollisista kokemuksistaan ja käyttökelpoisuudestaan. Jonkin aikaa he voivat yrittää elää kristillistä elämää, mutta voimakas vaikutus vastakkaiseen suuntaan tekee kaikki heidän yrityksensä tyhjäksi. Kerran he pitivät etuoikeutenaan puhua iloistaan ja toivostaan, mutta pian he menettävät halunsa keskustella näistä asioista, koska he tietävät, ettei hän, johon he ovat liittäneet kohtalonsa, ole niistä kiinnostunut. Näin saatana salakavalasti kutoo heidän ympäril-

leen epäilysten verkon, ja usko kalliiseen totuuteen sammuu heidän sielussaan.

Saatanan harkittu tarkoitus on kietoa nuoret syntiin, sillä silloin hän on varma heistä. Sielunvihollinen vihaa kiihkeästi jokaista pyrkimystä, jonka tarkoitus on vaikuttaa nuoriin oikeaan suuntaan. Hän vihaa kaikkea, mikä voi antaa oikean käsityksen Jumalasta ja Kristuksesta. Hän suuntaa erikoisesti ponnistuksensa niitä vastaan, jotka toimivat paikassa, missä he voivat saada valoa taivaasta, sillä hän tietää, että heidän jokainen yrityksensä päästä lähemmäksi Jumalaa antaa heille voimaa vastustaa hänen kiusauksiaan. Hän tulee nuorten luo valon enkelinä kavaline houkutusineen, ja sangen usein hänen onistuu vetää heidät askel askeleelta pois velvollisuuden tieltä.

Oikea seurustelu

Nuoret, jotka joutuvat toistensa seuraan, voivat tehdä tämän seurustelun siunaukseksi tai kiroukseksi. He voivat olla toisilleen rakennukseksi, avuksi ja siunaukseksi ja auttaa toisiaan parantamaan käytöstään, luonnettaan ja tietojaan; tai, jos he heittäytyvät huolimattomiksi ja uskottomiksi, heidän vaikutuksensa on vain turmioksi. — *The Youth's Instructor*, elok. 10 p. 1899.

Hätäisesti solmitut avioliitot

[452] Saatana on aina toimessa saadakseen kokemattomat nuoret solmimaan hätäisen avioliiton. Mutta mitä vähemmän kerskailemme niistä avioliitoista, joita nykyaikana solmitaan, sen parempi. Kun ymmärretään avioliiton pyhyys ja sen vaatimukset, se voi nytkin saada taivaan hyväksymisen. Seurauksena on molemminpuolinen onni, ja Jumala tulee kirkastetuksi. ..

Tosi uskonto jalostaa mielen, hienostaa aistin, pyhittää arvostelukyvyn ja tekee ihmisen osalliseksi taivaan puhtaudesta ja pyhydestä; se tuo enkelit lähelle ja erottaa yhä enemmän maailman hengestä ja vaikutuksesta. — ”*Testimonies for the Church*”, II, ss. 252, 253.

Avioliittoon saatanan toimesta

Saatana puuhaa ahkerasti saadakseen ne, jotka ovat aivan sopimattomia toisilleen, liittymään yhteen. Hän riemuitsee onnistuessaan

työssään, sillä sen avulla hän voi tuottaa ihmisperheelle enemmän kurjuutta ja toivotonta tuskaa, kuin jos hän käyttäisi taitoaan jollakin muulla alalla. — "Testimonies for the Church", II, s. 248.

LUKU 153—NAIDA JA NAITTAA

[453] Jumala on asettanut ihmiset tähän maailmaan, ja heillä on etuoikeus syödä, juoda, ostaa ja myydä, naida ja naittaa, mutta on turvallista tehdä tätä kaikkea vain Jumalan pelossa. Meidän tulisi elää tässä maailmassa silmälläpitäen tulevaa maailmaa. Suurin synti, jota harjoitettiin avioliittoon nähden Nooan päivinä, oli, että Jumalan pojat solmivat liittoja ihmisten tyttärien kanssa. Ne, jotka tunnustivat palvelevansa ja kunnioittavansa Jumalaa, liittyivät sellaisiin, joilla oli turmeltunut sydän, ja he naivat erotuksetta kenet halusivat. Tänä aikana on monta, jolla ei ole syvää uskonnollista kokemusta ja jotka tekevät aivan samoin, kuin ihmiset tekivät Nooan päivinä. He menevät avioliittoon ajattelematta asiaa huolellisesti ja rukoillen. Moni antaa pyhät lupaukset yhtä ajattelemattomasti, kuin jos kysymyksessä olisi jokin liikeasia, eikä heidän liittonsa vaikuttimena ole tosi rakkaus.

Epäpyhä intohimo

Ajatus avioliitosta näyttää lumoavan monen nuoren mielen. Kaksi ihmistä tutustuu toisiinsa. Syntyy molemminpuolinen kiintymys, joka valtaa heidät kokonaan. Järkeä sokaistuu ja arvostelukyky vaikeenee. He eivät alistu mihinkään neuvoihin tai ohjaukseen, vaan haluavat itsepintaisesti pitää oman päänsä seurauksista välittämättä.

[454] Tunne, joka on heidät vallannut, on kuin kulkutauti tai tartunta, joka kestää aikansa, eikä mikään näytä voivan hillitä sitä. Ehkä heidän läheisyydessään on joitakin, jotka käsittävät, että jos nuo, jotka ovat ihastuneet toisiinsa, solmivat avioliiton, on seurauksena elinikäinen onnettomuus. Mutta kaikki neuvot ja kehoitukset ovat turhia. Ehkä sellaisen henkilön käyttökelpoisuus, jota Jumala tahtoisi siunata työssään, sellaisen liiton vuoksi tarveltyy ja tuhoutuu, mutta asianomaiset välittävät yhtä vähän suostutteluista kuin harkinnasta.

Heihin ei vaikuta mitään se, mitä kokeneet henkilöt sanovat, se ei voi muuttaa sitä päätöstä, mihin heidän halunsa on heidät johtanut.

He menettävät halunsa rukouskokouksiin ja kaikkeen, mikä kuuluu uskoon. He ovat niin toistensa lumoissa, että he laiminlyövät elämän velvollisuudet, ikäänkuin ne olisivat pikkuasioita. Illan toisensa jälkeen nämä nuoret istuvat puhellen keskenään. Puhuvatko he tärkeistä ja vakavista asioista? Oi, ei, turhista asioista, joilla ei ole mitään merkitystä.!

Terveyden ja sopivaisuuden lakeja rikotaan

Saatanan enkelit vartioivat niitä, jotka käyttävät suuren osan yötä seurusteluun. Jos heidän silmänsä olisivat auki, he näkisivät enkelin merkitsevän muistiin heidän sanansa ja tekonsa. He rikkovat terveyden ja sopivaisuuden lakeja vastaan. Olisi sopivampaa siirtää jotkut näistä ennen avioliittoa vietetyistä seurusteluhetkistä. itse avioelämään. Mutta tavallisesti käy niin, että avioliitto tekee lopun kaikesta seurusteluaikana osoitetusta hellyydestä.

Tällaiset yölliset huvitteluhetket johtavat tänä turmeltuneena aikana usein molempien tuhoon. Saatana riemuitsee, ja Jumala tulee häväistyksi, kun ihmiset häpäisevät itsensä. Hyvä, kunniallinen nimi uhrataan tämän hurmion alttarille, eikä Jumala voi hyväksyä tällaisten henkilöiden avioliittoa. He menevät naimisiin intohimonsa ajamina, ja kun avioliitosta katoaa uutuuden viehätys, he alkavat käsittää, mitä ovat tehneet. Puoli vuotta vihkimisen jälkeen heidän tunteensa toisiaan kohtaan ovat muuttuneet. Kumpikin on avio-elämässä oppinut tuntemaan valitsemansa toverin luonnetta. Kumpikin huomaa heikkouksia, joita he eivät sokeudessaan ja mielettömyydessään seurusteluaikanaan nähneet. Altтарin ääressä annetut lupaukset eivät voi liittää heitä toisiinsa. Liian hätäisesti solmittujen avioliittojen johdosta Jumalan kansankin keskuudessa esiintyy seurakunnassa eroamisia, avioeroja ja suurta hämmennystä.

[455]

Neuvojen halveksiminen

Tämänlainen naiminen ja naittaminen kuuluu saatanan erikoisiin keksintöihin, ja melkein joka kerran hän onnistuu aikeissaan. Minulla on mitä tuskallisinta avuttomuuden tunne, kun joku tulee pyytämään minulta neuvoa tässä asiassa. Voin puhua heille sanoja, joita Jumala haluaa minun puhuvan, mutta he asettavat usein joka

kohdan kyseenalaiseksi ja pyytävät viisautta toteuttaakseen omat suunnitelmansa, ja viimein he tekevätkin niin.

Heillä ei näytä ollenkaan olevan voimaa voittaa omia toivomuksiaan ja taipumuksiaan, vaan he haluavat kaiken uhallakin mennä naimisiin. He eivät huolellisesti ja rukoillen harkitse asiaa eivätkä jätä itseään Jumalalle, jotta hänen Henkensä saisi heitä opastaa ja johtaa. Heillä ei ole Jumalan pelkoa silmiensä edessä. He luulevat käsittävänsä asian täydellisesti tarvitsematta viisautta Jumalalta tai neuvoa ihmisiltä.

[456] Liian myöhään he huomaavat tehneensä erehdyksen ja vaarantaneensa maallisen onnensa ja sielunsa pelastuksen. He eivät myönnä, että kukaan muu kuin he itse tietäisi mitään tästä asiasta, ja kuitenkin, jos he olisivat ottaneet neuvoja vastaan, he olisivat säästyneet monilta surun ja tuskan vuosilta. Mutta sellaiset, jotka ovat päättäneet pitää oman päänsä, hylkäävät kaikki neuvot. Intohimo vie sellaiset ihmiset kaikkien esteiden yli, joita järki ja arvostelukyky voivat asettaa heidän tielleen.

Tosi rakkauden tuntomerkit

Rakkaus on taivaallista alkuperää. Se ei ole järjetön tai sokea. Se on puhdas ja pyhä. Mutta luonnollisen sydämen intohimo on aivan toinen asia. Kun puhdas rakkaus ottaa. Jumalan mukaan kaikkiin suunnitelmiinsa, ja tahtoo olla täydellisessä sopusoinnussa Jumalan Hengen kanssa, intohimo on aivan toinen asia. Kun puhdas rakkaus ottaa Jumalan mukaan kaikkiin suunnitelmiinsa, ja tahtoo olla täydellisessä sopusoinnussa Jumalan Hengen kanssa, intohimo on itsepäinen, äkkipikainen, järjetön, se uhmaa kaikkia hillikkeitä ja tekee valintansa esineen epäjumalakseen.

Jumalan armo ilmenee sen elämässä, jolla on tosi rakkautta. Vaatimattomuus, yksinkertaisuus, vilpittömyys, siveellisyys ja uskonnollisuus ovat luonteenomaisia joka askeleelle, joka otetaan avioliittoa kohden. Ne, jotka näin hallitsevat itseään, eivät niin kiinnny toistensa, seuraan, että. menettävät halunsa rukouskokouksiin ja jumalanpalvelustilaisuuksiin ...

Jumalan johtoa on etsittävä

Jos ihmisellä on tapana rukoilla kahdesti päivässä ennenkuin hän ajatteleekaan avioliittoa, hänen tulee rukoilla neljästi päivässä aikoessaan ottaa tämän askeleen. Avioliitto vaikuttaa elämääsi sekä tässä että tulevassa maailmassa. Tosi kristitty ei toteuta suunnitelmiaan tässä asiassa, ellei hän ole varma siitä, että Jumala hyväksyy hänen, menettelynsä. Hän ei halua valita itse, vaan hän tuntee, että Jumalan täytyy valita hänen puolestaan. Meidän ei tule miellyttää itseämme, sillä ei Kristuskaan ollut itselleen mieliksi. Älköön kukaan luulko minun tällä tarkoittavan, että on mentävä naimisiin sellaisen kanssa, jota ei rakasta. Se olisi synti. Mutta ei kukaan saa antaa ihasutumisen tai tunteellisen mielensä johtaa itseään turmioon. Jumala vaatii meidän koko sydäntämme ja korkeinta rakkauttamme.

Suurin osa meidän aikamme avioliitoista ja se tapa, miten ne solmitaan, ovat eräs viimeisten päivien merkeistä. Ihmiset ovat niin omapäisiä ja itsepintaisia, että Jumala jätetään kokonaan pois laskuista. Uskonto syrjäytetään, ikäänkuin sillä ei olisi mitään tekemistä tämän vakavan ja tärkeän asian kanssa. Mutta elleivät ne, jotka tunnustavat uskovansa totuuden, anna sen pyhittää itseään ja jalostaa ajatuksiaan ja luonnettaan, eivät he ole Jumalan edessä edullisemmassa asemassa kuin syntiset, jotka eivät ole koskaan saaneet valoa totuuden vaatimuksiin nähden. — Review and Herald, syysk. 25 p. 1888.

[457]

LUKU 154—AVIOLIITON VASTUU

[458] Monet ovat solmineet avioliiton omistamatta hankittua tai perittyä omaisuutta. Heiltä puuttuivat omaisuuden hankkimiseen tarvittavat ruumiinvoimat tai hengenlahjat. Juuri sellaiset ovat kovalla kiireellä menneet naimisiin ja ottaneet kantaakseen vastuuta, josta heillä ei ollut oikeata käsitystä. Heillä ei ollut jaloja, yleviä tunteita eikä oikeaa käsitystä puolison ja isän velvollisuuksista ja siitä, mitä merkitsee huolehtia perheen toimeentulosta. Ja heillä näkyi olevan yhtä vähän ymmärrystä perheen lisäämiseen nähden, kuin mikä ilmeni heidän liiketoimissaan ...

Taivas sääsi avioliiton ihmiselle siunaukseksi, mutta yleensä sitä on väärinkäytetty sellaisella tavalla, että siitä on tullut kauhea kirous. Useimmat ihmiset toimivat avioliittoon mennessään aivankuin ainoa kysymys, joka heidän on ratkaistava, olisi, rakastavatko he toisiaan. Mutta heidän tulisi käsittää, että avioliitto asettaa heille paljon suuremman vastuun kuin tämän. Heidän tulisi ajatella, saavatko heidän jälkeläisensä terveen ruumiin ja henkistä ja siveellistä voimaa. Mutta vain harvat ovat toimineet korkeista ja ylevistä vaikuttimista, joita he eivät helposti voineet syrjäyttää —, nimittäin että yhteiskunnalla on vaatimuksia heihin nähden ja että juuri heidän perheensä vaikutus painaa jotakin vaa'assa. ”A Solemn Appeal”, ss. 63, 64. (Julkaisija: Signs Publishing Company Limited).

LUKU 155—AVIOLIITTOSSA TARVITAAN HYVÄÄ ARVOSTELUKYKYÄ JA ITSEHILLINTÄÄ

Kristityiksi tunnustautuvien ei tulisi solmia avioliittoa, ennen- [459]
kuin he ovat huolellisesti ja rukoillen harkinneet asiaa ylevältä nä-
kökannalta nähdäkseen, voiko heidän liittonsa kirkastaa Jumalaa.
Sitten heidän tulisi asianmukaisesti ajatella aviosuhteen jokaisen
etuoikeuden seurauksia, ja pyhitettyjen periaatteiden tulisi olla kai-
ken toiminnan pohjana.

On katsottava eteenpäin

Ennenkuin he lisäävät perhettään heidän tulisi ottaa huomioon,
tuleeko Jumala kirkastetuksi vai häväistyksi sillä, että he saattavat
lapsia maailmaan. Heidän tulisi koettaa kirkastaa Jumalaa liitol-
laan alusta alkaen ja avioelämänsä jokaisena vuonna. Heidän tulee
tyynesti harkita, miten he voivat huolehtia lapsistaan. Heillä ei ole
oikeutta saattaa lapsia maailmaan toisten vaivoiksi. Onko heillä toi-
meentulo, johon he voivat luottaa perheensä ylläpitämiseksi, niin
ettei heidän tarvitse tulla taakaksi toisille? Ellei näin ole, he tekevät
rikoksen saattamalla lapsia maailmaan kärsimään oi-kean hoidon,
ravinnon ja vaatetuksen puutetta.

Intohimon valt

Tänä kiireisenä, turmeltuneena aikana ei näitä asioita harkita.
Hillitön intohimo saa hallita, eikä se alistu ohjattavaksi, vaikka sen
hallinnan seurauksena on heikkoutta, kur-juutta ja kuolemaa. Naiset [460]
pakotetaan elämään vaikeuksien, tuskien ja kärsimysten täyttämään
elämää niiden miesten hillitsemättömien intohimojen vuoksi, joita
nimitetään heidän puolisoikseen — olisi oikeampaa nimittää heitä
pedoiksi. Äidit saavat uupuneina raataa, melkein koko ajan pieno-

kainen sylissänsä, saadakseen lapsilleen leipää suuhun ja vaatetta verhoksi. Tällainen suuri kurjuus täyttää maailman.

On vain vähän todellista, oikeaa, syvää ja puhdasta rakkautta. Tämä kallis asia on hyvin harvinaista. Intohimoa nimitetään rakkaudeksi. Monen naisen herkäät ja hienot tunteet on tuhottu, koska aviosuhde salli sen, jota nainen nimitti puolisooseen, kohdella häntä raastasti. Hän huomasi miehensä rakkauden olevan niin alhaista, että se herätti hänessä inhoa.

Itsehillinnän välttämättömyys

Hyvin monet perheet elävät mitä onnettominta elämää, koska puoliso ja isä antaa luontonsa eläimellisen puolen hallita älyllistä ja siveellistä. Seurauksena on usein raukeuden ja velttouden tunne, mutta harvoin aavistetaan, että tämä on oman sopimattoman menettelytavan seuraus. Vakava velvollisuutemme Jumalaa kohtaan on säilyttää mielemme puhtaana ja ruumiimme terveenä, jotta voimme olla ihmiskunnalle siunaukseksi ja suorittaa Jumalalle täydellistä palvelusta. — ”Testimonies for the Church”, II, ss. 380, 381.

LUKU 156—IISAKIN ESIMERKKI

Ei ainoakaan, joka pelkää Jumalaa, voi vaaratta liittyä sellaiseen, joka ei häntä pelkää. ”Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole keskenänsä sopineet?” Aviosuhteen onni ja menestys riippuvat aviopuolisoiden yksimielisyydestä, mutta uskovan ja uskomattoman halujen, taipumusten ja tarkoitusten välillä on jyrkkä ero. He palvelevat kahta eri herraa, joiden välillä ei voi olla sopusointua. Olkootpa ihmisen periaatteet miten puhtaat ja oikeat tahansa, uskomattoman elämäntoverin vaikutus pyrkii aina pois Jumalasta.

[461]

Sillä, joka kääntymättömänä on solminut avioliiton, on kääntymyksensä jälkeen vielä suurempi velvollisuus olla uskollinen elämäntoverilleen, olivatpa heidän uskonnolliset käsityksensä miten erilaiset tahansa. Mutta Jumalan vaatimukset on kuitenkin asetettava kaikkien maallisten suhteitten yläpuolelle, vaikka seurauksena olisi koettelemuksia ja vainoa. Kun tähän uskollisuuteen liittyy rakastava ja sävyisä mieli, se voi vaikuttaa niin, että uskomaton tulee voitettuksi. Mutta Raamattu kieltää kristityn avioliiton jumalattoman kanssa. Herran käsky kuuluu: ”Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa.”

Jumala kunnioitti suuresti Iisakkia tekemällä hänet niiden lupautusten perilliseksi, joiden kautta koko maailma tulisi siunatuksi. Kuitenkin hän neljänkymmenen vuotiaana alistui isänsä tahtoon, kun tämä määräsi kokeneen, jumalaapelkäävän palvelijansa valitsemaan hänelle vaimon. Ja tuon avioliiton seuraus, joka meille esitetään Raamatussa, on hel lä ja kaunis kuva kotionnosta: ”Ja Iisak vei Eebekan äitinsä Saaran majaan ja otti hänet luokseen, ja hänestä tuli hänen vaimonsa, ja hän rakasti häntä. Niin Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.” Miten vastakohtaisia ovatkaan Iisakin menettelytapa ja se, jota meidän aikamme nuoret, vieläpä kristityiksi tunnustautuvatkin, noudattavat! Hyvin usein nuoret ajattelevat, että rakkausasioissa heidän on kysyttävä neuvoa vain itseltään, ettei siinä tarvita Jumalan tai vanhempien ohjausta. Kauan ennenkuin he ovat varttuneet täysiksi miehiksi ja naisiksi, he pitävät itseään pätevinä tekemään valintansa

[462]

ilman vanhempien apua. Avioliiton ensimmäiset vuodet riittävät tavallisesti osoittamaan heille heidän erehdyksensä, mutta silloin on usein liian myöhäistä estää sen tuhoisia seurauksia. Sama viisauden ja itsehillinnän puute, joka johti nopeaan valintaan, pahentaa yhä onnettomuutta, kunnes aviosuhteesta tulee sietämätön taakka. Näin monet ovat tuhonneet onnensa tässä elämässä ja toivonsa tulevasta elämästä.

Avioliitto ennen kaikkea on. asia, jota tulisi huolellisesti harkita ja jossa tulisi kysyä vanhemmilta ja kokeneemmilta henkilöiltä neuvoa. Jos missään tarvitaan Raamatun ohjausta, ja rukoillen tulisi pyytää Jumalan johtoa, niin juuri silloin, ennenkuin otetaan askel, joka liittyy kaksi ihmistä yhteen elämänsä ajaksi.

Vanhempien ei koskaan tulisi unohtaa, että he ovat vastuussa lastensa tulevasta onnesta. Se, että Iisak kunnioitti isänsä päätöstä, oli seuraus kasvatuksesta, joka oli opettanut hänet elämään kuuliaista elämää. Kun Aabraham vaati lapsiaan kunnioittamaan vanhempiansa arvovaltaa, hänen jokapäiväinen elämänsä osoitti, ettei tuo arvovalta ollut it-sekästä tai mielivaltaista hallintaa, vaan perustui rakkauteen ja tarkoitti heidän onneaan ja menestystään.

[463] Isien ja äitien tulisi käsittää, että velvollisuus vaatii heitä ohjaamaan nuorten tunteita, niin että ne kohdistuisivat sellaisiin, jotka sopivat heille elämän toveriksi. Heidän tulisi käsittää, että heidän velvollisuutensa on, omien opetustensa ja esimerkkinsä ja Jumalan armon avulla, niin muovata lastensa luonnetta varhaisesta lapsuudesta asti, että heistä tulee puhtaita ja jaloja ja että he kiintyvät siihen, mikä on hyvää ja totta. Seura tekee kaltaisekseen. Jos lasten sieluun jo varhain istutetaan rakkautta totuuteen, puhtauteen ja hyvyuteen, niin he alkavat etsiä niiden seuraa, joilla on näitä luonteenominaisuuksia . . .

Tosi rakkaus on korkea ja pyhä periaate, kokonaan toisenlaatuisen kuin se rakkaus, joka syntyy hetken mielihohteesta ja joka äkkiä kuolee joutuessaan kovalle koetukselle. Suorittamalla uskollisesti velvollisuutensa vanhempien kodissa nuoret valmistautuvat omia kotiaan varten. Oppikoot he kotona harjoittamaan itsekieltäymystä ja osoittamaan ystävällisyyttä, kohteliaisuutta ja kristillistä myötätuntoa. Näin rakkaus säilyy lämpimänä sydämessä, ja se, joka tällaisesta kodista lähteneenä perustaa oman perheen, osaa kyllä tehdä valitsemansa elämäntoverin onnelliseksi. Näin avioliitto, sensijaan että se

olisi rakkauden loppu, onkin sen alku. — "Patriarchs and Prophets",
ss. 174—176.

* * * * *